

20. dokumentART

European Film Festival for Documentaries
Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych
Europäisches Dokumentarfilmfestival

Neubrandenburg, GERMANY/Szczecin, POLAND
4 – 9.11.2011

The project is co-financed by the European Union from the means
of the European Regional Development Fund (INTERREG IV A).

The project is also co-financed by: the Szczecin Municipality, the Polish-German Cooperation Foundation,
the International Visegrad Fund, the West Pomeranian Voivodeship Office, the Minister of Culture and National Heritage as part of the
Miłosz 2011 programme – Promesa, the University of Szczecin, the Institute of National Remembrance,
the State of Mecklemburg-Vorpommern and the City Neubrandenburg.

Projekt jest dofinansowany przez Unię Europejską ze środków
Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (INTERREG IV A).

Projekt dofinansowano także ze środków: Gminy Miasto Szczecin, Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej,
Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego,
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Miłosz 2011 – Promesa, Uniwersytetu Szczecińskiego,
Instytutu Pamięci Narodowej, kraju związkowego Meklemburgia-Pomorze Przednie oraz miasta Neubrandenburg.

Dieses Projekt wird kofinanziert durch die Europäische Union aus Mitteln
des Europäischen Fonds für Regionale Entwicklung (INTERREG IVA)"

Das Projekt wird außerdem gefördert durch: die Stadt Szczecin, Stiftung für deutsch-polnische Zusammenarbeit,
den Internationalen Visegrad Fonds, das Marschallamt der Wojewodschaft Zachodniopomorskie,
den Minister für Kultur und Nationalerbe im Rahmen des Programms Miłosz 2011 – Promesa,
die Universität Szczecin und das Institut für Nationales Gedenken, das Land Mecklemburg-Vorpommern und die Stadt Neubrandenburg.

Abbreviations | akronimy | Abkürzungen

D	<i>Director</i> reżyseria Regie
CI	<i>Cinematographer</i> zdjęcia Kamera
ED	<i>Editor</i> montaż Schnitt
CA	<i>Cast</i> obsada Darsteller
Col	<i>Colour</i> barwny Farbe
b/w	<i>black & white</i> czarno-biały schwarz-weiß
Doc	<i>Documentary</i> film dokumentalny Dokumentarfilm
An	<i>Animation</i> animacja Animationsfilm
Fi	<i>Fiction</i> fabuła Spielfilm
OS	<i>Original sound</i> oryginalna ścieżka dźwiękowa Originalton
OwE	<i>Original version with English subtitles</i> język oryginalny z angielskimi napisami Originalfassung mit englischen Untertiteln
OwPl	<i>Original version with Polish subtitles</i> język oryginalny z polskimi napisami Originalfassung mit polnischen Untertiteln
OwG	<i>Original version with German subtitles</i> język oryginalny z niemieckimi napisami Originalfassung mit deutschen Untertiteln

Imprint | Stopka redakcyjna | Impressum

Publisher | Wydawca | Herausgeber: Stowarzyszenie OFFicyna, Stowarzyszenie Latücht – Film & Medien, Ośrodek Teatralny Kana

Editor | Redakcja | Redaktion: Magdalena Krokowski

Texts | Teksty | Texte: Committee of program | Komisja Programowa i inni | Programmkommission u.a.

Graphic Design | Projekt okładki | Titellentwurf: Wojciech Mazur

Layout | Oprawa graficzna | Gestaltung: LOGOMedia, Neubrandenburg

Printhouse | Druk | Druck: COMgraph sp. z o.o.

All rights reserved. | Wszystkie prawa zastrzeżone | Alle Rechte vorbehalten: Publisher | wydawca | Herausgeber

All information is correct at time of going to press. The organisers reserve the right to make programme changes.

Organizator zastrzega sobie prawo do zmian w programie.

Alle Angaben sind korrekt zum Redaktionsschluss, eventuelle Programmänderungen sind vorbehalten.

Table of Contents | spis treści | Inhaltsverzeichnis

Welcome	4	słowo wstępne	4	Grußworte	4
20 Years of dokumentART – Looking Back	11	20 lat dokumentARTu – spojrzenie wstecz	11	20 Jahre dokumentART – ein Rückblick	11
Awards 2011	14	nagrody 2011	14	Preise 2011	14
International jury	16	międzynarodowe jury	16	Internationale Jury	16
“Findling” jury	18	„Findling” jury	18	„Findling-Jury“	18
Student Jury Germany	19	jury studenckie Niemcy	19	Studentenjury Deutschland	19
Student Jury Poland	20	jury studenckie Polska	20	Studentenjury Polen	20
Opening	21	otwarcie	21	Eröffnung	21
European Competition	25	konkurs Europejski	25	Europäischer Wettbewerb	25
 Special Program		 program towarzyszący		 Rahmenprogramm	
Neubrandenburg & Szczecin		Neubrandenburg & Szczecin		Neubrandenburg & Szczecin	
Eastern Bloc	69	Blok Wschodni	69	Ostblock	69
Filmschools	76	szkoły filmowe	76	Filmhochschulen	76
 Special Program Neubrandenburg		 program towarzyszący Neubrandenburg		 Rahmenprogramm Neubrandenburg	
NDR Special	85	program towarzyszący NDR	85	NDR Special	85
Cultural FilmPromotion	89	Kulturalne wsparcie filmu	89	Kulturelle Filmförderung	89
Filmland MV	91	Kraj Filmów Meklemburgia-Pomorze	91	Filmland MV	91
Kids & Youth dokART	95	Przednie	91	Kinder- und JugenddokART	95
Sumer Youth Media Camp	101	dokART dla dzieci i młodzieży	95	Sommerjugendmediencamp	101
		Letni obóz medialny	101		
 Special Program Szczecin		 program towarzyszący Szczecin		 Rahmenprogramm Szczecin	
History – Politics – Film	105	Historia – Polityka – Film	105	Geschichte – Politik – Film	105
V4 at 20th EFFD dokumentART	111	V4 na 20. EFFD dokumentART	111	V4 auf der 20. EFFD dokumentART	111
Extraleague: Luis Buñuel	123	Ekstraklasa: Luis Buñuel	123	Extraklasse: Luis Buñuel	123
Polish Documentary Classics:		Klasyka Polskiego Dokumentu:		Polnische Dokumentarfilmklassiker:	
Kazimierz Karabasz	129	Kazimierz Karabasz	129	Kazimierz Karabasz	129
The faces of Westpomeranian cinema	135	Oblicza zachodniopomorskiej		Die Gesichter des	
Miłosz at the 20th dokumentART	139	kinematografii	135	Westpommerschen Kinos	135
Time for Rivals: Krakow Film Festival	145	Miłosz na 20. dokumentART	139	Miłosz auf der 20. dokumentART	139
Common Borders	151	czas dla konkurencji: Krakowski		Was macht die Konkurrenz:	
radioART	155	Festiwal Filmowy	145	Krakow Film Festival	145
videoART	158	Wspólne Granice	151	Gemeinsame Grenzen	151
telefonART	162	radioART	155	radioART	155
Westpomeranian shorts	162	videoART	158	videoART	158
Polish-German Media Workshops	163	telefonART	162	telefonART	162
		zachodniopomorskie shorty	162	Westpommersche Kurzfilme	162
		polsko-niemieckie warsztaty medialne	163	Deutsch-Polnische Medienwerkstätten	163
 Other venues West-Pomeranian		 inne miejsca prezentacji w Województwie		 Weitere Spielorte in der Wojewodschaft	
Voyvodship	164	Zachodniopomorskim	164	Westpommern	164
Other venues Mecklenburg-Vorpommern	167	inne miejsca prezentacji w Meklemburgii-		Weitere Spielorte in	
		Pomorzcu Przednim	167	Mecklenburg-Vorpommern	167
 Team of the festival in Szczecin	168	 team festiwalu Szczecin	168	 Festivalteam Szczecin	168
Team of the festival Neubrandenburg	169	team festiwalu Neubrandenburg	169	Festivalteam Neubrandenburg	169
Thanks by the organizer	170	podziękowania organizatorów	170	Dank der Veranstalter	170
Index	171	Indeks	171	Register	171

Welcome by the Premier of the State of Mecklenburg-Vorpommern
Słowo wstępne premiera rządu krajowego Meklemburgii Pomorza Przedniego
Grußwort des Ministerpräsidenten des Landes Mecklenburg-Vorpommern

This is the twentieth year of dokumentART, and the sixth year of the festival as a joint German-Polish venture. Today the shared programme, the shared organisation and the dual venues Neubrandenburg and Szczecin are almost taken for granted, and have become the festival's trademark. This is a good indicator that, twenty years after the signing of the treaty on good neighbourliness between Germany and Poland, old barriers are being broken down. We need this kind of cross-border cooperation, and it is being acknowledged: for the first time the European Union is providing long-term support for the transboundary project as part of the Pomerania region.

This year, for the first time, two film schools, Babelsberg and Łódź, are involved in organizing this European documentary film festival, and German and Polish students studying in each other's countries are presenting their films. One thing is certain: their special vantage point is going to be particularly fascinating. The same applies to the Eastern Bloc, the contributions from central and eastern European countries. And of course the vast competition programme with 43 entries from 17 countries also exudes its own fascination. It's asking us how we see Europe, how we see the world. What's going on here? How should we interpret it? It's asking questions that should move us.

I'm happy to assume the joint patronage for this exciting, young and truly European film festival. I wish everyone involved moments that are moving, and confrontations that lead to continued progress – in Neubrandenburg and in Szczecin.

Erwin Sellering
 Prime Minister of the State
 of Mecklenburg-Vorpommern

dokumentART odbywa się po raz dwudziesty, po raz szósty we współpracy polsko-niemieckiej. Wspólny program, wspólna organizacja, dwa miejsca wyświetlania filmów są dziś oczywiste i stały się przede wszystkim znakiem firmowym tego festiwalu. Dwadzieścia lat po zawarciu polsko-niemieckiego traktatu o dobrym sąsiedztwie jest to symbol pokonywania dawnych barier. Potrzebujemy współpracy, która przekracza granice. I jest ona uznawana: Unia Europejska po raz pierwszy wspiera długofalowo ten ponadgraniczny projekt w ramach regionu Pomerania.

W tym roku Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych współtworzyć będą po raz pierwszy przez dwie szkoły filmowe – z Babelsbergu i z Łodzi: swoje filmy pokażą polscy studenci studiujący w Niemczech i niemieccy studiujący w Polsce. Jestem pewien, że ta wyjątkowa perspektywa ma swój szczególny urok. Podobnie jak Blok wschodni, który pokazuje filmy z krajów Europy Środkowej i Wschodniej. Urok ma oczywiście cały program festiwalowy z czterdziestoma dwoma filmami z piętnastu krajów. W ramach pokazów filmowych rodzą się pytania: jak widzimy Europę, Świat? Co się tutaj dzieje? Jak możemy to interpretować? Pytania, które powinny zmuszać do myślenia.

Chętnie objąłem patronatem ten interesujący, młody i naprawdę europejski festiwal filmowy. Życzę chwil, które poruszają, i spotkań, które rozwijają – w Neubrandenburgu i w Szczecinie.

Erwin Sellering
 Premier Kraju Związkowego Meklemburgia-
 Pomorza Przednie

Zum 20. Mal findet die dokumentART statt, zum 6. Mal in deutsch-polnischer Kooperation. Heute ist das gemeinsame Programm, die gemeinsame Organisation, sind die beiden Spielorte Neubrandenburg und Stettin fast schon selbstverständlich und vor allem Markenzeichen geworden. 20 Jahre nach Abschluss des deutsch-polnischen Nachbarschaftsvertrages ist das ein Zeichen für das Überwinden alter Trennungen. Die Zusammenarbeit über die Grenze hinweg brauchen wir. Und sie wird anerkannt: Die Europäische Union fördert das grenzüberschreitende Projekt erstmalig im Rahmen der Region Pomerania längerfristig.

In diesem Jahr werden erstmals zwei Filmhochschulen – aus Babelsberg und Łódź – dieses europäische Dokumentarfilmfestival mitgestalten: Deutsche und polnische Studenten, die jeweils im anderen Land studieren, zeigen ihre Filme. Ich bin sicher: Diese besondere Perspektive hat besonderen Reiz. Wie auch der Ostblock, der mittel- und osteuropäische Beiträge zeigt. Und Reiz hat natürlich auch das weitgespannte Wettbewerbsprogramm mit seinen 43 Beiträgen aus 17 Ländern. Der Wettbewerb fragt: Wie sehen wir Europa, ja die Welt? Was geschieht hier? Wie können wir es deuten? Fragen, die bewegen sollten.

Gerne habe ich die Schirmherrschaft für dieses anregende, junge und wirklich europäische Filmfestival mit übernommen. Ich wünsche Momente, die bewegen, und Begegnungen, die weiterführen – in Neubrandenburg und in Stettin.

Erwin Sellering
 Ministerpräsident des
 Landes Mecklenburg-Vorpommern

Welcome by the Marshall of West-Pomerania Voyvodship Słowo wstępne Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego Grußwort des Maschalls der Wojewodschaft Westpommern

Ladies and Gentlemen,

There is no single, universal definition of a document. A document can be a map, a photograph, an ID card, any fixed record of human thought. A separate category is, naturally, the documentary film. Despite different connotations and various meanings, however, a document is always a testimony, a reflection of reality, a projection of a precisely defined "here and now." The main idea of the documentary is recording some piece of the real world, presenting it in a manner that is reliable and objective. Such an approach is very close to phenomenology which, after all, requires one to abandon every assumption, supposition, association or theory. The essence of this philosophical method is to describe and depict that which is provided. Phenomenological reduction, by rejecting all speculation, allows one to see reality for what it really is. Edmund Husserl, considered the father of phenomenology, used to say that one ought to seek to faithfully describe what, from one's point of view and after thorough analysis, one truly sees.

The claim by Albert Einstein, who once stated that reality itself does not exist and there are only images seen from different perspectives, stands in direct opposition to the notion of phenomenology. And since our perception is confined to seeing things from a specific point, to receiving and processing sensations, feelings and associations, then meeting the requirement of objectivity seems impossible. It is, after all, impossible not to give the depicted characters, events, and their mutual interactions a little of your own self. And in this context it is of no importance whether a given documentary depicts only a piece of reality, or its entire spectrum.

Nevertheless, it is certain that the documentary film is built on fact, on truth, on living man and his story. A creator within this particular genre must therefore have the ability to simultaneously win people's favour, thoroughly and accurately analyse events, while still remaining outside

Szanowni Państwo,

Nie istnieje jedna, uniwersalna definicja dokumentu. Dokumentem jest mapa, fotografia, dowód tożsamości, jakikolwiek utrwalony zapis myśli ludzkiej. Osobną kategorią jest – rzecz jasna – film dokumentalny. Jednak – mimo różnych konotacji i wielorakości znaczeń – dokument zawsze jest świadectwem, odzwierciedleniem rzeczywistości, projekcją precyzyjnie określonego „tu i teraz”. Głównym założeniem filmu dokumentalnego jest rejestracja jakiegoś wycinka realnego świata, przedstawienie go w sposób rzetelny i obiektywny. Takie podejście jest bardzo bliskie fenomenologii, nawołującej przecież do odrzucenia wszelkich założeń, domysłów, skojarzeń czy teorii. Istotą tej metody filozoficznej jest opisanie i zobrazowanie tego, co jest dane. Redukcja fenomenologiczna, poprzez odrzucenie wszelkich spekulacji, pozwala na zobaczenie rzeczywistości taką, jaką jest ona naprawdę. Edmund Husserl, uważany za ojca fenomenologii, zwykł mawiać, że należy dążyć do tego, by wiernie opisywać to, co ze swojego punktu widzenia i po gruntownej analizie rzeczywiście widzimy.

W wyraźnej opozycji do myśli fenomenologicznej sytuuje się twierdzenie Alberta Einsteina, który powiedział kiedyś, że rzeczywistość sama w sobie nie istnieje, są tylko obrazy widziane z różnych perspektyw. A skoro nasze patrzenie sprowadza się do widoku z konkretnego punktu, do odbioru i przetwarzania wrażeń, odczuć i skojarzeń, to spełnienie wymogu obiektywności zapisu wydaje się być niemożliwym. Nie ma przecież możliwości, by przedstawianym postaciom, wydarzeniom, ich wzajemnym interakcjom nie oddać trochę z samego siebie. I bez znaczenia jest w tym kontekście to, czy konkretny film dokumentalny przedstawia tylko wycinek rzeczywistości czy też całe jej spectrum.

Mimo wszystko pewne jest, że film dokumentalny bazuje na faktach, na prawdzie, na żywym człowieku i jego historii. Twórca tego specyficznego gatunku

Liebe Freunde,

Es gibt keine einfache, universalgültige Definition eines Dokuments. Es kann eine Karte sein, eine Fotografie, ein Ausweis, jede festgehaltene Aufzeichnung menschlichen Denkens. Der Dokumentarfilm fällt natürlich in eine separate Kategorie. Trotz unterschiedlicher Konnotationen und verschiedener Bedeutungen, ein Dokument ist immer ein Zeugnis, eine Spiegelung der Realität, eine Projektion eines genau definierten „Hier und Jetzt“. Die Hauptaufgabe eines Dokumentarfilms ist es, einen Teil der realen Welt aufzuzeichnen und verlässlich und objektiv wieder zu geben. Eine solche Herangehensweise ist eng verwandt mit der Phänomenologie, die ja verlangt, dass man jede Annahme, Vermutung, Assoziation und Theorie aufgibt. Die Essenz dieser philosophischen Methode ist die Beschreibung und Darstellung des Gegebenen. Phänomenologische Reduktion, durch die Ablehnung aller Spekulation, erlaubt es einem, die Realität zu sehen, so wie sie ist. Edmund Husserl, der als Vater der Phänomenologie gilt, sagte, dass man versuchen sollte, das was man, vom eigenen Blickpunkt aus und nach gründlicher Analyse tatsächlich sieht, gewissenhaft zu beschreiben.

Die Behauptung Albert Einsteins, der einmal sagte, dass Realität an sich nicht existiert, dass es nur Bilder aus verschiedenen Blickwinkeln gibt, steht in direktem Widerspruch zur Idee der Phänomenologie. Und weil unsere Wahrnehmung sich auf die Sicht der Dinge von einem bestimmten Standpunkt aus beschränkt, auf das Empfangen und Bearbeiten von Gefühlen, Emotionen und Assoziationen, scheint es unmöglich, diesem Gebot der Objektivität zu entsprechen. Am Ende ist es unmöglich, den dargestellten Personen, Ereignissen und ihren Wechselwirkungen nicht ein klein Wenig von uns Selbst mitzugeben. Und in diesem Zusammenhang ist es unwichtig, ob ein Dokumentarfilm nur ein Stück der Realität oder ihre ganze Bandbreite abbildet.

Welcome by the Marshall of West-Pomerania Voyvodship **Słowo wstępne Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego** **Grußwort des Maschalls der Wojewodschaft Westpommern**

the story being recounted. I imagine that due to the ambiguity of the documentary as an art genre, its creators struggle with a world of dilemmas and face very difficult decisions extremely often. The more acclaim they deserve. A kind of homage to their hard work is the European Film Festival for Documentaries dokumentART, which takes place for the 20th time. May the fact that this year's edition received as many as 370 film submissions from 31 European countries be evidence of the Festival's force. What surely contributes to the Festival's success is also the fact that it is staged in close cooperation between the German Latücht – Film & Medien e.V. association from Neubrandenburg and the Polish OFFicyna Association from Szczecin. This unique symbiosis is a perfect example of the fact that neither the barriers of language nor a national border can hinder social and cultural development where there is the will and need to achieve it.

I wish each and every participant at the 20th edition of the European Film Festival for Documentaries dokumenART many thrills and afterthoughts.

See you next year!

Olgierd Geblewicz
 Marshal of the Westpomeranian
 Voivodeship

musi więc posiadać umiejętność jednoczesnego zjednywania sobie ludzi, dogłębnej i jednocześnie trafnej analizy wydarzeń oraz pozostawania przy tym na zewnątrz opowiadanej historii. Mam wrażenie, że ze względu na niejednoznaczność filmu dokumentalnego jako gatunku sztuki, jego twórcy borykają się z całą masą dylematów i nader często stają przed bardzo trudnymi decyzjami. Tym większe należy im się uznanie. Swoistym hołdem dla ich ciężkiej pracy jest Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych dokumentART, który w tym roku odbywa się już po raz 20. O jego sile nośnej niech świadczy fakt, iż do tegorocznej edycji zgłoszono aż 370 filmów z 31 krajów europejskich. Z pewnością przyczynkiem do sukcesu Festiwalu jest również to, że powstaje w ścisłej kooperacji niemieckiego stowarzyszenia Latücht – Film & Medien e.V. z Neubrandenburga oraz polskiego Stowarzyszenia OFFicyna ze Szczecina. Ta swoista symbioza jest doskonałym przykładem na to, że ani bariera językowa, ani słupki graniczne nie stanowią przeszkody tam, gdzie jest wola i potrzeba działania dla rozwoju społecznego i kulturalnego.

Życzę wszystkim uczestnikom 20. edycji Europejskiego Festiwalu Filmów Dokumentalnych dokumentART wielu wrażeń i refleksji.

Do zobaczenia za rok!

Olgierd Geblewicz
 Marszałek Województwa
 Zachodniopomorskiego

Troczdem besteht kein Zweifel, dass der Dokumentarfilm auf Fakten, auf Wahrheit, auf lebende Menschen und ihre Geschichten basiert. Ein Kreativer in diesem besonderen Genre muss also die Fähigkeit besitzen, gleichzeitig das Wohlwollen seiner Mitmenschen zu gewinnen und Ereignisse gründlich und Korrekt zu analysieren, während er außerhalb der Geschichte bleibt, die erzählt wird. Ich vermute, dass die Zweideutigkeit des Dokumentarfilms als Kunstgenre dazu führt, dass seine Macher sehr häufig in Zwickmühlen geraten und vor sehr schweren Entscheidungen stehen. Umso größer das Lob, das sie verdienen. Das Europäische Dokumentarfilmfestival dokumentART, das jetzt zum 20. Mal stattfindet, ist eine Hommage an ihre harte Arbeit. Die Tatsache, dass für diese Ausgabe ganze 370 Filmbeiträge aus 31 europäischen Ländern eingereicht wurden, soll die Kraft, die von dem Festival ausgeht, bezeugen. Der Erfolg des Festivals liegt sicherlich auch darin, dass es in enger Zusammenarbeit zwischen dem deutschen Latücht – Film & Medien e.V. in Neubrandenburg und dem polnischen Verein OFFicyna aus Szczecin organisiert wird. Diese einmalige Symbiose ist ein perfektes Beispiel dafür, dass weder Sprachbarrieren noch Landesgrenzen der sozialen und kulturellen Entwicklung im Wege stehen müssen – wenn der Wille und der Bedarf, sie zu erreichen, gegeben ist.

Wir sehen uns nächstes Jahr!

Olgierd Geblewicz
 Marschall der Wojewodschaft Westpommern

Welcome by the Mayor of Neubrandenburg
Słowo wstępne Nadburmistrza Neubrandenburga
Grußwort des Oberbürgermeisters Neubrandenburg

For the twentieth time, this year between 4 and 9 November, the Neubrandenburg dokumentART will provide a platform for filmmakers, festival organisers, journalists and cinema-goers to meet, to debate and discuss and to exchange ideas.

The history of the Neubrandenburg documentary film festival goes back much longer than 20 years, but it was only after German reunification that our gates opened to welcome international films and filmmakers. Since then open minds, cultural visions and a sense of shared new beginnings in western and eastern Europe have determined the character of the festival.

This year's dokumentART is presenting 42 films from 15 countries. As in previous years, the entries are being shown and judged simultaneously in Neubrandenburg and Szczecin. The spectrum of the stylistic devices chosen again ranges from the conventional documentary to the experimental.

My heartfelt thanks go out to all the supporters and sponsors who together with the town of Neubrandenburg have contributed to the success of dokumentART. I wish all the participants and guests an exciting and stimulating time at the festival, and an enjoyable stay in Neubrandenburg – the town of the four gates on the Tollensesee.

Dr Paul Krüger
 Mayor of Neubrandenburg

Od 4. do 9. listopada 2011 r. dokumentART stanie się dla filmowców, organizatorów festiwalu, dziennikarzy i widzów platformą interesujących rozmów, dyskusji i wymiany myśli.

Należy przypomnieć, że historia neubrandenburskiego festiwalu filmów dokumentalnych jest starsza, ale dopiero po zjednoczeniu Niemiec bramy Neubrandenburga otworzyły się na filmy dokumentalne i ich autorów zza granicy. Od tego czasu festiwal charakteryzuje się otwartością na świat, wizjami kulturalnymi i wspólnym marszem Europy Wschodniej i Zachodniej.

Tegoroczny dokumentART prezentuje 42 filmy z 15 krajów. Podobnie jak w latach poprzednich filmy oceniane są jednocześnie w Neubrandenburgu i Szczecinie. Spektrum zastosowanych środków stylistycznych sięga od konwencjonalnego filmu dokumentalnego do sztuki eksperymentalnej.

Chciałbym podziękować wszystkim osobom, instytucjom wspierającym oraz sponsorom, którzy wraz z miastem Neubrandenburg przyczynili się do sukcesu festiwalu. Wszystkim uczestnikom i gościom życzę ciekawych i inspirujących dni festiwalowych oraz miłego pobytu w Neubrandenburgu, mieście czterech bram nad jeziorem Tollensee.

dr Paul Krüger
 Nadburmistrz Neubrandenburga

Vom 4. bis 9. November 2011 wird die 20. Neubrandenburger dokumentART für Filmemacher, Organisatoren des Festivals, Journalisten und Zuschauer zur Plattform der Begegnung für interessante Gespräche, Diskussionen und Gedankenaustausch.

Dabei ist die Geschichte des Neubrandenburger Dokumentarfilmfestivals älter, aber erst nach der Wiedervereinigung Deutschlands öffneten sich die Neubrandenburger Stadttore auch für internationale Dokumentarfilme und Filmschaffende. Seither bestimmen Weltoffenheit, kulturelle Visionen und der gemeinsame Aufbruch West- und Osteuropas den Charakter des Festivals.

Die diesjährige dokumentART präsentiert 42 Filmbeiträge aus 15 Ländern. Wie schon in den Vorjahren stehen die Beiträge zeitgleich in Neubrandenburg und Szczecin zur Wertung. Dabei reicht das Spektrum der gewählten Stilmittel wieder vom konventionellen Dokumentarfilm bis zum Experimentalstück.

Allen Förderern und Sponsoren, die gemeinsam mit der Stadt Neubrandenburg zum Gelingen des Festivals beitragen, danke ich herzlich für ihre Unterstützung. Allen Teilnehmern und Gästen wünsche ich interessante und anregende Festivaltage und einen schönen Aufenthalt in Neubrandenburg, der Stadt der vier Tore am Tollensesee.

Dr. Paul Krüger
 Oberbürgermeister

Welcome by the President of Szczecin **Słowo wstępne Prezydenta Miasta Szczecin** **Grußwort des Stadtpräsidentins Szczecin**

Ladies and Gentlemen,

The European Film Festival for Documentaries dokumentART, one of Europe's most important film meetings, has its 20th edition this year. However, for Szczecin, which became the festival co-partner with Neubrandenburg in 2007, it is still a new event. Every edition of the festival arouses huge amounts of interest among Szczecin's citizens – for those interested in documentary film it is a unique opportunity to have contact with the genre, because dokumentART is Szczecin's only cultural festival of this kind. Also, it is the only Szczecin festival project of a European character.

For the fifth time in Szczecin and Neubrandenburg the innovative European scene of documentary film will meet. Once more, an unceasing journey of guests, audience, and festival tapes will take place between the two cities. And it will be a journey of extraordinary cultural thrills – the 20th dokumentART is over 40 of the newest competition documentaries from 15 European countries and discussions with their creators, presentations of works by students of and graduates from leading European film schools, retrospectives of Luis Buñuel and Kazimierz Karabasz films, screenings and debates on Czesław Miłosz, video art works, and a review of films shot using a mobile phone. The participants of these many festival events will surely be accompanied, apart from artistic thrills, by the awareness of how much new technologies changed the boundaries and the notion of the documentary film. Used with greater consciousness and sensitivity, especially by the young documentarians experimenting with a video camera, they lead one into a completely different world – a world of modern culture worthy of the 21st century.

Szanowni Państwo,

Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych dokumentART, jedno z ważniejszych europejskich spotkań filmowych, ma w tym roku 20. odsłonę. Jednak dla Szczecina, który stał się festiwalowym współpartnerem Neubrandenburga w 2007 r., to wciąż nowe wydarzenie. Każda edycja festiwalu wzbudza ogromne zainteresowanie szczecinian – dla tych, którzy interesują się filmem dokumentalnym to niepowtarzalna okazja obcowania z tym gatunkiem, dokumentART jest bowiem jedynym szczecińskim festiwalem kulturalnym tego rodzaju. Jest też jedynym szczecińskim projektem festiwalowym o charakterze europejskim.

Po raz piątą w Szczecinie i Neubrandenburgu spotka się europejska innowacyjna scena filmu dokumentalnego. Kolejny raz pomiędzy tymi miastami trwać będzie nieustanna podróż gości, widzów oraz taśm festiwalowych. I będzie to podróż niezwyklej wrażeń kulturalnych – 20. dokumentART to ponad czterdzieści konkursowych najnowszych filmów dokumentalnych z piętnastu krajów europejskich i dyskusje z ich twórcami, prezentacje dorobku studentów i absolwentów wiodących europejskich szkół filmowych, retrospektywy filmów Luisa Buñela i Kazimierza Karabasza, projekcje filmowe i debaty poświęcone Czesławowi Miłoszowi, prace video art czy przegląd filmów nakręconych telefonem komórkowym. Uczestnikom tych licznych festiwalowych wydarzeń, oprócz wrażeń artystycznych, zapewne towarzyszyć będzie świadomość, jak bardzo nowe technologie zmieniły dotychczasowe ramy i pojęcie filmu dokumentalnego. Użyte z większą świadomością i wrażliwością, szczególnie przez młodych eksperymentujących z kamerą dokumentalistów, wprowadzają w zupełnie inny świat – świat nowoczesnej kultury na miarę XXI wieku.

Meine Damen und Herren,

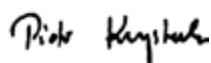
Das Europäische Dokumentarfilmfestival dokumentART, eines der wichtigsten Filmtreffen in Europa, findet in diesem Jahr zum 20. Mal statt. Aber für Szczecin, das erst 2007 zum Kooperationspartner des Festivals wurde, ist es noch eine neue Veranstaltung. Jede Ausgabe wird von den Bewohnern Szczecins mit großer Aufmerksamkeit verfolgt; für alle, die sich für Dokumentarfilme interessieren, ist es eine einmalige Gelegenheit, mit diesem Genre in Kontakt zu treten, denn dokumentART ist Szczecins einziges Kulturfestival dieser Art. Es ist auch das einzige Festivalprojekt in Szczecin, das europäischer Natur ist.

Zum fünften Mal trifft sich die innovative Dokumentarfilmszene in Szczecin und in Neubrandenburg. Wieder wird ein ständiger Strom Gäste, Zuschauer und Festival-Filmrollen zwischen den beiden Städten fließen. Und es wird eine Reise mit ungewöhnlichen kulturellen Reizen. Die 20. dokumentART präsentiert mehr als 40 der neuesten Dokumentarbeiträge aus 15 europäischen Ländern, zudem Diskussionen mit ihren Machern. Es gibt Präsentationen der Arbeit von Studenten und Absolventen der führenden europäischen Filmschulen, Retrospektiven mit Filmen von Luis Buñuel und Kazimierz Karabasz, Vorführungen und Diskussionen über Czesław Miłosz, Videokunst und eine Übersicht über mit dem Mobiltelefon gedrehte Filme. Die Teilnehmer dieser vielen Festivalereignisse werden sicherlich nicht nur kulturelle Reize spüren, sondern auch ein neues Bewusstsein für die großen Veränderungen, die die neuen Medien auf die Grenzen und den Begriff „Dokumentarfilm“ ausgeübt haben. Ihr Einsatz mit voller Achtsamkeit und Sensibilität, besonders durch junge Dokumentarfilmer, die mit der Videokamera experimentieren, führt uns in eine Welt der modernen Kultur, die dem 21. Jahrhundert würdig ist.

Year after year, the festival is becoming a larger and increasingly important cultural-artistic event, whose reputation reaches far beyond the borders of Poland and Germany. The festival owes this to its artistically innovative and transfrontier formula. That is why, as was the case in previous years, in 2011 Szczecin recommends and invites to the European Film Festival for Documentaries dokumentART.

Piotr Krzystek
President of the City of Szczecin

Festiwal z roku na rok staje się coraz większym i coraz ważniejszym wydarzeniem kulturalno-artystycznym, wykraczającym renomą daleko poza granice Polski i Niemiec. Zawdzięcza to swojej innowacyjnej artystycznie i transgranicznej formule. Dlatego, podobnie jak w poprzednich latach, także w 2011 roku Szczecin rekomenduje i zaprasza na Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych dokumentART.

Piotr Krzystek
Prezydent Miasta Szczecina

Jahr für Jahr wird das Festival ein größeres und kulturell-künstlerisch wichtigeres Ereignis, dessen Ruf weit über die Grenzen Polens und Deutschlands hinausgeht. Diese Tatsache ist der künstlerisch-innovativen und grenzüberschreitenden Formel des Festivals geschuldet. Deshalb spricht Szczecin 2011, wie in früheren Jahren, die Empfehlung aus und lädt ein: zum europäischen Dokumentarfilmfestival dokumentART.

Piotr Krzystek
Stadtpräsident Szczecin

Welcome by the festival directors Słowo powitalne kierownictwa festiwalu Grußwort der Festivalleiter

The dokumentART festival is celebrating its 20th anniversary – like so many institutions this year, two decades after the German-German reunification and the changes in Poland. This very special festival – dokART – is where the cultural dimension of the European idea becomes visible. Poland and Germany, just like the dokumentART, are merging, becoming one. For the last five years the festival has been organised jointly by Germans and Poles. And suddenly we're not talking about two countries, but about a region – Pomerania. The main festival sites are, as before, Neubrandenburg and Szczecin, plus various "epilogue" venues, including Greifswald and Świnoujście. The people of the Pomerania Region are invited to discover and experience documentary films and the festival on both sides of the border. And we also hope to welcome once again not only filmmakers from all over Europe, but many other guests from Germany and Poland, and from other European countries.

The dokART 2011 programme presents a broad spectrum of cinema – 42 films from 15 countries have made it into the competition. The Eastern Bloc section is showing films from and about Eastern Europe. To mark the anniversary, two film schools are introducing themselves: the Polish National Film, Television and Theatre School Leon Schiller in Łódź, and the Film and Television University „Konrad Wolf” in Potsdam-Babelsberg. Here too we see the German-Polish perspective: the schools are showing films by Polish filmmakers studying in Potsdam, and German films made in Łódź. Many festival side events will allow a good look at the Pomerania region and German-Polish themes, for example the Specials History-Film-Politics, Filmland MV, NDR Special or Common Borders, and other programme items on European cinema. The festival is a shared culture space, a place to show current European documentaries, where you are invited to come and meet European films and filmmakers, and at the same time is itself Europe. In this spirit: off we go to Europe – welcome to Pomerania.

dokumentART świętuje dwudziestolecie swojego istnienia, podobnie jak wiele instytucji w tym roku, dwie dekady po niemiecko-niemieckim zjednoczeniu i obaleniu komunizmu w Polsce. Ten festiwal jest unikatowy: oferując rozrywkę na wysokim poziomie jednocześnie ukazując kulturalny wymiar myśli europejskiej. Od pięciu lat festiwal jest organizowany wspólnie przez Polaków i Niemców. Zaczynamy mówić nie o dwóch krajach, lecz o jednym regionie – Pomoraniu. Stolicami festiwalu są, podobnie jak w latach ubiegłych, Szczecin i Neubrandenburg. Poza tym filmy prezentowane są również w innych miejscowościach, m. in. w Greifswaldzie i Świnoujściu. Mieszkańcy Pomorania zaproszeni są do odkrywania i oglądania filmów dokumentalnych festiwalu po obu stronach granicy. Liczymy również na to, że na festiwalu ponownie powitamy nie tylko samych filmowców z całej Europy, lecz również wielu gości z Polski i Niemiec oraz innych krajów kontynentu.

Program dokARTu 2011 oferuje bogate spektrum filmów – w konkursie rywalizują 42 filmy z 15 krajów. Blok Wschodni to filmy poświęcone Europie Wschodniej. W jubileuszowym festiwalu prezentują się dwie szkoły filmowe: Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi i Szkoła Wyższa Filmu i Telewizji im. Konrada Wolfa z Poczdamu Babelsbergu. Także tutaj pojawia się perspektywa polsko-niemiecka – pokazane zostaną filmy polskich filmowców, którzy studiowali w Poczdamie, oraz filmy niemieckie, które zostały nakręcone w Łodzi. Poszczególne bloki w programie towarzyszącym pozwalają na wgląd w tematykę związaną z pograniczem i stosunkami polsko-niemieckimi, np. Historia - Polityka - Film, NDR Special czy Wspólne Granice, jak również inne punkty programu dotyczące filmu europejskiego. Wspólna przestrzeń kultury stanowi miejsce prezentowania europejskich filmów dokumentalnych, zapraszając do zapoznania się z wytworami kultury i będąc jednocześnie kwintesencją współczesnej Europy. Podążając za tą ideą – w stronę Europy – witamy w Pomoraniu.

Die dokumentART feiert ihr 20. Bestehen – wie so viele Institutionen in diesem Jahr zwei Dekaden nach der deutsch-deutschen Wiedervereinigung und der Wende in Polen. Das Unikum der dokART – hier zeigt sich die kulturelle Dimension der europäischen Gedanken. Polen und Deutschland genauso wie die dokumentART wachsen zusammen. Seit fünf Jahren wird das Festival von Deutschen und Polen gemeinsam organisiert. Und prompt ist die Rede nicht mehr von zwei Ländern, sondern von einer Region – Pomerania. Die Hauptstädte des Festivals sind, wie gehabt Neubrandenburg und Szczecin, zudem verschiedene Nachspielorte, u.a. Greifswald und Świnoujście. Bewohner der Pomerania-Region sind eingeladen, Dokumentarfilme und das Festival auf beiden Seiten der Grenze zu entdecken und zu erleben. Ebenso hoffen wir, auf dem Festival nicht nur Filmemacher aus ganz Europa, sondern viele weitere Gäste aus Deutschland und Polen sowie anderen Ländern des Kontinents wieder begrüßen zu dürfen.

Die dokART 2011 bietet ein weites Spektrum an Film – 42 Filme aus 15 Ländern schafften es in den Wettbewerb. Die Reihe Ostblock zeigt Filme aus und über Osteuropa. Zum Jubiläum präsentieren sich zwei Filmhochschulen, die Leon Schiller Staatliche Schule für Film, Fernsehen und Theater Filmhochschule in Łódź und die Hochschule für Film und Fernsehen „Konrad Wolf“ in Potsdam-Babelsberg. Auch hier schließt sich die deutsch-polnische Perspektive an – gezeigt werden Filme von polnischen Filmemachern, die in Potsdam studierten und deutsche Filme, die in Łódź gedreht wurden. Im Rahmenprogramm gewähren verschiedene Reihen Einblicke in und über die Pomerania-Region und deutsch-polnische Thematik, wie die Specials Geschichte-Politik-Film, Filmland MV, NDR Special oder Gemeinsame Grenzen, sowie weitere Programmpunkte zum europäischen Film. Ein gemeinsamer Kulturraum ist Austragungsort aktueller europäischer Dokumentarfilme, lädt ein europäische Filme und Filmemacher kennen zu lernen und ist gleichzeitig Europa selbst. In diesem Sinne – auf nach Europa – Willkommen in Pomerania.

Caroline Walke
Festival director
Neubrandenburg

Bartosz Wójcik
Festival director
Szczecin

Caroline Walke
dyrektor festiwalu
Neubrandenburg

Bartosz Wójcik
dyrektor festiwalu
Szczecin

Caroline Walke
Festivalleiter
Neubrandenburg

Bartosz Wójcik
Festivalleiter
Szczecin

20 Years of dokumentART – Looking Back 20 lat dokumentARTu – spojrzenie wstecz 20. Jahre dokumentART – ein Rückblick

In the autumn of 1978, 100 kilometres south of the Baltic coast, 100 kilometres north of Berlin and 100 kilometres west of the Polish border, the first documentary film festival in the GDR district capital of Neubrandenburg saw the light of day.

It was a national festival of the German Democratic Republic, showing documentaries made for cinema and television.

The Socialist Realism prescribed by the State Party for all art and culture reigned supreme and the working class, declared to be the most progressive social force, was at the centre of focus.

Honest documentarians had difficulty undermining the doctrine, but did so, sometimes more, sometimes less and sometimes extremely successfully. Creative experiments, the use of metaphors and limiting words in favour of images were regarded with suspicion by the state commissaries for cultural affairs.

And yet, in the course of the 1980s, filmmakers began to display growing courage in observing and commenting on the reality of the GDR. As a result audience interest increased. Many films that were not shown on Party television, and only just survived the regimented journey into the cinemas, could be seen at film festivals, with the exception, of course, of work that was entirely banned. This helped to increase the acceptance of these events, and the national documentary film festival in Neubrandenburg benefited as a result.

The peaceful revolution that took place in the GDR in the autumn of 1989 also revolutionised the circumstances for film production and its possibilities.

Unlike the makers of feature films, their much shorter planning periods enabled documentary filmmakers to react quickly and directly to political change.

Suddenly millions of viewers were interested in journalistic programmes on East German television, because they quickly dissociated themselves from state doctrine and sympathised with the revolution. The same was true of many of the DEFA documentaries.

Jesienią 1978 r., 100 km na południe od Bałtyku, 100 km na północ od Berlina i 100 km na zachód od polskiej granicy powołano do życia pierwszy festiwal filmu dokumentalnego w mieście okręgowym NRD Neubrandenburg.

Był to festiwal narodowy NRD, na którym pokazywano dokumentalne filmy kinowe i telewizyjne. W kulturze i sztuce panował zalecony przez Partię realizm socjalistyczny, a cała uwaga skupiała się na klasie robotniczej, którą ogłoszono najbardziej postępową siłą społeczeństwa. Była to trudna sytuacja dla uczciwych dokumentalistów. Wielu z nich jednak było w stanie w bardzo udany sposób adaptować w swej twórczości tę doktrynę. Eksperymenty twórcze, zastosowanie przenośni i redukcja słów na rzecz zdjęć budziły podejrzenia państwowych urzędników.

Niemniej jednak, artyści filmowi na przeciągu lat 80. obserwowali i coraz odważniej komentowali rzeczywistość NRD, co budziło zainteresowanie publiczności. Wiele filmów, nie pokazywanych w telewizji nadzorowanej przez partię i którym, ze względu na ścisłą cenzurę, trudno było trafić do kin, można było – poza tymi całkowicie zabronionymi – obejrzeć na festiwalach filmowych. To przyczyniało się do dużego zainteresowania tego typu festiwalami i na tym zyskiwał również narodowy festiwal filmu dokumentalnego w Neubrandenburgu. Pokojowa rewolucja w NRD jesienią 1989 r. zrewolucjonowała warunki oraz możliwości produkcji filmowej.

W przeciwieństwie do artystów z obszaru filmu fabularnego dokumentaliści mogli dzięki specyfice dokumentu szybko reagować na zmiany polityczne.

Wiele publicystycznych programów wschodniemieckiej telewizji stało się nagle interesującymi dla milionowej publiczności, ponieważ oddzieliły się one nieoczekiwanie od doktryny państwowej i przeszły na stronę rewolucji. Temu dorównywało też wiele filmów dokumentalnych z DEFA.

Po upadku NRD, jesienią 1990 r. zorganizowano jeszcze ostatni narodowy festiwal w Neubrandenburgu, na którym wyświetlono wyłącznie filmy „made in GDR”.

Im Herbst 1978 wurde 100km südlich der Ostsee, 100km nördlich von Berlin und 100km westlich der polnischen Grenze das erste Dokumentarfilmfestival in der DDR-Bezirksstadt Neubrandenburg aus der Taufe gehoben. Es war ein nationales DDR-Festival, auf dem Dokumentarfilme fürs Kino und das Fernsehen gezeigt wurden.

Allseits regierte der von der Staatspartei verordnete sozialistische Realismus in Kunst und Kultur und die Arbeiterklasse zur fortschrittlichsten Kraft in der Gesellschaft erklärt, stand in einem ganz besonderen Fokus.

Es war schwer für aufrechte Dokumentaristen, diese Doktrin mal mehr, mal weniger und manchmal sogar ausgesprochen gelungen zu unterwandern. Gestalterische Experimente, die Verwendung von Metaphern und die Reduzierung der Worte zugunsten der Bilder wurden von den staatlichen Kulturbeauftragten beargwöhnt. Dennoch wurden die Filmkünstler im Laufe der 80er Jahre bei der Betrachtung und Kommentierung der DDR-Wirklichkeit immer mutiger. Damit wuchs auch das Interesse des Publikums. Viele Filme die im Partei-Fernsehen nicht gezeigt wurden und die oft auch schwer den reglementierten Weg in die Kinos fanden, waren bis auf die komplett verbotenen auf den Filmfestivals zu sehen.

Das trug zur hohen Akzeptanz dieser Veranstaltungen bei und davon profitierte auch das nationale Dokumentarfilmfestival in Neubrandenburg.

Die friedliche Revolution in der DDR im Herbst 1989 revolutionierte auch die Umstände und Möglichkeiten der Filmproduktion.

Im Gegensatz zu den Spielfilmkünstlern konnten die Dokumentaristen mit ihren viel kürzeren Vorbereitungszeiten direkt und schnell auf die politischen Veränderungen reagieren.

Viele publizistische Sendungen des ostdeutschen Fernsehens wurden plötzlich interessant für ein Millionenpublikum, weil sie sich unerwartet von der Staatsdoktrin lösten und auf die Seite der Revolution schlugen. Dem standen auch viele Dokumentarfilme der DEFA nicht nach.

Die DDR war als Staat schon untergegangen, als im Herbst 1990 in Neubrandenburg das letzte nationale Festival veranstaltet wurde, auf dem noch ausschließlich Filme „made in GDR“ liefen.

The GDR had already come to an end as a state when, in the autumn of 1990, the last national festival showing only films "Made in GDR" was held in Neubrandenburg.

There followed a pause for thought, the outcome of which was that Neubrandenburg wanted to continue its film festival tradition into the new era.

The organisation Latücht - Film & Medien e.V. was formed as the future supporting association, and started work in extremely modest circumstances. It was clear that a completely new team was needed and that, after the tearing down of walls in the world, this should be an international festival. Socialist Realism was finished, now experimental and artistically original work was called for, films bearing their creators' clear and personal signature. The international film festival „dokumentART“ was born, with its first edition taking place at the beginning of 1992. In the general euphoria of the times it was received euphorically, but after a while the local audiences missed a certain straightforwardness, which had resulted from the general commitment to reality in the earlier films.

Painful but healing corrections were necessary, a lot of new experience was gained and new contacts made. This has put a special stamp on the meanwhile unmistakable face of dokumentART, increasingly so as the years go by. Films that are traditionally made but nonetheless deal with unusual topics have become as much part of the programme as individual experimental films that open up a new vista on a traditional subject.

The geographic proximity to and the shared political past with the countries of Eastern Europe have increased awareness for films from these regions. From this developed, in addition to the international competition, the Programme Special. Increasingly, dokumentART is attracting young, not yet established European filmmakers and film students. This has been reflected in the annual presentations of European film schools.

Przyszedł czas na refleksję, z której wynikała decyzja miasta Neubrandenburg, żeby zachować festiwalową tradycję również w czasach po transformacji.

W tym celu założono stowarzyszenie „Latücht” Film & Medien i rozpoczęto pracę w niezmiernie prostych warunkach. Zrozumiałe było, że miał to być zupełnie nowy zespół i że po wyburzeniu murów miał to być festiwal międzynarodowy. Realizm socjalistyczny był passe, szukano teraz eksperymentalnych, artystycznie indywidualnych filmów z wyraźną i bardzo osobistą sygnaturą swoich twórców. Pierwsza edycja międzynarodowego festiwalu filmów dokumentalnych dokumentART odbyła się na początku 1992 r. W ogólnej euforii tamtych czasów również festiwal spotkał się z dużym zainteresowaniem, lecz po pewnym czasie tutejsza publiczność zaczęła odczuwać brak wyrazistości filmów, która wcześniej wynikała z realiów społeczno-politycznych.

Konieczne były trudne, jakkolwiek zbawienne zmiany. Zostały nawiązane nowe festiwalowe kontakty, zdobyte nowe doświadczenia. Z roku na rok coraz bardziej kształtował się charakter dokumentARTu. Tradycyjny dokument, poruszający niespotykany temat przynależał teraz tak samo do programu, jak i indywidualny eksperyment filmowy, umożliwiający całkowicie nowe spojrzenie na tradycyjny temat. Geograficzna bliskość i wspólna przeszłość z krajami wschodnioeuropejskimi wystrzyły spojrzenie na filmy z tego rejonu. Z tego rozwinął się, obok międzynarodowego konkursu, program specjalny. dokumentART stawał się coraz bardziej interesujący dla młodych, jeszcze nie znanych filmowców i studentów filmu z Europy. To odzwierciedliło się w corocznej prezentacji jednej szkoły filmowej.

Natomiast filmy, które pochodzą z naszego regionu: kraj związkowy Meklemburgia-Pomorze Przednie, i o nim opowiadają, cieszą się w corocznym programie towarzyszącym szerokim zainteresowaniem publiczności lokalnej.

Es folgte eine Denkpause, mit dem Ergebnis, dass die Stadt Neubrandenburg ihre Filmfestival-Tradition in der neuen Zeit fortleben lassen wollte.

Als künftige Träger wurde dafür der „Latücht“ Film-&Medien Verein gegründet und unter äußerst schlichten Umständen begann die Arbeit. Klar war, dass es ein komplett neues Team sein sollte und nach dem Niederreißen der Mauern in die Welt sollte es ein internationales Festival werden. Der sozialistische Realismus war passe, gesucht wurden nun experimentelle, künstlerisch eigenwillige Filme mit einer deutlichen und sehr persönlichen Handschrift ihrer Schöpfer. Das internationale Dokumentarfilmfestival „dokumentART“ war mit seiner ersten Ausgabe zu Beginn des Jahres 1992 geboren. In der allgemeinen Euphorie jener Zeit wurde auch dieses Angebot zunächst euphorisch angenommen, aber nach einiger Zeit vermisste das ansässige Publikum eine Verständlichkeit der Filme, die sich früher aus der allgemeinen Verpflichtung zur Realität ergeben hatte.

Schmerzhaft aber heilsame Korrekturen waren notwendig und viele Erfahrungen wie auch neue Kontakte kamen hinzu. Das prägte von Jahr zu Jahr mehr das inzwischen unverkennbare Antlitz der dokumentART. Der zwar traditionell gemachte aber ein ungewöhnliches Thema behandelnde Film gehörte nun ebenso zum Programm wie das individuelle Filmexperiment das eine völlig neue Sicht auf ein traditionelles Thema ermöglichte. Die geografische Nähe zu und die politisch gemeinsame Vergangenheit zu den osteuropäischen Ländern schärfte den Blick auf Filme aus diesen Regionen. Daraus entwickelte sich neben dem internationalen Wettbewerb ein Programmspecial. Mehr und mehr wurde die dokumentART interessant für junge, noch nicht etablierte Filmemacher und Filmstudenten aus Europa. Das schlug sich in der jährlichen Präsentation einer europäischen Filmhochschule nieder. Und mit den Filmen aus und über unser Bundesland Mecklenburg-Vorpommern im jährlichen Rahmenprogramm bedienen wir das Interesse

Films from and about our own federal state of Mecklenburg-Vorpommern cater, as part of the annual programme, for a wide audience within the region. In addition there are also the retrospectives, the country series and the shows of work by a particular filmmaker. Last but not least the many events for children, young people and schools deserve a mention.

This special profile is behind the increasing acceptance, which we have seen now for several years, of the festival amongst film and festival makers all over Europe, as well as with audiences in the region.

The most recent change in the festival is its increasingly cross-border character:

For the last five years editorial, financial and organisational responsibilities for dokumentART have been in the hands of Germans and Poles, working step by step together across the border, and the festival has been held simultaneously in Neubrandenburg and Szczecin.

So-called "Epilogues", events in smaller towns on both sides of the border, make this a festival that is important for large parts of the Pomerania region.

Financial support in the form of funds from the EU Interreg IVA Programme, received this year for the first time, plus other long-term funding for German-Polish cooperation projects, are a clear sign of approval for this collaboration, and have opened up new perspectives for the German-Polish festival team.

In its way, dokumentART is promoting the development of trans-border regional awareness amongst the inhabitants of the Pomerania region.

Thus dokumentART is in every respect a truly European film festival, and that means that prospects are excellent for the next decade.

Holm-Henning Freier

Do tego dochodzą retrospektywy, cykle z różnych krajów i pokazy dzieł i „last but not least” wiele ofert dla dzieci, młodzieży i szkół. Temu profilowi dokumentART od wielu lat zawdzięcza duże zainteresowanie zarówno filmowców i organizatorów festiwalu, jak i publiczności z całej Europy.

Najaktualniejszą zmianą festiwalu jest rozwijająca się od kilku lat transgraniczność:

Od pięciu lat dokumentART jest wspólnie realizowany przez Polaków i Niemców, a festiwal odbywa się jednocześnie w Neubrandenburgu i Szczecinie. Pokazy filmowe w mniejszych miejscowościach po obu stronach granicy sprawiają, że festiwal jest ważnym wydarzeniem dla regionu Pomeranii.

W tym roku Europejski Festiwal Filmów Dokumentalnych dokumentART dofinansowano przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach programu INTERREG IV A. To, jak i inne źródła wsparcia współpracy polsko-niemieckiej, wspomaga tę kooperację i otwiera polsko-niemieckiemu zespołowi festiwalowemu nowe perspektywy.

dokumentART wspiera rozwój transgranicznej świadomości regionalnej u mieszkańców regionu Pomeranii.

Festiwal jest zatem podwójnie europejskim wydarzeniem filmowym, co rokuje mu następne dziesięciolecie.

Holm-Henning Freier

eines breiteren Publikums in unserer Region. Hinzu kommen Retrospektiven, Länderreihen und Werkschauen und last but not least viele Angebote für Kinder, Jugendliche und Schulen. Diesem Profil verdankt die dokumentART seit vielen Jahren eine große Akzeptanz bei den Filme- und Festivalmachern aus ganz Europa aber eben auch beim Publikum aus der Region.

Die aktuellste Veränderung des Festivals ist die seit einigen Jahren anwachsende Grenzüberschreitung:

Seit nunmehr fünf Jahren wird die redaktionelle, finanzielle und organisatorische Verantwortung für die dokumentART über eine Grenze hinweg Schritt für Schritt gemeinsam von Deutschen und Polen getragen und das Festival findet zeitgleich in Neubrandenburg und Szczecin statt. Nachspiele in kleineren Städten auf beiden Seiten der Grenze machen diese Veranstaltung zu einem Ereignis mit Bedeutung für große Teile der Pomerania-Region.

Die diesjährige, erstmalige Bewilligung von EU-Fördermitteln aus dem Programm Interreg IV A sowie andere langjährige Förderungen für deutsch-polnische Zusammenarbeit, unterstützen diese Kooperation nachdrücklich und eröffnen dem deutsch-polnischen Festivalteam neue Perspektiven.

Auf ihre Weise fördert die dokumentART die Entwicklung eines grenzüberschreitenden Regionalbewusstseins bei den Bewohnern der Pomerania-Region.

Die dokumentART ist also in zweifacher Hinsicht ein Europäisches Filmfestival und das bietet ihr für ihr nächstes Jahrzehnt beste Voraussetzungen.

Holm-Henning Freier
Holm-Henning Freier

Awards 2011 | Nagrody 2011 | Preise 2011

The Award of the Marshall of the West Pomeranian Voivodeship of 10,000 PLN for a film production that contributes to a better understanding of ethnicities across borders in an extraordinary way.

The Latücht-Award of the Ministry of Education, Science and Culture of Mecklenburg-Vorpommern will be awarded to an outstanding film, video or multimedia project which makes best use of the creative possibilities of the medium. It comes with a cash prize of 3,000 €.

The City of Neubrandenburg Award will be awarded to a courageous and artistically ambitious film that explores or transcends the boundaries of its genre. It comes with a cash prize of 2,000 €.

The Audience award of Norddeutscher Rundfunk (NDR) the festival audience of Neubrandenburg chooses their favourite competition film. It comes with a cash prize of 1,000 €.

Polish Television (TVP) has donated a prize worth 4 300 PLN (1 000 EUR) which will go to the film voted by **audiences in Szczecin** as their favourite in the international competition.

The Award of the Student Jury sponsored by the University Szczecin will be presented to the most courageous attempt to transcend the borders of the art of documentary. It comes with a cash prize of 2,000 PLN.

The Award of the Student Union Greifswald will be presented by students of the University Neubrandenburg as well as the University Greifswald and comes with a cash prize of 1,000 €.

Nagroda Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego w wysokości 10 000 PLN za produkcję filmową, która w najbardziej adekwatny sposób porusza kwestię porozumienia ponad podziałami etnicznymi.

Nagroda Latücht Ministerstwa Edukacji, Nauki i Kultury Meklemburgii-Pomorza Przedniego honoruje niezależny film lub projekt multimedialny, który w sposób kreatywny najpełniej wykorzystuje możliwości owego medium. Przeznaczona jest na nią kwota 3 000 €.

Nagroda Miasta Neubrandenburg honoruje filmy odważne i ambitne, które eksplorują lub przekraczają granice gatunku. Na nagrodę przeznaczona jest kwota 2 000 €.

Nagroda Publiczności niemieckiej, której fundatorem jest publiczny nadawca medialny Norddeutscher Rundfunk (NDR), przyznawana jest przez neubrandenburskich widzów konkursu, którzy wybierają najlepszy ich zdaniem film. Na nagrodę przeznaczona jest kwota 1 000 €.

Publiczność polska przyzna **Nagrodę Publiczności**, ufundowaną przez Telewizję Polską, filmowi biorącemu udział w międzynarodowym konkursie. Wysokość nagrody pieniężnej wynosi 4 300 PLN (1 000 EUR).

Nagroda Jury Studenckiego, fundowana przez Uniwersytet Szczeciński, przyznawana jest najbardziej odważnym próbom przekraczania granic gatunku dokumentu artystycznego. Na nagrodę przeznaczona jest kwota 2 000 PLN.

Nagroda Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Greifswaldzkiego, przyznawana przez studentów Uniwersytetu w Neubrandenburgu oraz Uniwersytetu Greifswaldzkiego. Na nagrodę przeznaczona jest kwota 1 000 €.

Der Preis des Marschalls der Wojewodschaft Westpommern in Höhe von 10.000 PLN für eine Filmproduktion, die einen herausragenden Beitrag leistet zur Verständigung verschiedener Bevölkerungsgruppen über deren ethnischen Grenzen hinweg.

Latücht-Preis des Ministeriums für Bildung, Wissenschaft und Kultur des Landes Mecklenburg-Vorpommern. Diesen Preis vergibt die internationale Jury für das Film-, Video oder Multimedia-Projekt, das in seiner Gesamtwirkung am meisten überzeugt und dabei die gestalterischen Möglichkeiten des Mediums voll ausschöpft. Der Preis ist mit 3.000 € dotiert.

Der Preis der Stadt Neubrandenburg ist bestimmt für einen mutigen, künstlerisch sehr ambitionierten Film, der die Grenzen seines Genres auslotet oder sogar bewusst überschreitet. Der Preis ist mit 2.000 € dotiert.

Publikumspreis des Norddeutschen Rundfunks (NDR)
Das Festivalpublikum Neubrandenburg wählt seinen Favoriten aus den Wettbewerbsfilmen. Der Preis ist mit 1.000 € dotiert.

Der Publikumspreis in Höhe von 4.300 PLN (1.000 EUR) und gestiftet durch den polnischen öffentlichen Fernsehsender Telewizja Polska (TVP), wird vom Stettiner Publikum an seinen Favoriten im internationalen Wettbewerb vergeben.

Der Preis der Studentenjury, gestiftet durch die Universität Szczecin für den mutigsten Versuch, die Grenzen in der Kunst des Dokumentierens zu überschreiten. Der Preis ist mit 2.000 PLN dotiert.

Der Preis des Studentenwerkes Greifswald wird durch Studenten der Hochschule Neubrandenburg und der Universität Greifswald verliehen und ist mit 1.000 € dotiert.

The “Findling” Award of the State Association of Film Communication Mecklenburg Vorpommern represents a prize which includes a tour of the awarded film to cinemas and film clubs across Mecklenburg-Vorpommern accompanied by the filmmaker. This tour is funded by the Cultural Film Subsidy Mecklenburg Vorpommern.

A non-cash prize funded by the mmszczecin.pl web portal, the Głos Szczeciński newspaper and the OFFicyna Association will be awarded to the most interesting film shown in the Western Pomerania shorts review.

*The **Złota Komóra** (Golden Moby) non-cash prize, funded by the mmszczecin.pl web portal, Głos Szczeciński newspaper and the OFFicyna Association, is awarded for the most interesting film as part of the telefonART review.*

Nagroda Findling Regionalnego Stowarzyszenia Komunikacji Filmowej Meklemburgii-Pomorza Przedniego zapewnia trasę nagrodzonego filmu po kinach i klubach filmowych Meklemburgii-Pomorza Przedniego wraz z twórcą owego obrazu. Trasa jest finansowana przez Regionalny Fundusz Promocji Filmu Meklemburgii-Pomorza Przedniego.

Nagroda rzeczowa, ufundowana przez portal internetowy mmszczecin.pl, Głos Szczeciński i Stowarzyszenie OFFicyna, przyznawana jest najciekawszemu filmowi w ramach przeglądu zachodniopomorskie shorty.

Nagroda rzeczowa **Złotej Komóry**, ufundowana przez portal internetowy mmszczecin.pl, Głos Szczeciński i Stowarzyszenie OFFicyna, przyznawana jest najciekawszemu filmowi w ramach przeglądu telefonART.

Der „Findling“ des Landesverbandes Filmkommunikation e.V. Mecklenburg-Vorpommern ist ein Preis, der mit einer Tournee des ausgezeichneten Filmes in Begleitung der Filmemacherin/des Filmemachers durch Filmclubs und kulturelle Kinos in Mecklenburg-Vorpommern verbunden ist. Die „Findlingstournee“ wird durch die Kulturelle Filmförderung MV gefördert.

Ein vom Webportal mmszczecin.pl, der Zeitung Głos Szczeciński und vom Verein OFFicyna gestifteter **Sachpreis** wird an den interessantesten Film im Programmteil Westpommersche Kurzfilme vergeben.

Der Złota Komóra (**der Goldene- Handy-Sachpreis**), ein vom Webportal mmszczecin.pl, der Zeitung Głos Szczeciński und vom Verein OFFicyna gestifteter Sachpreis, wird an den interessantesten Film im Programmteil telefonART vergeben.

Paweł T. Felis

Film critic with "Gazeta Wyborcza". His work has appeared in "Tygodnik Powszechny", "Kino", "Przekrój" and "Film", among other magazines. He is former editor of the "Gazeta Filmowa" website and former programme director of the Lubuskie Film Summer in Lagow. He graduated in Polish Studies at the University of Warsaw. Winner of the 8th Krzysztof Mętrak film critic's contest in 2003, FIPRESCI member and also works to promote film culture.

Krytyk filmowy „Gazety Wyborczej”. Publikował również w innych czasopismach, m.in. „Tygodniku Powszechnym”, „Kinie”, „Przekroju” i „Filmie”. Założyciel portalu internetowego „Gazeta Filmowa”. Były dyrektor programowy Lubuskiego Lata Filmowego w Łagowie. Jest absolwentem polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat głównej nagrody 8. edycji konkursu im. Krzysztofa Mętraka dla młodych krytyków filmowych w roku 2003. Członek FIPRESCI, zajmuje się również upowszechnianiem kultury filmowej.

Filmkritiker für „Gazeta Wyborcza”. Seine Arbeiten wurden u.a. auch in den Zeitschriften „Tygodnik Powszechny”, „Kino”, „Przekrój” und „Film” veröffentlicht. Er war Chefredakteur der Webseite „Gazeta Filmowa” und Programmdirektor der Lubuskie Filmsommer in Lagow. Er ist Absolvent des Studiengangs Polonistik an der Universität Warschau, gewann den 8. Krzysztofa Mętraka Wettbewerb für Filmkritiker 2003, ist Mitglied des FIPRESCI und aktiver Förderer der Filmkultur.

Jan Gogola

Born 1971. Director, script editor and lecturer at the Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague (FAMU). He studied journalism at Charles University and documentary film at FAMU. Author of many films and TV programmes. As a script editor Gogola has been involved in the making of numerous documentaries. He is also author of numerous reviews, articles and essays. His latest film "I Love My Boring Life" was chosen as Best Czech Documentary at the Jihlava IDFF.

Urodzony w 1971 r. Reżyser, scenarzysta i wykładowca na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Sceniczných w Pradze (FAMU). Studiował dziennikarstwo na Uniwersytecie Karola w Pradze oraz film dokumentalny na FAMU. Autor wielu filmów i programów telewizyjnych. Jako redaktor scenariuszy, był zaangażowany w produkcję wielu filmów dokumentalnych. Jest także autorem licznych recenzji, artykułów i esejów. Jego ostatni film „Kocham swoje nudne życie” otrzymał nagrodę za Najlepszy Czeski Dokument podczas MFFD Jihlava.

Geboren 1971. Regisseur, Dramaturg und Dozent an der Film- und Fernsehakultät der Akademie der Musischen Künste (FAMU) in Prag. Er studierte Journalismus an der Karls-Universität und Dokumentarfilm an der FAMU. Er ist Autor vieler Filme und Fernsehsendungen. Als Dramaturg war Gogola an der Entstehung vieler Dokumentarfilme beteiligt. Er hat auch eine Vielzahl von Kritiken, Artikeln und Aufsätzen geschrieben. Sein neuester Film „I Love My Boring Life“ gewann auf dem Jihlava IDFF in der Kategorie „Bester tschechischer Dokumentarfilm“.

Vila Inocent (1996)

NonStop (1999)

Panenska Against the Rest of the World (2001)

Across the Border (2004) - segment director

I Love My Boring Life (2009)

Borders Our Way (2011)

Yael Reuveny

Yael Reuveny, born and raised in Israel, graduated from the Sam Spiegel Film & Television School in Jerusalem in 2005. Since then she's been living and working both in Israel and Germany. Currently, Yael is directing her next film, "Farewell, Herr Schwarz", produced by Melanie Andernach and "Made in Germany". The film should be completed in the winter of 2012.

Yael Reuveny urodziła się i wychowała w Izraelu, studia ukończyła w 2005 r. na Sam Spiegel & Television School w Jerozolimie. Po ukończeniu studiów mieszkała i pracowała w Izraelu i w Niemczech. Obecnie kręci swój najnowszy film, „Farewell, Herr Schwarz” – produkowany przez Melanie Andernach oraz „Made in USA”. Film ma być gotowy w zimie 2012.

Yael Reuveny, in Israel geboren und aufgewachsen, beendete ihre Studien 2005 an der Sam Spiegel Film & Television School in Jerusalem. Seit ihrem Abschluss hat sie sowohl in Israel als auch in Deutschland gelebt und gearbeitet. Zurzeit dreht sie ihren neuesten Film, „Farewell, Herr Schwarz“ - von Melanie Andernach produziert und „Made in Germany“. Er soll im Winter 2012 fertig sein.

Tales of the Defeated (2009)

Farewell, Herr Schwarz (Currently directing)

Made in Germany (Currently directing)

André Schreuders

André Schreuders, born in 1967, is a filmmaker, philosopher and urban planning consultant. Since 2001 he has developed his personal film language as a director, scriptwriter, cameraman and editor of poetic and philosophical documentary and fiction films. His films are very different in style and subject, but they all stem from the same vision of art and life: he uses the surprise about reality as a starting point, the poetic view of that reality as a means to understand, and imperfection as the highest degree of perfection in art and life.

André Schreuders, urodzony w 1967 r., jest reżyserem, filozofem i urbanistą. Od 2001 r. kształtuje swój własny język filmu jako reżyser, scenarzysta, operator filmowy oraz autor poetyckich i filozoficznych filmów dokumentalnych i fabularnych. Jego filmy są różnorodne w stylu i tematyce, ale wszystkie one pochodzą z tej samej wizji sztuki i życia. Punktem wyjścia są niespodzianki, w które bogate jest życie, poetycka wizja rzeczywistości jest pomocą w zrozumieniu, a niedoskonałość najwyższym stopniem doskonałości w sztuce i w życiu.

André Schreuders, 1967 geboren, ist Filmemacher, Philosoph und freiberuflicher Stadtplaner. Seit 2001 hat er eine eigene Filmsprache als Regisseur, Drehbuchautor, Kameramann und Dramaturg von poetischen und philosophischen Dokumentar- und Spielfilmen. Seine Filme sind sehr unterschiedlich in Stil und Sujet, sie stammen aber alle aus der gleichen Kunst- und Lebensvision. Er nimmt als Ausgangspunkt die Überraschungen, die die Realität bereithält, die poetische Sichtweise auf die Realität als Hilfe zum Verständnis und die Unvollkommenheit als höchsten Grad der Perfektion in der Kunst und im Leben.

Licht (2010)

Manifesto for a Free Fall (2009)

From the Heart of Odessa (2007)

Dr. Ulrich Spies

Born 1947 in Siegen-Weidenau, studied law and social sciences, then received a scholarship for doctoral studies at the Freie Universität Berlin. Since 1981 he has been Head of Division for the Grimme Prize. He was co-initiator of the international film festival for children and young people in Marl, chairs the jury for the Screenplay Award at the International Filmfest Emden-Norderney, is a member of the FSF Berlin, the German organisation for voluntary self-regulation in television. He is also a member of the German Academy for Performing Arts in Bensheim, and of the German Television Academy in Munich and Cologne.

Urodzony w 1947 r. w Siegen-Weidenau, studiował Prawo i Socjologię, otrzymał stypendium i doktoryzował się na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie. Od 1981 r. kieruje referatem Nagrody im. Adolfa Grimme, która wręczana jest od 1964 r. Współinicjator powstałego w 1995 r. Festiwalu Filmowego Dzieci i Młodzieży w Marl, przewodniczący jury przyznającego nagrody za scenariusze podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Emden/Norderney, członek kuratorskiej Ochotniczej Samokontroli Telewizyjnej w Berlinie, a także członek Niemieckiej Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie oraz Niemieckiej Akademii Telewizyjnej w Monachium i Kolonii.

Geboren 1947 in Siegen-Weidenau, studierte Jura und Sozialwissenschaften, anschließend Stipendium und Promotion an der FU Berlin. Seit 1981 Referatsleitung des Grimme-Preises. Mitinitiator des 1995 gegründeten Internationalen Kinder- und Jugendfilmfests in Marl, ständiger Jury-Vorsitzender des Drehbuchpreises beim Internationalen Filmfest Emden-Norderney, Mitglied im Kuratorium der Freiwilligen Selbstkontrolle Fernsehen (FSF), Berlin sowie Mitglied in der Deutschen Akademie der darstellenden Künste, Bensheim, und der Deutschen Akademie für Fernsehen, München und Köln.

Jürgen Friedrich

Jürgen Friedrich, born 1964 in Geilenkirchen near Aachen, has a diploma in landscape conservation. Since 1993 he's been living and working in Schwerin as a landscape planner. He also does voluntary work for various organizations, e.g. BUND Schwerin. He joined the "Santa Cinema" film club in Gross Brütz near Schwerin in 2008.

Jürgen Friedrich urodził się w 1964 r. w Geilenkirchen w pobliżu Aachen. Dyplomowany architekt krajobrazu, od 1993 r. mieszka i pracuje w Schwerinie jako architekt krajobrazu, wielokrotnie działał jako wolontariusz m.in. w BUND Schwerin, od 2008 r. członek klubu filmowego „Santa Cinema” w Groß Brütz koło Schwerina.

Jürgen Friedrich, 1964 geb. in Geilenkirchen bei Aachen, studierter Dipl. Ing. Landschaftspflege, lebt und arbeitet in Schwerin seit 1993 als Landschaftsplaner, vielfach ehrenamtlich tätig u.a. BUND Schwerin und seit 2008 Mitglied im Filmklub „Santa Cinema“ Groß Brütz bei Schwerin.

Sandra Jaap

Sandra Jaap, born 1974 in Schwerin, works as a graphic designer and marketing chief in Schwerin. She's on the board of the Mecklenburg-Vorpommern Film Communication Association, has been a member of the film club „Santa Cinema“ Gross Brütz since 2005, and a regular jury member at festivals in Mecklenburg-Vorpommern (FilmKunstFest Schwerin, FiSH Rostock and dokumentART Neubrandenburg).

Sandra Jaap urodziła się w 1974 r. w Schwerinie, pracuje jako grafik i dyrektor ds. marketingu w Schwerinie, jest członkiem zarządu Krajowego Zrzeszenia Komunikacji Filmowej w Meklemburgii-Pomorzu Przednim, od 2005 związana z klubem „Santa Cinema” w Groß Brütz, kilkakrotnie powoływana do pracy w jury Findling w Meklemburgii-Pomorzu Przednim (Festiwal Sztuki Filmowej w Schwerinie, FiSH Rostock i dokumentART w Neubrandenburg).

Sandra Jaap, 1974 geb. in Schwerin, arbeitet als Grafikerin und Marketingleiterin in Schwerin, Vorstandsmitglied des Landesverbandes Filmkommunikation e.V. des Landes MV und seit 2005 Mitglied im Filmklub „Santa Cinema“ Groß Brütz, mehrfach berufen zur Findlingsjuryarbeit in Mecklenburg Vorpommern (FilmKunstFest Schwerin, FiSH Rostock und dokumentART Neubrandenburg).

Anne Ziegler

Anne Ziegler, born 1981 in Schopfheim, does voluntary work for the Kunstverein Wiligrad, organising and planning exhibitions, assisting with reworking the organisation's concept and CI. From 2005 – 2010 she studied product design at the Wismar University of Technology, Business and Design.

Anne Ziegler urodziła się w 1981 r. w Schopfheim. Wolontariuszka w Zrzeszeniu Sztuki Wiligrad, gdzie zajmuje się organizacją i planowaniem wystaw, oraz bierze udział w projektowaniu i opracowywaniu identyfikacji wizualnej Zrzeszenia. W latach 2005 – 2010 studia Sztuki Użytkowej w Szkole Wyższej w Wismarze.

Anne Ziegler, geboren 1981 in Schopfheim, ehrenamtliches Engagement für den Kunstverein Wiligrad: Organisation und Planung von Ausstellungen, sowie mitwirken bei Konzept- und CI-Überarbeitung des Vereins. 2005 bis 2010 Studiengang Produkt Design an der Hochschule Wismar.

Victoria Habl

Victoria Habl, born 1990, is studying Social Work at the University of Applied Sciences in Neubrandenburg and is a passionate cinema-goer.

Victoria Haberl, urodzona w 1990 r., studiowała pracę socjalną na Uniwersytecie w Neubrandenburgu, pasjonuje się filmami.

Victoria Habl, geboren 1990, studiert Social Work an der Hochschule Neubrandenburg, guckt leidenschaftlich gerne Filme.

Johannes Köpcke

He is studying political science and history at the University of Greifswald and is editor-in-chief of the student magazine "moritz". Has a keen interest in music, literature and foreign cultures.

Studiował nauki polityczne i historię na Uniwersytecie w Greifswaldzie, redaktor naczelny magazynu studenckiego „Moritz”. Interesuje się muzyką, literaturą i obcymi kulturami.

Studiert Politikwissenschaften und Geschichte in Greifswald, Chefredakteur des Studentenmagazins „moritz“, großes Interesse an Musik, Literatur und fremden Kulturen.

Anne Lorentzen

Anne Lorentzen, born 1988, is studying languages and communication at the University of Greifswald. She's an active member of the university Students Association.

Anne Lorentzen, urodzona w 1988 r., studiowała na kierunku język i komunikacja na Uniwersytecie w Greifswaldzie, angażuje się na rzecz studentów Uniwersytetu w Greifswaldzie.

Anne Lorentzen, Jahrgang 1988, studiert Sprache und Kommunikation an der Universität Greifswald, engagiert sich für die Studentenschaft der Universität Greifswald.

Felix Pawlowski

Born 1988, is studying history and politics at the University of Greifswald. He is active in the Students Association as adviser for departmental student groups and other bodies, and is a documentary film fan.

Urodzony w 1988 r., studiował historię i nauki polityczne na Uniwersytecie w Greifswaldzie, działał w samorządzie studenckim Uniwersytetu jako referent ds. samorządów wydziałowych. Interesuje się filmami dokumentalnymi.

Jahrgang 1988, studiert Geschichte und Politik in Greifswald, ist im AStA der Universität als Referent für Fachschaften und Gremien tätig, großes Interesse für Dokumentarfilme.

Marta Adamaszek

Third-year student of Culture Studies at the Faculty of Philology and first-year student of Ethnology at the Faculty of Humanities, University of Szczecin.

Studentka III roku kulturoznawstwa na Wydziale Filologicznym oraz I roku etnologii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego.

Studiert im dritten Jahr Kulturwissenschaften an der Philologischen Fakultät und im ersten Jahr Ethnologie an der Humanwissenschaftlichen Fakultät der Universität Szczecin.

Aleksandra Frelich

Third-year student of Culture Studies at the Faculty of Philology and first-year student of Ethnology at the Faculty of Humanities, University of Szczecin.

Studentka III roku kulturoznawstwa na Wydziale Filologicznym oraz I roku etnologii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego.

Studiert im dritten Jahr Kulturwissenschaften an der Philologischen Fakultät und im ersten Jahr Ethnologie an der Humanwissenschaftlichen Fakultät der Universität Szczecin.

Marta Wiktoria Kaszubowska

Philosophy graduate, doctoral student at the Institute of Philosophy, Faculty of Humanities, University of Szczecin.

Absolwentka filozofii, doktorantka w Instytucie Filozofii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego.

Absolventin der Philosophie, Doktorandin am Philosophischen Institut der Humanwissenschaftlichen Fakultät, Universität Szczecin.

Igor Krupczyński

First-year student of Romance Studies at the Faculty of Philology, University of Szczecin.

Student I roku filologii romańskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego.

Studiert im ersten Jahr Romanistik an der Philologischen Fakultät der Universität Szczecin.

Radosław Wierzbicki

Culture studies graduate (BA) with specialisation in film, at the Faculty of Philology, University of Szczecin.

Absolwent studiów I stopnia na kierunku kulturoznawstwo, specjalność filmoznawcza, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego.

Absolvent der Kulturwissenschaften (BA) mit Schwerpunkt Film an der Philologischen Fakultät der Universität Szczecin.

© Archiwum FilMOTEKI Narodowej

Opening Ceremony Szczecin

The inauguration of the 20th anniversary edition of the EFFD dokumentART will be held at the Polish Television studio in Szczecin. The traditional opening ceremony will be comprised of official speeches from guests and festival directors from Poland and Germany, as well as a screening of a silent movie accompanied by live music. Part of the programme will be broadcast live on the TVP Szczecin channel. The ceremony will be hosted by popular presenters from the local television department.

Uroczysta inauguracja w Szczecinie

Inauguracja 20. jubileuszowej edycji EFFD dokumentART odbędzie się w studiu Telewizji Polskiej w Szczecinie. Tradycyjnie otwarcie składać się będzie z oficjalnego wystąpienia zaproszonych gości oraz dyrektorów festiwalu z Polski i Niemiec, a także projekcji niemego filmu przy akompaniamencie muzyki wykonywanej na żywo. Część programu będzie bezpośrednio transmitowana na kanale TVP Szczecin. Ceremonię poprowadzą znani prezenterzy lokalnego oddziału telewizji.

Feierliche Eröffnung Szczecin

Die Eröffnung der 20. EFFD dokumentART, der Jubiläumsausgabe, findet in den Studios des polnischen Fernsehens statt. Bei der traditionellen Eröffnungszeremonie werden Gäste und die Festivaldirektoren aus Polen und Deutschland Reden halten. Zum Programm gehört auch die Vorführung eines Stummfilms mit Live-Musik-Begleitung. Ein Teil der Zeremonie wird live auf dem Fernsehkanal TVP Szczecin übertragen. Durch die Veranstaltung führen populäre Moderatoren des örtlichen Fernsehsenders.

Opening Ceremony Neubrandenburg

To celebrate the 20th anniversary of the dokumentART we are opening for the first time in 3D with a showing of the award-winning Film "PINA" by Wim Wenders at the Cinestar Neubrandenburg. The visually stunning film takes us on a journey of discovery onto the stage of the legendary ensemble, and then with the dancers out of the theatre and into the town of Wuppertal and the surrounding area. The world-famous choreographer Pina Bausch died in 2009, in the middle of preparation work for the shooting of the film.

Uroczysta inauguracja w Neubrandenburgu

Z okazji jubileuszu dwudziestolecia otwieramy Festiwal dokumentART w kinie Cinestar w Neubrandenburgu po raz pierwszy produkcją 3D, uhonorowanym nagrodami filmem „PINA” Wima Wendersa. Zapraszamy widzów w zmysłową, pełną wspaniałych obrazów odkrywczą podróż w nowy wymiar: na środek sceny legendarnego zespołu, na tańce w Wuppertalu i jego okolicach. Światowej sławy choreografka Pina Bausch zmarła w 2009 r. w trakcie przygotowań do kręcenia filmu.

Feierliche Eröffnung Neubrandenburg

Zum 20. Jubiläum der dokumentART eröffnen wir erstmals in 3D – mit dem preisgekrönten Film „PINA“ von Wim Wenders im Cinestar Neubrandenburg. Der bildgewaltige Film nimmt uns mit auf eine Entdeckungsreise: mitten hinein auf die Bühne des legendären Ensembles und mit den Tänzern hinaus aus dem Theater in die Stadt und das Umland von Wuppertal. Die weltberühmte Choreographin Pina Bausch starb 2009, mitten in den Vorbereitungen zu den Dreharbeiten.

© Archiwum FilMOTEKI Narodowej

Bestia | The Polish Dancer

D: Aleksander Hertz, Jan Pawłowski, CI : Witalis Korsak-Gołogowski, ED: Tadeusz Sobocki, Józef Galewski
PL 1917, BETA, b/w, Fi, 47'

Polish drama film from 1917. The beautiful and cunning Pola Negri as a provincial girl in love with a young criminal, wishes to make a career at any cost. She moves to a big city, where she quickly reaches a high position in the local underworld hierarchy. After some time she meets a well-to-do, married admirer whom she infatuates, making him leave his family for her. To add to the drama, the young "Apache" is madly jealous of beautiful Pola.

Polski dramat z 1917 roku. Piękna i wyrachowana Pola Negri jako dziewczyna z prowincji, zakochana w młodym przestępcy, za wszelką cenę pragnie zrobić karierę. Przenosi się do dużego miasta, gdzie szybko osiąga wysoką pozycję w hierarchii lokalnego półświatka. Po pewnym czasie poznaje i rozkochuje w sobie dobrze sytuowanego i żonatego adoratora, który porzuca dla niej rodzinę. Dramatu dopełnia śmiertelna zazdrość młodego „Apasza” do pięknej Poli.

Polnisches Filmdrama aus dem Jahr 1917. Die schöne und listige Pola Negri als Mädchen aus der Provinz, verliebt in einen jungen Verbrecher, möchte um jeden Preis Karriere machen. Sie zieht in die Großstadt, wo sie schnell eine hohe Stellung in der Hierarchie der Unterwelt erreicht. Nach einer Weile lernt sie einen wohlhabenden, verheirateten Verehrer kennen, dem sie den Kopf verdreht, so dass er seine Familie für sie verlässt. Um das Drama zu verstärken, ist die junge „Apache” rasend eifersüchtig auf die schöne Pola.

Jan Pawłowski

Żona (1915)

© Archiwum Instytutu Teatralnego

Jan Pawłowski, born in 1878 in Radom. Polish actor, director. His acting debut took place in 1896. Performed in many theatres in Lviv, Warsaw, Łódź, Kalisz, among others, usually cast as a lover.

Aleksander Hertz, born in 1879 in Warsaw. Polish director, screenwriter and film producer of Jewish descent. Unquestionably the pioneer of Polish cinema. As a young man he worked for Discount House, which had close connections to the Polish Socialist Party PPS. This led to his being arrested several times and eventually to his expatriation. Upon his return, he was unable to regain his former position and sought a new source of income. He decided upon the film industry. Co-founder of Sfinks, the first Polish film company.

Aleksander Hertz

Antek Klawisz, bohater Powiśla (1911)
Przesady (1912)
Niewolnica zmysłów (1914)
Krysta (1919)

© archiwum Muzeum Historycznego m.st. Warszawy

Jan Pawłowski, urodzony w 1878 r. w Radomiu. Polski aktor, reżyser. Jako aktor debiutował w 1896 roku. Występował w wielu teatrach m.in. we Lwowie, Warszawie, Łodzi, Kaliszu, przeważnie obsadzany w rolach amantów.

Aleksander Hertz, urodzony w 1879 r. w Warszawie. Polski reżyser, scenarzysta i producent filmowy żydowskiego pochodzenia. Bezsporny pionier polskiej kinematografii. W młodości pracownik Banku Dyskontowego, sympatyk PPS, za co został wielokrotnie aresztowany, a w końcu wydalony z kraju. Po powrocie nie udało mu się odzyskać straconego stanowiska, co było impulsem do poszukiwania nowego źródła dochodów. Wybór padł na przemysł filmowy. Współzałożyciel pierwszej polskiej wytwórni filmowej „Sfinks”.

Jan Pawłowski, geboren 1878 in Radom. Polnischer Schauspieler, Regisseur. Sein Schauspieldebüt hatte er 1896. Er trat in vielen Theatern auf, u.a. in Lviv, Warschau, Łódź und Kalisz, meist in der Rolle des Liebhabers.

Aleksander Hertz, geboren 1879 in Warschau. Polnischer Regisseur, Drehbuchautor und Filmproduzent jüdischer Abstammung. Unstreitig der Pionier des polnischen Kinos. Als junger Mann arbeitete er für die Dyskontowy Bank, die der polnischen Sozialistenpartei PPS nahestand, wurde mehrmals festgenommen und schließlich ins Ausland abgeschoben. Nach seiner Rückkehr konnte er seine alte Stellung nicht mehr antreten und suchte eine neue Einkommensquelle. Er entschied sich für die Filmindustrie. Mitbegründer des ersten polnischen Filmstudios „Sfinks“.

Ścianka Secret Sister

Live Music

From the start, Ścianka have been known for their stylistic fusions, so their move into jazz is no surprise. Also no surprise was the idea of creating the myth that the music in the Secret Sister repertoire is the soundtrack to a 1964 black and white film "Dark Mark of the Past", a copy of which is nowhere to be found. Ścianka have had success with film music in the past, accompanying silent films at many festivals. Their new project is all the more interesting and surprising. Ścianka Secret Sister also has a new line-up, with Cieślak and Kowalczyk joined by Michał Biela from Kristen in Szczecin. They are backed by trumpeter Tomasz Ziętek from Pink Freud and Ireneusz Wojtczak on flute. Although the pieces for the 1916 silent film "The Beast" at the opening of the 20th dokumentART don't show the musicians' full range, lacking the raging, hypnotizing sounds on "Mr Planet", they are certainly of interest for ardent fans. The musicians see the Secret Sister project as a brief escape from their usual style, and admit that they did it for fun.

Muzyka na żywo

Ścianka jest znana ze stylistycznych połączeń właściwie już od pierwszych nagrań, stąd przejście na pole jazzu nie dziwi. Nie dziwi tym bardziej pomysł na stworzenie otoczki, jakoby muzyka znajdująca się w repertuarze Secret Sister była ścieżką dźwiękową do starego, czarno-białego filmu „Mroczny ślad przeszłości” z 1964 r., którego kopii nie sposób nigdzie odnaleźć. Ścianka nie raz sprawdzała się przy muzyce filmowej, grając jako taperzy do niemych filmów na niejednym festiwalu filmowym. Tym bardziej nowy projekt ciekawi i zaskakuje słuchacza. Ścianka Secret Sister to także nowy skład, gdzie z Cieślakiem i Kowalczykiem gra Michał Biela ze szczecińskiego Kristen. Oprócz nich skład dopełniają grający na trąbce Tomasz Ziętek z Pink Freud i Ireneusz Wojtczak na flecie. Chociaż utwory wykonywane do niemego filmu „Bestia” z 1916 r. na otwarciu 20. EFD dokumentART to nie pełny popis muzyków, bez rozszalałych, hipnotyzujących dźwięków, które można było usłyszeć na „Panu Planecie”, to jest z pewnością ciekawa propozycja dla wielbicieli formacji. Projekt Secret Sister muzycy traktują jako chwilowy odskok od prezentowanej stylistyki i przyznają się, że powstał właściwie dla zabawy.

Live-Musik

Seit jeher sind „Ścianka“ für ihre stilistischen Verschmelzungen bekannt; so ist ihr Schritt hin zum Jazz keine Überraschung. Auch nicht überraschend war ihre Idee, den Mythos zu schaffen, die Musik des „Secret Sister“-Repertoires sei der Soundtrack eines Schwarzweißfilms aus 1964, der leider verschollen sei. „Ścianka“ waren auch in der Vergangenheit mit Filmmusiken erfolgreich und haben auf vielen Festivals Stummfilme begleitet. Ihr neues Projekt ist umso interessanter und überraschender. „Ścianka Secret Sister“ tritt in neuer Besetzung auf, denn zu Cieślak und Kowalczyk kommt jetzt Michał Biela von Kristen aus Szczecin. Trompeter Tomasz Ziętek von „Pink Freud“ und Ireneusz Wojtczak, Flöte, kompletieren die Band. Obwohl die Stücke für den Stummfilm „Die Bestie“ aus 1916 zur Eröffnung der 20. dokumentART nicht die volle Breite ihres Könnens zeigen, denn die rasenden, hypnotischen Töne von „Mr Planet“ fehlen hier, sind sie sicherlich für echte Fans von Interesse. „Ścianka“ betrachten das Projekt „Secret Sister“ als vorübergehende Auszeit von ihrem üblichen Musikstil und geben zu, es aus reinem Spaß gemacht zu haben.

Ścianka Secret Sister

Line-up | Skład zespołu

Maciek Cieślak – guitar, vocals | gitara, wokal

Arkadiusz Kowalczyk – drums | perkusja

Ireneusz Wojtczak – flute, saxophone | flet, saksofon

Tomasz Ziętek – trumpet | trąbka

Michał Biela – bass | gitara basowa

PINA

D: Wim Wenders, CI: Helene Louvart, Jörg Widmer, ED: Toni Froschhammer
D / FR 2011, 3D, Col, Doc, OWG, 100'

PINA – is a full-length 3D dance film by Wim Wenders about the famous ensemble Tanztheater Wuppertal Pina Bausch and the thrilling, unique art of its great choreographer, who died in the summer of 2009. Wenders invites the audience to join him on a sensual and visually stunning journey of discovery into a new dimension: right to the middle of the stage of the legendary company, and with the dancers out into Wuppertal and the area around the town that for 35 years was Pina Bausch's home, and the centre of her creative achievement.

PINA – to wspaniała propozycja na wieczór, film 3D Wima Wendersa o renomowanej grupie Teatru Tanecznego z Wuppertal Piny Bausch oraz o porywającym i wyjątkowym talencie, zmarłej latem 2009 choreografki. Film zaprasza widza w zmysłową, pełną wspaniałych obrazów odkrywczą podróż w nowy wymiar: na środek sceny legendarnego zespołu, na tańce w mieście i w okolicy Wuppertal, do miejsca, które 35 lat było dla Piny Bausch domem i centrum jej kreatywnej twórczości.

PINA – ist ein abendfüllender 3D Tanzfilm von Wim Wenders über das renommierte Ensemble des Tanztheater Wuppertal Pina Bausch und die mitreißende, einzigartige Kunst seiner großen, im Sommer 2009 verstorbenen Choreographin. Er lädt die Zuschauer ein auf eine sinnliche, bildgewaltige Entdeckungsreise in eine neue Dimension: mitten hinein auf die Bühne des legendären Ensembles und mit den Tänzern hinaus in die Stadt und das Umland von Wuppertal – den Ort, der 35 Jahre für Pina Bausch Heimat und Zentrum ihres kreativen Schaffens war.

Wim Wenders

Palermo Shooting (2008)
Don't Come Knocking (2004)
The Million Dollar Hotel (2000)
Buena Vista Social Club (1998)
Der Himmel über Berlin (1987)

Paris, Texas (1984)
Der Stand der Dinge (1982)
Hammett (1982)

Wim Wenders, born on 14 August 1945 in Düsseldorf, studied medicine and philosophy. As a young man he worked as a painter and engraver in Paris, and from 1967 studied at the newly-established University of Television and Film in Munich. In 1971 Wenders founded, together with other directors, the Filmverlag der Autoren. He is one of the most prominent German filmmakers and enjoys a worldwide reputation. He has won countless international awards with his films. His ode to the choreographer Pina Bausch will be shown at the official opening of this year's dokumentART.

Wim Wenders urodził się 14 sierpnia 1945 r. i studiował w Düsseldorfie medycynę i filozofię, pracował w młodości jako malarz i grawer w Paryżu. Od 1967 studiował na nowo utworzonej Szkole Wyższej Telewizji i Filmu w Monachium. W 1971 r. Wenders założył z innymi reżyserami autorskie wydawnictwo filmowe i należy do najważniejszych niemieckich filmowców o światowej sławie. Za swoje filmy uzyskał wiele międzynarodowych nagród. Jego oda na cześć choreografki Piny Bausch uroczyste otworzy tegoroczny dokumentART.

Wim Wenders, geboren am 14. August 1945 in Düsseldorf, studierte er Medizin und Philosophie, arbeitete in seiner Jugend als Maler und Graveur in Paris und studierte ab 1967 an der neu gegründeten „Hochschule für Film und Fernsehen“ in München. Wenders gründete 1971 mit weiteren Regisseuren den „Filmverlag der Autoren“ und gehört zu den wichtigsten deutschen Filmemachern von weltweitem Ruf. Für seine Filme gewann er zahlreiche internationale Preise. Seine Ode an die Choreografin Pina Pausch wird die diesjährige dokumentART feierlich eröffnen.

EUROPEAN COMPETITION KONKURS EUROPEJSKI EUROPÄISCHER WETTBEWERB

Ever since 2006, the European circle of documentary filmmakers has been meeting in Szczecin and Neubrandenburg. The competition is mainly comprised of works by authors who redefine the status of the documentary within changing reality, with focus on the role that modern media play in this redefinition. However, the essence of the documentary – as a work of film art associated especially with reality – does not change radically. Thus, the competition always has a place for films that are classic in form. The tension between tradition and avant-garde, formal and thematic searches, the crossing of genre borders and changing film habits: these are the determinants of dokumentART. This tension, seen by the organisers as relevant to modern film art, will be apparent in this year's competition. 42 productions from 15 European countries, selected as in previous years by the international Programme Committee, will be seen by audiences in Neubrandenburg and Szczecin, and rated by the jury. This year, the selection has been made from over 370 films submitted. The competition rules allow for productions under 60 minutes in length, recorded using any common film and video formats, and produced after 1 January 2010.

Od 2006 r. w Szczecinie i Neubrandenburgu spotyka się europejskie środowisko twórców filmu dokumentalnego. W konkursie przeważają realizacje autorów, którzy na nowo definiują status filmowego dokumentu w zmieniającej się rzeczywistości z naciskiem na rolę, jaką w tej redefinicji odgrywają współczesne media. Jednak istota dokumentu – jako dzieła sztuki filmowej szczególnie związanego z rzeczywistością – nie zmienia się radykalnie. Stąd w konkursie zawsze jest miejsce dla filmów klasycznych w formie. Napięcie pomiędzy tradycją a awangardą, poszukiwania formalne i tematyczne, przekraczanie granic gatunku i zmienianie filmowych przyzwyczajeń: to wyznaczniki dokumentARTu. To napięcie, istotne zdaniem organizatorów dla współczesnej sztuki filmowej, widoczne będzie w tegorocznym konkursie. Widzowie w Neubrandenburgu i Szczecinie obejrzą, a jury oceni 42 produkcje z 15 europejskich krajów, wybrane jak co roku przez międzynarodową Komisję Programową. W tym roku wybór został dokonany spośród ponad 370 nadesłanych filmów. Regulamin konkursu dopuszcza realizacje nie przekraczające 60 minut, nagrane we wszystkich powszechnie używanych formatach filmowych i video, wyprodukowane po 1 stycznia 2010 r.

Seit 2006 trifft sich der Kreis europäischer Dokumentarfilmer in Szczecin und Neubrandenburg. Der Wettbewerb besteht hauptsächlich aus Arbeiten von Autoren, die den Status des Dokumentarfilms innerhalb einer sich verändernden Realität neu definieren, mit besonderem Blick auf die Rolle der modernen Medien in dieser Neudefinition. Aber das Wesen des Dokumentarfilms – als ein Werk der Filmkunst mit besonderem Bezug zur Realität – verändert sich nicht radikal. Deshalb haben Filme in klassischer Form im Wettbewerb immer einen Platz. Die Spannung zwischen Tradition und Avantgarde, die formale und thematische Suche, die Überschreitung von Genregrenzen und die sich verändernden Filmgewohnheiten: Das sind die Determinanten der dokumentART. Diese Spannung, von den Organisatoren als relevant für moderne Filmkunst betrachtet, wird in dem diesjährigen Wettbewerb sichtbar. 42 Produktionen aus 15 Ländern, wie in früheren Jahren vom internationalen Programmkomitee ausgewählt, werden von Zuschauern in Neubrandenburg und Szczecin gesehen und von der Jury bewertet. In diesem Jahr wurde die Auswahl aus mehr als 370 eingereichten Filmen getroffen. Laut Wettbewerbsregeln sind Filme von bis zu 60 Minuten Länge, in üblichen Film- und Videoformaten aufgenommen und nach dem 1. Januar 2010 produziert, zugelassen.

Discussions | Dyskusje | Diskussionen:

Szczecin | kino OBSERWATORIUM | Saturday, Sunday, Monday, Tuesday 5. – 8.11. | 22:00

Guests | Goście | Gäste: **Directors of the competition films | Reżyserzy filmów konkursowych | Regisseure der Wettbewerbsfilme**

Moderations | Moderatorzy | Moderatoren: Joanna Wójcik, Konrad Wojtyła

FISH

**Festival im StadtHafen
10. - 13. Mai 2012 in Rostock
DER JUNGE DEUTSCHE FILM
SehSterne / OFF Rossija
MedienkompetenzPreis M-V**

www.fish-rostock.de

13,5 km

D, CI, ED: Marcus Siebler,
D 2010, miniDV, Col, Doc, OWE, 16'

Xaver Neumeier gives a frank and moving account of events during the final days of the war in his Bavarian village. Shots of him are interspersed with pictures of the idyllic surroundings, in which nothing seems reminiscent of that terrible period. During one of the infamous death marches, about 1,000 concentration camp prisoners stopped for two days in the village. When they moved on, the 14-year-old had to follow them with a horse and cart. Two feet from him they are picking up prisoners who have just been shot dead.

Xaver Neumeier opowiada szczerze i wzruszająco o wydarzeniach podczas ostatnich dni wojny w swojej bawarskiej wiosce. Ujęcia jego są poprzekłane zdjęciami sielankowego otoczenia, w którym nic nie zdaje się przypominać tamtego okropnego okresu. Podczas jednego z niestawnych marszy śmierci, około tysiąca więźniów obozów koncentracyjnych zatrzymało się w wiosce na dwa dni. Gdy wyruszyli znów, czternastolatek musiał za nimi podążać z wozem. 20 centymetrów od niego zbierano więźniów, których właśnie zastrzelono.

Xaver Neumeier erzählt freimütig und bewegend von den Ereignissen der letzten Kriegstage in seinem bayerischen Heimatdorf. Die Aufnahmen von ihm wechseln sich mit Bildern aus der idyllischen Umgebung ab, in der nichts mehr an die furchtbare Zeit zu erinnern scheint. Auf einem der berüchtigten Todesmärsche machten etwa 1000 KZ-Häftlinge für zwei Tage in Neumeiers Dorf halt. Als sie wieder aufbrachen, musste der damals 14-Jährige ihnen mit einem Fuhrwerk folgen. 20 Zentimeter vor ihm wurden hier gerade zuvor erschossene Häftlinge aufgeladen.

Marcus Siebler

www. (2009)
Elend/Harz (2009)
Schattenspiel (2009)
Liebe 2009 (2009)

Spieglein an der Wand (2008)
Hallertau (2008)
Monster (2007)

Marcus Siebler, born 1981 in Bavaria. Fascinated by film and theatre since childhood. In 2003 he opened his own videotheque.

Marcus Siebler, urodzony w 1981 r. w Bawarii. Od wczesnej młodości fascynował się filmem i teatrem. Od 2003 roku prowadzi własną videotekę.

Marcus Siebler, geboren 1981 in Bayern. Faszination für Film und Theater seit früher Jugend. Seit 2003 selbstständiger Videothekar.

A Furrytale

D: Annikki Heinemann, Anna Piltz, CI: Annikki Heinemann, Marcus Schwitaller, ED: Anna Piltz, Annikki Heinemann, Alexandre Peschel
D 2010, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 9'

He walks around dressed as a wolf. He has wolf mascots at home. He has always been fascinated by animals: they do not lie, unlike people. In his wolf outfit he slurps water through a straw by the sink in a normal kitchen. And apart from that? He gets up at 7 am, goes to work, finishes at 6 pm. A lone wolf or just a joke? Or an amusing story about the dissonance between nature and civilisation?

Chodzi w stroju wilka. Ma maskotki – wilki w domu. Zawsze fascynowały go zwierzęta: nie kłamią, w przeciwieństwie do ludzi. W stroju wilka siorbie wodę przez słomkę przy zlewie w zwyczajnej kuchni. A poza tym? Wstaje o 7, jedzie do pracy, kończy o 18. Samotny wilk czy zwykły dowcip? Albo żartobliwa opowieść o dysonansie między naturą a cywilizacją?

Er läuft im Wolfskostüm herum. Er hat zuhause Wolfsmaskottchen. Tiere haben ihn schon immer fasziniert: Sie lügen nicht, anders als Menschen. In seiner Verkleidung steht er an der Spüle in einer ganz normalen Küche und schlürft Wasser durch einen Strohhalm. Und was macht er sonst? Er steht um sieben Uhr auf, geht zur Arbeit und macht um 18 Uhr Schluss. Ein einsamer Wolf oder nur eine Witzfigur? Oder eine amüsante Geschichte über die Dissonanz zwischen Natur und Zivilisation?

Annikki Heinemann, Anna Piltz

Aquarius Heaven – Can't buy love (2011)
Art Department – I C U (2011)
Of light and Love (2011)
Mighty Misfits (2011)
Naked Bunch (2010)

The Roads – Bells (2010)
Brain Cares – Say Say (2009)
Kein weiter Weg (2006 – 2008)
Langzeitdokumentation Spektakel (2004)

Annikki Heinemann, Anna Piltz: *The two Berlin-born filmmakers met while studying Culture Studies in Potsdam and soon decided to make documentary films together. Following periods working as editors and assistants they set up their own production company, Oddiseefilms, and their output since then includes television programmes and music videos. At the heart of Oddiseefilms is oddisee.tv, their own documentary platform, where they show their short documentaries about people with unusual lifestyles.*

Annikki Heinemann, Anna Piltz: Dwie berlinianki studiują razem pracę na rzecz kultury w Poczdamie i szybko angażują się w produkcję filmów dokumentalnych. Zdobywszy doświadczenie w redakcjach i jako asystentki zakładają własną firmę produkcyjną Oddiseefilms i od tego czasu produkują między innymi audycje telewizyjne i muzyczne. Sercem Oddiseefilms jest powołana przez nie platforma krótkich filmów dokumentalnych oddisee.tv, która prezentuje ludzi żyjących inaczej niż wszyscy.

Annikki Heinemann, Anna Piltz: Die beiden gebürtigen Berlinerinnen studierten zusammen Kulturarbeit in Potsdam und entschieden sich frühzeitig gemeinsam Dokumentarfilme zu machen. Nach zahlreichen Redakteurstätigkeiten und Assistenzen gründeten die beiden ihre eigene Produktionsfirma „Oddiseefilms“ und produzieren seither unter anderem Fernsehbeiträge und Musikvideos. Herzstück von „Oddiseefilms“ ist „oddisee.tv“, einer von ihnen ins Leben gerufenen Dokumentarfilmplattform auf der sie ihre Kurzdokumentationen über Menschen mit ungewöhnlichen Lebensweisen zeigen.

Aisha in Wonderland | Aisha w Krainie Czarów

D, ED: Zafer Topaloglu, CI: Fatih Katenci
NL / RL 2010, DVD, Col, Doc, OwE, 3'

Where little Aisha lives there is no place for games, fairytales and dreams. She stands alone in an alleyway looking into the camera that wanders through the dilapidated and almost deserted streets. A voice-over describes this desolate wonderland. Aisha lives in Mar Elias, a Palestine refugee camp near Beirut, inhabited mostly by Christians. A high percentage of the more than one thousand people in the camp are chronically ill. Like many other children, Aisha has no future here.

Tam, gdzie mieszka mała Aisha nie ma miejsca na zabawy, bajki czy marzenia. Stoi sama w alejce patrząc w kamerę, która wędruje po zniszczonych i niemalże opustoszałych ulicach. Głos narratora opisuje tę niegościnną krainę czarów. Aisha mieszka w Mar Elias – palestyńskim obozie dla uchodźców niedaleko Bejrutu, zamieszkałego w większości przez chrześcijan. Duży procent ponad tysiąca ludzi w obozie jest chronicznie chora. Tak jak wiele innych dzieci, Aisha nie ma tutaj przyszłości.

Wo die kleine Aisha lebt, gibt es keinen Platz für Spiele, Märchen und Träume. Allein steht sie in einer Gasse und schaut in die Kamera, die dann durch heruntergekommene, fast menschenleere Straßenzüge schweift. Eine Stimme aus dem Off kommentiert die Bilder aus diesem desolaten Wunderland. Aisha lebt in Mar Elias, einem palästinensischen Flüchtlingslager bei Beirut, in dem sich vorwiegend Christen befinden. Ein hoher Prozentsatz der weit über tausend Menschen im Lager ist chronisch krank. Aisha hat hier wie viele andere Kinder keine Zukunft.

Zafer Topaloglu

Waved (2011)
My Manufactured Realities or
Some Words on Canonical
Experimental Films (2010)

Aisha in Wonderland (2010)
Little Girl (2009)
Destroying Sulukule (2009)

Zafer Topaloglu was born in 1978 in Turkey. He holds a B.A. in Film and Television from Istanbul "Bilgi University", and a Masters in Lens-Based Digital Media from the "Piet Zwart Institute" Rotterdam. His videos have been screened at international video and film festivals and galleries, e.g. the European Media Art Festival, Video Art Festival and the This Is Not a Gateway Festival. While his earlier work deals with the pain of others, his more recent films take a more personal and intimate direction, combining found and archival footage with his personal voice.

Zafer Topaloglu urodzony w 1978 r. w Turcji. Licencjat w zakresie filmu i telewizji na Uniwersytecie Bilgi w Stambule oraz magister z cyfrowych mediów soczewkowych w Instytucie Pieta Zwarta. Jego prace video wyświetlano w galeriach i na międzynarodowych festiwalach video/filmowych, m.in. na European Media Art Festival i This Is Not a Gateway Festival. Jego poprzednie prace zajmowały się cierpieniem innych, w nowszych pracach podejmuje jednak bardziej osobisty i intymny kierunek poprzez łączenie znalezionych oraz archiwalnych materiałów ze swoim własnym głosem.

Zafer Topaloglu, geboren 1978 in der Türkei. Er hat einen B.A. in Film und Fernsehen der „Bilgi Universität“ in Istanbul und einen Masters-Abschluss des „Piet-Zwart-Instituts“ in Rotterdam. Seine Videos wurden auf internationalen Video- und Filmfesten und in Galerien gezeigt, u.a. dem Festival „This Is Not a Gateway“. Während seine frühen Filme sich mit dem Schmerz der anderen befassten, schlagen seine neueren Arbeiten eine persönlichere und intimere Richtung ein und kombinieren gefundenes und archivierte Filmmaterial mit seiner persönlichen Stimme.

Amanar Tamasheq

D, CI, ED: Lluís Escartín

E 2010, Beta-SP, Col, Doc, OwE, 15'

Uprisings by the Tuareg, who see their nomadic existence threatened, are becoming increasingly frequent. In the interview an unidentifiable Tuareg man denies links with al-Qaeda. But at the same time he protests against all forms of dominance and calls for a peaceful revolution. The interview is without sound, his words appearing as subtitles over the pictures of him and his clan. A Tuareg proverb says that the desert teaches by taking away.

Powstania Tuaregów, którzy postrzegają swoje wędrowne życie jako zagrożone, stają się coraz częstszym zjawiskiem. W wywiadzie niezidentyfikowany tuarecki mężczyzna zaprzecza jakimkolwiek powiązaniom z Al-kaidą, lecz jednocześnie sprzeciwia się wszelkim formom dominacji i wzywa do pokojowej rewolucji. Wywiad jest bez dźwięku, jego słowa pojawiają się jako napisy pod ujęciami jego samego i jego klanu. Jedno z Tuareckich przysłów mówi, że pustynia uczy odbierając.

In letzter Zeit kommt es immer häufiger zu Aufständen der Tuareg, die ihre nomadische Lebensweise gefährdet sehen. Im Interview distanziert sich ein verhüllter Targi von Al Kaida. Gleichzeitig wendet er sich jedoch gegen jede Form der Dominanz und will eine friedliche Revolution. Diesem Interview fehlt der Ton, es erscheint als Schrift auf seinem Bild und auf denen seines Clans. Ein Tuareg Sprichwort sagt, die Wüste lehrt durch Wegnahme.

Lluís Escartín

Tabu Mana (2009)

Gora Terra Film (2008)

Nescafé – Dakar (2008)

Terra Incognita (2005)

Texas Sunrise (2002)

Amor (2001)

Ivan Istochnikov (2001)

Mohave Cruising (2000)

75 Drive-a-way (1991)

Lluís Escartín, born 1966 in Barcelona, founded "El Armadillo Productions" in New York. He was curator of celluloid and photographs in the tropical jungle of Chiapas. When by chance he worked alongside Jonas Mekas, he exchanged his photo camera for a video camera and began to travel through jungles, deserts and other desolate areas.

Lluís Escartín, urodzony w 1966 r. w Barcelonie. Założyciel El Armadillo Productions w Nowym Jorku. Kustosz taśm filmowych i fotografii w tropikalnej dżungli w Chiapas. Kiedy zdarzyło mu się pracować wraz z Jonasem Mekas, zamienił aparat fotograficzny na kamerę video i rozpoczął podróże po dżunglach, pustyniach i innych odludnych miejscach.

Lluís Escartín, geboren 1966 in Barcelona, gründete „El Armadillo Productions“ in New York. Er war Museumskurator für Zelluloid und Photographie im tropischen Dschungel von Chiapas. Als er zufällig mit Jonas Mekas zusammenarbeitete, tauschte er seine Fotokamera gegen eine Videokamera und begann, durch Dschungel, Wüsten und andere karge Landschaften zu reisen.

Boat Dreams | Marzenia o łodziach

D: Sasha Andrews, CI: Martin Radich, ED: Lucas Roche
GB 2010, DV-Cam, Col, Doc, OwE, 9'

Three people who couldn't afford to buy a boat from a yachtbuilder have purchased badly neglected old craft. With their own hands they are trying to bring back their shine and function (although one of them lives far from the sea). But the film is more about escaping from everyday routine, doing something crazy, something of your own, something unique. Is this a way of life, making something, or an emotional (and financial) trap?

Trzy osoby, których nie stać na łódzie ze stoczni jachtowej, kupiło zdewastowany sprzęt pływający. Własnymi siłami próbują przywrócić im blask i funkcjonalność (choć jedna z osób mieszka z dala od morza). Bardziej chodzi tu jednak o odejście od życiowej rutyny, zrobienie czegoś szalonego, własnego, niepowtarzalnego. Czy to sposób na życie, budowanie czegoś dla siebie, czy też emocjonalna (bądź też finansowa) pułapka?

Drei Menschen, die es sich nicht leisten konnten, ein Boot vom Bootsbauer zu kaufen, haben sich vergammelte alte Kähne angeschafft. Mit den eigenen Händen versuchen sie, sie wieder zu altem Glanz und alter Funktion zu verhelfen (obwohl einer von ihnen weit vom Meer wohnt). Aber die Geschichte handelt eher von der Flucht vor dem Alltag und davon, etwas Verrücktes, etwas Eigenes, etwas Einmaliges zu tun. Geht es um eine Lebensweise, um das Selbermachen? Oder um eine emotionale (und finanzielle) Falle?

Sasha Andrews

The Pair (2011)

Boat Dreams (2010)

Clare's Greenhouse (2009)

See Sea (2009)

Sound Waves (2008)

H₂O (2008)

Liveaboard (2007)

The Jimma – Nottingham Link
(2007)

Sasha Andrews has a passion for character-driven factual stories that comment on universal human issues in unexpected ways. She is currently researching an animated documentary on the tensions experienced by a couple living abroad. Her recently completed short documentary "The Pair" centres on two women in their sixties who take on the challenge of going out in a small, unstable boat together for the first time. Shot against the background of London's River Lea, the film documents the women's relationship and trust in one another.

Sasha Andrews pasjonuje się opartymi na faktach historiami, w centrum obserwacji których znajduje się człowiek. Szczególnie interesuje się subkulturami komentującymi uniwersalne ludzkie problemy w niespodziewane sposoby. Ostatnio ukończony krótki dokument „The Pair” („Para”) skupia się na dwóch kobietach po 60-ce, które wspólnie po raz pierwszy podejmują się wypłynięcia w małej, niestabilnej łódce. Nakręcony na tle rzeki Lea w Londynie, film dokumentuje więź kobiet oraz ich zaufanie wobec siebie.

Sasha Andrews любит wahre Geschichten, die von ihren Figuren vorangetrieben werden, vor allem Geschichten die auf ungewöhnlicher Weise die universalmenschlichen Themen kommentieren. Zurzeit recherchiert sie für einen animierten Dokumentarfilm über die Spannungen zwischen einem im Ausland lebenden Paar. Ihr neuester Dokumentarfilm „The Pair“ handelt von zwei älteren Frauen die zum ersten Mal einen gemeinsamen Ausflug in einem kleinen Boot wagen. Gedreht am Fluss Lea in London, dokumentiert der Film ihre Beziehung und das Vertrauen der Frauen zueinander.

Co raz zostało zapisane | Written in Ink

D, CI: Martin Rath, ED: Bogusława Furga
PL 2011, 35mm, Col, Doc, OwG 12'

An elderly homeless man is patiently and persistently trying to contact his sister. His body is covered in tattoos, we see him making another one. Experience had been recorded. A sad drinking bout, work in the homeless shelter. Shaving, a suit. Another attempt. There is no obvious interpretation of someone's life here. Pictures of a typical day at the shelter, his attempts to deal with the past and start something new entwine to create this short, indistinct film parable.

Niemłody bezdomny mężczyzna cierpliwie i uparcie próbuje skontaktować się z siostrą. Jego ciało pokrywają tatuaże, widzimy, jak „dzierga” kolejny. Doświadczenie zostało zapisane. Smutna libacja, praca w schronisku dla bezdomnych. Ogolenie się, garnitur. Kolejna próba. Nie ma tu podanej na tacy interpretacji czyjegoś życia – obrazy zwyczajnego dnia w schronisku, próby uporania się z przeszłością i stworzenia czegoś nowego splatają się w nieprzejrzystą filmową krótką przypowieść.

Ein älterer Obdachloser versucht mit Geduld und Ausdauer seine Schwester zu erreichen. Sein Körper ist mit Tattoos bedeckt; wir sehen, wie er ein weiteres macht. Erfahrung wurde protokolliert. Ein trauriges Trinkgelage, Arbeit im Obdachlosenheim. Rasieren, ein Anzug. Ein weiterer Versuch. Dies ist keine eindeutige Interpretation eines Lebens. Bilder seines Alltags im Heim, seiner Versuche, die Vergangenheit zu bewältigen und etwas Neues anzufangen vermischen sich zu dieser kurzen, diffusen Filmparabel.

Martin Rath

Like Father Like Son (2009)

Martin Rath grew up in East Berlin. He graduated from Edinburgh College of Art and is currently studying at the directing department of the National Polish Film School in Łódź.

Martin Rath wychowywał się w Berlinie Wschodnim. Studiował w College of Art w Edynburgu. Obecnie studiuje na PWSFTviT w Łodzi.

Martin Rath wuchs in Ostberlin auf. Er studierte an der College of Art in Edinburgh und ist jetzt Student der Filmschule in Łódź.

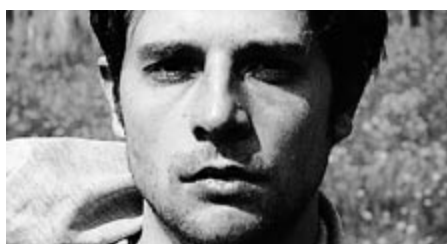
Die Frau des Fotografen | The Photographer's Wife | Żona fotografa

D, CI, ED: Philip Widmann, Karsten Krause
D 2011, HD-Cam, b/w + Col, Doc, OwG, 29'

A suggestive and captivating story about recording reality, about life and marriage. Gerti has been Eugen's model a thousand times during the 40 years they've been together. From fragments of the photos of her taken by her husband you could make a gigantic collage. The photos and Eugen's diaries complement each other. The final frames of the film show a beautiful old woman in a bright red dress, against the bright green of the forest. Off screen we hear the voices of Gerti and her husband.

Sugestywna i pociągająca w warstwie idei i obrazu opowieść o rejestrowaniu rzeczywistości, życiu i małżeństwie. Gerti przez 40 lat życia z Eugenem pozowała mu niezliczoną ilość razy. Z fragmentów jej zdjęć zrobionych przez męża można by utworzyć gigantyczny kolaż. Fotografie uzupełniają się wzajemnie z drobiazgowymi dziennikami Eugena. Ostatnie kadry filmu to piękna stara kobieta w jaskrawoczerwonej sukni na tle jaskrawej leśnej zieleni. Z offu dobiegają słowa Gerti i jej męża.

Eine suggestive und fesselnde Geschichte über das Aufzeichnen der Realität, über das Leben und die Ehe. Gerti hat in den vierzig Jahren, die sie zusammen verbracht haben, unzählige Male für Eugen Modell gestanden. Aus Fragmenten der Fotos, die ihr Mann von ihr gemacht hat, könnte man eine riesige Kollage machen. Die Fotos und Eugens Tagebücher ergänzen sich. Die letzten Bilder des Films zeigen eine schöne alte Frau in einem leuchtend roten Kleid vor dem leuchtenden Grün des Waldes. Aus dem Off hören wir die Stimmen von Gerti und ihrem Mann.

Karsten Krause

Destination Finale (2008)
Ex Patria (2006)

Karsten Krause, born in Freiburg, Germany, in 1980. Studied Visual Communication at the "University of Fine Arts" Hamburg. Lives and works in Hamburg.

Philip Widmann, born in Berlin in 1980, studied Cultural Anthropology and Visual Communication in Hamburg, specialising in documentary film. Joined the artist-run film laboratory "Labor-Berlin e.V." in 2009.

Karsten Krause, urodzony w 1980 r. we Freiburg, w Niemczech. Studiował na wydziale komunikacji wizualnej w Akademii Sztuk Pięknych w Hamburgu, gdzie żyje i pracuje.

Philip Widmann, urodzony w 1980 r. w Berlinie, studiował w Hamburgu Antropologię Kulturową i Komunikację Wizualną specjalizując się w filmach dokumentalnych. Od 2009 r. jest członkiem samoorganizującego się laboratorium filmowego „LaborBerlin e.V.”

Philip Widmann

You and Me (2009)
Die Zeit, die es braucht (2008)
A Fundamental Right (2007)
Ex Patria (2006)

Karsten Krause, geboren 1980 in Freiburg. Von 2004 bis 2010 studierte er Visuelle Kommunikation an der „Hochschule für bildende Künste“ in Hamburg. Er lebt und arbeitet in Hamburg.

Philip Widmann, geboren 1980 in Berlin, hat in Hamburg Kulturanthropologie und Visuelle Kommunikation mit Schwerpunkt Dokumentarfilm studiert. Seit 2009 ist er Mitglied des selbstorganisierten Filmlabors „LaborBerlin e.V.“

Edmund u Knezevcu | Free State of Edmund | Wolne państwo Edmund

D, CI: Luka Popadić, ED: Feđa Hadžić,
SRB 2010, Beta-SP, Col, Doc, OWE, 22'

After 1968 and what followed, Edmund from Switzerland has ended up in a messy-looking garden in Serbia. But at least lots of different vegetables are supposedly growing amongst the weeds. The paradise he has found here promises self-sufficiency, and Edmund can help his neighbours by explaining the function of the water meters. A bit of Switzerland comes in handy wherever you are.

W wyniku następstw roku 1968 ze Szwajcarii Edmund wyjechał do Serbii, gdzie zamieszkał w zaniedbanym ogrodzie. Choć ogród jest zachwaszczony, rośnie w nim dużo różnych warzyw. Raj, który odnalazł, obiecuje samowystarczalność, a Edmund może pomagać swoim sąsiadom tłumacząc im funkcję wodomierza. Odrobina Szwajcarii przydaje się gdziekolwiek jesteście.

Nach den 1968er Zeiten und Folgen hat es Edmund aus der Schweiz auf einen wirt wirren Garten in Serbien verschlagen. Aber immerhin sollen hier im Unkraut verborgen zig Sorten Gemüse wachsen. Das hier gefundene Paradies heißt Selbstversorgung und Edmund kann Nachbarnschaftshilfe betreiben, indem er die Wasserzähler und -kosten erklärt. Ein wenig Schweiz schadet nirgendwo.

Luka Popadić

The Runner (Postproduction)	Mama (2009)
Crveni sneg (in Production)	Zidovi (2008)
Maskenbal (2009)	I keve vole fudball (2006)

Luka Popadić was born 1980 in Baden, Switzerland where he finished high school. He studied political science and history on the University of Zurich. After that he attend officer school in the Swiss Army. He worked as a graphic designer and animator in Zurich and Berlin and as an assistant director in Chicago. He has made more than ten short fiction and documentary films and some TV commercials and music videos. Currently finishing studies at the Faculty of Dama Arts in Belgrade.

Luka Popadić, urodzony w 1980 r. w Baden w Szwajcarii, gdzie potem uczęszczał do szkoły średniej. Studiował nauki polityczne i historię na Uniwersytecie w Zurychu, następnie kształcił się w Szkole Oficerskiej Armii Szwajcarskiej. Pracował jako grafik i projektant animacji w Zurychu i Berlinie, jako asystent reżysera w Chicago. Nakręcił ponad dziesięć filmów krótkometrażowych i dokumentalnych, kilka reklam telewizyjnych i teledysków. Obecnie kończy studia Performing Arts w Belgradzie.

Luka Popadić, geboren 1980 in Baden, Schweiz, wo er das Gymnasium besuchte. Er studierte Politische Wissenschaften und Geschichte an der Universität Zürich, danach besuchte er die Offiziersschule der Schweizer Armee. Er arbeitete als Grafiker und Animationszeichner in Zürich und Berlin und als Assistant Director in Chicago. Er hat mehr als zehn Kurz- und Dokumentarfilme sowie einige Fernsehspots und Musikvideos gedreht. Zurzeit beendet er ein Studium der Darstellenden Kunst in Belgrad.

Ei voor later | Eggs for Later | Jajeczka na później

D: Marieke Schellart, CI, ED: Anneke de Lind van Wijngaarden
NL 2010, Digi-Beta, Col, Doc, OWE, 50'

Filmmaker Marieke Schellart is 35, still childless and hasn't had a steady boyfriend for five years. Her biological clock is ticking – and she wants a child. In the past she has always been careful not to have children with her boyfriends. Now she's afraid she won't find the right man in time. One solution would be to have her eggs frozen for a later date. But this is illegal in the Netherlands. Marieke talks very frankly with friends and parents and takes us with her on her very personal search for a solution to a problem that concerns many women today.

Twórczyni filmów Marieke Schellart ma 35 lat, jest nadal bezdzietna i od pięciu lat bez stałego chłopaka. Jej zegar biologiczny tyka – a ona chce mieć dziecko. W przeszłości zawsze uważała, aby nie zająć w ciążę ze swoimi chłopakami. Teraz obawia się, że nie znajdzie odpowiedniego mężczyzny na czas. Rozwiązaniem byłoby zamrożenie jajeczek na później, ale w Holandii jest to nielegalne. Marieke bardzo otwarcie dyskutuje z przyjaciółmi i rodzicami. Przybliża widzom bardzo osobiste poszukiwania dotyczące kwestii, która nurtuje wiele dzisiejszych kobiet.

Die Filmemacherin Marieke Schellart ist mit 35 noch kinderlos und seit fünf Jahren ohne festen Freund. Mariekes biologische Uhr tickt – und der Kinderwunsch ist da. Mit ihren bisherigen Freunden hatte sie es immer vermieden, Kinder zu haben. Nun hat sie Angst, nicht mehr rechtzeitig den Richtigen zu finden. Ihre Eier für später einzufrieren wäre eine Lösung. Doch in den Niederlanden ist es nicht erlaubt. Offen diskutiert Marieke mit Freunden und Eltern und nimmt uns mit auf die sehr persönliche Suche nach der Lösung einer Frage, die heute viele Frauen bewegt.

Marieke Schellart

Eggs for Later (2010)

Marieke Schellart (born 1973) worked for several years as an art director for international advertising agencies. However, after a while she felt the urge to tell social stories and went back to college to study documentary film. After gaining initial experience with commissioned film projects she was ready for her debut film, "Eggs for Later", a very personal documentary about her struggle against her ticking biological clock and her desire to extend her fertile years. With this film she reveals what is a pressing issue for many modern women.

Marieke Schellart, urodzona w 1972 r., pracowała przez kilka lat jako scenograf dla międzynarodowych agencji reklamowych. Jednak po pewnym czasie poczuła potrzebę opowiadania historii społecznych i wróciła do szkoły, aby studiować film dokumentalny. Po zdobyciu wstępnego doświadczenia przy zleconych projektach filmowych była gotowa na swój debiut, „Eggs for later”, bardzo osobisty dokument o jej zmaganiach z tykającym zegarem biologicznym oraz chęcią przedłużenia lat swojej płodności. W tym filmie porusza temat, który staje się dla wielu współczesnych kobiet coraz bardziej naglący.

Marieke Schellart, geboren 1973, war einige Jahre als Art Director bei internationalen Werbeagenturen tätig. Trotzdem spürte sie das Bedürfnis, gesellschaftliche Geschichten zu erzählen und ging zurück zur Schule, um das Dokumentarfilmen zu studieren. Nach ersten Auftragsarbeiten war sie bereit für ihren ersten eigenen Film „Eggs for Later“, ein sehr persönlicher Dokumentarfilm über ihren Kampf gegen die eigene biologische Uhr und ihren Wunsch, die fruchtbaren Jahre zu verlängern. Sie spricht damit ein Thema an, das für viele Frauen heute immer drängender wird.

Family Instinct | Instynkt rodzinny

D: Andris Gauja, CI: Aleksandrs Grebnevs, ED: Tambet Tasuja, Andris Gauja
LV 2010, HD-Cam, Col, Doc, OwE, 58'

The film portrays 28-year-old Zanda, living in desolate circumstances in the Latvian countryside. Zanda's brother Valdis is the father of her two children, and is serving a prison sentence for incest. Other men are also interested in Zanda, most of them drinkers. When the neighbours visit it usually ends in a drunken binge and a fight, and Zanda joins in. She refuses the home for herself and the children offered by the local authority. Full of longing and anxiety she awaits the return of violent Valdis.

Film przedstawia 28-letnią Zandę, mieszkającą na zdewastowanej łotewskiej wsi na odludziu. Brat Zandy, Valdis, jest ojcem ich dwojga dzieci i odsiaduje wyrok za kazirodztwo. Inni mężczyźni są również zainteresowani Zandą, większość z nich to pijacy. Wizyty sąsiadów zazwyczaj kończą się libacjami i bójkami, do których Zanda się przyłącza. Odmawia sobie i dzieciom domu, który oferują im lokalne władze. Pełna tęsknoty i obaw czeka na powrót porywczego Valdisa.

Der Film begleitet die 28-jährige Zanda, die auf dem lettischen Land in desolaten Verhältnissen lebt. Zandas Bruder Valdis ist der Vater ihrer beiden Kinder und musste für den Inzest ins Gefängnis. Es gibt andere Männer, die sich für Zanda interessieren, meistens Trinker. Auch wenn Nachbarn zu Besuch kommen, endet es oft in Saufgelagen und Prügeleien, an denen sich auch Zanda beteiligt. Die eigene Wohnung mit den Kindern, die ihr die Gemeinde anbietet, nimmt sie nicht an. Sehnsüchtig und bang wartet Zanda auf die Heimkehr des gewalttätigen Valdis.

Andris Gauja

Schoollyear (in development, 2011/2012)
Victor (2009)
3000 km to Promised Land (2006)

By a hair (2005)
Extraordinary Issues (2004)

Andris Gauja, born 1978 in Latvia, film director and scriptwriter. Gained a BA in political science at the University of Latvia in Riga 2000 and from 2003-2007 studied screenwriting and playwriting at the Latvian Academy of Culture.

Andris Gauja, urodzony w 1978 r. na Łotwie, reżyser i scenarzysta. Studiował nauki polityczne na Uniwersytecie Łotewskim w Rydze, w 2000 r. otrzymał tytuł licencjata, w latach 2003 – 2007 studiował Scenariusz i Dramaturgię w Łotewskiej Akademii Kultury.

Andris Gauja, geboren 1978 in Lettland, Filmregisseur und Drehbuchautor. Ein Studium der Politikwissenschaft an der Lettischen Universität in Riga schloss er 2000 mit einem BA ab, von 2003-2007 studierte er Drehbuch und Dramaturgie an der Lettischen Kulturakademie.

Godzina z poetą, czyli jak zrobić film | An Hour with a Poet or How to Make a Movie

D, CI, ED: Michał Gonicki
PL 2011, DV-Cam, Col, Doc, OwE, 8'

A behind-the-scenes film about documentary filming. The hero is the long-standing curator of the Władysław Broniewski Museum, which is located in the poet's house. We see, among other things: the search for a power supply, an immortal light bulb, and the horror on the curator's face when the young adept of film art wants to enter his office with the camera. The special effects: finding focus and looking for the right light. When the material is ready, the hero and the director bid each other farewell with the sense of a job well done.

Film o „kuchni” filmu dokumentalnego, którego bohaterem jest długoletni kustosz Muzeum Władysława Broniewskiego, mieszczącego się w domu poety. Zamiast sentymentalnych ujęć biurka pisarza oglądamy między innymi: poszukiwanie źródła prądu, nieśmiertelną żarówkę, niepotrzebne szczypce do kominka i przerażenie na twarzy kustosza, kiedy młody adept sztuki filmowej chce przejść z kamerą do jego biura. Efekty specjalne to: łapanie ostrości i poszukiwanie odpowiedniego światła. Kiedy materiał jest już gotowy bohater i reżyser żegnają się z poczuciem dobrze wykonanej pracy.

Ein Blick hinter die Kulissen des Dokumentarfilms. Der Held ist der langjährige Direktor des Władysław-Broniewski-Museums, das im Haus des Dichters eingerichtet ist. Wir sehen u.a. die Suche nach einem Stromanschluss, eine unsterbliche Glühbirne und das Entsetzen im Gesicht des Direktors, als der junge Filmkünstler mit der Kamera sein Büro ertern will. Spezialeffekte: Schärfe finden und das richtige Licht suchen. Als das Filmmaterial fertig ist, verabschieden sich Held und Direktor mit dem Gefühl, dass eine Aufgabe zufriedenstellend erledigt wurde.

Michał Gonicki

Godzina z poetą, czyli jak zrobić film (2011)

Michał Gonicki, born in 1997 in Warsaw, second grade student of the „Marie Skłodowska-Curie Junior High School no. 38” in Warsaw. His adventure with film began in Film Kindergarten organised by the “Andrzej Wajda Master School” of Film Directing and the Association of Creative Initiatives “ę.” His debut film is “An hour with a poet, or how to make a movie”, the premiere of which was on 20 March 2011 at the Zachęta National Gallery of Art in Warsaw. The film received a distinction at the “Up to 21” International Film Festival.

Michał Gonicki, urodzony w 1997 r. w Warszawie, uczeń drugiej klasy Gimnazjum nr 38 im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Swoją przygodę z filmem rozpoczął w Przed-szkolu Filmowym organizowanym przez Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy i Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „ę”. Zadebiutował filmem pt. „Godzina z poetą, czyli jak zrobić film”, którego premiera odbyła się 20 marca 2011 roku w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie. Film zdobył wyróżnienie na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Dozwolone do 21”.

Michał Gonicki, geboren 1997 in Warschau, Schüler des „Marie Skłodowska-Curie-Gymnasiums Nr. 38” in Warschau. Sein Filmbenteuer begann in einem „Filmkindergarten”, der von der „Andrzej-Wajda-Meisterschule” und dem Verband „ę”, der soziale und kulturelle Projekte organisiert, durchgeführt wurde. Sein Filmdebüt „An Hour with a Poet or How to Make a Movie” hatte am 20. März 2011 an der Zachęta Nationalen Kunstgalerie in Warschau Premiere. Der Film erhielt eine Auszeichnung beim internationalen Filmfestival „Up to 21”.

Guañape Sur

D, ED: János Richter, CI: Jakob Stark,
I 2010, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 23'

Hundreds of people come to the island where there is nothing but seagull droppings. The island is Guañape Sur off the coast of Peru. A truly barren rock fertilised solely with guano. Not long ago there was nobody here, apart from two watchmen. The workers arduously clear the island of the droppings. Their presence changes the grey structure of the rocks and the sea entirely, introducing colour, bustle, a diversity of voices and faces. After a day of hard work the workers sit by the sea and watch movies. They have a job. Why is guano so valuable?

Setki ludzi przybywają na wyspę, na której nie ma nic poza mewimi odchodami. Wyspa to Guañape Sur u wybrzeży Peru. Prawdziwie jałowa skała, używna jedynie guanem. Do niedawna nie było tu nikogo – poza dwoma strażnikami. Robotnicy mozolnie sprzątają wyspę z odchodów. Ich obecność całkowicie zmienia szarą strukturę skał i morza, wprowadzając kolory, krzątanie, różnorodność głosów i twarzy. Po ciężkim dniu pracy robotnicy siedzą na wybrzeżu i oglądają filmy. Oni mają pracę. Dlaczego guano jest tak cenne?

Hunderte Menschen kommen auf die Insel, die nichts zu bieten hat als Möwenkot. Die Insel heißt Guañape Sur und liegt vor der Küste Perus. Ein nackter Fels, nur mit Guano gedüngt. Früher war hier niemand außer zwei Wachmännern. Mühsam befreien die Arbeiter die Insel vom Kot. Ihre Anwesenheit verändert die graue Struktur der Felsen und des Meeres vollkommen, bringt Farbe und Geschäftigkeit, eine Vielzahl neuer Stimmen und Gesichter. Nach einem harten Arbeitstag sitzen die Männer am Meer und schauen Filme. Sie haben Arbeit. Warum ist Guano so wertvoll?

János Richter

Glückskind (2009)
Ich habe ein Haus (2008)

János Richter works as a director and editor and lives in Berlin. He studied sociology at the Free University in Berlin and Documentary Film Direction at the ZeLIG in Italy. In 2011 he won the Sterling Award for Best Short Film at the AFI-Discovery Channel Silverdocs in the USA. "Guañape Sur" is the film he submitted for his diploma.

János Richter pracuje jako reżyser oraz montażysta, mieszka w Berlinie. Studiował socjologię na Wolnym Uniwersytecie Berlina oraz Reżyserię we włoskiej Szkole Filmów Dokumentalnych, Telewizji i Nowych Mediów ZeLIG. W 2011 r. wygrał Sterling Award w kategorii Najlepszy Film Krótkometrażowy podczas festiwalu AFI-Discovery Channel Silverdocs w USA. „Guañape Sur” jest jego filmem dyplomowym.

János Richter arbeitet als Regisseur und Editor und lebt in Berlin. Er studierte Soziologie an der FU Berlin und Dokumentarfilmregie an der ZeLIG in Italien. 2011 gewann er den Sterling Award for Best Short Film bei AFI-Discovery Channel Silverdocs in den USA. „Guañape Sur” ist sein Abschlussfilm.

I will forget this day | Zapomnę ten dzień

D: Alina Rudnitskaya, Janna Romanova, CI: Alexander Filippov, ED: Alina Rudnitskaya
 RUS 2011, 35 mm, b/w, Doc, 25'

A woman is asked what happened. She starts to cry. She says nothing. – Young women sit before the blank wall of a waiting room, get up, walk to a treatment room and are wheeled out on stretchers – one after another. – Women seeking an abortion are interviewed in an office. In Russia this is often the result of financial problems. Using soft, low-contrast black and white images, the camera captures the facial expressions and gestures of the women before or after their difficult decision.

Kobietę zapytano, co się stało. Zaczyna płakać. Nie mówi nic. Młode kobiety siedzą pod gołą ścianą poczekalni, wstają, idą do kliniki i wyjeżdżają na noszach – jedna po drugiej. Kobiety starające się o aborcję odbywają rozmowę w gabinecie. W Rosji jest to często wynik problemów finansowych. Używając łagodnych, czarno-białych obrazów o niskim kontraście, kamera ujmuje wyrazy twarzy i gesty kobiet przed lub po ich trudnej decyzji.

Eine Frau wird gefragt, was passiert ist. Ihr kommen die Tränen. Sie äußert sich nicht. Vor einer kahlen Wand eines Warteraums sitzen junge Frauen, stehen auf, gehen in einen Behandlungsraum und werden auf einer Bahre wieder herausgefahren – eine nach der anderen. In einem Büro finden Gespräche mit Frauen statt, die abtreiben wollen. In Russland geschieht dies häufig aus finanziellen Schwierigkeiten. In weichen, kontrastarmen Schwarzweißbildern fängt die Kamera die Gesichtsausdrücke und Gesten der Frauen vor oder nach der schweren Entscheidung ein.

Alina Rudnitskaya

Bitch Academy (2008)
 Besame Mucho (2006)
 Civil Status (2005)
 Rural lessons (2004)

Amazons (2003)
 Communal residence (2002)
 Driving Mad (2002)
 Letter (2001)

Alina Rudnitskaya, born in 1976, graduated from St Petersburg University for Arts and Culture, Department of Film Directing. Her first films were well-received both in Russia and abroad and won awards at many national and international film festivals. In 2004, her film series on the Russian pop group TATU won an award for the best documentary series. Rudnitskaya's films always have a characteristically original perspective; she is interested not only in depicting the facts of life but also in exploring the internal worlds of her characters.

Alina Rudnitskaya urodzona w 1976 r. ukończyła Wydział Reżyserii na Państwowym Uniwersytecie Sztuki i Kultury w Petersburgu. Jej pierwsze filmy były pozytywnie przyjmowane zarówno w Rosji, jak i zagranicą, wygrywały nagrody na wielu państwowych oraz międzynarodowych festiwalach filmowych. W 2004 r. seria filmów Rudnitskiej o rosyjskim zespole muzyki popowej TATU wygrała nagrodę za najlepszy serial dokumentalny. Jej filmy zawsze mają oryginalną perspektywę; interesuje się ona nie tylko faktami z życia, ale także wewnętrznym światem postaci.

Alina Rudnitskaya, geboren 1976, studierte Filmregie an der Universität für Kunst und Kultur in St. Petersburg. Ihre ersten Filme wurden sowohl in Russland als auch im Ausland viel beachtet und gewannen Preise bei vielen nationalen und internationalen Festivals. In 2004 gewann sie für ihre Serie über die russische Popgruppe TATU einen Preis für die beste Dokumentarreihe. Ihre Filme haben immer einen originellen Blickwinkel; sie interessiert sich nicht nur für die Tatsachen des Lebens, sondern auch für die inneren Welten ihrer Figuren.

Imaging Emanuel

D, ED: Thomas A. Østbye, CI: Øystein Mamen, Jon Christian Simensen, Thomas A. Østbye
N 2011, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 52'

The future doesn't depend on the situation, it depends on the past. But the past raises questions and gives the authorities cause to question Emanuel's childhood flight from Liberia, Ghana or Guinea. Only one thing is sure: he arrived in Norway in the hollow space above a ship's propeller, completely exhausted. Since then Emanuel has been living here as a ghost. Without education. Without a job. Without a future. Without an identity.

Przyszłość nie zależy od sytuacji, zależy od przeszłości. Lecz przeszłość stawia pytania i daje władzom powody wątpić w ucieczkę małego Emanuela z Liberii, Ghany czy Gwinei. Jedno jest pewne: przybył do Norwegii w pustej przestrzeni nad śrubą statku, kompletnie wycieńczony. Od tego czasu Emanuel żyje tutaj jak duch. Bez wykształcenia. Bez pracy. Bez przyszłości. Bez tożsamości.

Die Zukunft hängt nicht von der Situation, sondern von der Vergangenheit ab. Doch die wirft Fragen auf und gestattet den Behörden Zweifel an Emanuels kindlicher Flucht aus Liberia, Ghana oder Guinea. Fest steht nur, er war in dem Hohlraum über einer Schiffsschraube vollkommen entkräftet nach Norwegen gekommen. Seitdem lebt Emanuel hier als Gespenst. Ohne Bildung. Ohne Arbeit. Ohne Perspektive. Ohne Identität.

Thomas A. Østbye

Human (2009)

Veil (Slør) (2007)

6 Conceptions Of Freedom (6 Forestillinger om frihet) (2006)

In your Dreams (Drømme kan du gjøre senere) (2005)

Thomas A. Østbye, born in 1979, is an artist and film director, working with documentary material in film, photography and installations. He trained in film editing at the Norwegian Film School in Lillehammer. His documentaries have received numerous national and international awards.

Thomas A. Østbye, urodzony w 1979 r., artysta i reżyser filmowy, wykorzystuje materiał dokumentalny w filmie, fotografii i instalacjach. Kształcił się w Norweskiej Szkole Filmowej w Lillehammer jako montażysta. Jego filmy dokumentalne zdobyły wiele nagród krajowych i międzynarodowych.

Thomas A. Østbye, geboren 1979, Künstler und Filmregisseur, arbeitet mit Dokumentar material in Film, Fotografie und Installationen. Ausbildung an der Norwegischen Filmschule in Lillehammer als Film-Editor. Seine Dokumentarfilme haben zahlreiche nationale und internationale Preise gewonnen.

In Free Fall | Swobodne spadanie

D: Hito Steyerl, CI: Kevan Jenson, Christoph Manz, ED: Cristóvão dos Reis
D 2010, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 32'

An aircraft junkyard in the Californian desert. Renting it out to film crews brings in the biggest money. Statements from the scrap dealer and a commentary on Sergei Tretyakov's "Biography of the Object" accompany the film, which opens to other media levels: collage on a laptop, song lyrics, performance art. "In Free Fall" takes a plane crash as a metaphor for economic collapse, and reveals intricate and insane links between the aircraft industry, the military, recycling, cinema, digitalisation and the DVD market.

Złomowisko lotnicze na kalifornijskiej pustyni. Wynajmowanie go ekipom filmowym przynosi największe zyski. Wypowiedzi handlarza złomu oraz komentarz na temat „Biografii przedmiotu” Siergieja Trietjakowa towarzyszą filmowi, który otwiera się na inne środki przekazu: kolaż na laptopie, tekst piosenki, performance. „Swobodne spadanie” używa katastrofy lotniczej jako metafory gospodarczego krachu, a także odśladania zawite i szalone powiązania między przemysłem lotniczym, wojskiem, recyklingiem, kinem, zapisem cyfrowym oraz rynkiem DVD.

Ein Flugzeugschrottplatz in der kalifornischen Wüste. Am lukrativsten ist die Vermietung für Filmdrehs. Wie die Statements des Schrotthändlers durchzieht auch ein Kommentar zu Sergei Tretjakovs „Biographie des Objekts“ den Film, der sich weiteren medialen Ebenen öffnet – Collagen auf einem Laptop, Songtexte, Performances. „In Free Fall“ nimmt den Flugzeugabsturz als Metapher für den wirtschaftlichen Crash und macht so weitverzweigte wie irrwitzige Verbindungen zwischen Flugindustrie, Militär, Recycling, Kino, Digitalisierung und DVD-Markt auf.

Hito Steyerl

Deutschland und das Ich (1994)
Land des Lächelns (1996)
Babenhäuser (1997)
Die leere Mitte (1998)

Hito Steyerl was born in 1966 in Munich, Germany. From 1987-1990 she studied cinematography at the Academy of Visual Arts in Tokyo and from 1992-1998 documentary film directing at the University of Television and Film in Munich. She is also a journalist and writer, has been involved in various exhibitions and given lectures.

Hito Steyerl urodziła się w 1966 r. w Monachium. Od 1987 do 1990 studiowała kinematografię na Akademii Sztuk Wizualnych w Tokio, a od 1992 do 1998 reżyserię filmów dokumentalnych na Uniwersytecie Telewizji i Filmu w Monachium. Jest również dziennikarką i pisarką, była zaangażowana w różne wystawy oraz dawała wykłady.

Hito Steyerl, geboren 1966 in München. 1987 – 90 Kamerastudium an der Academy of Visual Arts, Tokio. 1992 – 98 Studium der Dokumentarfilmregie an der Hochschule für Fernsehen und Film München. Journalistin und Autorin. Diverse Ausstellungsbeteiligungen und Vortragstätigkeit.

Kawałek lata | A Piece of Summer

D: Marta Minorowicz, CI: Paweł Chorzępa, ED: Przemysław Chruścielewski
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc, OWE, 24'

The remains of a red camping bus and a windowless blue shed are the scene of a holiday meeting between grandson and grandfather. Both live far away in different worlds, but could now grow closer amidst unspoilt countryside. They build a weir in the stream to make a bathing pool. Bison tracks, the snake's nest, trying to catch a catfish with bare hands and the dwindling of their deep silence.

Pozostałości czerwonego samochodu kempingowego i bezokienna niebieska szopa są sceną wakacyjnego spotkania wnuczka z dziadkiem. Obaj żyją bardzo daleko, w innych światach, ale teraz, pośród nienaruszonego krajobrazu wsi, mogą zbliżyć się do siebie. Budują tamę na strumieniu aby zrobić basen kąpielowy. Ślady bizonów, gniazdo węża, próba złapania suma gołymi rękoma i ich słabnąca głęboka cisza.

Der Rest eines roten Wohnbusses und eine fensterlose blaue Schuppenhütte bilden den Ort einer Ferienbegegnung zwischen Enkel und Großvater. Beide leben entfernt in verschiedenen Welten, könnten aber jetzt inmitten unberührter Natur einander näher kommen. Ein Wehr wird gebaut, um ein Badebecken im Bach zu bilden. Eine Bisonspur, das Schlangennest, der Versuch, einen Wels mit der Hand zu fangen und das Nachlassen ihres großen Schweigens.

Marta Minorowicz

Decrescendo (2011)
A piece of summer (2010)
The Angel of Death (2008)

Marta Minorowicz graduated in the History of Theatre and English Philology at the Jagiellonian University in Krakow, and from the Andrzej Wajda Master School of Film Directing in Warsaw. For more than five years she worked for the Polish television channel TVN as a researcher and director of many social documentaries. For the Discovery History Channel she researched, wrote and directed the documentary film "The Angel of Death", consisting of interviews with women who were survivors of Dr Mengele's pseudo-medical experiments.

Marta Minorowicz ukończyła historię teatru i filologię angielską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Przez ponad pięć lat współpracowała z programem TVN jako analityk i reżyser wielu reportaży społecznych. Dla kanału Discovery History napisała i wyreżyserowała film dokumentalny „Anioł śmierci” (do którego prowadziła też prace badawcze), skomponowany z wywiadów z kobietami, które przeżyły pseudo-medyczne eksperymenty doktora Mengele.

Marta Minorowicz machte einen Studienabschluss in Theatergeschichte und englischer Philologie an der Jagiellonen-Universität in Krakau, danach studierte sie an der Andrzej Wajda Master School of Film Directing in Warschau. Sie hat mehr als fünf Jahre für den polnischen Fernsehsender TVN als Researcher und Regisseurin für viele Sozialreportagen gearbeitet. Sie recherchierte, schrieb und führte Regie für „The Angel of Death“ (Discovery History Channel), ein Dokumentarfilm über Frauen, die Dr. Mengeles pseudo-medizinischen Experimente überlebten.

Kniephofstrasse 34

D: Erika Irmmler, CI: Oliver Eckert, ED: Luise Hüsler, Erika Irmmler
CH 2011, DV-Cam, Col, Doc, OWE, 40'

Erika Irmmler wants to know more about what her father and his family did during the Second World War – and why he left Berlin in 1961 to live in Barcelona. And he has hardly ever spoken about the death of her mother. She questions relatives in Spain and Germany, and confronts her father with the past by visiting Berlin with him. Her father begins to cooperate, if reluctantly, and reveals more about his own father than about himself. The film describes a reconciliation that leaves many questions unanswered.

Erika Irmmler chce wiedzieć więcej o tym co robił jej ojciec i jego rodzina podczas drugiej wojny światowej i dlaczego wyjechał z Berlina do Barcelony w 1961 r. i prawie w ogóle nie wspominał o śmierci jej matki. Pyta krewnych w Hiszpanii i Niemczech oraz stawia swego ojca w obliczu przeszłości odwiedzając z nim Berlin. Krok po kroku, jej ojciec zaczyna się otwierać – choć niechętnie – i odśłania więcej o własnym ojcu niż o samym sobie. Film opowiada o pojednaniu, które pozostawia wiele pytań bez odpowiedzi.

Erika Irmmler will mehr über ihren Vater und seine Familie im Zweiten Weltkrieg erfahren – und warum er 1961 Berlin verließ, um nach Barcelona zu ziehen. Auch über den Tod ihrer Mutter hat er kaum gesprochen. Sie befragt Verwandte in Spanien und Deutschland und konfrontiert ihren Vater mit der Vergangenheit, indem sie mit ihm Berlin besucht. Nur zögerlich lässt sich der Vater darauf ein und gibt mehr über den eigenen Vater preis als über sich selbst. Der Film beschreibt eine Annäherung, die viele Fragen offen lässt.

Erika Irmmler

Kniephofstrasse 34 (2011)

Erika Irmmler was born in 1973 in Spain, her father German, her mother Spanish. She studied graphic design at the Escola Massana in Barcelona and during this period became increasingly interested in photography. In 1998 she moved to Geneva to continue her studies at the University of Art and Design where she gained a Master's degree in documentary film in 2007. She lives and works in Geneva.

Erika Irmmler urodziła się w 1973 r. w Hiszpanii, córka Niemca i Hiszpanki. Studiowała grafikę na Escola Massana w Barcelonie i wtedy zaczęła coraz bardziej interesować się fotografią. W 1998 r. przeprowadziła się do Genewy, aby kontynuować studia na Uniwersytecie Sztuki i Projektowania, gdzie w 2007 r. uzyskała stopień magistra z reżyserii filmów dokumentalnych. Mieszka i pracuje w Genewie.

Erika Irmmler wurde 1973 in Spanien, als Tochter eines deutschen Vaters und einer spanischen Mutter, geboren. Sie studierte Graphik Design in der Escola Massana in Barcelona. Während dieser Zeit wuchs ihr Interesse für die Fotografie. 1998 zog sie nach Genf und studierte an der Kunsthochschule weiter. Im Jahre 2007 schloss sie ein Master in Dokumentarfilm an der gleichen Schule ab. Sie arbeitet und lebt in Genf.

KwieKulik

D: Anna Zakrzewska, Joanna Turowicz, CI: Patryk Jordanowicz, Kacper Lisowski, ED: Anna Dymek
PL 2011, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 48'

Zofia Kulik and Przemysław Kwiek: two artists, two strong personalities. Between 1971 and 1988 they worked as the duo KwieKulik. Their artistic productions and actions challenged the social reality in which they found themselves trapped, just like the other thirty-something million citizens of the the so-called People's Republic of Poland. In their actions they also involved their infant son, who "posed" for them on a chamber-pot, in pieces of ice and meat. We see them in the process of preparing their retrospective exhibition.

Zofia Kulik i Przemysław Kwiek: dwoje artystów, dwie mocne osobowości. W latach 1971 – 1988 działali w duecie KwieKulik. Poprzez swoje realizacje i działania artystyczne konfrontowali siebie z rzeczywistością społeczną, w której tkwili, podobnie jak pozostałych trzydzieści parę milionów obywateli państwa pod nazwą PRL. W swoje działania włączali też syna, który jako niemowlę „pozował”: w nocniku, w kawałkach lodu, mięsa. Teraz pracują oddzielnie. Widzimy ich w procesie przygotowywania wspólnej retrospektywnej wystawy.

Zofia Kulik und Przemysław Kwiek: zwei Künstler, zwei starke Persönlichkeiten. Zwischen 1971 und 1988 arbeiteten sie als das Duo KwieKulik. Ihre künstlerischen Produktionen und Aktionen waren eine Provokation der gesellschaftlichen Realität der sogenannten Volksrepublik Polen. In ihren Aktionen haben sie auch ihren Sohn einbezogen. Als Kleinkind wurde er auf einem Töpfchen, in Eisstücken oder Fleisch platziert. Wir sehen, wie sie ihre Retrospektive vorbereiten.

Anna Zakrzewska · Joanna Turowicz

Every Touch Leaves a Trace. Alina Szapocznikow (2009)

Anna Zakrzewska, born 1976. She studied Interdisciplinary Humanistic Studies and History of Art at Warsaw University. She has been working with Polish Public Television and TVP Kultura, where she specialises in contemporary art reportage.

Joanna Turowicz, born 1974, documentary filmmaker, scriptwriter, art critic. She is a graduate of the History of Art Faculty at Warsaw University. Since 2005 she has been working with TVP Kultura as the author of reportages on contemporary art.

Anna Zakrzewska, urodzona w 1976 r. Studiowała Międzywydziałowe Indywidualne Studia Humanistyczne oraz Historię Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1995 r. współpracuje z Telewizją Polską, od 2005 z TVP Kultura, gdzie specjalizuje się w reportażach o sztuce współczesnej.

Joanna Turowicz, urodzona w 1974 r., reżyserka filmów dokumentalnych, scenarzystka, krytyczka sztuki. Skończyła historię sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Od 2005 współpracuje z TVP Kultura, m.in. jako autorka reportaży i redaktorka programów.

Anna Zakrzewska, geboren 1976, studierte interdisziplinäre Humanistik und Kunstgeschichte an der Universität Warschau. Hat beim öffentlichen Polnischen Fernsehen und bei TVP Kultura gearbeitet. Dort hat sie sich auf Reportagen über Gegenwartskunst spezialisiert.

Joanna Turowicz, geboren 1974, Dokumentarfilmemacherin, Autorin, Kunstkritikerin. Absolventin der Kunstgeschichtlichen Fakultät der Universität Warschau. Seit 2005 Zusammenarbeit mit TVP Kultura als Autorin von Reportagen über Gegenwartskunst.

Marja-Sisko | Guardian Angel | Anioł stróż

D: Reeta Aalto, CI: Jarkko Virtanen, Tuukka Ylönen, Reetta Aalto, ED: Okku Nuutilainen
FIN 2010, Digibeta PAL, Col, Doc, OWE, 20'

Olli Aalto, a former vicar, tells us his story in a gentle voice: about a boy who was supposed to be a girl. He wasn't allowed to wear dresses although he really liked them. In his most secret dreams he was a girl – Marja. Now he feels like a grown up, middle-aged woman. He has a wife, Birgitta, his first love from the time when he was trying to be a boy and then a man, when he was trying to meet the demands of society. In a symbolic, tender scene, a make-up stylist teaches Marja how to use eye-shadow and mascara.

Olli Aalto, były wikariusz, łagodnym głosem opowiada swoją historię: o chłopcu, który miał być dziewczynką. Nie mógł nosić sukienek, choć bardzo mu się podobały. W najskrytszych marzeniach był dziewczynką – Marją. Teraz czuje się dorosłą kobietą w średnim wieku. Ma żonę Birgittę, swoją pierwszą miłość z czasów, gdy starał się być chłopcem, a potem mężczyzną, gdy starał się sprostać wymogom społeczeństwa. W symbolicznej, delikatnej scenie wizażystka uczy Marję posługiwać się cieniami i maskarą.

Olli Aalto, ein früherer Pfarrer, erzählt seine Geschichte mit sanfter Stimme: von einem Jungen, der ein Mädchen sein sollte. Er durfte keine Kleider tragen, obwohl er sie sehr mochte. In seinen geheimsten Träumen war er ein Mädchen – Marja. Jetzt fühlt er sich wie eine erwachsene Frau im mittleren Alter. Er hat eine Frau, Birgitta, seine erste Liebe aus der Zeit, als er versuchte, erst ein Junge und dann ein Mann zu sein und die Erwartungen der Gesellschaft zu erfüllen. In einer bewegenden Szene lernt Marja, Lidschatten und Wimperntusche zu benutzen.

Reeta Aalto

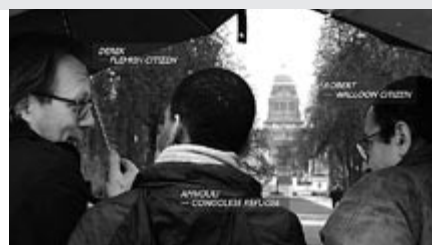
Paratiisi (2010)
Tyttöjen ilta (2008)
Elää, olla olemassa (2007)
Durotshka (2004)

Reetta Aalto, born in 1976, is a Helsinki-based filmmaker. Currently she is finishing her master's studies at the Aalto University, School of Art and Design, Department of Motion Picture, TV and Production Design, majoring in documentary film.

Reetta Aalto, urodzona w 1976 r., reżyserka, mieszka i pracuje w Helsinkach. Obecnie kończy studia magisterskie na kierunku Scenografia, specjalizacja film dokumentalny na Wydziale Filmu i Telewizji Wyższej Szkoły Sztuki i Projektowania – Uniwersytet Aalto.

Reetta Aalto, geboren 1976, lebt und arbeitet als Filmemacherin in Helsinki. Sie beendet zurzeit ihr Master-Studium an der Schule für Kunst und Gestaltung der Aalto-Universität in der Abteilung Bild, TV und Produktionsdesign. Ihr Hauptfach ist Dokumentarfilm.

Memories of Glory | Wspomnienia Chwały

D, CI, ED: Mara Montoya,
CH/B 2008, HD-Cam, Col, Video Essay, OWE, 12'

This look at the royal park reveals it as the symbolic heart of Brussels. Architecture, politics, history, identity and the Congo. A female narrator ponders these links and considers the post-colonial consequences as a citizen, mother country and contemporary witness.

To spojrzenie na Park Królewski pokazuje go jako symboliczne serce Brukseli. Architektura, polityka, historia, tożsamość i Kongo. Żeński narrator zastanawia się nad tymi połączeniami i rozważa postkolonialne konsekwencje z perspektywy obywatelki, ojczyzny i współczesnej obserwarki.

Eine Betrachtung des Königlichen Parks legt ihn als das symbolische Herzstück Brüssels frei. Architektur, Politik, Historie, Identität und Kongo. Eine erzählende Sie sinnt diesen Zusammenhängen und postkolonialen Folgen als Bürgerin, Mutterland und Zeitzeugin nach.

Mara Montoya

Memories of Glory (2008)
Manos sucias (2008)
Adage (2007)
Soñando en blanco (2007)
El viaje (2006)

Mara Montoya (USA/MX), born 1984 in Harlingen, Texas, is a video artist based in Zurich. She studied Film at Saint-Lukas Brussels University and later at the ZHdK, where she received a Diploma FH in Media Arts. She is interested in geo-political, post-colonial, and migration related topics.

Mara Montoya (USA/Meksyk), urodzona w 1984 r. w Harlingen (Teksas), jest artystką video pracującą w Zurychu. Studiowała Film na Uniwersytecie Saint-Lukas w Brukseli, a później na Zürcher Hochschule der Künste (ZhdK), gdzie uzyskała dyplom ze Sztuk Medialnych. Interesuje się geopolityką, postkolonializmem oraz tematami związanymi z migracją.

Mara Montoya (USA/MX), geboren 1984 in Harlingen, Texas, ist eine Videokünstlerin, die in Zürich zu Hause ist. Sie hat an der „Saint-Lukas-Universität“ in Brüssel Film studiert. Danach hat sie ein Diplomstudium Medienkünste an der Zürcher Hochschule der Künste absolviert. Ihr Interesse gilt Themen mit einem Bezug zu Geopolitik, Postkolonialismus und Migration.

Miles Apart | Daleko od siebie

D, CI: Ling Lee, ED: Adam Thomas
GB 2011, Digi-Beta, Col, Doc, OWE, 43'

Laomao and his wife Meizi work in Peking as wedding photographers. Twelve years ago they left their children with their grandparents in the country and went to earn the money for their education. When their daughter Ying Ying moves in with them after leaving school they have become almost strangers. Their son Lei Lei does no school work. The film observes the family over several weeks. An intimate look at the generation clash in China, a rapidly developing country where many families from rural areas are broken up in this way.

Laomao i jego żona Meizi pracują w Pekinie jako fotografowie ślubni. Dwanaście lat temu pozostawili swoje dzieci z dziadkami na wsi i wyjechali, by zarobić pieniądze na ich edukację. Gdy ich córka Ying Ying wprowadza się do nich po szkole, są dla siebie prawie obcymi ludźmi. Ying Ying nie próbuje znaleźć pracy. Ich syn Lei Lei nie przygotowuje się do szkoły. Film obserwuje rodzinę przez kilka tygodni. Intymne spojrzenie na starcie pokoleń w Chinach, szybko rozwijającym się kraju, w którym wiele rodzin z obszarów wiejskich rozpada się w ten sposób.

Laomao und seine Frau Meizi arbeiten in Peking als Hochzeitsfilmer. Vor zwölf Jahren haben sie ihre Kinder bei den Großeltern auf dem Land zurückgelassen, um Geld für ihre Ausbildung zu verdienen. Als die Tochter Ying Ying nach dem Schulabschluss zu ihnen zieht, haben sie sich längst entfremdet. Der Sohn Lei Lei tut nichts für die Schule. Der Film begleitet die Familie über mehrere Wochen. Ein intimes Porträt, das vom Clash der Generationen im sich rasant entwickelnden China erzählt, wo sich viele Familien vom Land auf ähnliche Weise trennen.

Ling Lee

My Favourite Supermarket (2010)
The Edge of Dreaming (2009)
The Loop (2008)

Red Burka (2008)
Carlssons (2008)
Lo que me queda de Vos (2007)
The When (2006)

Ling Lee, born in Berlin, worked as a graphic designer and photographer before moving to Edinburgh where she graduated from Edinburgh College of Art in 2007. Before starting her MA in Documentary Direction in 2009 she lived in Italy and Argentina, where she worked as a filmmaker and editor. She's now based in London and is developing more projects to be shot in China. Her main interest is in telling human stories with a particular focus on crossover-cultures. She recently won the One World Media Award 2011 for her documentary "Miles Apart".

Ling Lee, urodzona w Berlinie, pracowała jako grafik i fotograf zanim przeprowadziła się do Edynburgu, gdzie w 2007 r. ukończyła Wyższą Szkołę Sztuki. Zanim rozpoczęła studia Reżyserii Filmów Dokumentalnych w 2009, mieszkała we Włoszech i Argentynie, gdzie pracowała jako twórczyni filmów i montażystka. Pracuje w Londynie i zajmuje się projektami, które zrealizuje w Chinach. Jej głównym zainteresowaniem jest opowiadanie ludzkich historii z uwzględnieniem kultur mieszanych. Ostatnio otrzymała nagrodę One World Media Award 2011 za swój dokument „Miles Apart”.

Ling Lee, in Berlin geboren, war als Grafikerin und Fotografin tätig bevor sie nach Edinburgh zog. Dort studierte sie an der Kunsthochschule und machte 2007 ihren Abschluss. Danach folgten Aufenthalte in Italien und Argentinien, wo sie als Filmemacherin und Editor arbeitete. Jetzt lebt sie in London und entwickelt weitere Projekte, die in China gefilmt werden sollen. Ihr Interesse gilt vor allem Geschichten über Menschen, mit Hauptaugenmerk auf das Interkulturelle. Vor Kurzem erhielt sie den One World Media Award 2011 für ihren Dokumentarfilm „Miles Apart“.

Miten marjoja poimitaan | How to Pick Berries | Jak zbierać jagody

D: Elina Talvensaari, CI: Joonas Pulkkanen, ED: Markus Leppälä
FIN 2010, Digi-Beta, Col, Doc, OWE, 19'

For the people of Northern Finland the Thai workers hired to pick berries might well have fallen from the sky, which we see in an early shot. Because they work so hard, almost inhumanly so, there is no time to get to know them. And the Finns don't want the Thais to get too close. Misty shots of forest and berries and bizarre details of Finnish life are accompanied by voice-over interviews. Harmless foreign workers become menacing aliens. A film about the absurdities of the global economy.

Dla mieszkańców północnej Finlandii, tajscy robotnicy zatrudnieni do zbierania jagód mogliby równie dobrze spaść z nieba, które widzimy w jednym z pierwszych ujęć. Jako że pracują tak ciężko, prawie nieludzko, nie ma czasu na zapoznanie się z nimi. A Fini nie chcą, by Tajowie za bardzo się zbliżali. Zamglonym ujęciom lasu, jagód i dziwacznych szczegółów fińskiego życia towarzyszą głosy z wywiadów. Bezbronni zagraniczni pracownicy stają się groźnymi obcymi. Film o absurdach globalnej gospodarki.

Wie vom Himmel gefallen, den man anfangs sieht, kommen den Nordfinnen die thailändischen Arbeiter vor, die zum Pflücken von Beeren angeheuert sind. Weil sie so viel, fast übermenschlich, arbeiten, ist zum Kennenlernen keine Zeit. Die Finnen wollen auch nicht, dass ihnen die Thailänder zu nahe kommen. Interviewpassagen unterlegen Nebelbilder von Wald und Beeren sowie skurrile Details aus dem finnischen Leben. Es zeigt sich, wie aus harmlosen ausländischen Arbeitern bedrohliche Außerirdische werden. Ein Film über die Absurditäten der globalen Wirtschaft.

Elina Talvensaari

Palmu (2008)
Näkymätön Käsi (2008)

Elina Talvensaari, born in 1978, first studied anthropology and sociology at Helsinki University. While finishing her Master's Degree she switched to film studies, majoring in documentary directing. „How to Pick Berries” is her film for the Bachelor's Degree at Aalto University, Helsinki.

Elina Talvensaari, urodzona w 1978 r., najpierw studiowała antropologię i socjologię na Uniwersytecie Helsińskim. Podczas kończenia studiów magisterskich przeszła na studia filmowe i ukończyła je na kierunku reżyserii filmów dokumentalnych. „How to Pick Berries” jest jej filmem dyplomowym na zakończenie studiów licencjackich na Uniwersytecie Aalto w Helsinkach.

Elina Talvensaari, geboren 1978, studierte Anthropologie und Soziologie an der Universität in Helsinki. Während ihres Masterstudiums wechselte sie zur Filmwissenschaft mit Regie als Hauptfach. Der Film „How to Pick Berries“ war ihre Abschlussarbeit an der Aalto-Universität in Helsinki.

Natasha

D, CI, ED: Anja Strelets,
D 2010, Digi-Beta, b/w + Col, Exp. Doc, OwE, 9'

Natasha lives in Russia. She is an eight-year-old girl. She swims in the nearby lake although the water is sometimes cool. She has a brother who causes her a lot of trouble. She is bright, open, talkative. There is a close-up of a group of trees by the lake and of the birds in the reeds; in the distance we see the spires of an Orthodox church. Natasha with her ball, her brother, the camera, in her best dress. This portrait/self-portrait came to be thanks to the openness of Natasha, using a microphone, a Super 8 camera and a still camera.

Natasha mieszka w Rosji. Jest ośmiolatką, kąpie się w pobliskim jeziorze, choć woda czasami jest chłodna. Ma braciszka, który sprawia jej wiele kłopotów. Jest bystra, otwarta, gadatliwa. Widzimy z bliska chaszcze nad jeziorem i ptaki w trzcinach, a z oddali – kopuły cerkwi, Nataszę z piłką, z braciszkiem, z aparatem fotograficznym, w najładniejszej sukience. Jesteśmy bardzo blisko niej. Ten portret/autoportret powstał dzięki otwartości Natasy, za pomocą mikrofonu, kamery super 8 i aparatu fotograficznego.

Natasha lebt in Russland. Sie ist ein acht Jahre altes Mädchen. Sie schwimmt im nahegelegenen See, obwohl das Wasser manchmal kühl ist. Sie hat einen Bruder, der ihr viel Ärger macht. Sie ist gescheit, offen, gesprächig. Es gibt Nahaufnahmen von Bäumen am See und der Vögel im Reet. In der Ferne sehen wir die Spitzen einer orthodoxen Kirche. Natasha mit ihrem Ball, Bruder, Fotoapparat, in ihrem besten Kleid. Dieses Porträt/Selbstporträt kam zustande dank Natashas Offenheit, unter Verwendung eines Mikrofons, einer Super-8-Kamera und eines Fotoapparats.

Anja Strelets

Nick my boy (2007)
The lila compact (2004)
In love M. (2002)
Not this way (2001)

Biblotheke Lenina (2000)
We go – not this way (1998)
On the way, there know (1996)

Anja Strelets was born in 1972 in Stendal, Germany. From 1993-1998 she studied Art and Design at the Anhalt University of Applied Sciences in Dessau, and from 2000 – 2008 Experimental Media at the Berlin University of Art.

Anja Strelets urodziła się w 1972 r. w Stendal, w Niemczech. Od 1993 do 1998 studiowała Sztukę i Projektowanie na Uniwersytecie Nauk Stosowanych Anhalt w Dessau, a od 2000 do 2008 – Media Eksperymentalne na berlińskim Uniwersytecie Sztuki.

Anja Strelets wurde 1972 in Stendal geboren. Zwischen 1993 und 1998 studierte sie Kunst und Design an der Hochschule Anhalt in Dessau und von 2000 bis 2008 Experimentelle Mediengestaltung an der Universität der Künste in Berlin.

Oceano Nox

D, CI, ED: Georg Wasner

A 2011, HD-Cam, b/w, Doc, OwE, 15'

A film experiment, the title of which refers to Victor Hugo's poem dedicated to sailors. News-reel material dating from 1912, when the Titanic set out on its maiden voyage and sank, has been processed and reassembled by a contemporary author and underlaid with background music composed for the film. The illusion is that of the perfect restoration of a poetic film record of a century ago.

Eksperyment filmowy, tytułem nawiązujący do wiersza Victora Hugo poświęconego żeglarzom. Kroniki z 1912 r., z czasu wypłynięcia i rozbicia Titanica zostały przetworzone i zmontowane przez współczesnego autora oraz zaopatrzone w specjalnie napisany do nich utwór muzyczny. Ulegamy złudzeniu doskonałego odtworzenia poetyki zapisu filmowego sprzed 100 lat.

Ein Filmexperiment, dessen Titel Bezug auf ein Gedicht von Victor Hugo an Seeleute nimmt. Eine Aktualitätensschau aus dem Jahr 1912, als die Titanic losfuhr und unterging, wurde von einem heutigen Autor bearbeitet und neu zusammengesetzt und mit für den Film komponierter Musik unterlegt. Die Illusion ist die einer perfekten Restauration eines poetischen Filmdokuments von vor 100 Jahren.

Georg Wasner

Konzept/Regie: Vertov in Blum.
An Investigation (2009)
Il Palio (1999)

als Schauspieler: VISIONS OF
REALITY – Wednesday, 28
August 1957, 6 p.m., Pacific
Palisades (2010)
Zyklus von Kleinigkeiten (1998)

Georg Wasner, born 1973. Studied under Peter Kubelka at the "Städelschule", Frankfurt am Main, Germany. Freelance film critic for the Austrian daily newspaper Die Presse (2001 – 2005), kolik.film and various film-related publications, most recently in Robert Beavers. 2006 – 2009 co-programmer of the Austrian film festival DIAGONALE. Works since 2004 as a researcher/ archivist at the Austrian Film Museum, Vienna. Lectures on documentary films. 2007 – 2010 member of the research project Digital Formalism: "The Vienna Vertov Collection".

Georg Wasner, reżyser, urodzony w 1973 w Wiedniu studiował z Piotrem Kubelką na „Städelschule” we Frankfurcie nad Menem w Niemczech. W latach 2001 – 2005 był krytykiem filmowym austriackiego dziennika „Die Presse”. Od 2004 r. jest pracownikiem Austriackiego Muzeum Sztuki Filmowej. W latach 2006 – 2009 brał udział w interdyscyplinarnym projekcie Digital Formalism: „The Vienna Vertov Collection”. Prowadzi wykłady o filmie awangardowym i artystycznym filmie dokumentalnym.

Georg Wasner, Filmemacher, geboren 1973 in Wien, studierte bei Peter Kubelka an der „Städelschule“, Frankfurt am Main, Deutschland. 2001 – 2005 Filmkritiken für die österreichische Tageszeitung die Presse. Seit 2004 Mitarbeiter des Österreichischen Filmmuseums. 2006 – 2009 Co-Kurator der DIAGONALE, dem Festival des österreichischen Films. 2007 – 2010 interdisziplinäres Forschungsprojekt Digital Formalism: „The Vienna Vertov Collection“. Vorlesungen zum Avantgardefilm und künstlerischen Dokumentarfilm.

Oj Boże, drogi Boże | Oh my God, dear God

D: Julia Popławska, CI: Andrzej Popławski, Grzegorz Borowski, ED: Grzegorz Liwinski
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc, OWE, 12'

An elderly couple, dressed in their Sunday best, are sitting on the veranda of a wooden house. A leisurely conversation (about the weather, their holiday, working in the garden and fields, about the passing tractor) is interrupted every now and then by a sigh: "Oh my God, dear God". Nearby is an empty country road, a dog, a cockerel, trees in the distance, insects attracted by the flowers. A gentle wind blows. An idyll. Can anything disturb this leisurely rhythm of a holiday (or make it more interesting)?

Starsza para, ubrana odświętnie, siedzi na ganku drewnianego domu. Nieśpieszną konwersację (o pogodzie, świątecznym dniu, pracach w ogrodzie i polu, przejeżdżającym ciągniku) przerywają raz po raz westchnienia: „Oj, Boże, drogi Boże”. Nieopodal pusta wiejska droga, pies, kogut, drzewa w oddali, ciągnące do kwiatów owady. Wietrzyk wieje. Sielanka. Czy cokolwiek może zakłócić (lub urozmaicić) ten nieśpieszny rytym świątecznego dnia?

Ein älteres Ehepaar, in Sonntagsstaat, sitzt auf der Veranda eines Holzhauses. Die ruhige Unterhaltung (über das Wetter, den Feiertag, Garten- und Feldarbeit, den vorbeifahrenden Traktor) wird von Zeit zu Zeit von einem Seufzer unterbrochen: „Oh mein Gott, lieber Gott”. In der Nähe sind eine leere Landstraße, ein Hund, ein Hahn, Bäume in der Ferne, Insekten, die von den Blumen angezogen werden. Eine sanfte Brise weht. Ein Idyll. Kann irgendetwas den entspannten Rhythmus des Feiertages stören (oder ihn interessanter machen)?

Julia Popławska

Children of Dalai Lama (2008)
The Polish Righteous (2008)

Julia Popławska, a filmmaker and TV journalist, has collaborated with Canal+, Kino Polska Television, TVN and TVP. She is author of a documentary about Tibetans living in Poland "Children of Dalai Lama" (2008), an exclusive interview with HH the Dalai Lama (2009) and a television documentary "The Polish Righteous" (2008). She graduated from the Andrzej Wajda Master School of Film Directing in Warsaw with the documentary "Oh my God, dear God" (2010). Since 2006 she has been collaborating with the Museum of the History of Polish Jews.

Julia Popławska, twórczyni filmów i dziennikarka telewizyj, współpracowała z Canal+, Telewizją Kino Polska, TVN oraz TVP. Autorka filmu dokumentalnego o Tybetańczykach mieszkających w Polsce pt. „Dzieci Dalajlamy” (2008), wywiadu z wyłącznością z Jego Świątobliwością Dalajlamą (2009) oraz dokumentu telewizyjnego „Polscy Sprawiedliwi” (2008). Ukończyła Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy w Warszawie filmem dokumentalnym „Oj Boże, drogi Boże” (2010). Od 2006 r. współpracuje z Muzeum Historii Żydów Polskich.

Julia Popławska, Filmemacherin und TV-Journalistin, hat mit Canal+, Kino Polska Television, TVN und TVP zusammengearbeitet. Sie ist Autorin einer Reportage über Tibet in Polen, „Kinder des Dalai Lama“ (2008), eines Exklusivinterviews mit S.H. dem Dalai Lama (2009) und einer Fernsehreportage „The Polish Righteous“ (2008). „Oh my God, dear God“ (2010) war ihr Abschlussfilm an der Warschauer Andrzej Wajda Master School of Film Directing. Seit 2006 arbeitet sie mit dem Museum of the History of Polish Jews zusammen.

Portless | Bez portu

D: Talia Leibovitz, CI: Eduardo Diez, ED: Carmen Navarro
E 2010, DV-Cam, Col, Doc, OwE, 26'

When the first potential buyers appear, Captain Mumtaz Ahmed has been alone on his freighter in the port of Barcelona, where he had to shelter from a storm, for a year and a half. Unlike the former owner, he still feels responsible for the ship. Anyway, without pay he can't go back to his family in Pakistan. The camera follows him round the huge cargo vessel as he goes about his tasks. Every year hundreds of ships are abandoned in ports around the world. Their crews find themselves in a legal vacuum.

Gdy zjawiają się pierwsi potencjalni kupcy, Kapitan Mumtaz Ahmed już półtora roku jest sam na swoim frachtowcu w porcie Barcelony, gdzie musiał schronić się przed sztormem. W przeciwieństwie do poprzedniego właściciela nadal czuje się odpowiedzialny za statek. W każdym razie, bez zapłaty nie może wrócić do swojej rodziny w Pakistanie. Kamera podąża za Kapitanem po potężnym statku towarowym, a on zajmuje się swoimi obowiązkami. Każdego roku setki statków są opuszczane w portach na całym świecie. Ich załogi wpadają w prawną próżnię.

Als es erste Kaufinteressenten gibt, ist Kapitän Mumtaz Ahmed schon seit eineinhalb Jahren allein auf dem Frachtschiff, mit dem er nach einem Sturm im Hafen von Barcelona einlaufen musste. Anders als der ehemalige Eigentümer fühlt er sich noch für das Schiff verantwortlich. Ohne Bezahlung kann er ohnehin nicht zurück zu seiner Familie in Pakistan. Die Kamera begleitet ihn bei seinen Verrichtungen auf dem riesigen Frachter. Jedes Jahr werden Hunderte Schiffe weltweit in Häfen aufgegeben. Die Besatzungen bleiben in einem gesetzlichen Vakuum.

Talia Leibovitz

Defrosting Hitler (2009)
Deconstruyendo a Ana (2009)
12 Meters (2008)
El Nuevo (2006)

Talia Leibovitz, born in 1978, is a sociologist and audiovisual filmmaker. She has been involved in many different aspects of filmmaking, particularly production and research. Among other projects she worked on the short film "El Nuevo" (Chile 2006), co-directed "12 Meters" (Barcelona 2008), "Deconstruyendo a Ana" (Barcelona 2009) and was assistant director on "Defrosting Hitler" (Chile 2009). "Portless" (Barcelona 2011) is her first documentary. She's currently working on her doctoral thesis on digital cinema at the Open University of Catalonia.

Talia Leibovitz, urodzona w 1978 r., jest socjologiem i twórczynią filmów audiowizualnych. Angażuje się w wiele różnych aspektów tworzenia filmów, w szczególności produkcję oraz prace badawcze. Między innymi pracowała nad krótkim filmem „El Nuevo” (Chile 2006), była współreżyserką „12 Meters” (Barcelona 2008), oraz reżyserem asystującym przy „Defrosting Hitler” (Chile 2009). „Portless” (Barcelona 2011) jest jej pierwszym filmem dokumentalnym. Obecnie pracuje nad swoim doktoratem na temat kina cyfrowego na Otwartym Uniwersytecie Katalonii.

Talia Leibovitz, geboren 1978, ist Soziologin und Filmemacherin und hat Erfahrung in vielen Bereichen des Films, vor allem Produktion und Recherche. Sie hat an vielen Projekten mitgewirkt, u.a. an dem Kurzfilm „El Nuevo“ (Chile 2006), als Co-Regisseurin bei „12 Meters“ (Barcelona 2008), „Deconstruyendo a Ana“ (Barcelona 2009), und war Assistant Director bei „Defrosting Hitler“ (Chile 2009). „Portless“ (Barcelona 2011) ist ihr erster Dokumentarfilm. Sie arbeitet zurzeit an ihrer Doktorarbeit zum Thema Digitalkino an der Open University in Katalonien.

Powroty | Returns

D, CI: Krzysztof Kadłubowski, ED: Tomek Sławiński
PL 2010, Beta-SP, b/w, Doc, OS, 7'

The hold of a military transport aircraft opens to the sound of a funeral march. Soldiers slow march to the music and go through the motions. A set number of steps this way, a set number of steps the other. They lift imaginary coffins, carry them and place them on waiting wooden trestles. Nothing must go wrong when the dead come home, the dignity of the ceremony defines our leave-taking.

Luk wojskowego samolotu transportowego otwiera się do dźwięków marszu pogrzebowego. Żołnierze powoli maszerują i zachowują pozory. Określona liczba kroków w tę stronę, określona liczba w drugą. Podnoszą nieistniejące trumny, niosą je i kładą na czekających drewnianych katafalkach. Nic nie może pójść źle kiedy martwi przylecą do domu, nasze pożegnanie zależy od powagi ceremonii.

Der Bauch eines Militärtransporters öffnet sich zu den Klängen eines Trauermarsches. Soldaten bewegen sich gemessenen Schrittes dazu, um Scheinhandlungen zu verrichten. Eine Anzahl Schritte nach hier, eine nach dort. Imaginäre Särge aus Luft werden aufgenommen, getragen und auf vorbereiteten Holzböcken abgesetzt. Bei der Rückkehr von Toten darf nichts schief gehen, die Würde der Zeremonie entscheidet über unseren Abschied von ihnen.

Krzysztof Kadłubowski

Powroty (2010)

Krzysztof Kadłubowski has been head of the Film Studio Plus in Warsaw since 1995, producing among other things commercials, music videos, public service spots, news coverage, animations and documentary films. He was also the cinematographer for many documentaries, such as "The Constant General" (2005); "Polish Summer, Hungarian Autumn" (2006) and "Mutter" (2007).

Krzysztof Kadłubowski jest kierownikiem Studia Filmowego „Plus” w Warszawie od 1995 r., produkującego m.in. reklamy, videoklipy muzyczne, spoty służby publicznej, relacje wiadomości, animacje oraz filmy dokumentalne. Był również operatorem przy wielu dokumentach, takich jak „Niezlomny generał” (2005), „Polskie lato, węgierska jesień” (2006) czy „Mutter” (2007).

Krzysztof Kadłubowski leitet das Filmstudio „Plus“ in Warschau seit 1995. Dort werden u.a. Werbefilme, Musikvideos, Fernsehspots für öffentliche Einrichtungen, Nachrichten, Animationen und Dokumentarfilme produziert. Er war auch Kameramann bei vielen Dokumentarfilmen wie z.B. „The Constant General“ (2005), „Polish Summer, Hungarian Autumn“ (2006) und „Mutter“ (2007).

Prostor v tej galaksiji | A Place in This Galaxy | Miejsce w tej galaktyce

D: Alvaro Petricig, CI, ED: Paolo Comuzzi
I 2010, HDV, Col, Doc, OWE, 47'

A documentary filmmaker is working through her notes, sketches, photos and film footage – fragments of a film project that was never realised because the director, a friend of hers, died during the preparation phase. From these fragments and scraps, combined with new footage, "A Place in This Galaxy" reconstructs a film never made that deals with the links between the collective and the personal memory, and the possibility of congruence between image and recollection - and in doing so finds the beauty in those images.

Twórczyni filmów dokumentalnych przeszukuje swoje notatki, szkice, fotografie i nagrania video – fragmenty projektu filmowego, który nigdy nie został zrealizowany, ponieważ reżyser, jej przyjaciel, zmarł w trakcie przygotowań. Z tych fragmentów i urywków, w połączeniu z nowym materiałem, „A Place in This Galaxy” rekonstruuje niezrealizowany film traktujący o powiązaniach między pamięcią zbiorową a osobistą oraz o możliwości zgodności między obrazem a wspomnieniem – i poprzez to znajduje piękno w tych obrazach.

Eine Dokumentarfilmregisseurin arbeitet sich durch Notizen, Zeichnungen, Fotos und Filmausschnitte – Fragmente zu einem Film, bei dessen Vorbereitung der Regisseur, ein Freund von ihr, starb. Aus den Spuren und Versatzstücken, die mit neuen Aufnahmen kombiniert werden, rekonstruiert „A Place in this Galaxy“ einen nie entstandenen Film, der sich mit den Verschränkungen des kollektiven und des persönlichen Gedächtnisses sowie Fragen nach der Möglichkeit einer Übereinstimmung von Bild und Erinnerung befasst, und dabei auf die Schönheit der Bilder stößt.

Alvaro Petricig

Mala Apokalipsa (2008)
Starmi Cajt/Il Tempo Ripido (2003)
Sarce od Hiše (1998)

Alvaro Petricig, born in 1967, lives and works in the Natisone Valley, in Italy's extreme northeast. Trained as a graphic designer, he works on editorial projects and arranges exhibitions. Additionally, in the last few years, he has carried out research initiatives – (particularly, the recovery of photographic and film archives) – linked to his own land, especially within the activity of the "Centro Studi Nediža", a cultural association where he is the coordinator. He has been shooting documentaries since 1998.

Alvaro Petric, rocznik 1967, mieszka i pracuje w Dolinie Natisone w północno-wschodnich Włoszech. Z wykształcenia artysta grafik, opiekuje się projektami redakcyjnymi, organizuje wystawy. W ostatnich latach zajmował się różnymi badaniami, założyciel „Centro Studi Nediža”, zajmującego się ratowaniem zdjęć i archiwów filmowych, które nawiązują do jego stron rodzinnych. Od 1998 r. kręci filmy dokumentalne.

Alvaro Petricig, geboren 1967, lebt und arbeitet im Natisone-Tal im Nordosten Italiens. Als Grafiker ausgebildet, betreut er redaktionelle Projekte und organisiert Ausstellungen. In den letzten Jahren hat er sich mit Recherchen befasst, besonders die Rettung von Foto- und Filmarchiven, die Bezug zu seiner Heimat haben, vor allem im Rahmen des „Centro Studi Nediža“, eine von ihm geleitete Kulturorganisation. Seit 1998 macht er Dokumentarfilme.

RaumZeitHund | SpaceTimeDog | PrzestrzeńCzasPies

D: Nikolaus Eckhard, CI: Mark Gerstorfer, Anna Manhardt, ED: Nikolaus Eckhard
A 2010, 35mm, Col, Experimental-Film, OS, 6'

This film study is a reference to Eadweard Muybridge's photographic series "Animal Locomotions", an attempt to prove, 135 years ago, that for a brief moment a galloping horse has no contact with the ground. Nikolaus Eckhard creates a montage of the images of his dog, an Alpine Dachsbracke, running until it is floating in the air with all four feet off the ground. Thanks to film editing, the miracle is achieved.

Studium filmu jest odniesieniem do serii fotografii Eadwearda Muybridge'a „Animal Locomotion”, podjętą 135 lat temu próbą udowodnienia, że przez bardzo krótki moment galopujący koń nie ma kontaktu z podłożem. Nikolaus Eckhard tworzy montaż zdjęć swojego biegnącego psa, Alpine Dachsbracke (Alpejski gończy krótkonożny), który „unosí się” w powietrzu – wszystkie cztery łapy są oderwane od ziemi. Dzięki montażowi cud został osiągnięty.

Nikolaus Eckhard bezieht sich in seiner Filmstudie auf Eadweard Muybridges Fotoserien Animal Locomotions, mit der dieser vor 135 Jahren beweisen wollte, dass ein galoppierendes Pferd für einen jeweils kurzen Moment mit keinem seiner vier Beine den Boden berührt. Nikolaus Eckhard montiert die Filmbilder seiner endlos rennenden Dachs-Bracke, bis sie mit allen vier Pfoten in der Luft schwebt und das Wunder, Filmschnitt sei Dank, vollbracht ist.

Nikolaus Eckhard

Elefantenhaut (2009)

Nikolaus Eckhard, born in 1987 in Horn, Lower Austria. He lives and works in Vienna. He studied Film at the Academy of Fine Arts, and Sociology at the University of Vienna. He is a member of "Ölfilmproductions".

Nikolaus Eckhard, urodzony w 1987 r. w Horn, w Dolnej Austrii. Mieszka i pracuje w Wiedniu. Studiował Film na Akademii Sztuk Pięknych oraz Socjologię na Uniwersytecie Wiedeńskim. Członek „Ölfilmproductions”.

Nikolaus Eckhard, 1978 in Horn, Niederösterreich geboren, lebt und arbeitet in Wien. Er studierte Film an der dortigen Akademie der bildenden Künste. Er ist Mitglied der „Ölfilmproductions“.

Relocation | Przemieszczenie

D, CI, ED: Pieter Geenen

B 2011, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 23'

A black screen, some small lights. As dawn breaks we gradually make out the Mountains of Ararat, in subtitles Armenians and Turks recall their shared history. Above the two peaks, still the national symbol of Armenia, a dialogue begins. It is shot in a single long but constantly changing take. It is the view from the Armenian side of the border, but the image has been reversed so that the Greater Ararat is on the left, the Lesser Ararat on the right. "Objects in the mirror are further than they appear", as the film is subtitled.

Czarny obraz i małe światła. O brzasku poranka wynurają się góry Araratu, na napisach wspomnienia Armeńczyków i Turków o wspólnej przeszłości. Ponad oboma górami, które są symbolem narodowym Armenii, rozpoczyna się dialog. Film w jednym ujęciu, które zmienia się sukcesywnie. Obraz filmowany ze strony armeńskiej został odbity w lustrze tak, że Wielki Ararat ukazuje się z lewej, a Mały z prawej. W drugim tytule filmu pojawia się napis „Objects in the mirror are further than they appear”.

Ein schwarzes Bild mit kleinen Lichtern. Im Morgengrauen tauchen die Araratberge auf, in den Untertiteln Erinnerungen von Armeniern und Türken an die gemeinsame Vergangenheit. Über die beiden Berge, noch immer das Nationalsymbol der Armenier, treten sie miteinander in Dialog. Ein Film in einer einzigen Einstellung, die sich kontinuierlich verändert. Aufgenommen von Armenien aus, wurde das Bild gespiegelt, so dass der große Ararat links, der kleine rechts erscheint. „Objects in the mirror are further than they appear“ heißt es im zweiten Titel des Films.

Pieter Geenen

Pulsation (2011)
Relocation (2011)
Nostalgia (2009)
Atlantis (2008)
Nocturne (2006)

Pieter Geenen, born 1979, lives and works in Brussels, Belgium. In his audiovisual productions he questions the landscape as a bearer of meaning. Geenen is interested in the suggestive and evocative qualities of the landscape in different geo-political and geo-social realities. How does man relate to the landscape? In his work the image manifests itself slowly, exploring the subtle and hidden characteristics of things. Listening and watching become intense, intimate, alienative and almost tangible in the context of an undisturbed stillness.

Pieter Geenen, urodzony w 1979 r., mieszka i pracuje w Brukseli (Belgia). W swoich produkcjach audiowizualnych kwestionuje krajobraz jako nośnik znaczenia. Geenen interesuje się sugestywnymi i poruszającymi właściwościami krajobrazu w różnych geopolitycznych oraz geospołecznych rzeczywistościach. Jak człowiek odnosi się do krajobrazu? W jego pracach obraz manifestuje się powoli, badając subtelne i ukryte charakterystyki rzeczy. Słuchanie i patrzenie stają się intensywne, intymne, wyobcowujące i niemalże namacalne w kontekście niezakłóconego spokoju.

Pieter Geenen, 1979 geboren, lebt und arbeitet in Brüssel. Seine audiovisuellen Arbeiten stellen die Landschaft als Bedeutungsträger in Frage. Geenen interessiert sich für das Suggestive und Beschwörende an der Landschaft in verschiedenen geopolitischen und geosozialen Wirklichkeiten. In seinen Filmen offenbart sich das Bild nur langsam, die subtilen und versteckten Eigenschaften von Gegenständen werden genau erkundet. Zuhören und Beobachten werden intensiv, intim, entfremdend, kontemplativ und fast greifbar im Kontext einer ungestörten Stille.

Sag mir wo du stehst | Tell me where you stand | Powiedz mi gdzie stoisz

D: Anja Reiß, Márk Szilágyi, CI: Falko Lachmund, Gregory Schuchmann, ED: Christoph Hensen
D 2010, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 30'

'It was a Saturday, just before I finished work. Mentally I was ready for the weekend. I was in love and then I get to the gate. There's a man standing there who says: "State Security. Come with me." And then I was taken to one of those Wartburg cars.' The memories of the victims and the perpetrators are diametrically opposed, they don't match up. But dialogue could help comprehend what happened.

„To była sobota, tuż przed końcem pracy. Mentalnie byłem przygotowany na weekend. Byłem zakochany. Podchodzę do bramy, a stojący tam mężczyzna mówi: »Służba Bezpieczeństwa. Pójdź Pan ze mną.« I wtedy zostałem wsadzony do jednego z tych Wartburgów.” Wspomnienia ofiar i sprawców są diametralnie różne, nie pasują do siebie. Lecz dialog mógłby pomóc zrozumieć co się stało.

„Das war ein Samstag, kurz vor Feierabend. Geistig war ich schon auf das Wochenende eingestellt. Frisch verliebt und dann komme ich vorne zum Tor. Da steht da einer, der sagt: „Staatssicherheit. Kommse mit.“ Und dann wurde ich hier zu so einem Wartburg geführt.“ Die Erinnerungen von Opfern und Tätern sind entgegengesetzt, sie passen nicht zueinander. Doch ein Dialog könnte helfen, zu verstehen was geschah.

Anja Reiss

Jahrmlionen verschollen (in Produktion)
Die Rückkehrer (in Produktion)
Mosaik (2009)
Der Mops, die Kuh und die Deutschen (2009)

Manager der Straße (2009)
Die (V)ermittler von Ludwigsburg (2008)
Banda Seniorial – Stadtmenschen (2006)

Anja Reiss studied Latin American Regional Sciences in Cologne and Madrid. This was followed by internships with film production and television companies (Bars and Tone Television in India; Gebrüder Beetz Filmproduktion in Berlin; Science and Technology Unit at ZDF in Munich). Since 2008 she has been studying Direction of Educational and Scientific Film at the Film Academy of Baden-Württemberg, and with her term project "Manager der Strasse" won the 2009 Deutsche Wirtschaftsfilmpreis (German Economic Film Award).

Anja Reiss studiowała Regionalne Nauki Latinoamerykańskie w Kolonii i Madrycie. Potem była stażystką w firmach zajmujących się produkcją filmową oraz telewizją (Bars and Tone Television w Indiach; Gebrüder Beetz Filmproduktion w Berlinie; Science and Technology Unit w ZDF w Monachium). Od 2008 r. studiuje Reżyserię Filmów Edukacyjnych i Naukowych na Akademii Filmowej w Baden-Württemberg, a jej praca semestralna „Manager der Strasse” wygrała w 2009 r. Deutscher Wirtschaftsfilmpreis.

Anja Reiß studierte Regionalwissenschaften Lateinamerika in Köln und Madrid. Nach dem Studium absolvierte sie verschiedene Praktika bei Produktionsfirmen und Fernsehredaktionen (Bars and Tones Television, Pune/Indien; Gebrüder Beetz Filmproduktion, Berlin; Redaktion Naturwissenschaft und Technik, ZDF München). Seit 2008 studiert sie Regie für Bildungs- und Wissenschaftsfilm an der Filmakademie Baden-Württemberg und gewann mit ihrem Semesterprojekt „Manager der Straße“ den Deutschen Wirtschaftsfilmpreis 2009.

Schwarz Weiss Deutsch | Black White German | Czarne Białe Niemieckie

D, CI, ED: Nico Sommer

D 2011, DVD, Col + b/w, Doc, OWE, 10'

A fixed camera, just a few cuts, no montage, a couch, a couple. She of immigrant origin, he not. She with grace and charm, he with his feet on the table and the soles of his shoes towards the camera. Each talks about the other and their idea of life in Germany. The woman amiably and tactfully, the man full of dogmas and nations. She in a nice dress, he in the traditional undershirt.

Kamera szerokokątna, kilka cięć, żadnego montażu, kanapa, para. Ona o imigranckim pochodzeniu, on nie. Ona z wdziękiem i czarem, on z nogami na stole i podeszwami swoich butów skierowanymi do kamery. Jedno mówi o drugim oraz o swoim wyobrażeniu życia w Niemczech. Kobieta uprzejmie i taktownie, mężczyzna pełen dogmatów i nacji. Ona w ładnej sukience, on w tradycyjnym podkoszulku.

Eine feste Kameraeinstellung, eine Handvoll Schnitte, ohne Montage, eine Couch, ein Paar. Sie mit, er ohne Migrationshintergrund, sie mit Grazie und Charme, er mit Füßen auf dem Tisch die Schuhsohlen der Kamera weit entgegen. Beide geben Auskunft über einander und über ihre Vorstellungen vom Leben in Deutschland. Sie mit Freundlichkeit und Takt, er voller Bestimmtheit und Nation. Sie im schönen Kleid, er im traditionellen Unterhemd.

Nico Sommer

Taktstürmer (2011)

Vaterlandsliebe (2011)

Solokind (2010)

Schäfchen Zählen (2008)

Silent Spring (2008)

several shorts (2004 – 2007)

Nico Sommer, born 1983 in Berlin. After numerous internships for film and television, he trained to become an assistant director, followed by studies in Feature and Documentary Film Direction at the Kassel Academy of Art.

Nico Sommer urodził się w 1983 r. w Berlinie. Po serii staży przy produkcji filmów i w telewizji szkolił się najpierw na reżysera asystującego, potem studiował Reżyserię Filmów Fabularnych i Dokumentalnych na Akademii Sztuki w Kassel.

Nico Sommer wurde 1983 in Berlin geboren. Nach diversen Praktika machte er eine Ausbildung als Assistant Director. Es folgte ein Studium an der Kunsthochschule Kassel mit Schwerpunkt Dokumentarfilmregie.

Smolarze | Charcoal Burners

D: Piotr Złotorowicz, CI: Malte Rosenfeld, ED: Barbara Snarska
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc, OWE, 15'

A man and a woman work in the wilderness as charcoal burners, their dog barks at a frog. The two kilns smoke like a forest fire while the two people wash and eat. While collecting mushrooms in the woods the dog kisses his mistress tenderly, and she smiles as though he were a lover. But drinking beer at dusk he bites her hand.

She kneels in her turned-down bed and prays before going to sleep.

Mężczyzna i kobieta pracują w dziczy jako smolarze, ich pies szczeka na żabę. Dwa piece dymią jak pożar lasu, podczas gdy ta dwójka myje się i je. W trakcie zbierania grzybów w lesie pies czule całuje swoją panią, a ta uśmiecha się jakby był jej kochankiem. Lecz przy piwie o zmierzchu gryzie ją w dłoń. Ona klęka na swoim pościelonym łóżku i modli się przed snem.

Ein Mann und eine Frau arbeiten in der Einsamkeit als Köhler, ihr Hund verbellt einen Frosch. Die beiden Öfen qualmen wie Waldbrand, während die beiden sich waschen und essen. Beim Täublinge Sammeln im Wald küsst der Hund sein Frauchen zärtlich, worüber sie lächelt, als sei er ein Liebhaber. Doch beim Bier in der Dämmerung beißt er ihr in die Hand.

Im aufgeschlagenen Bett kniet sie und betet vor dem Schlafengehen.

Piotr Złotorowicz

Sleuth (2009)
Łódź – From Dusk till Dawn
(2008)
Garsoniera (2007)

Chris (2007)
Piece of eternity (2006)
Memory is the Cemetery (2006)
Live through Szczecin (2005)

Piotr Złotorowicz was born on 22 May 1982 in Dębno Lubuskie. In 2007 he graduated from the Faculty of Electrical Engineering at Szczecin University of Technology. During the years 2001 – 2006 he made his first amateur films. In 2006 he began a course in film directing at the Polish National Film School in Łódź.

Piotr Złotorowicz urodził się 22. maja 1982 r. w Dębnie Lubuskim. W 2007 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. W latach 2001 – 2006 kręcił swoje pierwsze amatorskie filmy. W 2006 r. Piotr zaczyna studiować reżyserię filmową na PWSFTiT w Łodzi.

Piotr Złotorowicz wurde am 22. Mai 1982 in Dębno Lubuskie, Polen, geboren. 2007 schloss er sein Studium an der Fakultät für Elektrotechnik der Technischen Universität Szczecin ab. Zwischen 2001 und 2006 drehte er seine ersten Amateurfilme. 2006 begann er ein Studium der Filmregie an der Staatlichen Hochschule für Film, Fernsehen und Theater in Łódź.

Spółka z pełną odpowiedzialnością | Family Company

D: Michał Wawrzecki, CI: Paulina Pisarek, ED: Maciej Lubczanski
PL 2010, DV-Cam, Col, Doc, OwE, 14'

"I'm looking for a four-leaf clover", the protagonist says in the prologue to the film: spiritually strong, physically weak. Her days are filled with the everyday effort of maintain her and her brother's life at an acceptable level. She never stops dreaming: about a house in Alicante, winning a lottery, a rich husband, reading books, and freedom. But their life is, as she calls it, a full liability company. Students of the Fine Arts Academy draw Ewa and her brother holding hands against the background of a Tree of Paradise.

„Szukam czterolistnej koniczyny” – mówi w prologu filmu jego bohaterka: silna duchem, słaba ciałem. Jej dni wypełniają codzienne starania, żeby utrzymać życie swoje i brata na jakim takim poziomie. Nie przestaje marzyć: o domu w Alicante, wygranej w totka, bogatym mężu, czytaniu książek i wolności. Ale życie jej i brata to, jak mówi, spółka z pełną odpowiedzialnością. I może ta wolność bez bliskiej osoby nie jest wcale taka słodka... Studenci Akademii Sztuk Pięknych szkicują Ewę i jej brata, trzymających się za ręce na tle rajskiego drzewa.

„Ich suche ein vierblättriges Kleeblatt“, sagt Ewa in der Einleitung: geistig stark, körperlich schwach. Ihre Tage sind ausgefüllt mit der Anstrengung, das eigene Leben und das ihres Bruders in einer vernünftigen Bahn zu halten. Sie hört nie auf zu träumen: von einem Haus in Alicante, von einem Lotteriegewinn, einem reichen Ehemann, von Bücherlesen und Freiheit. Aber ihr Leben ist, wie sie es nennt, eine Gesellschaft mit unbeschränkter Haftung. Studenten der Kunstakademie malen Ewa und ihren Bruder händchenhaltend vor einem Paradiesbaum.

Michał Wawrzecki

Emigracja – dwie fale

Michał Wawrzecki, born 1979. Student of direction at the Radio and Television Faculty of the University of Silesia in Katowice. Awards: 1st Prize for a television programme at the Polonia Festival of Multimedia „Polish Homelands 2007” for the documentary “Emigracja – dwie fale” (“Emigration – two waves”), the same film earned him a Grand Prix at the “Crossroads of Europe 2007”.

Michał Wawrzecki, urodzony w 1979 r., student Reżyserii Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Nagrody: Pierwsza nagroda w kategorii program telewizyjny podczas Polonijnego Festiwalu Multimedialnego „Polskie Ojczyzny 2007” za film dokumentalny „Emigracja druga fala”. Za ten film zdobył również Grand Prix na festiwalu „Rozstaje Europy 2007”.

Michał Wawrzecki, geboren 1979. Regiestudent an der Radio- und Fernsehakultät der Schlesischen Universität in Katowice. Preise: Erster Preis für eine Fernsehsendung beim Polonia Multimediafestival „Polish Homelands 2007“ für seinen Dokumentarfilm „Emigracja – dwie fale“ („Emigration – zwei Wellen“). Für diesen Film bekam er den Grand Prix des Festivals „Crossroads of Europe 2007“.

Stick Climbing

D: Daniel Zimmermann, CI: Andreas Hasenöhl, Raoul Schmitz, Anderes Kreimeier, Harald Höllwöger, ED, CI: Bernhard Braunstein
A / CH 2010, 35mm, Col, Doc, OS, 14'

The camera moves through a village where life seems very tranquil; but something is pulling the camera relentlessly in one direction. Only occasionally does it show us a scene en route. From the village street we enter a forest and then continue along a construction of wooden slats up a vertical rock wall. The climber remains unseen, his breathing becoming increasingly laboured. A stroll through the village idyll has turned into a hair-raising venture. A balancing act between the possible and the impossible.

Kamera porusza się po wsi, gdzie życie zdaje się być bardzo spokojne; ale coś nieubłaganie ciągnie kamerę w jednym kierunku. Tylko czasami pokazuje nam jakąś scenę po drodze. Z wiejskiej ulicy wkraczamy do lasu, a potem idziemy dalej wzdłuż drewnianych listew umocowanych pionowo na skalistej ścianie. Wspinający pozostaje niewidoczny, jego oddech staje się coraz cięższy. Spacer po wiejskiej idylli przemienił się w ryzykowne, jeżące włosy przedsięwzięcie, balansowanie na granicy możliwego i niemożliwego.

Überaus beschaulich wirkt das Treiben in dem Dorf, durch das die Kamera schweift. Geradezu sogartig zieht es sie in eine Richtung. Nur manchmal werden Ereignisse am Straßenrand aufgeschnappt. Von der Straße geht es in den Wald, und dann entlang einer Holzleistenkonstruktion eine senkrechte Felswand hinauf. Der Kletterer bleibt unsichtbar, sein Atem wird immer heftiger. Der Spaziergang durch die dörfliche Idylle ist einem halsbrecherischen Unterfangen gewichen. Eine Gratwanderung vom Möglichen zum Unmöglichen.

Daniel Zimmermann

Stick Climbing (2010)
Lauberhornrennen im Sommer (2006)
Die 10 Schweizer (2002)
Bobrennen im Sommer (2000)

Daniel Zimmermann, is a Swiss-born artist. Originally a sculptor who worked in wood, his media now include film, stereoscopic photography, installation and performance art. His work includes short films that have been shown at prestigious international festivals. One of his films was nominated in 2008 as the best Swiss Short Film. In 2005 he began his collaboration with the choreographer "Amanda Piña" and founded "nadaproductions", of which he is the artistic director, dramaturg, and also a performer.

Daniel Zimmermann jest rodowitym szwajcarskim artystą. Pierwotnie rzeźbiarz pracujący w drewnie, teraz jego media to również film, fotografia stereoskopowa, instalacje oraz performance. Jego prace to m.in. filmy krótkometrażowe pokazywane na prestiżowych międzynarodowych festiwalach. Jeden z jego filmów był nominowany w 2008 r. do nagrody za Najlepszy Szwajcarski Film Krótkometrażowy. W 2005 r. rozpoczął współpracę z choreografem „Amandą Piña” i założył „nadaproductions”, gdzie sam jest dyrektorem artystycznym, dramaturgiem i aktorem.

Daniel Zimmermann, geboren in der Schweiz, Bildender Künstler, ursprünglich Holzbildhauer, arbeitet mit Film, Stereoskopiefotografie, Installation und Performance. Seine Arbeit umfasst unter anderem Kurzfilme, die auch an renommierten internationalen Filmfestivals gezeigt wurden. Einer seiner Filme wurde 2008 für den besten Schweizer Kurzfilm nominiert. 2005 begann er die Zusammenarbeit mit der Choreografin „Amanda Piña“ und Gründung von „nadaproductions“ wo er als künstlerischer Leiter, Dramaturg und Performer arbeitet.

Supercargo | Nadzorca ładunku

D, CI, ED: Christoph Schwarz

A/RC 2010, DVD, Col, Doc, OWE, 14'

A young artist has been invited to a group exhibition in Shanghai, but for ecological reasons he doesn't want to fly there. He gets to travel on the semi-automatic container ship "MS Confidence", in exchange for cleaning work, but he's the only human on board. The ship is steered from a centre in Ireland. For the artist, the containers are initially symbols of iniquitous world trade. But he soon abandons his critical attitude and in his loneliness befriends them. The story of an unusual journey that leads to a mental crisis.

Młody artysta został zaproszony na zbiorową wystawę w Szanghaju, ale z ekologicznych powodów nie chce tam lecieć. Podróżuje na półautomatycznym kontenerowcu „MS Confidence” w zamian za sprzątanie, ale jest jedynym człowiekiem na pokładzie. Statek jest sterowany przez centralę w Irlandii. Dla artysty kontenery są z początku symbolami niegodziwego handlu światowego. Lecz prędko porzuca swoją krytyczną postawę, a samotność sprawia, że się z nimi zaprzyjaźnia. Opowieść o niezwykłej podróży prowadzącej do psychicznego kryzysu.

Ein junger Künstler ist nach Shanghai zu einer Gruppenausstellung eingeladen und will aus ökologischen Gründen nicht fliegen. Auf dem halbautomatischen Containerfrachter „MS Confidence“ kann er gegen Reinigungsarbeiten mitfahren, doch ist er der einzige Mensch an Bord. Die Fahrt wird von einem Center in Irland aus gesteuert. Anfangs sind ihm die Container noch Symbole des ungerechten Welthandels. Bald aber weicht seine Kritik und er freundet sich in seiner Einsamkeit mit ihnen an. Bericht von einer außergewöhnlichen Reise, die in eine mentale Krise führt.

„Christoph Schwarz“

Gift Economy Worker Kyoto (2011)

European Advertising Agency (2007)

Notape Inserted (2004)

„Christoph Schwarz” is a collaborative art group involving four individual art, culture, media and leisure workers from Vienna, Austria. They develop, produce and promote projects not bound to a specific medium and which show great fondness for the beauty inherent in the mundane.

„Christoph Schwarz” to zespół artystów z Wiednia, w którego skład wchodzi czterech specjalistów: od sztuki, kultury, mediów i czasu wolnego. Wymyślają oni, produkują i wspierają projekty, które nie są związane z żadnym specyficznym medium i demonstrują wielkie zamiłowanie do piękna życia codziennego.

„Christoph Schwarz” ist ein Künstlerkollektiv, bestehend aus vier Kunst-, Kultur-, Medien- und Freizeitarbeitern aus Wien. Sie entwickeln, produzieren und fördern Projekte die an kein spezifisches Medium gebunden sind und große Zuneigung für die Schönheit des Alltäglichen demonstrieren.

Ucieknijmy od niej | Let's run away from her

D, CI: Marcin Koszałka, CI: Walter Starkowicz, Przemysław Kamiński, ED: Anna Wagner
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc, OwE, 50'

The director returns to the personal family thread he started in "Takiego pięknego syna urodziłam" "Such a Nice Boy I Gave Birth to". At first sight this film is a portrait of his sister, a comfortably-off businesswoman. She loves life and the world, but only in its beautiful manifestations. Little by little, contextualised through scenes from the palliative ward observed by his sister and memories of the siblings' dead parents, further layers of difficult family relations and ambiguous personalities are revealed.

Reżyser wraca do osobistego wątku rodzinnego, zainicjowanego w „Takiego pięknego syna urodziłam”. „Ucieknijmy od niej” to w pierwszej warstwie portret siostry: komfortowej bizneswoman. Siostra kocha życie i świat, ale tylko w pięknej odświeżonej. Stopniowo, w kontekście scen z oddziału paliatywnego i wspomnień o nieżyjących rodzicach reżysera i bohaterki, odsłaniają się kolejne warstwy niełatwych rodzinnych relacji i niejednoznacznych osobowości.

Der Regisseur greift den Faden seiner eigenen Familiengeschichte, begonnen mit „Such a Nice Boy I Gave Birth to“, erneut auf. Auf den ersten Blick ist dieser Film ein Porträt seiner Schwester, einer wohlhabenden Geschäftsfrau. Sie liebt das Leben und die Welt, aber nur in ihren schönen Erscheinungsformen. Langsam, visualisiert durch von seiner Schwester beobachtete Szenen der Palliativstation und Erinnerungen an die Eltern, werden weitere Schichten schwieriger Familienbeziehungen und zweideutiger Persönlichkeiten freigelegt.

Marcin Koszałka

The declaration of immortality (2010)
Sentenced for a life (2008)
Dead Body (2008)
The Existence (2007)
User friendly death (2006)

All Day Together (2006)
It'll Be OK (2004)
The Birthday Celebration (2003)
Such a Nice Boy I Gave Birth to (1999)

Marcin Koszałka is a cinematographer and documentary film director. He graduated from the Film School Katowice and now lectures there. He was twice winner of the Golden Lion in recognition of his cinematographic work, and won the Bronze Frog at Camerimage for "Reverse". He also received awards for his documentaries in Leipzig, Chicago (Hugo TV Award) and Berlin. His documentary films have been screened at numerous festivals, e.g. in Amsterdam, Moscow, Washington, Trieste. As a cinematographer he is a strong believer in the traditional film print.

Marcin Koszałka, operator kamery i reżyser filmów dokumentalnych. Ukończył Wydział Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie obecnie wykłada. Dwukrotnie zdobywca Złotego Lwa za zdjęcia, wygrał również Brązową Żabę na Camerimage za „Rewers”. Otrzymał także nagrody za swoje filmy dokumentalne w Lipsku, Chicago (Hugo TV Award) i Berlinie. Jego dokumenty były prezentowane podczas wielu festiwali, np. w Amsterdamie, Moskwie, Waszyngtonie, Trieście. Jako operator jest zagorzałym zwolennikiem tradycyjnej obróbki taśmy filmowej.

Marcin Koszałka ist Kameramann und Dokumentarfilmregisseur. Er machte seinen Abschluss an der Filmschule in Katowice, wo er jetzt unterrichtet. Er ist zweimaliger Gewinner des Goldenen Löwen für seine Kameraarbeit und erhielt den Bronzenen Frosch bei Camerimage für „Reverse“. Seine Dokumentarfilme gewannen auch Preise in Leipzig, Chicago (Hugo TV Award) und Berlin. Seine Filme wurden bei vielen Festivals gezeigt, z.B. in Amsterdam, Moskau, Rotterdam, Washington, Triest. Als Cinematograph glaubt er fest an den traditionellen Filmabzug.

Une escroc très discrète | The Old Grifter

D: Delphine Hallis, CI: Loïc Djian, ED: Delphine Hallis
F 2011, DV-Cam, Col, Doc, OwE, 54'

A story set in the reality of the French Riviera, told at a gentle pace. It begins with reminiscences of Hallis' grandmother about the arrest in Nice of an infamous elderly lady, a grifter. Newspaper cuttings and the stories told by local shop owners fuse to reveal a portrait of the woman. A well-to-do lady, for example, who had absentmindedly forgotten her cheque book because of her daughter's wedding. She has spent 22 years in prison. Her only friend and confidant was her lawyer.

Nieśpieszna opowieść w realiach francuskiej Riwiery, której punktem wyjścia jest wspomnienie babci reżyserki o głośnym aresztowaniu starszej wiekiem oszustki w Nicei. Z urywków gazet, opowieści właścicieli luksusowych sklepów, rysunków autorki, niczym z policyjnej kroniki bądź staroświeckiej powieści detektywistycznej wyłania się portret protagonistki. Nobliwa pani, która na przykład z roztargnienia wywołanego ślubem córki zapomniała książeczki czekowej, spędziła w więzieniach 22 lata. Jej jedynym przyjacielem i powiernikiem był adwokat.

Eine langsam erzählte Geschichte, die an der französischen Riviera spielt. Sie beginnt mit den Erinnerungen der Großmutter der Regisseurin über die Festnahme einer berüchtigten alten Gaunerin in Nizza. Zeitungsausschnitte und Erzählungen der örtlichen Einzelhändler ergeben allmählich ein Bild dieser Frau. Zum Beispiel das einer wohlhabenden Dame, die in der Aufregung wegen der Hochzeit ihrer Tochter ihr Scheckheft vergessen hatte. Sie verbrachte 22 Jahre im Gefängnis. Ihr einziger Freund und Vertrauter: ihr Anwalt.

Delphine Hallis

I like to think (right now, please!) (2005)
Strip dog (2001)

Delphine Hallis, born in Switzerland, lives and works in Paris. 2001 gained Film and Video Director's diploma at the Film Department, University of Art and Design Lausanne. 1995 Master's Degree in History and Film Aesthetics, History of Art and French Literature, Lausanne University

Delphine Hallis, urodzona w Szwajcarii, mieszka i pracuje w Paryżu. W 2001 r. ukończyła studia reżyserskie i filmowe w Szkole Wyższej Sztuki i Projektowania w Lozannie. W 1995 r. otrzymała stopień magistra historii i estetyki filmu, historii sztuki i literatury francuskiej na Uniwersytecie w Lozannie.

Delphine Hallis, geboren in der Schweiz, lebt und arbeitet in Paris. Machte 2001 ihr Diplom als Film- und Videoregisseurin an der Universität für Kunst und Gestaltung Lausanne. 1995 bekam sie ein Masters Degree in Geschichte und Filmästhetik, Kunstgeschichte und Französischer Literatur von der Universität Lausanne.

Vakha and Magomed | Vakha i Magomed

D: Marta Prus, CI: Mateusz Wajda, ED: Cecylia Pacura
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc, OS, 12'

Full of determination a father practises boxing with his son. Tenderly he trims his hair. Together they visit a shopping centre and the zoo. They cook a simple lunch. They clean their teeth, box again, then kneel on a mat to pray. Wordlessly the film depicts the perseverance and optimism of its heroes. They will need both when they return to their home country Chechnya.

Pełny zapału ojciec ćwiczy boks ze swoim synem. Czułe przycina mu włosy. Razem idą do centrum handlowego i do zoo. Gotują prosty obiad. Myją zęby, jeszcze raz boksują, po czym kłękają na macie żeby się pomodlić. Film bez słów ukazuje wytrwałość i optymizm jego bohaterów. Będą potrzebować obu kiedy wrócą do Czeczenii, swojej ojczyzny.

Entschlossen übt der Vater mit dem Sohn Boxen. Zärtlich schneidet er ihm die Haarspitzen. Sie gehen zusammen in ein Shopping Center und den Zoo. Ein bescheidenes Mittagessen wird gekocht. Zähneputzen, noch einmal boxen, dann auf einem Gebetsteppich knien. Schweigend erzählt der Film die Ausdauer und Zuversicht seiner Helden. Beides werden sie brauchen auf dem Weg zurück in die Heimat Tschetschenien.

Marta Prus

Vakha i Magomed (2010)

Marta Prus was born in 1987 in Warsaw, Poland. Having previously studied History of Art at the University of Warsaw, she's been a student at the Directing Department at the Polish National Film School in Łódź since 2009. She also completed a documentary course at the Andrzej Wajda Master School of Film Directing. As a child she was a member of Rhythmic Gymnastics Sports Club IKS AWF in Warsaw, and later a dancer at the Hanna Kosiewicz dance studio.

Marta Prus urodziła się w 1987 r. w Warszawie. Najpierw studiowała Historię Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim, a od 2009 jest studentką Wydziału Reżyserii w łódzkiej PWSFTiT. Ukończyła również kurs filmu dokumentalnego w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Jako dziecko była członkinią Klubu Sportowego Gimnastyki Rytmicznej IKS AWF w Warszawie, a później tancerką w studiu tańca Hanny Kosiewicz.

Marta Prus wurde 1987 in Warschau geboren und studierte Kunstgeschichte an der dortigen Universität. Sie ist seit 2009 an der Staatlichen Hochschule für Film, Fernsehen und Theater in Łódź immatrikuliert, wo sie Regie studiert. Sie hat auch eine Regieausbildung an der Andrzej Wajda Master School of Film Directing absolviert. Als Kind war sie aktiv im Sportverein Rhythmischer Gymnastik IKS AWF in Warschau und später Tänzerin beim Tanzstudio von Hanna Kosiewicz.

Walls | Mury

D: Hayoun Kwon, CI: Guillaume Brault, Lee Kang Min, ED: Frédéric Dupont
F 2010, Beta-SP, Col, Doc, OwE, 18'

The abominations of shared history can always be felt in neighbouring countries. Here the echoes of past horror cause a Korean woman to worry that her stay in Japan is a betrayal of her homeland. The prison in Seoul built by the Japanese has long been used by visitors as a ghost train and amusement park, but today's simulated torture is no less barbaric than the original acts.

Okropieństwa wspólnej historii zawsze są odczuwane w sąsiedzkich krajach. W tym wypadku echa przeszłości powodują, że Koreanka przebywająca w Japonii obawia się, że jej pobyt tam jest zdradą ojczyzny. Zbudowane przez Japończyków w Seulu więzienie od dawna pełni funkcję parku rozrywki, lecz dzisiejsza udawana tortura jest nie mniej okrutna niż ta prawdziwa.

Überall kann man in benachbarten Staaten Entsetzliches ihrer gemeinsamen Geschichte spüren. In diesem Fall lassen die Echos des Grauens eine Koreanerin zweifeln, ob sie durch ihren Aufenthalt in Japan das eigene Land verrät. Zwar wird das von Japanern erbaute Gefängnis in Seoul längst von den Besuchern dort als Gespensterbahn und Amüsierpark genutzt, doch heutige Spielzeugsimulationen damaliger Foltern bleiben barbarisch wie jene es waren.

Hayoun Kwon

Lack of evidence (2011)
Pontoon (2009)
Carpet (2009)
63 years after (2008)

Survival (2008)
Drowned (2008)
My neighbor Japan (2007)
Violin (2006)

Hayoun Kwon was born in Seoul in 1981. She gained a DNSEP diploma at the art school in Nantes, attended the Paris Sorbonne University, and joined "Le Fresnoy, the National Studio for Contemporary Arts". Her work includes performance and video installation, documentary and animation. Typical ingredients of her art are her unpretentiousness, free writing and humour. She particularly explores the history of her country and the difficult and complex relationship it has with Japan. Currently she is developing a documentary animation on social imprisonment.

Hayoun Kwon urodziła się w Seulu w 1981 r. Zdobyła dyplom DNSEP w szkole sztuki w Nantes, uczęszczała do paryskiej Sorbony i dołączyła do „Le Fresnoy, Narodowego Studia Sztuk Współczesnych”. Na jej prace składają się performance, instalacje video, dokument oraz animacja. Typowe składniki jej sztuki to niepretensjonalność, swobodne pisanie i humor. W szczególności bada historię swego kraju oraz jej trudne i złożone relacje z Japonią. Obecnie pracuje nad animowanym filmem dokumentalnym na temat społecznej uwięzi.

Hayoun Kwon, geboren 1981 in Seoul. Sie erhielt ein DNSEP-Diplom der Kunstschule in Nantes, besuchte die Universität Paris-Sorbonne und ist beim „Studio für zeitgenössische Kunst Le Fresnoy“. Ihre Arbeit umfasst Performance, Videoinstallationen, Dokumentar- und Animationsfilme. Typische Zutaten ihrer Kunst: Bescheidenheit, freier Schreibstil und Humor. Die Erforschung der Geschichte Koreas und die schwierige und komplexe Beziehung ihres Heimatlandes zu Japan sind ihre Hauptthemen. Sie arbeitet derzeit an einem Dokumentarfilm über soziale Gefangenschaft.

Why Colonel Bunny was killed | Dlaczego pułkownik Bunny został zabity

D: Miranda Pennell, CI, ED: Miranda Pennell, John Smith
GB 2010, HD-Cam, b/w, Doc, 27'

Colonisation brought not only dominance and exploitation to foreign countries, but Western civilisation too. But this film scans photos and the memoirs of the doctor and missionary Dr T.L. Penell for traces of reprehensible things of that era, and views a conflict that exists to this day against its historic background. The colonial dream despite tribal culture, Handel's Messiah from the gramophone by a bourgeois dining table beneath trophies from paradise.

Kolonizacja przyniosła do obcych krajów nie tylko dominację i wyzysk, ale również cywilizację zachodu. Film przegląda zdjęcia i wspomnienia lekarza i misjonarza, doktora T.L. Penell'a w poszukiwaniu śladów nagannych czynów tej epoki i na tle historycznym rozpatruje konflikt, który istnieje po dziś dzień. Kolonialny sen na przekór kulturze plemiennej, „Mesjasz” Händla z gramofonu przy burżujskim stole pod trofeami z raję.

Kolonisation brachte nicht nur Herrschaft und Ausbeutung in die Fremde, sondern auch westliche Zivilisation. Aber in Fotos und den Memoiren des Mediziners und Missionars Dr. T.L. Penell sucht der Film nach Spuren damaliger Unmöglichkeiten, auch um einen bis heute anhaltenden Konflikt mit Vorgeschichte zu sehen: Kolonialtraum trotz Stammeskultur, Handels „Messias“ vom Grammophon an bourgeoisier Tafel unter Trophäen des Paradieses.

Miranda Pennell

Drum Room (2007)

You made me love you (2005)

Fisticuffs (2004)

Magnetic North (2003)

Human Radio (2002)

Tattoo (2001)

Miranda Pennell trained in contemporary dance before she started making films and more recently she completed a masters in visual anthropology at Goldsmiths College, London. Her films have been shown in retrospective programmes at various festivals including this year at the Glasgow Short Film Festival, Vienna Independent Shorts (2010), at Tampere International Short Film Festival (2009) and at Oberhausen Kurzfilmtage (2006).

Miranda Pennell zanim zaczęła robić filmy studiowała taniec współczesny. W międzyczasie uzyskała tytuł magistra Antropologii Wizualnej na Goldsmiths College w Londynie. Jej filmy prezentowane były w ramach retrospektywy na wielu festiwalach: Glasgow Short Film Festival (2011), Vienna Independent Shorts (2010), Tampere International Short Film Festival (2009) i Oberhausener Kurzfilmtage (2006).

Miranda Pennell studierte zeitgenössischer Tanz bevor sie begann Filme zu drehen. Inzwischen erhielt sie einen Master in Visuelle Anthropologie vom Londoner Goldsmiths College. Ihre Filme wurden in Retrospektiven bei vielen Festivals gezeigt: 2011 beim Glasgow Short Film Festival, Vienna Independent Shorts (2010), Tampere International Short Film Festival (2009) und Oberhausener Kurzfilmtage (2006).

The Trip | Wycieczka

D: Bartosz Kruhlik, CI: Daniel Wawrzyniak, ED: Grzegorz Szczepaniak
PL 2010, Beta-SP, Col, Doc OwE, 13'

Thirteen-year-old Asia goes out for the day with her grandfather. They take the motor-scooter, and Asia is allowed to drive. They stop in meadows and by the woods, Asia's grandfather teaches her a knife trick and they talk or are silent. He remarks that she has increasingly little time for outings with him. They spend the whole day together, from morning until dusk. This is a meeting between a grandfather and his adolescent granddaughter, between two generations for whom time means different things.

Trzynastoletnia Asia spędza z dziadkiem dzień poza domem. Biorą skuter i Asi wolno prowadzić. Zatrzymują się na łąkach i przy lesie, dziadek uczy ją sztuczki z nożem, rozmawiają lub milczą. Dziadek zauważa, że dziewczyna ma coraz mniej czasu na wycieczki z nim. Spędzają razem cały dzień, od rana do zmierzchu. Jest to spotkanie dziadka z dorastającą wnuczką, spotkanie dwóch pokoleń, dla których czas ma różne znaczenie.

Die 13-jährige Asia macht einen Ausflug mit ihrem Großvater. Sie sind mit dem Roller unterwegs, und Asia darf auch einmal fahren. Sie machen auf Wiesen und an Waldrändern Station, der Großvater bringt Asia ein Messerspielchen bei, die beiden schweigen oder unterhalten sich. Der Großvater bemerkt, dass Asia immer weniger Zeit für Ausflüge mit ihm hat. Vom Morgen bis zum Sonnenuntergang verbringen sie den Tag miteinander. Eine Begegnung zwischen Großvater und pubertierender Enkeltochter, zwischen zwei Generationen, für die Zeit jeweils einen anderen Stellenwert hat.

Bartosz Kruhlik

Zniknięcie (2011)
http:// (2010)
Jutro... (2009)

Bartosz Kruhlik was born in 1985 in Lubsko, Poland. He finished Secondary Art School in Zielona Góra and the Film College in Wrocław. He is currently studying at the Directing Department of the Film School in Łódź. His first documentary film "Tomorrow ..." received almost 40 Polish awards.

Bartosz Kruhlik urodził się w 1985 r. w Lubsku, w Polsce. Ukończył Liceum Plastyczne w Zielonej Górze oraz Szkołę Filmową we Wrocławiu. Obecnie studiuje na Wydziale Reżyserskim w łódzkiej PWSFTviT. Jego pierwszy film dokumentalny „Jutro...” otrzymał prawie 40 polskich nagród.

Bartosz Kruhlik wurde 1985 in Lubsko, Polen, geboren. Nach seinem Abschluss an der Oberstufen-Kunstschule in Zielona Góra studierte er an der Filmschule in Wrocław. Zur Zeit studiert er an der Filmschule in Łódź Regie. Sein erster Dokumentarfilm „Tomorrow ...“ erhielt 40 Auszeichnungen in Polen.

EASTERN BLOC BLOK WSCHODNI OSTBLOCK

This year's Eastern Bloc formula changed a little in relation to previous years. So far, the country of production was the determinant: the films presented here came from Central and Eastern Europe. This year, one in five documentaries shown during the programme has been produced in the West.

The second determinant of this part of dokumentART has not changed, though: the films shown here are about the past, present and future of the region, exploring its historical, cultural, socio-political identities, their transposition to morals and everyday life. In this sense, the block's name gradually loses its ironic distance in favour of exploring, by means of the medium of film, Central-Eastern European identity. The programme includes films which portray this identity through the individual, determined by the historical here and now, but also one that is active, reflecting, having its own story. And to start off this section: a cheerful pre-initiation story.

Tegoroczna formuła Bloku Wschodniego zmieniła się nieco w stosunku do lat ubiegłych. Dotychczas wyznacznikiem był kraj produkcji: prezentowane tu były filmy wyprodukowane w Europie Środkowej i Wschodniej. W tym roku jeden z pięciu pokazywanych w programie dokumentów powstał na Zachodzie.

Nie zmienił się jednak drugi wyznacznik tej części dokumentARTu: pokazywane są tu filmy o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości regionu, badające jego tożsamość: historyczną, kulturową, społeczno-polityczną, jej przełożenie na obyczajowość i codzienność. W tym sensie nazwa bloku wytraca stopniowo swój ironiczny dystans na rzecz zbadania za pomocą filmowego medium europejskiej środkowo-wschodniej tożsamości. W programie znalazły się filmy, które tożsamość tę obrazują poprzez jednostkę, zdeterminowaną przez historyczne tu i teraz, ale też aktywną, reflektującą, posiadającą swoją opowieść. A na początek bloku: pogodna opowieść przedinicjacyjna.

In diesem Jahr ist die Formel für den Ostblock leicht verändert. Bisher war das Entstehungsland des Films entscheidend: Die Filme, die hier präsentiert wurden, stammten alle aus Zentral- und Osteuropa. Jetzt kommt einer der fünf Dokumentarfilme, die hier gezeigt werden, aus dem Westen. Das zweite Entscheidungskriterium für diesen Teil der dokumentART hat sich nicht geändert: Die Filme, die hier gezeigt werden, handeln von der Vergangenheit, der Gegenwart und der Zukunft der Region. Sie erforschen die historischen, kulturellen und soziopolitischen Identitäten und ihre Übertragung auf Moral und Alltag. So gesehen, verliert der Name des Programmteils allmählich seine ironische Distanz zugunsten der Erforschung – durch das Medium Film – der Identität Zentral-osteuropas. Das Programm beinhaltet Filme, die diese Identität durch das Individuum zeigen, vom historischen Hier und Jetzt bestimmt, aber auch eine Identität, die aktiv und nachdenklich ist und die eine eigene Geschichte hat. Und als Auftakt des Blocks: eine fröhliche Präinitiations-Geschichte.

12 and 1/2 | 12 i pół roku

D, CI: Olga Kałagate, ED: Grzegorz Szczepaniak
PL 2011, HD-Cam, Col, Doc, OwE, 20'

Kuba and Jedrek are 12 1/2. As they play and joke they try to imagine what the future will be like when they're 15 or 16.

Kuba i Jędek mają 12 i pół roku. Podczas zabaw i żartów starają się wyobrazić sobie jak będzie wyglądała przyszłość, gdy będą mieli 15 lub 16 lat.

Kuba und Jedrek sind zwölfteinhalf und versuchen während ihrer Spiele und Streiche, sich die Zukunft vorzustellen, wenn sie 15 oder 16 sein werden.

Olga Kałagate

Heart of the Immigrant (2005)
1000DM (2004)
Special Day (2004)

Marijana the wife of a sailor
(2002)
Leopold (2001)

Olga Kałagate is a 24-year-old student of film directing at the "Krzysztof Kieślowski Radio and Television Faculty" in Katowice, Poland. She is interested in making short fiction, documentary and animated films, especially stories about children.

Olga Kałagate jest 24-letnią studentką reżyserii filmowej na WRiTV w Katowicach. Interesuje się kręceniem krótkich filmów fabularnych, dokumentalnych i animowanych, zwłaszcza o dzieciach.

Olga Kałagate ist 24 und studiert Filmregie an der „Krzysztof Kieślowski Fakultät für Radio- und Fernsehen“ in Katowice, Polen. Ihr Interesse gilt Kurzfilmen, Dokumentarfilmen und Animationen, vor allem Geschichten, die von Kindern handeln.

Bojan

D, CI: Đuro Gavran, ED: Iva Mrkić
CRO (2010), Beta-SP, Col, Doc, OWE, 13'

In Yugoslavia Bojan was an outsider because his parents believed in God; in the Croatia that followed he was an outsider because he didn't know the national anthem. At great sacrifice his Serbian parents succeeded in leaving their Croatian home and fleeing via Slovenia to Serbia, to where the film follows Bojan's former school-friend. In the mean time everyone believes in God, the train journey is nothing special, and the reunion between the friends separated by war seems very casual.

W Jugosławii Bojan był obcy, ponieważ jego rodzice wierzyli w Boga; w późniejszej Chorwacji był obcy, ponieważ nie znał hymnu państwowego. Po wielu wyrzeczeniach jego rodzicom udało się opuścić ich dom w Chorwacji i uciec przez Słowenię do Serbii, gdzie film podąża za byłym kolegą Bojana ze szkoły. W tym czasie wszyscy wierzą w Boga, podróż pociągiem to nic nadzwyczajnego, a ponowne spotkanie przyjaciół rozdzielonych przez wojnę wydaje się być czymś zupełnie zwyczajnym.

In Jugoslawien war Bojan ein Außenseiter, weil seine Eltern an Gott glaubten, im nachfolgenden Kroatien, weil er dessen Hymne nicht kannte. Unter verlustreichen Umständen gelang es Bojans serbischen Eltern, ihre kroatische Existenz aufzulösen und über Slowenien nach Serbien zu fliehen, wohin der Film Bojans früheren Schulfreund begleitet. Inzwischen glauben alle an Gott, die Zugfahrt ist keine besondere und das Wiedersehen der durch den Krieg getrennten Freunde wirkt beiläufig.

Đuro Gavran

Blockade (in postproduction)
The Celts
Non-Recyclable (2009)
Above Average (2008)
Glassballetdancer (2005)

Đuro Gavran, born 1982 in Bjelovar, Croatia. Director, designer and cinematographer. More than 30 national and international exhibitions and various film festivals. Co-founder of the creative collective "N, JAB - New, very alternative band" from 2001 – 2006 and founder of the Association of Nature and Society. Graduated from the Faculty of Graphic Arts, University of Zagreb. Enrolled in graduate studies in film and TV directing at the Academy of Dramatic Arts, Department of Documentary Film at the University of Zagreb.

Đuro Gavran, urodzony w 1982 r. w Bjelovar w Chorwacji. Reżyser, operator, projektant. Brał udział w ponad 30 krajowych i międzynarodowych wystawach oraz festiwalach filmowych, w latach 2001 – 2006 współtworzył grupę kreatywną „N, JAP – New, very alternative band”. Założyciel Towarzystwa Przyrody i Społeczeństwa. Absolwent Wydziału Sztuk Pięknych na Uniwersytecie w Zagrzebiu. Obecnie studia doktoranckie w zakresie filmu i reżyserii telewizyjnej na Wydziale Filmu Dokumentalnego Akademii Sztuki Teatralnej na Uniwersytecie w Zagrzebiu.

Đuro Gavran, geboren 1982 in Bjelovar, Kroatien. Regisseur, Designer und Kameramann. Hat an mehr als 30 nationalen und internationalen Ausstellungen und verschiedenen Filmfestivals teilgenommen und war auch Mitgründer des Kreativkollektivs „N, JAP – New, very alternative band“ von 2001 – 2006 und Gründer der Vereinigung für Natur und Gesellschaft. Absolvent der Fakultät der Bildenden Kunst, Universität Zagreb. Eingeschrieben für ein Graduiertenstudium der Film- und TV-Regie an der Akademie der Theater Künste, Universität Zagreb, Abteilung Dokumentarfilm.

Gorelovka – Episodes from the Life of a Disappearing Community | Gorelovka – Epizody z życia znikającej społeczności

D, CI, ED: Alexander Kviria,
GE/GB 2010, HD-Cam, Col, Doc, OWE, 48'

Since their banishment from Russia in 1840 the Doukhobors (spirit-wrestlers) have lived in the steppes of Caucasia. The anarchistic minority practise their religion without churches, without priests, without books and without crucifixes, using just songs, rituals and oral tradition. But now more and more Doukhobors are migrating to Russia or the Ukraine. Tolstoy was interested in their non-violent world vision, which is why the village school still bears his name.

Od wygnania z Rosji w 1840 Duchoborcy (Bojownicy Ducha) żyją na stepach Kaukazu. Anarchistyczna mniejszość praktykuje swoją religię bez kościołów, bez księży, bez ksiąg i bez krucyfiksów, używając tylko pieśni, rytuałów i tradycji. Lecz teraz coraz więcej Duchoborców migruje do Rosji lub na Ukrainę. Tolstoj był zainteresowany ich pokojową wizją świata, dlatego szkoła we wsi dalej nosi jego imię.

Seit ihrer Verbannung 1840 siedeln die Doukhobaer in der Steppe des Kaukasus. Die anarchistische Minderheit praktiziert ihren Glauben ohne Kirche, ohne Priester, ohne Bücher, ohne Kreuze und speist ihn einzig aus Liedern, Ritualen und oraler Überlieferung. Doch immer mehr Dokhobaer wandern nach Rußland oder in die Ukraine aus. Tolstoi interessierte sich für die Gewaltlosigkeit ihres Weltbildes, weshalb die Dorfschule noch seinen Namen trägt.

Alexander Kviria

The Filthiest Porches. Mamuka Lekiasvili (2009)
Steven (2008)
Doom (2007)
The Story of a Little Soldier (2005)
Night Patrol (2002)

Eugenie the Grandson of Vukvutagin (2001)
Schoolmates (2001)
Cactus Flower (2000)
Business Trip to Tbilisi (2000)

Alexander Kviria, born in 1972 in Tbilisi, Georgia, graduated from the Russian Film Institute (VGIK) Faculty of Film Directing in 2003. He worked for several TV companies in Moscow and Tbilisi, and is now an independent filmmaker. He has been living in London since 2007.

Alexander Kviria, urodzony w 1972 r. w Tbilisi (Gruzja), ukończył studia na Wydziale Reżyserii na Wszechrosyjskim Państwowym Instytucie Kinematografii (WGIK) w 2003 r. Pracował dla kilku firm telewizyjnych w Moskwie i Tbilisi, teraz jest niezależnym filmowcem. Mieszka w Londynie od 2007 r.

Alexander Kviria, geboren 1972 in Tiflis, Georgien, studierte Regie am Russischen Filminstitut (VGIK), wo er 2003 seinen Abschluss machte. Er war für verschiedene Fernsehanstalten in Moskau und Tiflis tätig und ist jetzt freier Filmemacher. Er lebt seit 2007 in London.

La reine du Meix | The queen of the Meix | Królowa Le Meix

D: Tibo Pinsard, CI: Eric Lefebvre, Tibo Pinsard, ED: Carole Cassier
F 2011, Beta-SP, Col, Doc, OWE, 27'

Sophie, who is over 80, lives in the tiny village of Le Meix in Burgundy, where everyone knows her. At an afternoon event for senior citizens she is proclaimed Queen of Le Meix. But is anyone present aware that Sophie, born in 1920 in Poland, was forced to leave her home in 1941 to work in Germany? After the war she came to France and finally settled in Le Meix. Her life was full of hard work, leaving little time for the memories she shares so frankly here, and which are a part of European history.

Sophie, mająca ponad 80 lat, mieszka w malutkiej wiosce Le Meix w Burgundii, gdzie wszyscy ją znają. Podczas popołudniowego spotkania dla starszych obywateli zostaje obwołana Królową Le Meix. Ale kto z obecnych wie o tym, że Sophie, urodzona w 1920 r. w Polsce, była zmuszona do opuszczenia swojego domu w 1941 r., by pracować w Niemczech? Po wojnie przyjechała do Francji i wreszcie zamieszkała w Le Meix. Jej życie było pełne ciężkiej pracy, pozostawiając niewiele czasu na wspomnienia, którymi tak otwarcie dzieli się tutaj i które są częścią historii Europy.

Die über 80-jährige Sophie lebt im kleinen Le Meix in der Bourgogne und ist allseits bekannt. Bei einem Seniorennachmittag wird sie als Königin von Le Meix begrüßt. Doch wer weiß hier davon, dass Sophie – 1920 in Polen geboren – 1941 gezwungen wurde, ihre Heimat zu verlassen, um in Deutschland zu arbeiten? Nach dem Krieg führte sie ihr Weg nach Frankreich und schließlich nach Le Meix. In ihrem Leben voller harter Arbeit gab es kaum Zeit für Erinnerungen, die sie hier offenherzig preisgibt und die ein Teil europäischer Geschichte sind.

Tibo Pinsard

L'île (2008)

A veteran of the fine arts, Tibo Pinsard switched from video art to cinema with his movie "The Island", a short film released in 2008 with Alysson Paradis, Simon Charasson and Thierry Frémont. Oscillating between fiction and documentary, he is currently finishing the first film dedicated to "Iggy Pop & The Stooges".

Weteran sztuk pięknych Tibo Pinsard zamienił w 2008 sztukę video na kino tworząc film krótkometrażowy „L'île” z Alysson Paradis, Simonem Charasson i Thierryem Frémont. Poruszając się pomiędzy fikcją a filmem dokumentalnym pracuje obecnie nad produkcją pierwszego filmu, który jest poświęcony „Iggy Pop & The Stooges”.

Ein Veteran der schönen Künste, wechselte Tibo Pinsard 2008 von Videokunst zu Kino mit seinem Kurzfilm "L'île" mit Alysson Paradis, Simon Charasson und Thierry Frémont. Zwischen Fiktion und Dokumentarfilm schwankend, arbeitet er gegenwärtig an der Fertigstellung des ersten Films, der „Iggy Pop & The Stooges“ gewidmet ist.

Długi Marsz 70 lat później | The Long Walk 70 Years Later

D: Marcin Mamoń, CI: Filip Drożdż, Tomasz Głowacki, ED: Maciej Karczewski
PL 2011, Beta-SP, Col, Doc OwE, 60'

Tomasz, Bartosz and Filip travel 8,000 kilometers from northern Siberia to Calcutta. They are tracing the journey of Witold Głinski, who fled from a Soviet work camp in the nineteen-forties, and whom they met in Cornwall in 2010. They used Slavomir Rawicz's book "The Long Walk", published in 1956, describing the escape from the Gulag and filmed by Peter Weir under the title "The Way Back", as a reference. The journey of Tomasz, Bartosz and Filip and this documentary about it should help ensure that the story is not forgotten.

Tomasz, Bartosz i Filip wędrują 8,000 kilometrów z północnej Syberii do Kalkuty. Podążają szlakiem Witolda Głińskiego, który zbiegł z radzieckiego obozu pracy w latach 40., a którego poznali w Kornwalii w 2010 r. Jako punkt odniesienia obrali opublikowaną w 1956 r. książkę Sławomira Rawicza pt. „Długi marsz”, która opisuje ucieczkę z gułagu, i na podstawie której Peter Weir nakręcił film „Niepokonani”. Wędrówka Tomasza, Bartosza i Filipa, oraz dokument o niej powinny pomóc uratować tę historię przed zapomnieniem.

Tomasz, Bartosz und Filip legen 8000 km vom Norden Sibiriens bis Kalkutta zurück. Sie lassen sich durch die Erzählungen von Witold Głinski leiten, der in den 1940ern aus einem sowjetischen Arbeitslager flüchtete und den sie 2010 in Cornwall trafen. Auch Slavomir Rawicz's 1956 erschienenen Buch „Der lange Weg“, das die Flucht aus dem Gulag beschreibt – unter dem Titel „The Way Back“ von Peter Weir verfilmt – dient ihnen als Referenz. Tomasz, Bartosz und Filip's Weg und dessen filmische Dokumentation soll diese Geschichte vor der Vergessenheit bewahren.

Marcin Mamoń

Dług (2010)
Ósma brama (Afganistan) (2010)
Dżihad (2006)
Chechnya: The Dirty War (2005)
The Smell of Paradise (2003 – 2005)

SEN (2003)
Dyktatorzy (2002 – 2003)
The Making A New Empire (1999)
Alah Akbar – znaczy Bóg jest wielki (1995)

Marcin Mamoń is a documentary film-maker and director of movies from the most dangerous regions of the Earth. His films include "The Smell of Paradise", "Chechnya. The Dirty War", "Afghanistan. The Eighth Gate" and "Man in His 40s Chooses to Smuggle". He worked with Polish news services, was a news publisher with the daily news service Fakty, and chief of the commentary section of the Polish TV channel TVP 2. He is author of the documentary series "The Correspondent", "The Dictators" and "The Jihad". His films have won awards at numerous festivals.

Marcin Mamoń jest twórcą filmów dokumentalnych oraz reżyserem filmów z najbardziej niebezpiecznych regionów Ziemi. Jego filmy to m.in. „Zapach Raju”, „Chechnya. The Dirty War”, „Ósma brama” oraz „Mężczyzna po czterdziestce woli być przemytnikiem”. Pracował jako dziennikarz polskich serwisów informacyjnych, publikował wiadomości dla dziennika Fakty oraz był kierownikiem sekcji komentatorskiej TVP 2. Jest autorem seriali dokumentalnych „Korespondent”, „Dyktatorzy” oraz „Dżihad”.

Marcin Mamoń ist Regisseur und Filmemacher von Dokumentarfilmen über die gefährlichsten Regionen der Welt. Einige seiner Filme sind „The Smell of Paradise“, „Chechnya. The Dirty War“, „Afghanistan. The Eighth Gate“ und „Man in His 40s Chooses to Smuggle“. Er hat für die polnische Nachrichtenagentur gearbeitet, war Nachrichtenredakteur bei der Agentur Fakty und Chef des Kommentardienstes des polnischen TV-Kanals TVP 2. Er ist Autor der Doku-Reihen „The Correspondent“, „The Dictators“ und „The Jihad“. Seine Filme wurden bei zahlreichen Festivals prämiert.

© 2010 Siberian Productions, LLC

The Way Back | Niepokonani

D: Peter Lindsay Weir, CI: Russel Boyd, ED: Lee Smith
US 2010, Col, Fi, OwPL, 133'

"The Way Back" is worth showing for at least two reasons: the film tells about a great escape from a Gulag in Siberia through the Gobi Desert and Tibet to India, and it is directed by the great Peter Weir. "The Way Back" will be presented at the dokumentART festival for one more reason: the history of the escape that inspired Weir to create the feature film also inspired the protagonists and authors of a documentary shown in the Eastern Bloc, "The Long Walk 70 Years Later."

„Niepokonanych” warto pokazać z co najmniej dwóch powodów: film opowiada o wielkiej ucieczce, zainicjowanej przez polskiego oficera, z syberyjskiego gułagu przez pustynię Gobi i Tybet aż do Indii, a reżyserem jest wielki Peter Weir. Na festiwalu dokumentART „Niepokonani” zostaną zaprezentowani z jeszcze jednej okazji – historia ucieczki, która zainspirowała Weira do stworzenia fabuły, była też inspiracją bohaterów i twórców dokumentu pokazywanego w Bloku Wschodnim: „Długi Marsz 70 lat później”.

Es gibt mindestens zwei Gründe, die für die Präsentation des Films „The Way Back“ sprechen: Der Film erzählt die Geschichte einer Flucht von einem Gulag in Sibirien durch die Gobi-Wüste und Tibet nach Indien, und er stammt vom großen Regisseur Peter Weir. Es gibt noch einen Grund, warum der Film auf dem dokumentART Festival gezeigt wird: Die Geschichte dieser Flucht, die Weir zu seinem Spielfilm inspiriert hat, hat auch die Protagonisten und Autoren von „The Long Walk 70 Years Later“ inspiriert, ein Film der im „Ostblock“ des Festivalprogramms zu sehen ist.

Peter Lindsay Weir

The Last Wave (1977)
The Year of Living Dangerously (1982)
Witness (1985)
The Mosquito Coast (1986)
Dead Poets Society (1989)

Fearless (1993)
The Truman Show (1998)
Master and Commander: The Far Side of the World (2003)
The Way Back (2010)

Peter Lindsay Weir was born in 1944 in Sydney, where he studied art and law. His interest in cinema began with a trip to Europe. *"Picnic at Hanging Rock"* (1975), equivocal in terms of genre and plot, with brilliant images and excellent cast and direction, marked his career breakthrough. He made two more films in Australia before moving to Hollywood in 1984. There he made much-acclaimed films such as *"Dead Poets Society"* (1989) and *"The Truman Show"* (1998).

Peter Lindsay Weir urodził się w 1944 r. w Sydney. Tam studiował sztukę i prawo. Kinem zainteresował się podczas podróży do Europy. Przełomowym momentem w jego pracy filmowej był niejednoznaczny pod względem gatunku i treści, znakomity pod względem obrazu oraz doboru i poprowadzenia aktorów „Piknik pod Wiszącą Skałą” z 1975 r. W Australii nakręcił jeszcze dwa filmy. W 1984 r. przeniósł się do Hollywood. Tu powstały m.in. wielokrotnie nagradzane realizacje: „Stowarzyszenie Umarłych Poetów” (1989), „Truman Show” (1998).

Peter Lindsay Weir wurde 1944 in Sydney geboren. Dort studierte er Kunst und Jura. Sein Interesse am Kino wurde auf einer Europareise geweckt. „Picnic at Hanging Rock” (1975), ein mehrdeutiges Werk, was Genre und Handlung anbelangt, mit brillanten Bildern und hervorragenden gutgeführten Darstellern, war sein Karrieredurchbruch. Er drehte zwei weitere Filme in Australien bevor er 1984 nach Hollywood zog. Dort entstanden vielbeachtete Filme wie „Dead Poets Society” (1989) und „The Truman Show” (1998).

THE POLISH NATIONAL FILM, TELEVISION AND THEATRE SCHOOL ŁÓDŹ PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA FILMOWA, TELEWIZYJNA I TEATRALNA W ŁODZI (PWSFTvIT) STAATLICHE HOCHSCHULE FÜR FILM, FERNSEHEN UND THEATER ŁÓDŹ

Polish filmmakers in Germany and the German point of view in Poland – the choice of film schools this year is entirely in line with the German-Polish festival dokumentART. The Film School Łódź and the Film and Television University „Konrad Wolf“ (HFF) are presenting the work of Polish students in Potsdam and German filmmakers studying at the famous Polish institution in Łódź. The result is an exciting mix of documentary, short and feature films, which are worth watching at a double sitting.

The National Higher School of Film, Television and Theatre (PWSFTvIT) in Łódź is one of the world's oldest and most prestigious film schools. Founded in 1948, it has trained a large number of outstanding directors, cinematographers and animators – winners of Oscars and the most important Cannes, Berlin, and Venice awards. At present the school has over 1300 students from Poland and abroad in the departments Directing, Cinematography, Animation Direction and Special Effects, Screenwriting, Editing, Film and Television Production Management, Acting and Photography.

The technical infrastructure of the Łódź Film School is comprised of modern and fully professional equipment which allows for comprehensive film production: three sound stages, an animation and special effects studio, and a fully-equipped photography studio. For students' needs, the school employs professional technicians.

Polscy filmowcy w Niemczech i niemieckie spojrzenie na Polskę – wybór szkół filmowych wpisuje się idealnie w ideę Polsko-Niemieckiego Festiwalu dokumentART. Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa i Teatralna z Łodzi i Wyższa Szkoła Filmu i Telewizji z Poczdamu-Babelsbergu prezentują dzieła Polaków, studiujących w Niemczech i Niemców – absolwentów renomowanej uczelni z Łodzi. Wynikiem jest ciekawe zestawienie filmów dokumentalnych, krótkometrażowych i pełnometrażowych, które warto obejrzeć łącznie.

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi to jedna z najstarszych i najbardziej prestiżowych szkół filmowych na świecie. Założona w 1948 r. wykształciła całe grono wybitnych reżyserów, operatorów i twórców animacji – zdobywców Oskarów, najważniejszych nagród w Cannes, Berlinie i Wenecji. Obecnie w Szkole studiuje ponad 1300 studentów z Polski i zagranicy na następujących kierunkach: Reżyseria filmowa, Sztuka operatorska, Film animowany i efekty specjalne, Scenariopisarstwo, Montaż filmowy, Produkcja Filmowa i Telewizyjna, Aktorstwo, Fotografia.

Zaplecze techniczne Szkoły Filmowej w Łodzi stanowi nowoczesny i w pełni profesjonalny sprzęt umożliwiający kompleksową produkcję filmów – 3 hale zdjęciowe, studio montażowe i do postprodukcji dźwięku, studio animacji i efektów specjalnych oraz w pełni wyposażone studio fotograficzne. Na potrzeby studentów Szkoła zatrudnia zawodowych techników.

Polnische Filmemacher in Deutschland und der deutsche Blick in Polen – ganz im Zeichen des Deutsch-Polnischen Festivals dokumentART steht in diesem Jahr die Auswahl der Filmhochschulen. Die Filmhochschule Łódź und die Filmhochschule für Film und Fernsehen „Konrad Wolf“ (HFF) präsentieren Werke von jeweils polnischen Schülern an der Potsdamer Institution sowie von deutschen Filmemachern, die an der renommierten Schule in Łódź studierten. Das Ergebnis ist eine spannende Zusammenstellung aus Dokumentar-, Kurz – und Langfilmen, die es sich lohnt im Doppelpack anzugucken.

Die Staatliche Hochschule für Film, Fernsehen und Theater Łódź (PWSFTvIT) ist eine der ältesten und renommiertesten Filmschulen der Welt. Gegründet 1948, hat sie eine Vielzahl hervorragender Regisseure, Kameraleute und Animationsfilmer hervorgebracht, die zahlreiche Oscars und die wichtigsten Preise in Cannes, Berlin und Venedig gewonnen haben. Gegenwärtig zählt die Schule mehr als 1300 Studenten aus Polen und dem Ausland in den Abteilungen Regie, Kamera, Animationsregie und Spezialeffekte, Drehbuch, Editing, Film- und Fernsehproduktionsmanagement, Schauspiel und Fotografie.

Die technische Infrastruktur der Filmschule Łódź besteht aus einer modernen und hochprofessionellen Ausstattung, die eine umfassende Filmproduktion ermöglicht: drei Tonbühnen, ein Studio für Animation und Spezialeffekte, und ein voll ausgestattetes Fotostudio. Die Schule beschäftigt professionelle Techniker, die den Studenten zur Verfügung stehen.

Discussion | Dyskusja | Diskussion

Szczecin | Polskie Radio Szczecin | Tuesday, 8.11. | 10:00

Guests | Goście | Gäste: **Peter Vogt** (Page | s. | S. 84)

and a member of the PWSFTvIT | oraz przedstawiciel PWSFTvIT | und einem Mitglied der PWSFTvIT

UNIVERSITY OF FILM AND TELEVISION “KONRAD WOLF” WYŻSZA SZKOŁA FILMU I TELEWIZJI IM. KONRADA WOLFA W POCZDAMIE-BABELSBERGU HOCHSCHULE FÜR FILM UND FERNSEHEN „KONRAD WOLF“ (HFF)

Each year, over 150 film works (over half of them using light-sensitive 35 mm film) are created at the school, a total length equivalent to 12 feature films. In this respect, the school is Poland's largest production studio.

PWSFTviT's alumni include some of the world's most prominent directors, cinematographers and animators, such as Roman Polański, Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski, Zbigniew Rybczyński, Witold Sobociński, Sławomir Idziak, Paweł Edelman, Dariusz Wolski, Andrzej Bartkowiak, and many others.

The University of Film and Television „Konrad Wolf“ (HFF) can look back on nearly 60 years of history. Founded in 1954, it is the oldest and at the same time largest and most modern film school in Germany, located in Potsdam-Babelsberg, the famous film and media metropolis.

The Babelsberg animation, documentary and feature film schools have certainly affected how the HFF sees itself, with the development of its own distinctive film style and artistic hallmark, for example the observational documentary, the poetic animated film and the realistic feature film. In Babelsberg particular emphasis is given to the interdisciplinarity of the various courses. Famous graduates from the HFF include the filmmaker Andreas Dresen, the actors Jaecki Schwarz and Matthias Koeberlin, the animated filmmaker Jacky Gleich and camera-woman Susanne Schüle.

Każdego roku powstaje ponad 150 etiud filmowych (z czego ponad połowa na taśmie światłoczułej 35 mm) o łącznej długości odpowiadającej 12 pełnometrażowym filmom. Pod tym względem Szkoła jest największym studiem produkcyjnym w Polsce.

Absolwentami PWSFTviT są najwybitniejsi światowi reżyserzy, operatorzy i twórcy animacji, tacy jak m.in.: Roman Polański, Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski, Zbigniew Rybczyński, Witold Sobociński, Sławomir Idziak, Paweł Edelman, Dariusz Wolski, Andrzej Bartkowiak i wielu innych.

Wyższa Szkoła Filmu i Telewizji im. Konrada Wolfa ma już prawie 60-letnią historię. Została założona w 1954 r. i jest najstarszą, a jednocześnie najnowocześniejszą i największą Szkołą Filmową w Niemczech. Znajduje się w Poczdamie-Babelsbergu – znanym miasteczku filmu i mediów. Jej charakter kształtowały babelsberdzkie szkoły filmu animowanego, dokumentalnego i fabularnego z ich drogą rozwoju stylu filmowego i specyficznymi formami, jak np.: skupiający się na obserwacji dokument, poetycki film animowany lub realistyczny film fabularny. Ważnym aspektem studiów jest interdyscyplinarny charakter poszczególnych kierunków. Do wybitnych absolwentów kierunku należą m. in.: reżyser Andreas Dresen, aktorzy Jaecki Schwarz i Matthias Koeberlin, reżyser filmów animowanych Jacky Gleich i operatorka Susanne Schüle.

Jedes Jahr werden in der Schule mehr als 150 Filmarbeiten erstellt (mehr als die Hälfte auf lichtempfindlichem 35-mm-Film), dies entspricht in der Gesamtlänge 12 Spielfilmen. In dieser Hinsicht ist die Schule das größte Produktionsstudio Polens.

Einige der renommiertesten Regisseure, Kameralaute und Animationsfilmer sind Absolventen der PWSFTviT. Dazu zählen u.a. Roman Polański, Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski, Zbigniew Rybczyński, Witold Sobociński, Sławomir Idziak, Paweł Edelman, Dariusz Wolski, Andrzej Bartkowiak und viele andere.

Die Hochschule für Film und Fernsehen „Konrad Wolf“ blickt auf fast 60 Jahre Geschichte zurück – 1954 gegründet ist sie die älteste und gleichzeitig eine der modernsten und größten Filmhochschulen in Deutschland, gelegen in Potsdam-Babelsberg, der berühmten Film- und Medienstadt. Die Babelsberger Schulen des Animations-, Dokumentar- und Spielfilms haben das Selbstverständnis der HFF geprägt mit ihrer filmischen Stilentwicklung und den spezifischen künstlerischen Handschriften: wie z.B. der beobachtende Dokumentarfilm, der poetische Animationsfilm oder der realitätsgeprägte Spielfilm. Besonderer Schwerpunkt des Studiums liegt in der Interdisziplinarität der verschiedenen Studiengänge. Zu den berühmten Absolventen der HFF gehören u.a. der Filmemacher Andreas Dresen, die Schauspieler Jaecki Schwarz und Matthias Koeberlin, die Animationsfilmerin Jacky Gleich und Kamerafrau Susanne Schüle.

Jam Session

D, CI: Izabela Plucinska, ED: Dirk Schreier
D 2005, 35mm, Col, An., OWE, 10'

Clay animation based on the play "Jam Session" by Maciej Zenon Bordowicz. Theresa and Viktor, a middle-aged couple, are living in an apartment above a jazz club. They can't sleep at night because of the music coming from the club. Perhaps it is a welcomed distraction from their mundane lives?

Animacja plastelinowa na podstawie sztuki „Jam Session” Macieja Zenona Bordowicza. Theresa i Viktor, para w średnim wieku, żyją w mieszkaniu nad klubem jazzowym. Z powodu dochodzącej z klubu muzyki nie mogą spać w nocy. Być może stanowi to potrzebny element urozmaicający ich prozaiczne życia?

Knetanimation auf der Grundlage des Stücks „Jam Session“ von Maciej Zenon Bordowicz.

Die Wohnung von Theresa und Viktor liegt genau über einem Jazzclub. Wegen der Musik können die beiden nicht schlafen. Vielleicht sind Kneipengeräusche und Musik für die zwei genau die richtige Ablenkung.

Izabela Plucinska

Josette (2010)
Esterhazy (2009)
7 More minutes (2008)
Marathon (2008)
Breakfast (2006)

Auf der anderen Seite (2002)
Doppelgänger (2002)
Hinterhof (1999)
Rochade (1999)

Izabela Plucinska, born 1974, studied at Łódź Art School and Film School in Poland until 2000 and took up studies at "Konrad Wolf" Film School in Potsdam-Babelsberg in Germany in 2003. Her graduate film project *Jam Session* was accepted for the short film competition at the Berlin Film Festival 2005, where it won her a Silver Bear. With her production company „Clay Traces“, she has produced her latest film *Josette*. Izabela lives in Berlin where she works with a small team of animators.

Izabela Plucinska, urodzona w 1974 r. jest absolwentką łódzkiej Szkoły Filmowej (2001) oraz Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi (2000). W 2004 roku ukończyła Wyższą Szkołę Filmową im. Konrada Wolfa w Poczdamie-Babelsbergu. Wypracowała własną technikę tworzenia filmów animowanych – filmuje figurki, które sama wykonuje z gliny i plasteliny. Jej największy dotychczasowy sukces to Srebrny Niedźwiedź w konkursie filmów krótkometrażowych na MFF w Berlinie w 2005 r. za obraz „Jam Session”. Mieszka w Berlinie.

Izabela Plucinska geboren 1974 in Polen, lebt und arbeitet als Filmemacherin seit 2003 in Berlin. Hier hat sie bereits sechs Animationsfilme realisiert. Sie hat die Filmhochschule und die Kunstakademie in Łódź, Polen, abgeschlossen. Danach hat sie ein Stipendium vom DAAD und dem „Nipkow-Programm“ in Berlin bekommen und zwei Jahre an der HFF Potsdam studiert. Ihr Diplom-Film „Jam Session“ bekam auf der Berlinale 2005 den Silbernen Bären. In Berlin hat sie die Produktionsfirma CLAYTRACES. Zurzeit bereitet sie den nächsten Kurzfilm „Liebling“ vor.

Jubilate

D: Irma-Kinga Stelmach, CI: Christoph Lemmen, ED: Christoph Krüger
D 2004, 16mm, b/w, Doc, OWE, 16'

"You're going to get a clip round the ear in a minute, you're that close to me ..." The mother gives her daughter a reprimanding look. A Sunday like any other. Everything seems normal, but still everything's wrong. The mother is wandering through the past, is living in her own world. She recognises her daughter, but often she doesn't remember who she is. How does the daughter deal with her mother's loss of reality? A study of a mother-daughter relationship.

„Zaraz oberwiesz, siedzisz tu tak ładnie bliźniętka mnie...". Matka patrzy na córkę ostrzegawczo. Niedziela jak każda inna. Wszystko wydaje się być normalne, a z drugiej strony zupełnie na odwrót. Matka błądzi przez przeszłość, żyje w swoim własnym świecie. Wprawdzie rozpoznaje córkę, ale często nie wie, kim ona właściwie jest. Jak radzi sobie córka z matką, która straciła kontakt z rzeczywistością? Próba pokazania relacji między matką a córką.

„Du kriegst gleich eine Ohrfeige, Du sitzt so schön nah bei mir..." Die Mutter sieht ihre Tochter ermahmend an. Ein Sonntag wie jeder andere. Alles scheint normal und doch ganz verkehrt zu sein. Die Mutter irrt durch die Vergangenheit, lebt in ihrer eigenen Welt. Sie erkennt ihre Tochter zwar, weiß aber oft nicht mehr, wer sie eigentlich ist. Wie geht die Tochter mit dem Verlust der Wirklichkeit ihrer Mutter um? Eine Annäherung an eine Mutter-Tochter Beziehung.

Irma-Kinga Stelmach

Kurowski Shop
Frohe Weihnachten
Magda (Diplomfilm)
Preussisch Gangster

Irma-Kinga Stelmach, born 1975 in Bolesławiec, Poland. Has lived in Germany since 1989. From 1995 – 2001 studied Fine Art at the University of the Arts in Berlin, including in 1999 study at the "Central Saint Martins College of Art and Design" in London and 2000 at the UIC Chicago's Film & Video Department. 2001 named Master Pupil of Prof. H. Kürschner, painting, at the University of the Arts in Berlin. 2002 – 2008 studied Directing at the HFF "Konrad Wolf" in Potsdam-Babelsberg.

Irma-Kinga Stelmach urodzona w 1975 r. w Bolesławcu. Od 1989 mieszka w Niemczech. W latach 1995 – 2001 studiowała Sztuki Piękne na Uniwersytecie Sztuki w Berlinie, w międzyczasie w 1999 r. studia w „Central Saint Martins School at Art & Design” w Londynie oraz w 2000 r. studia na UIC Chicago, Wydział Filmu i Video. W 2001 r. na Uniwersytecie Sztuki w Berlinie promocja doktorska u prof. H. Kürschnera w zakresie malarstwa. W latach 2002 – 2008 studiowała reżyserię na HFF „Konrad Wolf” w Poczdamie-Babelsbergu.

Irma-Kinga Stelmach geb. 1975 in Boleslawiec/Polen, seit 1989 in Deutschland. 1995 – 2001 Studium der Bildenden Kunst an der Hochschule der Künste Berlin, davon 1999 Studium an der „Central Saint Martins School at Art & Design“ in London und 2000 Studium an der UIC Chicago, Film & Video Department. 2001 Meisterschülerernennung bei Prof. H. Kürschner, Malerei, an der Hochschule der Künste Berlin, 2002 – 2008 Regiestudium an der HFF „Konrad Wolf“ Potsdam-Babelsberg.

FILMSCHOOL HFF

Polska Love Serenade

D: Monika Anna Wojtyllo, CI: Dennis Pauls, ED: Andreas Schultz,
D 2008, HD-Cam, Col, Fi, OWE, 75'

A politically incorrect German-Polish Christmas comedy. There's no snow, but lots of charm and even more vodka.

Anna is 23 and a typical latently irritating but basically nice Berlin girlie. Max is a typical boy of good breeding. He is (almost) a lawyer, he has a dreadfully tidy perception system, but deep down he's very kind-hearted. At first glance no questions need asking about either of these characters. But before we can allocate them irreversibly to what seem like their relevant pigeonholes, something happens to spoil the picture.

Politycznie niepoprawna polsko-niemiecka komedia bożonarodzeniowa. Bez śniegu, ale urokliwa i z dużą ilością wódki. Anna ma 23 lata i jest typową, nerwową, ale w gruncie rzeczy dobrą dziewczyną z Berlina. Max jest typowym chłopcem z lepszego domu. Jest (prawie) prawnikiem z bardzo uporządkowanym systemem wartościowania, ale tak na prawdę ma dobre serce. Na pierwszy rzut oka obie postaci nie wzbudzają wątpliwości. Ale zanim zamknie się szufladę, do której się ich tak łatwo przyporządkowało, zauważa się coś, co zakłóca ten obraz.

Eine politisch unkorrekte, deutsch-polnische Weihnachtskomödie. Ohne Schnee, aber mit viel Charme und noch mehr Wodka. Anna ist 23 und eine typische, latent nervige, im Grunde aber liebe Berliner Göre. Max ist ein typischer Spross aus besserem Hause. Er ist (fast) Jurist mit einem entsetzlich wohl geordneten Wahrnehmungssystem, im Kern aber gutherzig. Auf den ersten Blick werfen diese beiden Charaktere keine Fragen auf. Aber bevor man die Chance hat die Schubladen zuzuschlagen, in die man sie so leicht einordnen konnte, stört etwas das Bild.

Monika Anna Wojtyllo

Polska Love Funeral (2011)
A Visit from Israel (2011)

Monika Anna Wojtyllo, director, actor, author. Until 2008 studied direction at the Film and Television University (HFF) in Potsdam. 2008 "Polska Love Serenade" nominated for the Max Opüls Prize and the Panorama of Polish Cinema at the 33rd Polish Film Festival in Gdynia. 2006 Participation in numerous festivals with "Hog Heaven". 2004 Nominated for the BILD-KUNST Award for "Sticken und Ficken" (2003). Since 1984 numerous acting roles, most recently in "Im Angesicht des Verbrechens" and in the cinema film "Résiste – Aufstand der Praktikanten".

Monika Anna Wojtyllo, reżyserka, aktorka, autorka. W 2008 r. ukończyła reżyserię w HFF „Konrad Wolf” w Babelsbergu filmem dyplomowym „Polska Love Serenade”, który był m. in. nominowany do nagrody im. Maxa Ophülsa i Panoramy Polskiego Kina na 33. Polskim Festiwalu Filmowym w Gdyni. W 2006 r. jej film „Hog Heaven” był prezentowany na różnych festiwalach. W 2004 r. została nominowana do nagrody BILD-KUNST-Förderpreis za film „Sticken und Ficken” (2003). Od 1984 r. pracuje jak aktorka. Ostatnio zagrała w „Im Angesicht des Verbrechens” i w filmie kinowym „Résiste – Aufstand der Praktikanten”.

Monika Anna Wojtyllo, Regisseurin, Schauspielerin, Autorin. Bis 2008 Studiengang Regie an der HFF „Konrad Wolf“ Babelsberg. 2008 „Polska Love Serenade“ u.a. nominiert für den Max-Opüls-Preis und Panorama of Polish Cinema/33rd Polish Filmfestival in Gdynia. 2006 Teilnahme an zahlreichen Festivals mit „Hog Heaven“. 2004 nominiert für den BILD-KUNST-Förderpreis mit „Sticken und Ficken“ (2003). Seit 1984 Arbeit als Schauspielerin. Zuletzt in „Im Angesicht des Verbrechens“ und im Kinofilm „Résiste – Aufstand der Praktikanten“.

PETER VOGT

Kontroler | Controller

Drehbuch: Peter Vogt, D: Maria Sadowska, Anna Chmielewska, Anna Kazejak, CI: Jeremi Prokopowicz, ED: Barbara Snarska
PL 2002, Col, OWE, 30'

A lonely, frustrated tram ticket inspector. Helplessness increases his desire for revenge. Unexpectedly, fate gives him a chance to punish "the guilty one". Who decides what's right and what's wrong?

Peter Vogt, graduated in Directing at the National Film School in Łódź. Studied physics at Karlsruhe University. Completed an internship and apprenticeship at the RTL television channel in Luxembourg. Studied for six months at the private Film Academy in Berlin. Worked as editor in the news department at the RTL television channel in Luxembourg and Berlin.

Samotny, sfrustrowany kontroler tramwajowy. Bezsilność wzmacnia chęć zemsty. Niespodziewanie los daje mu szansę ukarania „winnego”. Kto decyduje o tym co dobre, a co złe?

Peter Vogt, absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Studiował fizykę na Uniwersytecie w Karlsruhe. Odbił staż i naukę zawodu w stacji telewizyjnej RTL w Luksemburgu. Przez pół roku studiował w Prywatnej Akademii Filmowej w Berlinie. Pracował jako redaktor w dziale wiadomości stacji telewizyjnej RTL w Luksemburgu i Berlinie.

Ein einsamer, frustrierter Fahrkartenkontrolleur. Machtlosigkeit verstärkt seine Lust auf Rache. Unerwartet bekommt er die Gelegenheit, den „Schuldigen“ zu bestrafen. Wer entscheidet, was richtig ist und was falsch?

Peter Vogt, Absolvent der Regie an der Filmschule Łódź. Studierte Physik an der Universität Karlsruhe. Praktikum und Ausbildung bei RTL Fernsehen in Luxemburg. Studierte ein halbes Jahr an der privaten Filmakademie in Berlin. Hat als Redakteur in der Nachrichtenabteilung von RTL Fernsehen in Luxemburg und Berlin gearbeitet.

Lato Alicji | Alice's Summer

D, CI: Alicja Pahl, ED: Bogusława Furga
PL 2005, Col, Doc, OS, 7'

The magic of summer and youth. The mysterious world of a young girl's dreams reflects the changes of adolescence. The charm of being on the threshold between childhood and youth. Subtle associations, the hubbub of the children outside the window, the swoosh of waves and the sun's rays. A carefree summer ...

Alicja Pahl was born in Poland and grew up in Germany. After high school and a trainee year on set, she started to study cinematography at the Polish National Film School in Łódź (PWSFTviT). After her degree she moved to Berlin. Her work ranges from fiction to feature documentaries.

Magia lata i młodości. Tajemniczy świat marzeń sennych młodej dziewczyny/kobiety odzwierciedla zmiany towarzyszące okresowi dojrzewania. Urok bycia na granicy dzieciństwa i młodości. Subtelne skojarzenia, gwar dzieci za oknem, szum fal i promienie słońca. Beztroskie lato...

Alicja Pahl urodziła się w Polsce i wychowała w Niemczech. Po liceum i roku stażu na planie zaczęła studiować sztukę operatorską na PWSFTviT w Łodzi. Po uzyskaniu tytułu magistra Alicja przeprowadziła się do Berlina. Jej prace mają szeroki zakres, od fikcji do dokumentu fabularnego.

Der Zauber des Sommers und der Jugend. Die geheimnisvolle Welt eines jungen Mädchens spiegelt die Veränderungen der Adoleszenz. Der Reiz, an der Schwelle zwischen Kindheit und Jugend zu stehen. Zarte Andeutungen, der Lärm von Kindern vor dem Fenster, das Rauschen der Wellen und die Strahlen der Sonne. Ein sorgloser Sommer ...

Alicja Pahl wurde in Polen geboren und wuchs in Deutschland auf. Nach der Schule und einem Ausbildungsjahr im Filmstudio begann sie ein Studium der Cinematografie an der Filmschule in Łódź. Nach ihrem Diplom zog sie nach Berlin. Ihre Arbeit umfasst Spiel- und Dokumentarfilme.

FILMSCHOOL PWSFTVIT

Pod opieką | Taking Care

D: Jan Wagner, CI: Tomasz Nowak, ED: Bogusława Furga
PL 2006, Col + b/w, Doc, OS, 13'

A hospice. Terminally ill children. How can one stay close but keep a clear head and not plunge into despair? How can you provide care and still remain detached? How can you teach the terminally ill to enjoy life against all odds? How do you lay foundations on rubble? What's it like to give kindness to others and expect nothing back? Who are the people in the white coats and what are they like?

Jan Wagner, born in 1975 in Germany. Director, graduate from the Film School in Łódź. Studied psychology, theatre arts, film theory and screenwriting in Berlin.

Hospicjum. Nieuleczalnie chore dzieci. Jak być blisko, ale zachować trzeźwe spojrzenie i nie pogrążyć się w rozpacz? Jak otoczyć opieką i zachować dystans? Jak nauczyć nieuleczalnie chorych cieszyć się życiem wbrew wszystkiemu? Jak budować fundament na gruzach? Jak to jest być Człowiekiem dla innych i nie wymagać nic w zamian? Kim są i jacy są ci ludzie w białych kitlach?

Jan Wagner, urodzony w 1975 roku w Niemczech. Reżyser, absolwent PWSFTviT w Łodzi. Studiował psychologię, teatrologię, filmoznawstwo i scenopisarstwo w Berlinie.

Ein Hospiz. Unheilbar kranke Kinder. Wie kann man ihnen nahe bleiben und gleichzeitig einen klaren Kopf behalten ohne zu verzweifeln? Wie kann man sie pflegen und trotzdem Distanz wahren? Wie bringt man unheilbar Kranken bei, das Leben trotz aller Widrigkeiten zu genießen? Wie ist es, für seine Mitmenschen zu sorgen ohne Gegenleistung zu erwarten? Wer sind die Leute in den weißen Kitteln und wie sind sie?

Jan Wagner, geboren 1975 in Deutschland, Regisseur, Absolvent der PWSFTviT Filmschule in Łódź. Studierte Psychologie, Theater, Filmtheorie und Drehbuch in Berlin.

Rysy | Features

D, CI: Alicja Pahl, ED: Bogusława Furga
PL 2004, Col, Doc, 7'

A sensual study of the body. Body technique and memory. Who you are in direct proportion to who you were. A young ballet master thinks back to his childhood. Getting to know the self through the body, dance and expression.

Alicja Pahl was born in Poland and grew up in Germany. After high school and a trainee year on set, she started to study cinematography in the Polish National Film School in Łódź (PWSFTviT). After her degree she moved to Berlin. Her work ranges from fiction to feature documentaries.

Zmysłowe studium ciała. Warsztat i pamięć ciała. Kim jesteś wprost proporcjonalne do tego kim byłeś. Młody baletmistrz wraca myślami do swojego dzieciństwa. Poznawanie siebie poprzez ciało, poprzez taniec, wyrażanie.

Alicja Pahl urodziła się w Polsce i wychowała w Niemczech. Po liceum i roku stażu na planie zaczęła studiować sztukę operatorską na PWSFTviT w Łodzi. Po uzyskaniu tytułu magistra Alicja przeprowadziła się do Berlina. Zakres jej prac sięga od fikcji do dokumentu fabularnego.

Eine sinnliche Körperstudie. Körpertechnik und Erinnerung. Wer bist du im direkten Verhältnis zu dem, der du warst. Ein junger Ballettmeister denkt an seine Kindheit zurück. Sich durch den Körper, durch Tanz und Ausdruck kennenlernen.

Alicja Pahl wurde in Polen geboren und wuchs in Deutschland auf. Nach der Schule und einem Ausbildungsjahr im Filmstudio begann sie ein Studium der Cinematografie an der Filmschule in Łódź. Nach ihrem Diplom zog sie nach Berlin. Ihre Arbeit umfaßt Spiel- und Dokumentarfilme.

Slużba zastępcza | Voluntary Service

D: Jan Wagner, CI: Michał Stajniak, ED: Bogusława Furga
PL 2004, Col, Doc, OWE, 14'

What remains after we're gone? Preserved stories handed down to someone. Fragments of life, priceless scraps of years of experience make up our notion of the past. The future is always a step forward, a mystery, a surprise. The past is a story about the future that has passed.

Jan Wagner, born in 1975 in Germany. Director, graduate from the Film School in Łódź. Studied psychology, theatre arts, film theory and screenwriting in Berlin.

Co zostanie po nas? Opowiedziane, zachowane, przekazane komuś historie. Urywki życia, bezcenne skrawki lat doświadczeń składają się na nasze wyobrażenie o przeszłości. Przyszłość to zawsze krok do przodu, tajemnica, niespodzianka. Przeszłość jest opowieścią o przyszłości, która już minęła.

Jan Wagner, urodzony w 1975 r. w Niemczech. Reżyser, absolwent PWSFTvIT w Łodzi. Studiował psychologię, teatrologię, filmoznawstwo i scenopisarstwo w Berlinie.

Was bleibt, wenn wir nicht mehr da sind? Konservierte Geschichten, an jemanden weitergegeben. Bruchstücke des Lebens, unbezahlbare Fetzen jahrelanger Erfahrung machen unsere Vorstellung der Vergangenheit aus. Die Zukunft ist immer ein Schritt vorwärts, ein Rätsel, eine Überraschung. Die Vergangenheit ist eine Geschichte über die Zukunft, die vorbei ist.

Jan Wagner, geboren 1975 in Deutschland, Regisseur, Absolvent der PWSFTvIT Filmschule in Łódź. Studierte Psychologie, Theater, Filmtheorie und Drehbuch in Berlin.

Tłuścioch | Fatso

D, ED: Oliver Stritzke, CI: Marcelina Górka
PL 2006, Col, Doc, OwPL, 16'

The world of a child from a large Muslim family living in Germany. His needs are very much the same as any other person's, yet he is different from everyone else. He doesn't fit in, maybe because of his size, maybe because of the world around him. Being different is ... Well, what is it?

Świat dziecka z wielodzietnej rodziny muzułmanów zamieszkałych w Niemczech. Jego potrzeby niczym się nie różnią od potrzeb przeciętnego człowieka, a jednak jest inny niż wszyscy. Nie mieści się w ramach, być może ze względu na rozmiar, być może ze względu na świat, który go otacza. Bycie innym bywa... No właśnie, jakie?

Die Welt eines Kindes einer großen muslimischen Familie in Deutschland. Der Junge hat ähnliche Bedürfnisse wie jeder andere Mensch, ist aber anders als die anderen. Er paßt nicht ins Bild, vielleicht wegen seiner Größe, vielleicht wegen der Welt, in der er lebt. Anders sein ist ... Ja, was ist es eigentlich?

Wasteland

D: Nathalie Overrein Rapp, CI: Romuald Lewandowski, ED: Barbara Snarska
PL 1993, b/w, Doc, OS, 5'

"Don't you see anything? Don't you remember anything?" Your "present" doesn't remember the experiences of war, but the image of damage lies deep in the City's memory. Empty streets. History is not a closed chapter. The City – a living organism. We are here, but who are we? Do we hear the voices of the City? Do we feel?

Nathilde Overrein Rapp grew up in Tromsø, Norway. Studied art and acting in Manchester and Italy. Studied Directing at the Film School in Łódź, and documentary film at the School of Journalism in Volda, Norway.

„Czy nie widzisz nic? Czy nic nie pamiętasz?”. Twoje „dziś” nie pamięta doświadczeń wojny, lecz obraz zniszczeń tkwi w pamięci Miasta. Puste ulice. Historia to nie zamknięty rozdział. Miasto – żywy organizm. Jesteśmy tu, ale kim jesteśmy? Czy słyszymy głosy Miasta? Czy czujemy?

Nathilde Overrein Rapp dorastała w Tromsø w Norwegii. Studiowała sztukę i aktorstwo w Manchesterze i we Włoszech, potem reżyserię na PWSFTviT w Łodzi i film dokumentalny w Journalist School of Volda w Norwegii.

„Siehst du nichts? Erinnerst du dich an nichts?” Die „Gegenwart” erinnert sich nicht an die Erfahrungen des Krieges, aber die Bilder der Zerstörung liegen tief im Gedächtnis der Stadt. Leere Straßen. Geschichte ist kein abgeschlossenes Kapitel. Die Stadt – ein Lebewesen. Wir sind hier, aber wer sind wir? Hören wir die Stimmen der Stadt? Können wir fühlen?

Nathilde Overrein Rapp wuchs in Tromsø, Norwegen auf, studierte Kunst und Schauspiel in Manchester und in Italien, danach Regie an der Filmschule in Łódź und Dokumentarfilm an der Journalistenschule in Volda, Norwegen.

Peter Vogt

Graduated in Directing at the National Film School in Łódź. Studied physics at Karlsruhe University. Completed an internship and apprenticeship at the RTL television channel in Luxembourg. Studied for six months at the private Film Academy in Berlin. Worked as editor in the news department at the RTL television channel in Luxembourg and Berlin. Creator of the short film "The Conductor" (graduation film, 2002).

Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Studiował fizykę na Uniwersytecie w Karlsruhe. Odbił staż i naukę zawodu w stacji telewizyjnej RTL w Luksemburgu. Przez pół roku studiował w Prywatnej Akademii Filmowej w Berlinie. Pracował jako redaktor w dziale wiadomości stacji telewizyjnej RTL w Luksemburgu i Berlinie. Twórca krótkometrażowego filmu „Kontroler” (film dyplomowy, 2002).

Absolvent der Regie an der Filmschule Łódź. Studierte Physik an der Universität Karlsruhe. Praktikum und Ausbildung bei RTL Fernsehen in Luxemburg. Studierte ein halbes Jahr an der privaten Filmakademie in Berlin. Hat als Redakteur in der Nachrichtenabteilung von RTL Fernsehen in Luxemburg und Berlin gearbeitet. Autor des Kurzfilms „The Conductor” (Diplomfilm, 2002).

Wymyk (2011)

Zero (2009)

Aleja Gówniarzy (2007)

The boy on the galloping horse (2006)

NDR SPECIAL PROGRAM TOWARZYSZĄCY NDR NDR SPECIAL

In documentART's 20th year, Norddeutscher Rundfunk, our long-standing media partner and donor of the Audience Award, is presenting a special programme entitled "German-German (Hi)Stories".

The two-part documentary "Your Health, GDR!" focuses on the health service in the "Workers' and Peasants' State", the GDR. Doctors and nursing staff recall their daily routine, caught between the expectations and the reality of health care for all and technological developments.

Flight, friendship, freedom and the consequences are the themes of stories about young men fleeing from the GDR, be it across the Baltic Sea or from their handball team SC Empor Rostock during a trip abroad.

Na dwudzieste urodziny dokumentARTu telewizja NDR, nasz wieloletni partner i sponsor nagrody publiczności, zaprezentuje program specjalny „Niemiecko niemiecka/ie historia/e”.

Dwuodcinkowy film pt. „Na zdrowie NRD!” podejmuje temat systemu zdrowotnego państwa chłopów i robotników. Lekarze i personel pielęgniarski opowiadają o codzienności, rozdarciu pomiędzy wymaganiami a rzeczywistością powszechnej opieki lekarskiej i postępem technicznym.

O ucieczce, przyjaźni, wolności i jej konsekwencjach opowiadają historie ucieczki młodych mężczyzn z NRD, czy to przez Bałtyk, czy w czasie zawodów zagranicą klubu piłki ręcznej SC Empor Rostock.

Im Jahr der 20. dokumentART präsentiert der NDR, unser langjähriger Medienpartner und Stifter des Publikumspreises, wieder ein Sonderprogramm zu „Deutsch-deutsche Geschichte/n“.

So steht im Zweiteiler „Gesundheit DDR!“ das Gesundheitssystem des Arbeiter- und Bauernstaates im Fokus. Ärzte und Pflegepersonal berichten vom Alltag, zwischen Anspruch und Wirklichkeit einer flächendeckenden Versorgung und technischer Entwicklung.

Von Flucht, Freundschaft, Freiheit und ihren Konsequenzen erzählen Geschichten über den Ausbruch junger Männer aus der DDR, ob über die Ostsee oder beim Auslandsspiel des Handballvereins SC Empor Rostock.

Fluchtweg Handball | Escape Route Handball | Droga ucieczki – piłka ręczna

D: Katrin Kahlke, Sibrand Siegert, CI: Peter Kempter, Gernot Jepsen, ED: Martin Romansiki
D 2011, Doc/NDR Fernsehen, Col, OS, 30'

In November 1986 three young handball players from Rostock succeed in fleeing to the West. After a tournament in Munich they slip away and vanish into the Underground. The GDR authorities try everything to get them back. Even their mothers are brought to Munich to persuade them to come home. Twenty-five years later they go in search of traces of their escape in Rostock, Munich and Kiel. In the film they talk about how they fled, how the Stasi pursued them and about their "new" life in the "Golden West", with all its consequences.

Trzem młodym mieszkańcom Rostoku udaje się w listopadzie 1986 r. uciec na Zachód. Po turnieju w Monachium wymykają się w tajemnicy i znikają w metrze. Kierownictwo NRD podejmuje wszelkie próby, aby ich sprowadzić z powrotem. Matki chłopców zostają zmuszone do pojechania do Monachium, aby przekonać ich do powrotu. Po 25. latach zawodnicy w poszukiwaniu śladów swojej ucieczki wracają do Rostoku, Monachium i Kilonii. W Filmie opowiadają o swojej ucieczce, o tym jak prześladowała ich Stasi i o swoim „nowym” życiu na „złotym” zachodzie.

Drei jungen Rostocker Handballern gelingt im November 1986 die Flucht in den Westen. Nach einem Turnier in München schleichen sie weg und verschwinden mit der U-Bahn. Die DDR-Führung versucht, sie mit allen Mitteln zurück zu holen. Sogar die drei Mütter müssen nach München um die Söhne zur Rückkehr zu überreden. 25 Jahre nach ihrer Republikflucht gingen die Handballer in Rostock, München und Kiel auf Spurensuche. Im Film erzählen sie von ihrer Flucht, wie die Stasi sie verfolgte und von ihrem „neuen“ Leben im „goldenen“ Westen mit all seinen Konsequenzen.

Katrin Kahlke

Fluchtweg Handball (2011)
Derbysieger auf Dollarjagd (2010)

Sibrand Siegert

Freiheit hinterm Horizont (2011)
Fluchtweg Handball (2011)
Sieben Seen eine Stadt (2009)

Sibrand Siegert, born 1978 in Crivitz, grew up in Schwerin. In 1996 he graduated from sport high school and then made the daring leap to Rostock. There he studied sport and politics, gaining his MA in 2005. During his time at university he worked for dpa and NDR radio. In 2006 he became an NDR trainee. He has been working freelance in Schwerin since 2008.

Sibrand Siegert, urodzony w 1978 r. w Crivitz. Dorastał w Schwerinie. W 1996 r. zdaje maturę w liceum sportowym. Potem podejmuje decyzję o przeniesieniu się do Rostoku. Tam studiował Sport i Nauki polityczne, które ukończył z tytułem magistra w 2005 r. Już podczas studiów Sibrand Siegert pracuje dla dpa i rozgłośni NDR. W 2006 r. zostaje wolontariuszem NDR, a od 2008 r. współpracownikiem rozgłośni.

Sibrand Siegert, geboren 1978 in Crivitz. Er wächst in Schwerin auf. 1996 macht er sein Abitur am Sportgymnasium. Dann wagt Sibrand Siegert den weiten Sprung nach Rostock. Dort studiert er Sport- und Politikwissenschaften und schließt 2005 als M.A. ab. Schon während des Studiums arbeitete er für die dpa und den Hörfunk des NDR. Seit 2008 ist er freier Mitarbeiter in Schwerin.

Katrin Kahlke, born 1972, freelance writer. Studied literature and journalism in Bamberg. Following her diploma and traineeship she worked as a writer and reporter for Norddeutscher Rundfunk. Her film debut was "Derbysieger auf Dollarjagd" ("Derby Winner Chasing Dollars"), a documentary about the show-jumper André Thieme from Mecklenburg.

Katrin Kahlke, urodzona w 1972 r., niezależna autorka. Studiowała literaturę i dziennikarstwo w Bambergu. Obecnie jest reporterką NDR. Jej debiut filmowy „Zwycięzca derbów w pogoni za dolarami” to reportaż o meklemberskim jeźdźcu, zawodniku w skokach przez przeszkody, André Thieme.

Katrin Kahlke, geboren 1972, freie Autorin. Studium Literatur und Journalistik in Bamberg. Nach Diplom und Volontariat freie Autorin und Reporterin für den NDR. Filmdebüt „Derbysieger auf Dollarjagd“ – Reportage über den Mecklenburger Springreiter André Thieme.

Freiheit hinterm Horizont | Freedom beyond the Horizon | Wolność za horyzontem – Historia o ucieczce, wolności i przyjaźni

D: Sibrand Siegert, CI: Hannes Sycora, ED: Veit Henseke,
D 2011, Doc/NDR Fernsehen, Col, OS, 30'

In the autumn of 1979 two students, Horst-Michael Schulz and Bertram Kaden, are fleeing from the GDR. They plan to cross the Baltic Sea, from the island of Rügen to Sweden. Their inflatable dinghy threatens to sink in the rough sea, and they are forced to turn back. But they're in luck, because their attempt goes unnoticed. Nine months later they try again. The film records how young men tried to escape from the "workers' and peasants' state". It takes us back to where it all ended, and at the same time started anew. What remains is a lifelong friendship.

Jesienią 1979 r. studenci Horst-Michael Schulz i Bertram Kaden uciekają z NRD. Chcą uciec z Rugii przez Morze Bałtyckie do Szwecji. Na wzburzonym morzu ich ponton o mało co się nie przewraca, więc wracają do brzegu. Mają szczęście, bo ich próba ucieczki nie zostaje zauważona. Dziewięć miesięcy później podejmują kolejną próbę. Film dokumentalny opowiada o tym, jak młodzi ludzie próbują uciec z kraju robotników i chłopów. Podróż prowadzi do punktu, gdzie się wszystko skończyło i jednocześnie wszystko zaczęło się od nowa. Pozostała przyjaźń na całe życie.

Im Herbst 1979 fliehen die Studenten Horst-Michael Schulz und Bertram Kaden aus der DDR. Sie wollen über die Ostsee von der Insel Rügen nach Schweden. Auf dem rauen Wasser droht ihr Schlauchboot zu kentern, sie müssen umkehren. Und haben Glück, denn ihr Fluchtversuch bleibt unentdeckt. Neun Monate später wagen sie es erneut. Die Dokumentation berichtet, wie junge Männer versuchten, dem Arbeiter- und Bauernstaat zu entkommen. Die Reise führt zu dem Punkt, an dem alles endete und gleichzeitig alles neu anfang. Geblieben ist eine lebenslange Freundschaft.

Gesundheit DDR! | Your health, GDR! | Na zdrowie NRD!

Neue Ärzte braucht das Land (1), Der Preis des schönen Scheins (2) | The Country Needs New Doctors (1), The Cost of Looking Good (2)
D: Michael Erler und Anne Mesecke, CI, ED: Kamera: Andreas Stahl, ED: Uwe Teske · D 2011, Format: 16:9, DVD, Col, Doc, OS, 2 x 45'

The GDR is one of the first countries to successfully transplant kidneys at the end of the 1960s. On the one hand its hospitals face a constant lack of syringes and drugs. From the outset the GDR health system is a balancing act between the high expectation of free treatment for all and the reality, characterised by cost pressure and widespread shortages. The two-part documentary tells the story of the GDR health service as seen by doctors involved at the time.

NRD jest jednym z niewielu krajów, w których pod koniec lat 60. udaje się operacja przeszczepu nerek. Z drugiej strony w szpitalach są ciągle problemy z zaopatrzeniem w strzykawki i lekarstwa. System zdrowotny NRD od początku balansuje pomiędzy roszczeniem do bezpłatnej opieki zdrowotnej dla każdego, a rzeczywistością, która nacechowana jest presją cięcia kosztów i brakami. Dwuczęściowy film dokumentalny opowiada historię energetycznego systemu zdrowotnego z perspektywy pracujących wtedy jako personel służby zdrowia.

Die DDR ist eines der ersten Länder, in denen Ende der 60er Jahre eine Nierentransplantation gelingt. Andererseits gibt es in Krankenhäusern immer wieder Engpässe bei der Versorgung mit Spritzen und Medikamenten. Das Gesundheitssystem der DDR ist von Anfang an ein Balanceakt zwischen dem großen Anspruch einer kostenlosen Behandlung für Jeden, und einer Realität, die von Kostendruck und Mangel an Vielem geprägt ist. Die zweiteilige Dokumentation erzählt die Geschichte des DDR-Gesundheitswesens aus der Sicht der damals beteiligten Mediziner.

Michael Erler

Die Geschichte der Tempelritter (2010)
Gebunkerte Geheimnisse
Torpedos im Tollensesee (2008)
Der Koloß von Rügen (1992)

Anne Mesecke

Legendäre Raddampfer: Mit der „Unterwalden“ auf dem Vierwaldstättersee (2011)
Wildnis in Mitteldeutschland: Der Hainich (2011)

Michael Erler, born 1951 in Dresden, gained his director's diploma in 1980 from the HFF in Potsdam-Babelsberg. Since 1992 he has been a freelance author, director and producer of TV features, reportage, documentaries and scenic documentaries. His special subjects are research, science and history.

Anne Mesecke, author and director. 2002 – 2006 studied at the University of Leipzig, gained an MA in Communications and Media Studies, English and French. 2006 – 2008 trainee in the Development Department, specialising in non-fiction.

Michael Erler, urodzony w 1951 r. w Dreźnie, w 1980 r. uzyskuje dyplom reżyserii na Akademii Filmu i Telewizji w Poczdamie-Babelsbergu. Od roku 1992 jest pisarzem niezależnym, pracuje również jako reżyser i producent filmów telewizyjnych, dokumentalnych i dokumentacji scenicznych.

Anne Mesecke, autorka i reżyserka. W latach 2002 – 2006 studiowała na Uniwersytecie w Lipsku, magister komunikacji i medioznawstwa, anglistyki i romanistyki. W latach 2006 – 2008 wolontariat w zakresie rozwoju (specjalizacja non-fiction).

Michael Erler, geboren 1951 in Dresden, machte 1980 sein Regie-Diplom an der Hochschule für Film und Fernsehen in Potsdam-Babelsberg. Ab 1992 Freier Autor, Regisseur und Produzent für TV-Feature, Reportagen, Dokumentarfilme und Szenische Dokumentationen Spezialthemenbereiche: Forschung, Wissenschaft, Geschichte.

Anne Mesecke, Autorin und Regisseurin. 2002 – 2006 Studium an der Universität Leipzig, M.A. Kommunikations- und Medienwissenschaft, Anglistik und Französisistik, 2006 – 2008 Volontariat im Bereich Development (Schwerpunkt Non-Fiktion).

CULTURAL FILMPROMOTION KULTURALNE WSPARCIE FILMU KULTURELLE FILMFÖRDERUNG

The Cultural Film Promotion Mecklenburg-Vorpommern is organised and managed by the Filmbüro of Mecklenburg-Vorpommern Film. Its purpose is to promote independent creative filmmakers and young film talents within the State of Mecklenburg-Vorpommern in the fields of production, screenplay development, screening and distribution. Twice a year the selection committee, made up of five independent film experts, chooses which of the projects submitted will receive financial support.

At this year's dokumentART the Cultural Film Promotion is showing one of the films that received their funding: Über das Meer – Die DDR-Flucht des Erhard Schelter (Across the Sea – the Escape of Erhard Schelter from the GDR), Arend Agthe's brand new documentary, part of which was filmed on the Baltic coast in Mecklenburg-Vorpommern. It tells the story of Erhard Schelter's spectacular escape across the Baltic in 1974. In the film the escape story serves as a peg for a closer look at divided Germany and some background information, and at the reasons people had for staying in the GDR or leaving their country. The film had its world premiere at the recent 5th Film Festival in Wismar.

We would like to congratulate the entire dokumentART team on their 20th anniversary, and wish them another 20 years of cinema and lots of new discoveries at what is the European documentary film festival in Mecklenburg-Vorpommern! We wish you good luck and every success with the twentieth edition, and we also wish the audiences an enjoyable time, watching lots of thought-provoking films.

Sabine Matthiesen

Kulturalne wsparcie filmu w Meklemburgii-Pomorzu Przednim organizowane i zarządzane jest przez Biuro Filmu MV, przynależne do Stowarzyszenia Mecklenburg-Vorpommern Film. Wspiera ono niezależnych, kreatywnych twórców filmowych i młode talenty w zakresie produkcji, rozwijania talentów scenopisarskich, odtwarzania, wypożyczania i dystrybucji. Dwa razy do roku wybrana komisja składająca się z pięciu niezależnych fachowców z zakresu filmu decyduje o wparciu przedstawionych projektów.

Dzięki kulturalnemu wsparciu filmu 20. dokumentART pokazuje film „Über das Meer – Die DDR-Flucht des Erhard Schelter” („Przez morze - Ucieczka z NRD Erharda Scheltera”), nowy dramat dokumentalny Arend Agthe, który kręcony był m. in. na wybrzeżu Bałtyku. Opowiada on o spektakularnej ucieczce Erharda Scheltera przez Bałtyk w 1974 r. Ucieczka Scheltera stanowi pretekst do opowieści o podziale Niemiec, jego kulisach, motywach obywateli NRD aby zostać lub uciekać. Film świętował swoją światową premierę podczas 5. Festiwalu Filmowego w Wismarze.

Całemu zespołowi dokumentARTu gratulujemy 20. urodzin i życzymy 20. dalszych lat z filmem i wokół niego oraz wielu odkryć w czasie „tego” Europejskiego Festiwalu Filmów Dokumentalnych w Meklemburgii-Pomorzu Przednim. Życzymy szczęścia i sukcesów z okazji 20. edycji, a widzom wspaniałych dni i wielu pięknych i poruszających chwil z filmem.

Sabine Matthiesen

Die Kulturelle Filmförderung Mecklenburg-Vorpommern wird durch das Filmbüro MV des Mecklenburg-Vorpommern Film e.V. organisiert und verwaltet. Sie unterstützt als Landesaufgabe die unabhängigen, kreativen Filmschaffenden und Nachwuchstalente in den Bereichen Produktion, Drehbuchentwicklung und Abspiel, Verleih und Vertrieb. Zweimal im Jahr entscheidet die Auswahlkommission, bestehend aus fünf unabhängigen filmkundigen Fachleuten, über die Förderung der eingereichten Projekte.

Die Kulturelle Filmförderung zeigt auch auf der 20. dokumentART einen geförderten Film: ÜBER DAS MEER – Die DDR-Flucht des Erhard Schelter, das brandneue Doku-Drama von Arend Agthe, der u.a. an der mecklenburgischen Ostseeküste gedreht wurde. Er erzählt die spektakuläre DDR-Flucht von Erhard Schelter über die Ostsee im Jahr 1974. Schelters Flucht bildet im Film den Aufhänger, um allgemeiner von der Teilung Deutschlands, deren Hintergründe und den Beweggründen von DDR-Bürgern, dazubleiben oder zu fliehen, zu erzählen. Der Film feierte gerade erst beim 5. Filmfest Wismar seine Welturaufführung.

Wir gratulieren dem gesamten Team der dokumentART zum 20. Jubiläum und wünschen weitere 20 Jahre rund um den Film mit vielen Entdeckungen bei „dem“ Europäischen Dokumentarfilmfestival in Mecklenburg-Vorpommern! Viel Glück und Erfolg bei der 20. Ausgabe, den Besuchern tolle Tage und viele schöne berührende Filmerlebnisse.

Sabine Matthiesen

ÜBER DAS MEER – Die DDR-Flucht des Erhard Schelter | Across the Sea | Przez morze

D: Arend Agthe, CI: Hanno Hart, ED: Oliver Schnekenbühl
D 2011, BluRay, Col, Doc, OS, 76'

A historical docudrama about an actual escape from the GDR across the Baltic Sea. On the night of 21/22 September 1974 two refugees crossed the border unnoticed and swam to the West. The rescue of the two swimmers on the morning of 22 September was both dramatic and lucky. A border patrol boat of the National People's Army had already spotted the fugitives by a buoy in open water when the "Gösta Berling", a TT Line ferry, found them.

Historyczny dramat dokumentalny o ucieczce z NRD przez Bałtyk, która rzeczywiście się wydarzyła w nocy z 21. na 22. września 1974 r. Dwaj uciekinierzy wyruszyli w pływ z Bolterhagen i potajemnie przeplłynęli przez granicę NRD kierując się na zachód. Ratunek obu pływaków rankiem 22 września 1974 był pełen przygód, ale skończył się szczęśliwie. Statek straży granicznej NRD wykrył już uciekinierów przy boi na pełnym morzu, gdy zostali zauważeni przez prom „Gösta Berling” linii żeglutowej TT.

Historisches Doku-Drama zu einer DDR-Flucht über die Ostsee, die sich in der Nacht vom 21./22. September 1974 tatsächlich ereignete. Von Boltenhagen aus überquerten zwei Flüchtlinge heimlich die DDR-Grenze und schwammen in den Westen. Die Rettung der beiden Schwimmer am Morgen des 22. September 1974 war ebenso abenteuerlich wie glücklich, denn ein NVA-Grenzboot hatte die Flüchtenden schon an einer Tonne weit draußen in der offenen See aufgespürt als die „Gösta Berling“, ein Fährschiff der TT Linie, die beiden entdeckte.

Arend Agthe

Flussfahrt mit Huhn
Sommer des Falken
Wunderjahre
Karakum
Das Casanova Projekt

Dornröschen, TV-Movie, ZDF
Tatort (Bienle), ARD
Wollffs Revier, Sat 1
Adelheid und ihre Mörder, NDR

Arend Agthe, born in Rastede near Oldenburg. Studied German, history and theatre. Worked as a journalist for the satirical magazines "Pardon" and "Titanic". Member of the "Arnold Hau" group with F.K. Waechter, Robert Gernhardt and Bernd Eilert. Author and director of numerous short films, feature films, documentary features and various TV formats for children and adults.

Arend Agthe, urodzony w Rastede w pobliżu Oldenburga. Studiował germanistykę, historię i teatrologię. Działalność dziennikarska w magazynach satyrycznych „Pardon” i „Titanic”. Członek grupy „Arnold Hau” wraz z F.K. Waechterem, Robertem Gernhardtem, Berndem Eilertem. Autor i reżyser wielu filmów krótkometrażowych, kinowych, dokumentalnych, form dokumentalnych, jak również różnych programów telewizyjnych dla dzieci i dorosłych.

Arend Agthe, geboren in Rastede bei Oldenburg. Studium der Germanistik, Geschichte und Theaterwissenschaft. Journalistische Tätigkeit bei den satirischen Magazinen „Pardon“ und „Titanic“. Mitglied der Gruppe „Arnold Hau“ mit F.K. Waechter, Robert Gernhardt und Bernd Eilert. Autor und Regisseur zahlreicher Kurzfilme, Kinofilme, Dokumentarfeatures sowie verschiedener Fernsehformate für Kinder und Erwachsene.

FILMLAND MV KRAJ FILMÓW MEKLEMBURGIA-POMORZE PRZEDNIE FILMLAND MV

Filmland MV is the umbrella brand that unites three major film festivals in Mecklenburg-Vorpommern: FISH in Rostock, the Filmkunstfest Mecklenburg-Vorpommern in Schwerin and the dokumentART in Neubrandenburg. All three festivals are regularly invited to each other's events to show award-winning films with audience appeal. This year we are showing two wonderful examples from German filmmakers.

FISH is the young, fresh film festival on the Baltic coast, held in the city harbour of Rostock. This festival, organised for and by young people, is the annual meeting place where promising new filmmakers from all over Germany come together to show their work. This event, which has been organised since 2004 by the Federation of German Film Writers (BDFA) and the Federation Youth and Film (BJF) is held in Rostock every year in spring, and is organised by the Institute for New Media based in that city.

The filmkunstfest Mecklenburg-Vorpommern was started in 1991 by filmmakers in northern Germany, and traditionally takes place in the first week of May every year in the state capital Schwerin. Feature films, shorts and recently also documentaries compete for the "flying ox" awards in various categories. Side events such as concerts, readings and exhibitions round off the programme.

Filmland MV (Kraj Filmów Meklemburgia-Pomorze Przednie) to wspólna nazwa przedsięwzięcia, które obejmuje trzy duże festiwale filmowe w Meklemburgii-Pomorzu Przednim: FISH z Rostoku, Filmkunstfest ze Schwerina i dokumentART z Neubrandenburga. Organizatorzy festiwali odwiedzają się regularnie na swoich imprezach i pokazują nagrodzone filmy z aktualnych edycji festiwalów, w tym roku są to dwa cudowne niemieckie filmy.

FISH to młody, świeży festiwal na wybrzeżu Bałtyku, który odbywa się w porcie miejskim w Rostoku. Jest to festiwal organizowany przez młodych ludzi dla młodych ludzi i dzięki swoim pomysłowym i fascynującym filmom gromadzi w Rostoku młodych filmowców i reżyserów z całych Niemiec. Od 2004 r. festiwal jest organizowany corocznie wiosną przez Federalne Stowarzyszenie Niemieckich Twórców Filmowych (Bundesverband Deutscher Film-Autoren – BDFA), Federalne Stowarzyszenie Młodzież i Film (Bundesverband Jugend und Film e.V. – BJF) oraz bezpośrednio przez Instytut Nowych Mediów w Rostoku.

Filmkunstfest Meklemburgii-Pomorza Przedniego powstał z inicjatywy filmowców z północnych Niemiec w 1991 r. i odbywa się tradycyjnie w pierwszym tygodniu maja w stolicy Meklemburgii-Pomorza Przedniego – Schwerinie. W różnych konkursach konkurują filmy fabularne, krótkometrażowe i od niedawna filmy dokumentalne o nagrodę „Latającego Woła”. Festiwalowi towarzyszą koncerty i wystawy.

Filmland MV heißt die Dachmarke, die gleich drei große Filmfestivals aus Mecklenburg-Vorpommern unter sich beherbergt: FISH aus Rostock, das filmkunstfest MV aus Schwerin und die dokumentART aus Neubrandenburg. Die drei Festivals besuchen sich regelmäßig auf ihren Veranstaltungen und zeigen dabei publikumswirksame und preisgekrönte Filme aus ihren jeweiligen Editionen, in diesem Jahr zwei wunderbare deutsche Filme.

FISH ist das Festival im Stadthafen Rostock, das junge, frische Filmfestival an der Ostseeküste. Mit einfallsreichen und fesselnden jungen Filmen bringt das Festival von jungen Leuten für junge Leute jährlich Nachwuchsfilmer und –regisseure aus ganz Deutschland in Rostock zusammen. Die seit 2004 vom Bundesverband Deutscher Film-Autoren (BDFA) und dem Bundesverband Jugend und Film e.V. (BJF) organisierte Veranstaltung findet jedes Jahr im Frühling in Rostock statt und wird vom Institut für neue Medien in Rostock ausgerichtet.

Das filmkunstfest Mecklenburg-Vorpommern wurde 1991 von norddeutschen Filmemachern ins Leben gerufen und findet traditionell in der ersten Maiwoche jedes Jahr in der Landeshauptstadt Schwerin statt. In verschiedenen Wettbewerben treten Spielfilme, Kurzfilme und seit neuestem auch Dokumentarfilme um den „Fliegenden Ochsen“ an. Weitere Veranstaltungen wie Konzerte, Lesungen oder Ausstellungen runden das Programm ab.

FILMLAND
Mecklenburg-Vorpommern

Arbeiter verlassen die Fabrik | Robotnicy opuszczają fabrykę

D: Anna Linke
D 2010, Col, Fi, 11'

In remembrance of the Lumière Brothers, the protagonists in this story also start to leave the factory.

Nawiązując do braci Lumière również bohaterowie tej powieści udają się w drogę, aby opuścić fabrykę.

In Erinnerung an die Brüder Lumière machen sich auch in dieser Geschichte die Protagonisten auf, die Fabrik zu verlassen.

Anna Linke

Jungesellin (2010)	Sinfonie der Kleinstadt (2008)
Wendestarter (2009)	Er und Sie (2007)
Das letzte Paradies (2008)	WEG (2007)
Auszeit (2008)	

Anna Linke, born 1984 in Hamm, has been studying Visual Communication at the Bauhaus University Weimar since 2006. In 2009 she was awarded a scholarship by the university's sponsoring association and in 2011 won the University Prize.

Anna Linke, urodzona w 1984, w Hamm, studiuje od 2006 r. komunikację wizualną na Uniwersytecie Bauhausu w Weimarze. Od 2009 r. jest stypendystką stowarzyszenia wspierającego Uniwersytet Bauhausu w Weimarze i w 2011 r. została wyróżniona nagrodą tego uniwersytetu.

Anna Linke, geboren 1984 in Hamm, studiert seit 2006 der Visuellen Kommunikation an der Bauhaus-Universität Weimar. Sie hat seit 2009 Stipendium des Fördervereins der Bauhaus-Universität Weimar und wurde 2011 mit dem Hochschulpreis der Bauhaus-Universität Weimar ausgezeichnet.

Wadans Welt – Von der Würde der Arbeit | Wadan's World | Świat Wadana

D: Dieter Schumann, CI: Rainer Maria Schulz, Bernhard Kübel, Peter Prisybil, Michael Lösche, Anne Tomschke, Adrian Stähli, ED: Gudrun Steinbrück, D 2010, HD, Col, Doc, OS, 100'

Wismar, 120 kilometres east of Hamburg, 45,000 inhabitants, the income of every third family depends on the Wadan Shipyard, the only major employer in the region. In August 2008 a Russian investor buys up the traditional company, and the future of the shipyard seems secure. Shortly afterwards the financial and economic crisis strikes a blow to the heart of the ancient Hansa city, and 5,000 jobs are at risk. The film explores what is left in the wake of the crisis. The loss hits the system of values, and divides people into apparent winners and losers.

Wismar, 120 km na wschód od Hamburga, 45,000 mieszkańców, dochód co trzeciej rodziny zależy od stoczni Wadan – jedynej dużej firmy w regionie. W sierpniu 2008 r. rosyjski inwestor przejmuje przedsiębiorstwo z tradycjami, przyszłość stoczni wydaje się być pewna. Wkrótce po tym kryzys finansowy i gospodarczy uderza prosto w serce starego miasta hanzeatyckiego, 5,000 miejsc pracy jest zagrożone. Film ukazuje to, co pozostawił kryzys. Również hierarchia wartości ulega degradacji, dzieli ludzi na pozornie lepszych i przegranych.

Wismar, 120 km östlich von Hamburg, 45 000 Einwohner, das Einkommen jeder dritten Familie hängt von der Wadan Werft, dem einzigen Großbetrieb in der Region ab. Im August 2008 übernimmt ein russischer Investor den Traditionsbetrieb, die Zukunft der Werft scheint gesichert. Kurz danach trifft die Finanz- und Wirtschaftskrise die alte Hansestadt mitten ins Herz, 5 000 Arbeitsplätze sind bedroht. Der Film geht dem nach, was diese Krise hinterlässt. Der Verlust trifft das Wertgefüge, teilt Menschen in scheinbar Überlegene und Verlierer.

Dieter Schumann

Die Frauen Gottes – Die letzten Diakonissen von Mecklenburg (2008)
Gedächtnis für die Zukunft – Das Landeshauptarchiv Schwerin (2008)

Mecklenburger Profile – Dokumentarische Portraits (KF) (2005 – 2008):
Der Bürgermeister aus Übersee
Der Inselwirt
Schleuse 15 – Ein Besuch bei

Schleusenmeister Kuck
Seines Glückes Schmied
Der Fischer von Herzogs Gnaden
Mecklenburg – so fern, so nah, (2004)

Dieter Schumann was born in Ludwigslust in Mecklenburg. After a number of years at sea, he studied direction at the HFF in Potsdam. From 1983 – 1990 he worked as a director of TV and cinema films at the DFA Dokfilmstudio. From 1990 he helped to set up cultural film funding and the promotion fund of the Mecklenburg-Vorpommern Film Centre. In 2002 he founded the „Basthorster Filmmanufaktur“, and since then has been working as a freelance author, director and producer. In 2008 he received the „Ludwig Reinhard Culture Award“.

Dieter Schumann urodził się w Ludwigslust w Meklemburgii. Po kilku latach na morzu studiował reżyserię w Wyższej Szkole Zawodowej Filmu i Telewizji w Poczdamie. W latach 1983 – 1990 pracował jako reżyser filmów telewizyjnych i dokumentalnych w studiu filmowym DFA. Od 1990 r. współtworzył instytucje wspierające produkcję filmową takie jak Kulturelle Filmförderung oraz Krajowe Centrum Filmowe w Meklemburgii-Pomorzu Przednim. W 2002 r. założył manufakturę filmową w Basthorst i od tego czasu pracuje jako niezależny autor, reżyser i producent.

Dieter Schumann wurde in Ludwigslust in Mecklenburg geboren. Nachdem er einige Jahre zur See gefahren war, studierte er an der HFF Potsdam Regie. Von 1983 bis 1990 arbeitete er als Regisseur für Fernseh- und Kinofilme im DFA-Dokfilmstudio. Ab 1990 baute er die kulturelle Filmförderung und die Filmförderung des Landesfilmzentrums Mecklenburg-Vorpommern mit auf. 2002 gründete er die „Basthorster Filmmanufaktur“ und ist seitdem als freier Autor, Regisseur und Produzent tätig. 2008 wurde er mit dem „Ludwig-Reinhard-Kulturpreis“ ausgezeichnet.

5. filmfest wismar
7. bis 9. Oktober 2011

**3. kinderfilmfest
wismar**
7. Oktober 2011
10.00 bis 18.00 Uhr

Filme aus, über und für Mecklenburg-Vorpommern

brandneu, historisch, immer wieder sehenswert

Premieren, Gäste, Filmgespräche

Infos unter www.filmfest-wismar.de

DAS 6. FILMFEST WISMAR FINDET VOM 12.-14. OKTOBER 2012 STATT.

KIDS & YOUTH DOKART DOKART DLA DZIECI I MŁODZIEŻY KINDER- UND JUGENDDOKART

In this year's programme of films for children and young people there are documentaries, shorts and animations for from all over the world for you to discover. Stories that you may have experienced yourself, stories of things that could happen just round the corner, or that might be from another world.

"What are you gawping at?" For Serge, Filip and a cow, being got at and left out is an everyday experience. But they all still manage to find friends and courage.

Mum and Dad are out, don't have time, or have disappeared? The stories of Damian, Jette and Josette are about managing life alone, doing it well and having fun. Damian grew up without parents, but takes his responsibility as a young dad very seriously, and still goes out.

Films about childhood and growing up in other countries take you to Iran and to Macedonia. Taking a watermelon home from the market is no problem? Well it is, when you're only three times the size of the melon. That takes inventiveness!

Curious? We're looking forward to seeing you there, and to hearing what you think in the film discussions.

W tegorocznym programie dla dzieci i młodzieży znajdują się filmy dokumentalne, krótkometrażowe i animowane z całego świata. Historie, które może przeżyłeś sam, które mogą zdarzyć się tuż obok nas, lub takie, które wydają się pochodzić z innego świata.

„Co się gapisz?” Ublizanie i wykluczenie należą do codzienności skasować Serge, Filipa i Krowy. Mimo to potrafią sobie poradzić, znaleźć przyjaciół i odwagę.

Mamy i taty nie ma w domu, nie mają czasu lub ich już nie ma? O tym, że można sobie poradzić w życiu samemu i cieszyć się z niego świadczą Damian, Jette i Josette. Damian, który wychował się bez rodziców, poważnie podchodzi do swoich obowiązków jako młody tata, chociaż ma też czas na zabawę.

Filmy o dzieciństwie i dorastaniu w innych krajach zabiorą Cię do Iranu i Macedonii. Zanieśienie arbuza do domu nie powinno być chyba problemem? Chyba, że jest się ledwie trzy razy większym od niego. Wtedy można liczyć tylko na pomysłowość!

Ciekawe? Cieszymy się na Wasze odwiedziny i filmowe wrażenia.

In der diesjährigen Kinder- und Jugendfilmreihe gibt es Dokumentationen, Kurz- und Animationsfilme aus der ganzen Welt zu entdecken. Geschichten, die Du vielleicht selbst schon erlebt hast, die um die Ecke passieren könnten oder von einer anderen Welt erscheinen.

„Was guckst Du?“, Anmache und Ausgeschlossen sein gehören zum Alltag für Serge, Filip und eine Kuh. Sie alle schaffen es dennoch Freunde und Mut zu finden.

Mama und Papa sind nicht da, haben keine Zeit oder gibt es nicht mehr? Damit alleine im Leben zurechtzukommen, und es gut und mit Freude zu meistern, zeigen Damian, Jette und Josette. Ohne Eltern aufgewachsen, nimmt Damian seine Verantwortung als junger Vater sehr ernst, geht aber auch feiern.

Filme übers Kindsein und Erwachsenwerden in anderen Ländern entführen Dich in den Iran und nach Mazedonien. Eine Wassermelone vom Markt nach Hause zu schaffen, eigentlich kein Problem? Doch, schon, wenn man gerade dreimal so groß ist wie die Melone selbst. Erfindungsreichtum ist gefragt!

Na, neugierig geworden? Wir freuen uns auf Deinen Besuch und Eindrücke bei den Filmgesprächen.

BEHROOZ KARAMIZADE

Kindsein im Iran | To be a child in Iran | Być dzieckiem w Iranie

D, CI: Behrooz Karamizade, ED: Miriam Steen
IR/D 2009, DVD, Col, Doc, OwG, 10'

How can you transport a huge watermelon from one part of the city to another – especially when you're just a little kid yourself? The author takes us to Iran in three sections of his film, and lets us share the protagonists' first steps and discoveries.

Behrooz Karamizade, born 1978 in Iran. Emigrated to Germany in 1984. From 2004 studied film direction in Kassel. His first three films are „Murche“ (Ants), „Kindsein im Iran“ and „Packing“.

Jak można przetransportować olbrzymiego arbuza z jednej części miasta do drugiej – i to w sytuacji, gdy jest się bardzo małym? W trzech odcinkach autor zabiera nas do Iranu i pozwala nam uczestniczyć w pierwszych krokach i odkryciach bohatera.

Behrooz Karamizade, urodzony w 1978 r. w Iranie. W 1984 r. wyemigrował do Niemiec. Od 2004 r. studiował reżyserie filmową w Kassel. „Murche“ (po Persku: mrówki) „Kindsein im Iran“ i „Packing“ to jego pierwsze trzy filmy krótkometrażowe.

Wie kann man eine riesige Wassermelone von einem Teil der Stadt zum anderen transportieren – vor allem, wenn man selber nur ein Dreikäsehoch ist? In drei Teilen nimmt uns der Autor mit in den Iran und lässt uns an den ersten Schritten und Entdeckungen der Protagonisten teilhaben.

Behrooz Karamizade, geboren 1978 im Iran. 1984 nach Deutschland emigriert. Seit 2004 studiert er Filmregie in Kassel. „Murche“ (Persisch: Ameisen) „Kindsein im Iran“ und „Packing“ sind seine ersten drei Kurzfilme.

Behrooz Karamizade · berulonet@yahoo.de

PIET EEKMAN

2 x KLÜGER | 2 x cleverer | 2 x mądrzejszy

D: Piet Eekman, CI: Bernard Verstraete, ED: César Diaz
D 2010, Digi-Beta, Col, Doc, OwE/FR, 19'

*„What are you gawping at?! Piss off, Nigger! F*** off, Polack!“ Serge and Filip don't always have an easy time. At the age of 11 they often have to put up with insults from the bigger kids. And the advice to „turn the other cheek“ doesn't really help. Luckily there's football, and of course their friendship.*

Piet Eekman, born 1964 in Berlin-Lichtenberg is Belgian. Studied film at the HFF in Potsdam. Working as a freelance filmmaker since 2000.

„Co się gapisz?! Odwal się czarnuchu! Spadaj Polaczku!“ Serge i Filip nie zawsze mają łatwe życie. Mając 11 lat muszą często znosić prowokacje i ułóżanie starszych chłopców. A rada „Mądrzejszy głupszemu ustępuje“ nie zawsze skutkuje. Na szczęście jest piłka nożna i ich przyjaźń.

Piet Eekman, urodzony w 1964 r. w Berlinie Lichtenbergu, Belg, studia filmowe w Szkole Wyższej Filmu i Telewizji w Poczdamie. Od 2000 r. działa jako niezależny filmowiec.

„Was guckst du?! Verpiss dich, du Neger! Mach dich weg, du Polacke!“ Serge und Filip haben es nicht immer leicht. Mit ihren elf Jahren stecken sie öfter mal Provokationen und Beleidigungen der größeren Jungs ein. Und der Ratschlag „Der Klügere gibt nach“ hilft nicht wirklich. Zum Glück gibt es den Fußball und natürlich ihre Freundschaft.

Piet Eekman, geboren 1964 in Berlin-Lichtenberg, Belgier, Filmstudium an der Hochschule für Film und Fernsehen, Potsdam. Seit 2000 tätig als freier Filmemacher.

MARIEJOSEPHIN SCHNEIDER

Jessi

D: MarieJosephin Schneider, CI: Jenny Lou Ziegel, ED: Inge Schneider,
D 2010, HD Cam, Col, Kurzspielfilm, OWE, 30'

Jessi is eleven and lives with a foster family, her mother is in prison. Her search for identity and security takes her back to the village of her childhood. But it's only when Jessi turns her innermost to the outside that she realises that she can't go back to the life she had there.

MarieJosephin Schneider, born 1976 in Berlin-Mitte. Worked as production design and production assistant and as assistant director. She has been studying at the "dffb" since 2002 and has made several short films during this time.

Jessi ma 11 lat i mieszka w rodzinie zastępczej, ponieważ jej matka odsiaduje w więzieniu wyrok. Poszukiwania swojej tożsamości i potrzeba poczucia bezpieczeństwa prowadzą ją do miejscowości z dzieciństwa. Dopiero gdy Jessi się otworzy, zda sobie sprawę, że nie może wrócić do poprzedniego życia.

MarieJosephin Schneider, urodzona w 1976 r. w Berlinie (Mitte). Asystentka reżysera, zajmuje się obrazem scenicznym i produkcją filmową. Od 2002 r. studiuje na dffb.

Jessi ist elf und lebt in einer Pflegefamilie, ihre Mutter ist in Haft. Ihre Suche nach Identität und Geborgenheit führt sie zurück in das Dorf ihrer Kindheit. Doch erst als Jessi ihr Inneres nach außen kehrt begreift sie, dass sie an ihr Leben hier nicht mehr anknüpfen kann.

MarieJosephin Schneider, geboren 1976 in Berlin-Mitte. Assistenzen im Bereich Szenenbild und Produktion, Arbeit als Regieassistent. Seit 2002 Studium an der „dffb“. Im Laufe des Studiums Realisierung mehrerer Kurzspielfilme.

Dffb · Juli Schymik/Laure Tinette · Potsdamer Str. 2 · 10785 Berlin · +49 30 25759 153 / -152 · schymik@dffb.de / tinette@dffb.de

VERENA FELS

Mobile

D, CI, ED: Verena Fels
D 2009/10, 3D-Computeranimation, Col, An, OS, 7'

A cow tips the balance of destiny with quite some impact...

Verena Fels, born 1980 in southern Germany. Completed her studies of audiovisual media at the Hochschule der Medien in Stuttgart in 2004, then went to the "Institute for Animation, Visual Effects and Digital Postproduction" of the Film Academy in Ludwigsburg. "Mobile", 2009, was her diploma film.

Wykluczona ze wspólnoty krowa bierze swój los we własne ręce i dokonuje zmian.

Verena Fels, urodzona w 1980 r. na południu Niemiec. W 2004 r. po ukończeniu studiów Media Audiowizualne na Wyższej Szkole Mediów w Stuttgarcie, rozpoczęła studia w „Instytucie Animacji, Efektów Wizualnych i Cyfrowej Obróbki Poprodukcyjnej”. W 2009 r. zakończyła z sukcesem studia filmem dyplomowym „Mobile”.

Von der Gemeinschaft ausgeschlossen, nimmt eine Kuh ihr Schicksal in die Hand und bewegt dabei so einiges.

Verena Fels, geboren 1980 im Süden Deutschlands. Nachdem sie 2004 an der Hochschule der Medien in Stuttgart ihr Studium in Audiovisuelle Medien erfolgreich beendete, begann Sie am „Institut für Animation, Visual Effects und Digitaler Postproduction der Filmakademie Baden-Württemberg“ Animation zu studieren. 2009 schloss sie ihr Studium mit ihrem Diplomfilm „Mobile“ erfolgreich ab.

IZABELA PLUCINSKA

Josette und ihr Papa | Josette and her Daddy | Josette i jej tata

D, CI: Izabela Plucinska, ED: Dirk Schreier
D 2010, DVD, Col, An, Owe, 7'

As every morning, Josette knocks on her parent's bedroom door. It seems Daddy is in a bad mood. „Where is mama?!“ Mama moved to the country for a couple of days. Dad took advantage of that and ate and drank a lot of unhealthy stuff. Josette wants to play, but daddy has got to get up and dress for work. „Try to find me!“ he challenges her. Well he is not in the living room, not in the vase, neither in the oven, nor on the couch. He is not the trouser pocket either. „Where is papa?“...

Izabela Plucinska, born 1974, studied at Łódź Art School and Film School in Poland until 2000 and took up studies at “Konrad Wolf” Film School in Potsdam-Babelsberg in Germany in 2003. Her graduate film project *Jam Session* was accepted for the short film competition at the Berlin Film Festival 2005, where it won her a Silver Bear. With her production company „Clay Traces“, she has produced her latest film *Josette*. Izabela lives in Berlin where she works with a small team of animators.

Jak zwykle Josette puka rankiem do pokoju swoich rodziców. Wydaje się, że tata ma zły humor. „Gdzie jest mama?“ Pojechała na kilka dni na wieś. Korzystając z sytuacji ojciec pije i je niezdrowe rzeczy. Dziewczynka chciałaby się pobawić, ale tata musi się zbierać do pracy. „Szukaj mnie!“ woła tata. Nie ma go w salonie, nie ma w wazonie, nie ma w piecu i nie ma na kanapie. Nie ma go w kieszeni. „Gdzie jest tata?“...

Izabela Plucinska, urodzona w 1974 r., jest absolwentką PWSFTviT (2001) oraz Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi (2000). W 2004 roku ukończyła Wyższą Szkołę Filmową im. Konrada Wolfa w Poczdamie-Babelsbergu. Wypracowała własną technikę tworzenia filmów animowanych – filmuje figurki, które sama wykonuje z gliny i plasteliny. Jej największy dotychczasowy sukces to Srebrny Niedźwiedź w konkursie filmów krótkometrażowych na MFF w Berlinie w 2005 r. za obraz „Jam Session”. Mieszka w Berlinie.

Wie immer klopft Josette morgens an die Schlafzimmertür ihrer Eltern. Papa scheint schlechte Laune zu haben. „Wo ist Mama?“ Sie ist für ein paar Tage aufs Land gefahren. Papa hat das ausgenutzt und viele ungesunde Sachen gegessen und getrunken. Josette will spielen, aber er muss sich für die Arbeit fertigmachen. „Such mich!“, sagt er. Also, im Wohnzimmer ist er nicht, nicht in der Vase, nicht im Ofen und nicht auf der Couch. Auch nicht in der Hosentasche. „Wo ist Papa?“ ...

Izabela Plucinska geboren 1974 in Polen, lebt und arbeitet als Filmemacherin seit 2003 in Berlin. Hier hat sie bereits 6 Animationsfilme realisiert. Sie hat die Filmhochschule und die Kunstakademie in Łódź, Polen, abgeschlossen. Danach hat sie ein Stipendium vom DAAD und dem Nipkow-Programm in Berlin bekommen und 2 Jahre an der HFF Potsdam studiert. Ihr Diplom-Film „Jam Session“ bekam auf der Berlinale 2005 den Silbernen Bären. In Berlin hat sie die Produktionsfirma CLAYTRACES. Zurzeit bereitet sie den nächsten Kurzfilm „Liebling“ vor.

BILJANA GARVANLIEVA

© SUSANN SCHÜLE

Das Tabakmädchen | The Tobacco Girl | Tytoniowa dziewczynka

D: Biljana Garvanlieva, CI: Susanne Schüle, ED: André Nier
D 2009, HD-MiniDV, Col, Doc, OWE, 30'

Mümine, a 14-year-old Turkish girl lives with her family in Macedonia. Her family needs her to work in the tobacco fields – their only source of income. She has two possibilities: either to marry, or to go to school – and then be sold to a husband for a higher price.

Biljana Garvanlieva was born 1973 in Skopje, Macedonia. Journalist and play writer. After her studies at the Philology Faculties and Faculty of Drama Arts in Skopje, she continued studying in Tübingen and Berlin (Germany).

Mümine, 14-letnia Turczynka, mieszka ze swoją rodziną w Macedonii. Rodzina potrzebuje jej do pracy na polu tytoniowym – które jest jej jedynym źródłem utrzymania. Mümine ma dwa wyjścia: albo wyjdzie od razu za mąż, albo pójdzie do szkoły i zostanie wydana za mąż – wtedy rodzina otrzyma za nią więcej pieniędzy.

Biljana Garvanlieva, urodzona w 1973 r. w Skopje, Macedonia. Dziennikarka i dramatisarcka. Studia Filologii oraz Sztuk Dramatycznych w Skopje, w Tübingen i Berlinie.

Mümine, 14-jährige Türkin, lebt mit ihrer Familie in Mazedonien. Diese braucht Mümine für die Arbeit auf dem Tabakfeld – ihre einzige Einkommensquelle. Mümine hat zwei Möglichkeiten: heiraten oder weiter zur Schule zu gehen – um dann zu einem höheren Preis an einen Ehemann verkauft zu werden.

Biljana Garvanlieva, geboren 1973 in Skopje, Mazedonien. Journalistin und Bühnenautorin. Studierte Philologie und Darstellende Künste in Skopje, danach in Tübingen und Berlin.

Gebrueder Beetz Filmproduktion GmbH & Co. KG · Heinrich-Roller-Strasse 15 · 10405 Berlin · Germany · email info@gebrueder-beetz.de

PETRA LÜSCHOW

Der kleine Nazi | The little Nazi | Mały nazista

D: Petra Lüscho, CI: Stefan Grandinetti, ED: Antje Zynga
D 2010, 35mm, Col, Fi, OS, 14'

When the Wölkel family, as every year, arrive at grandma's for Christmas they get a nasty surprise. Grandma Wölkel has revived the Nazi Christmas of her childhood. That wouldn't be such a problem, except that today they're expecting a guest from Israel, of all places.

Petra Lüscho worked as a writer and studied Dramaturgy and Screenplay at the HFF in Babelsberg. She worked as a script editor and lectured at the German Film and Television Academy, Berlin and the International Film School Cologne.

Wölkelowie chcą jak co roku spędzić Boże Narodzenie u swojej babci, ale czeka ich niemiła niespodzianka. Babcia Wölkel odtworzyła nazistowskie Boże Narodzenie ze swojego dzieciństwa. Może nie byłby to wielki problem, gdyby akurat dzisiaj nie przyjeżdżał gość z Izraela.

Petra Lüscho pracowała jako autorka i studiowała Dramaturgię i Scenariuszopisarstwo w Szkole Wyższej Filmu i Telewizji w Babelsbergu. Pracuje jako dramaturg i wykłada w dffb (Berlin) i ifs (Kolonja).

Als Familie Wölkel wie jedes Jahr bei der Oma Weihnachten feiern will, erwartet sie eine unliebsame Überraschung: Oma Wölkel hat das Naziweihnachten ihrer Kindheit wiederaufstellen lassen. Das wäre vielleicht noch kein Problem, käme nicht ausgerechnet heute ein Gast aus Israel zu Besuch.

Petra Lüscho arbeitete als Autorin und studierte Dramaturgie und Drehbuch an der HFF Babelsberg. Sie arbeitet als Dramaturgin und Dozentin für Drehbuch an der dffb (Berlin) und der ifs (Köln).

JULIAN M. KRUBASIK

Nataly

D, CI, ED: Julian M. Krubasik
D 2011, DVD, b/w, Doc, OWE, 9'

20-year-old Damian lives with his girlfriend and their eight-week-old daughter Nataly in a single-room flat on the outskirts of Munich. The film describes the balancing act between Damian's new responsibility as a father and his life as a parentless young man.

Julian M. Krubasik, worked as camera and sound assistant for German Television. He studied Documentary Film/TV at the Edinburgh College of Art and is now a student of Cinematography at the University of Television and Film in Munich.

Julian M. Krubasik · juliankrubasik@gmail.com

20-letni Damian mieszka ze swoją dziewczyną i ośmioletnią córką Natalią w jednopokojowym mieszkaniu na przedmieściach Monachium. Film opisuje balansowanie pomiędzy byciem odpowiedzialnym ojcem, a osieroconym nastolatkiem.

Julian M. Krubasik pracował jako kamerzysta i asystent realizatora dźwięku dla niemieckiej telewizji. Studiował Film Dokumentalny i Telewizję w Szkole Sztuki w Edynburgu, obecnie studiuje Kinematografię w Wyższej Szkole Telewizyjnej i Filmowej w Monachium.

Der 20-jährige Damian wohnt mit seiner Freundin und der acht Wochen alten Tochter Nataly in einer Ein-Zimmerwohnung am Rand Münchens. Der Film beschreibt den Balanceakt zwischen Damians neuer Verantwortung als Vater und seinem Leben als elternloser Jugendlicher.

Julian M. Krubasik arbeitete als Kamera- und Tonassistent für das deutsche Fernsehen. Er studierte Dokumentarfilm und TV an der Kunstschule in Edinburgh und ist zurzeit Student der Cinematographie an der Hochschule für Fernsehen und Film in München.

ANNE GOLDENBAUM

LENA LEONHARDT

Komplementär | Complementary | Komplementarnie

D, CI, ED: Lena Leonhardt, Anne Goldenbaum
D 2010, Digi-Beta, Col, Exp., OS, 12'

Sandra and Sven are with their therapist talking about the bad experience of inflicting violence or about being the victim of violence. They describe what happened in a bar from two different standpoints.

Lena Leonhardt was born in Horb am Neckar in Baden-Württemberg. She's been studying film since October 2009.

Anne Goldenbaum was born in 1986 in Waren (Müritz) in Mecklenburg-Vorpommern. She's been studying film editing since October 2009.

Anne Goldenbaum · a_goldenbaum@yahoo.de

Sandra i Sven opowiadają terapeutom o doświadczeniach wynikających z doznawania lub wywierania przemocy. Opisują zdarzenie w barze z dwóch odmiennych perspektyw.

Lena Leonhardt, urodzona w Horb a.N. (Badenia-Wirtembergia). W październiku 2009 r. rozpoczęła studia na Akademii Filmowej Badenii-Wirtembergii (Reżyseria).

Anne Goldenbaum, urodzona w 1986 r. w Waren/Müritz. W październiku 2009 r. rozpoczęła studia Montażu na Akademii Filmowej Badenii-Wirtembergii.

Sandra und Sven befinden sich beim Therapeuten und sprechen über die schlimmen Erfahrungen Gewalt ausgeübt oder selber erfahren zu haben. Sie schildern ein Ereignis in einer Bar aus zwei unterschiedlichen Sichtweisen.

Lena Leonhardt, in Horb a.N. geboren. Im Oktober 2009 begann sie ihr Regie-Studium an der Filmakademie Baden-Württemberg.

Anne Goldenbaum, geboren 1986 in Waren/Müritz. Ab Oktober 2009 beginnt sie ein Montage/Schnitt Studium an der Filmakademie Baden-Württemberg.

SUMMER YOUTH MEDIA CAMP LETNI OBÓZ MEDIALNY SOMMERJUGENDMEDIENCAMP

"I pack my suitcase and take along with me ... cheerfulness, expectation, interest, uncertainty, probably a few prejudices too, and lots of excitement."

This was the motto of the German-Polish Summer Youth Media Camp, held from 4 – 11 July 2011.

This was the fifth such camp, with ten young people from Germany and ten from Poland meeting in Mecklenburg-Vorpommern's lovely countryside to make films together. The films were prepared and shot in eight teams, who produced a total of seven documentary films, some of them experimental, and a short fictional film.

„Pakuję walizkę i biorę ze sobą... dobry humor, radosne oczekiwanie, zainteresowanie, niepewność, na pewno kilka uprzedzeń i całą masę podekscytowania."

Pod tym hasłem ponownie odbył się w dniach 04.07. – 11.07.2011 nasz „Polsko-niemiecki letni obóz medialny".

Po raz piąty spotkało się 10 młodych ludzi z Niemiec i 10 z Polski, aby tworzyć w uroczym krajobrazie Meklemburgii-Pomorza Przedniego filmy i audycje. Podzieleni na osiem zespołów przygotowali i nakręcili filmy. W ten sposób powstało siedem po części eksperymentalnych filmów dokumentalnych i jeden film fabularny.

„Ich packe meinen Koffer und nehme mit... gute Laune, Vorfreude, Interesse, Unsicherheit, sicher auch ein paar Vorurteile und jede Menge Aufregung."

Unter diesem Motto fand vom 04.07. – 11.07.2011 unser „Deutsch-polnisches Sommerjugendmediencamp" statt.

Zum fünften mal trafen sich zehn deutsche und zehn polnische Jugendliche, um gemeinsam in reizvoller Landschaft Mecklenburg-Vorpommerns Filme und Beiträge zu produzieren. In insgesamt acht Teams wurden die Filme vorbereitet und gedreht. Auf diese Weise entstanden insgesamt sieben – z.T. experimentelle – Dokumentarfilme und ein kleiner Spielfilm.

Das stille Dorf | Cicha wieś | The Quiet Village

D: Luise Freier, Juliane Stadtkus
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 3'

Snapshots of the daily lives of the inhabitants of Kamminke, Usedom.

Ujęcia chwil życia codziennego mieszkańców Kamminke na wyspie Uznam.

Momentaufnahmen über das tägliche Leben der Anwohner in Kamminke auf der Insel Usedom.

Die Brücke | Most | The Bridge

D: Monique Herdam, Paulina Stok-Stocka
D 2011, DVD, Col, Doc, Sprache: deutsch und polnisch, OwPL, OwG, 2'

Impressive landscape images and the story of a Polish allotment gardener on the Kamminke/Świnoujście border crossing point.

Wspaniałe zdjęcia krajobrazowe i historia działkowca z przejścia granicznego Kamminke/Świnoujście.

Eindrucksvolle Landschaftsaufnahmen und die Geschichte eines polnischen Kleingartenbesitzers am Grenzübergang Kamminke/Świnoujście.

Die Fahrräder | Rowerzyści | The Bicycles

D: Adrianna Jerzyk, Rozalia Tokarzewska
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 2'

A cycle ride through idyllic Kamminke, Usedom.

Przejażdżka rowerem przez idylliczną wieś Kamminke na wyspie Uznam.

Eine Radfahrt durch das idyllische Kamminke auf Usedom.

Die goldene Hochzeit | Złote gody | The Golden Wedding

D: Nicole Berg, Kristina Dalinger
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 3'

50 years of marriage – a look back at their time together and how they met.

50 lat małżeństwa – spojrzenie wstecz na wspólnie spędzony czas i moment poznania się.

50 Jahre Ehe – ein Rückblick auf die gemeinsame Zeit und das damalige kennen lernen.

Golm

D: Jakub Czujkowski, Maksymilian Głowacki, Michał Ślęczka
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 3'

He lost everything in the war. We go with him to visit the Golm war graves and war memorial.

Stracił przez wojnę wszystko. Zwiedzamy z nim cmentarz i miejsce pamięci Golm.

Er hat durch den Krieg alles verloren. Wir besuchen mit ihm die Kriegsgräber- und Gedenkstätte Golm.

Grenzwärter | Pogranicznik | Border Guard

D: Falk Dittrich, Martin Koch, Tobias Schulz
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 4'

A former border guard talks about working and living on the "green border" in Kamminke, Usedom in 1959.

Były żołnierz ochrony pogranicza opowiada o pracy i życiu przy „Zielonej granicy” w Kamminke na wyspie Uznam w 1959 roku.

Ein ehemaliger Grenzsoldat erzählt über das Arbeiten und Leben an der „Grünen Grenze“ in Kamminke auf Usedom 1959.

Tierwelt | Świat zwierząt | Animal Kingdom

D: Ewa Igłewska, Dominika Guc
D 2011, DVD, Col, Doc, OwPL, OwG, 6'

There are a lot of myths and sagas in Mecklenburg-Vorpommern. One in Kamminke, Usedom ... is told here.

W Meklemburgii-Pomorzu Przednim jest wiele mitów i legend. Jedną z nich w Kamminke na wyspie Uznam... i ona zostanie tu opowiedziana.

Viele Mythen und Sagen gibts es in Mecklenburg-Vorpommern. Eine davon in Kamminke auf Usedom.... Sie wird hier erzählt.

Two Boys on the Bench | Dwaj chłopcy na ławce | Zwei Jungs auf einer Bank

D: Toni Schwabe, Paulina Majchrzak, Clemens Zocher, CI: Tomasz Czuchryta, Mateusz Jerzyk
D 2011, DVD, Col, Kurzspielfilm, OwPL, OwG, 4'

The film tells the amusing story of two Polish boys in Germany searching for the girl of their dreams.

Film w żartobliwy sposób opisuje życie dwóch polskich chłopców, którzy szukają w Niemczech dziewczyny swoich marzeń.

In einer lustigen Art und Weise beschreibt der Film das Leben zweier polnischer Jungs, die in Deutschland auf der Suche nach dem Mädchen ihrer Träume sind.

HISTORY – POLITICS – FILM HISTORIA – POLITYKA – FILM GESCHICHTE – POLITIK – FILM

Documentary film frequently makes use of historical and political subjects, and is a valuable educational tool on such matters.

The twentieth edition of the dokumentART festival coincides with the twentieth anniversary of the Foundation for Polish-German Cooperation, an organisation that promotes Polish and German partnership. This is an ideal opportunity to present at the festival documentaries that have been made with the financial support of the Foundation.

The films all deal with the difficult Polish-German history in the twentieth century, including the period of the Second World War, which still arouses strong emotions. These productions present a full spectrum of topics: from fascinating historical documentaries, through portrayals of important public figures, to stories of ordinary people working to promote Polish-German dialogue.

The film presentations will also be an opportunity to discuss Polish-German relations during the last two centuries.

Film dokumentalny często sięga po tematykę historyczno-polityczną i jest wartościowym narzędziem edukacji w tym zakresie.

Dwudziesta edycja festiwalu dokumentART odbywa się w tym samym roku, w którym przypada dwudziestolecie istnienia Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, organizacji działającej na rzecz partnerstwa Polski i Niemiec. Stanowi to doskonałą okazję do zaprezentowania podczas festiwalu filmów dokumentalnych, powstałych przy finansowym wsparciu Fundacji. Wszystkie one dotyczą niełatwej polsko-niemieckiej historii w dwudziestym stuleciu, w tym wciąż wzbudzającego silne emocje okresu drugiej wojny światowej. Produkcje te prezentują całe spektrum tematów: od pasjonujących historycznych dokumentów, przez portrety znaczących osobistości, aż po opowieści o zwykłych ludziach, działających na rzecz dialogu polsko-niemieckiego.

Prezentacja tych filmów będzie także okazją do dyskusji o stosunkach polsko-niemieckich na przestrzeni dwóch ostatnich stuleci.

Der Dokumentarfilm greift häufig historische oder politische Themen auf und ist ein wertvolles didaktisches Instrument.

Die 20. Ausgabe des dokumentART-Festivals fällt zeitgleich mit dem 20. Jahrestag der Einrichtung der Stiftung für Deutsch-Polnische Zusammenarbeit, die die Partnerschaft zwischen Polen und Deutschland fördert. Dies ist also eine ideale Gelegenheit, auf dem Festival Dokumentarfilme zu zeigen, die mit finanzieller Unterstützung der Stiftung entstanden sind. Die Filme befassen sich alle mit der schwierigen deutsch-polnischen Geschichte des 20. Jahrhunderts, einschließlich des Zweiten Weltkriegs, der bis heute starke Emotionen auslöst. Diese Produktionen zeichnen sich durch ein breites Themenspektrum aus: faszinierende historische Reportagen und Porträts wichtiger öffentlicher Personen, bis hin zu Geschichten gewöhnlicher Menschen, die daran arbeiten, den deutsch-polnischen Dialog zu fördern.

Die Filmvorführungen sind auch eine Gelegenheit, über die deutsch-polnische Beziehungen der letzten zwei Jahrhunderte zu diskutieren.

Discussions | Dyskusje | Diskussionen:

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński Aula | Friday 4.11. | 10:00

Guest | Gość | Gast: **Ewa Wiatr** (Page | s. | S.: 108)

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński Aula | Wednesday 9.11. | 10:00

Guests | Goście | Gäste: **Adam Krzemiński, Małgorzata Ławrowska, Bogdan Twardochleb, Edward Włodarczyk** (Page | s. | S.: 108 – 109)

Moderator | Moderation: Andrzej Skrendo

Cicho pod prąd | Quietly Against the Grain

D: Tomasz Kycia, Robert Żurek, CI: Alexander S. Preuss, ED: Wolfgang Gaube
PL 2009, Col, Doc, OwPL, OwG, 49'

The story of an extraordinary reconciliation initiative undertaken in 1965 by a group of teenagers from East Germany. Sixteen young Germans took part in a cycling pilgrimage to Poland, with Auschwitz as their intended destination. In 2008 three of the participants in the original excursion followed the same route, to talk about how the experience changed their lives, but also to recall the uneasy process of Polish-German reconciliation.

Historia niezwyklej inicjatywy pojednania, z którą wyszła w 1965 roku grupa nastolatków z NRD. Szesnastu młodych Niemców wyruszyło na pielgrzymkę rowerową do Polski, której celem miał być Oświęcim. W 2008 trzech uczestników tej wyprawy jeszcze raz pokonuje tę samą trasę, aby opowiedzieć, jak zmieniła ich życie, ale także wspominać niełatwy proces pojednania polsko-niemieckiego.

Die Geschichte der ungewöhnlichen Versöhnungsinitiative einer Gruppe ostdeutscher Teenager im Jahre 1965. Sechzehn junge Leute nahmen Teil an einer Pilgerfahrt mit dem Fahrrad, mit Auschwitz als Ziel. Drei von ihnen haben 2008 die gleiche Strecke noch einmal befahren, um davon zu erzählen, wie das Erlebnis ihre Leben verändert hat, aber auch um den unbequemen Prozess der deutsch-polnische Versöhnung in Erinnerung zu rufen.

Fotoamator | Photographer

D: Dariusz Jabłoński, CI: Tomasz Michałowski, ED: Milenia Fiedler
PL 1998, Col, Doc, OwPL, 57'

In 1987, in one of Vienna's second-hand bookshops, an extraordinary find was made: several hundred colour slides documenting life in the Łódź Ghetto. They were taken by Walter Genewein, the ghetto's chief accountant and avid photographer. The film contrasts these propaganda photos, which depict an almost idyllic reality, with the memories of Arnold Mostowicz, a Jewish physician in the ghetto, and the last surviving witnesses of the extermination.

W 1987 r. w jednym z wiedeńskich antykwariatów, natrafiono na niezwykle znalezisko: kilkadziesiąt kolorowych slajdów, dokumentujących życie w łódzkim getcie. Ich autorem był Walter Genewein, główny księgowy w Zarządzie Getta i zapalony miłośnik fotografii. Propagandowe zdjęcia, ukazujące niemal sielankową rzeczywistość, skonfrontowane zostały w filmie ze wspomnieniami Arnolda Mostowicza – żydowskiego lekarza w getcie, jedyne go żyjącego wówczas świadka zagłady.

Im Jahre 1987, in einem Antiquariat in Wien, wurde eine ungewöhnliche Entdeckung gemacht: einige Hundert Farbdias, die das Leben im Ghetto in Łódź dokumentieren. Aufgenommen wurden sie von Walter Genewein, Finanzleiter des Ghettos und begeisterter Fotograf. Der Film stellt diese Propaganda-Aufnahmen einer fast idyllischen Realität den Erinnerungen von Arnold Mostowicz gegenüber. Er war jüdischer Arzt im Ghetto und der letzte lebende Zeuge der Vernichtung.

Niemieckimi śladami w Łodzi | Following German Steps in Łódź

D: Zygmunt Konieczny, CI: Artur Konieczny, ED: Leszek Orlewicz
PL 2002, Col, Doc, OS, 51'

Łódź owes its dramatic development in the first half of the 19th century mainly to German settlers. They brought the knowledge and skills needed to develop the textile industry. The majority of the immigrant workers quickly became assimilated, allowing people of different nationalities and religions to live side by side in harmony for many decades. Only with the outbreak of World War II did the situation change drastically.

Swoj gwałtowny rozwój w pierwszej połowie XIX w. Łódź zawdzięcza w ogromnej mierze niemieckim osadnikom. Przywieźli ze sobą wiedzę i umiejętności, potrzebne do rozwoju przemysłu tekstylnego. Większość przybyłych robotników szybko się asymilowała, dzięki czemu przez dziesięciolecia ludzie różnych narodowości i religii żyli zgodnie obok siebie. Dopiero II wojna światowa drastycznie zmieniła tę sytuację.

Łódź hat seine dramatische Entwicklung in der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts überwiegend deutschen Siedlern zu verdanken. Sie brachten das Wissen und die Fähigkeiten, die nötig waren, um die Textilindustrie zu entwickeln. Die meisten der eingewanderten Arbeiter wurden schnell assimiliert, so dass Menschen verschiedener Nationalitäten und mit verschiedenen Religionen lange Zeit friedlich nebeneinander lebten. Erst mit Ausbruch des 2. Weltkriegs änderte sich die Situation drastisch.

Z pokolenia na pokolenie | From Generation to Generation

D, CI, ED: Andrzej Sapija
PL 2009, Col, Doc, OwPL, 60'

Three nationalities, three families, three generations. The senior members of three families – Polish, German and Jewish – have never met, but were all in occupied Warsaw during the same period. Each recounts the events of that time from their own perspective. How has history influenced the lives of their children? And what do their grandchildren know about their grandparents' dramatic past?

Trzy narodowości, trzy rodziny, trzy pokolenia. Seniorzy trzech rodów – polskiego, niemieckiego i żydowskiego – nigdy się nie spotkali, ale w tym samym czasie przebywali w okupowanej Warszawie. Każdy z nich wspomina z własnej perspektywy wydarzenia tamtego okresu. Jak historia wpłynęła na życie ich dzieci? I jaką wiedzę na temat dramatycznej przeszłości swoich dziadków mają ich wnuki?

Drei Nationalitäten, drei Familien, drei Generationen. Die Älteren der drei Familien – Polen, Deutsche und Juden – sind sich nie begegnet, waren aber alle zur gleichen Zeit im besetzten Warschau. Jeder erinnert sich aus der eigenen Perspektive an die Ereignisse von damals. Wie hat die Geschichte das Leben ihrer Kinder beeinflusst? Und was wissen die Enkel von der dramatischen Vergangenheit ihrer Großeltern?

Ewa Wiatr

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński Aula

Friday 4.11. | 10:00

Guest | Gość | Gast: **Ewa Wiatr**

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński Aula |

Wednesday 9.11. | 10:00

Guests | Goście | Gäste:

**Adam Krzemiński, Małgorzata Ławrowska,
Bogdan Twardochleb, Edward Włodarczyk**

Moderator | Moderation: Andrzej Skrendo

Works at the Centre for Jewish Research of the University of Łódź. PhD student at Totalitarian Systems and History of World War II Unit of PAN History Institute. She's interested in the history of Jews and national minorities in Łódź and the region. She was one of the editors and publishers of the five-volume "Chronicles of the Łódź Ghetto/Litzmannstadt Ghetto" (pub. 2009), one of the most important sources of the Łódź Ghetto history and the fate of the Jewish population during the Holocaust.

Pracuje w Centrum Badań Żydowskich Uniwersytetu Łódzkiego. Doktorantka w Instytucie Historii PAN w Zakładzie Systemów Totalitarnych i Dziejów II Wojny Światowej. Interesuje się historią Żydów i mniejszości narodowych w Łodzi i regionie. Była jednym z redaktorów i wydawców pięciotomowej „Kroniki getta łódzkiego/Litzmannstadt Getto” (wyd. 2009), jednego z najważniejszych źródeł do historii getta w Łodzi oraz losów ludności żydowskiej w czasie Zagłady.

Arbeitet im Zentrum für jüdische Forschung an der Universität Łódź, Doktorandin in der Abteilung Totalitäre Systeme und die Geschichte des 2. Weltkriegs am Geschichtsinstitut der Polnischen Akademie der Wissenschaften. Ihr Interesse gilt der Geschichte der Juden und nationaler Minderheiten in Łódź und der Region. Sie war Mitherausgeberin des fünfbandigen Werks „Chronicles of the Łódź Ghetto/Litzmannstadt Ghetto“ (2009), eine der wichtigsten Geschichtsquellen über das Ghetto in Łódź und das Schicksal der jüdischen Bevölkerung während des Holocausts.

Adam Krzemiński

Born on 27 January 1945 in Radecznica, Polish journalist, publicist, German affairs expert. He studied German in Warsaw and Leipzig. Since 1973 a publicist for the weekly "Polityka". He cooperates, among others, with the German weekly "Die Zeit". He is author of numerous publications on Polish-German affairs. Together with Adam Michnik he wrote an open letter to the heads of the Polish and German governments about Erika Steinbach's "Zentrum gegen Vertreibungen". Krzemiński is regarded as the most competent analyst of Polish-German affairs and the EU expansion process.

Urodzony 27 stycznia 1945 r. w Radecznicy, polski dziennikarz, publicysta, specjalista od spraw niemieckich. Studiował germanistykę w Warszawie i Lipsku. Od 1973 r. publicysta tygodnika „Polityka”. Współpracuje m.in. z niemiecką gazetą „Die Zeit”. Specjalista w sprawach stosunków polsko-niemieckich, autor licznych publikacji na ten temat. Współautor, wraz z Adamem Michnikiem, listu otwartego do premierów Polski i Niemiec w sprawie Centrum przeciwko Wypędzeniom Eriki Steinbach. Krzemiński uchodzi za jednego z najbardziej kompetentnych analityków stosunków niemiecko-polskich i procesu rozszerzania UE.

Geboren am 27. Januar 1945 in Radecznica, polnischer Journalist, Publizist, Kenner der deutsch-polnischen Beziehungen. Er studierte Germanistik in Warschau und Leipzig. Seit 1973 ist er Publizist für die Wochenschrift „Polityka“ und arbeitet auch unter anderem für „Die Zeit“. Experte für deutsch-polnische Beziehungen, Autor vieler Veröffentlichungen zu diesem Thema. Mitverfasser, zusammen mit Adam Michnik, eines offenen Briefs an die Regierungschefs von Polen und Deutschland in Bezug auf das „Zentrum gegen Vertreibungen“ von Erika Steinbach. Krzemiński gilt als der kompetenteste Analytiker der deutsch-polnischen Beziehungen und des EU-Erweiterungsprozesses.

Małgorzata Ławrowska

Member of the Board, since 2010 managing director of the Foundation for Polish-German Cooperation. Historian, coordinator of international cooperation programmes. 1993 – 98 director of extra-curricular youth exchange department of Polish-German Youth Cooperation in Potsdam, then president of the Polish Meeting Houses Federation. Since 2007 in diplomatic service, recently director of Public Diplomacy Department at the Polish Embassy in Berlin. Originator and coordinator of Polish image campaign in Germany. Member of the Copernicus Group.

Członek Zarządu, dyrektor Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej od 2010 r. Historyk, koordynator programów współpracy międzynarodowej. 1993 – 98 kierownik referatu wymiany pozaszkolnej Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży w Poczdamie, następnie dyrektor Federacji Polskich Domów Spotkań. Od 2007 r. w służbie dyplomatycznej, ostatnio kierownik Wydziału ds. Dyplomacji Publicznej w Ambasadzie RP w Berlinie. Pomysłodawca i koordynator kampanii wizerunkowych Polski w Niemczech. Członek Grupy Kopernika.

Mitglied des Vorstands und seit 2010 Hauptgeschäftsführerin der Stiftung für Polnisch-Deutsche Zusammenarbeit. Historikerin, Koordinatorin verschiedener Kooperationsprogramme. 1993 – 1998 Leiterin Referat Außerschulischer Jugendaustausch, Deutsch-Polnisches Jugendwerk Potsdam, dann Präsidentin des „Vereinigung polnischer Begegnungshäuser“. Seit 2007 im Auswärtigen Dienst, zuletzt Leiterin der Abteilung „Öffentliche Diplomatie“ an der Polnischen Botschaft Berlin. Urheberin und Koordinatorin einer polnischen Imagekampagne in Deutschland. Mitglied der „Kopernikus-Gruppe“.

Bogdan Twardochleb

Journalist and publicist for the culture column of the Polish newspaper “Kurier Szczeciński”. He is also responsible for Polish-German themes and the collaboration between “Kurier Szczeciński” and the German “Nordkurier”. Co-founder of the Polish-German Journalists’ Club “Among Stereotypes”.

Dziennikarz i publicysta działu kultury „Kuriera Szczecińskiego”, odpowiedzialny także za problematykę polsko-niemiecką i kontakty „Kuriera Szczecińskiego” z „Nordkurierem”. Współtwórca Polsko-Niemieckiego Klubu Dziennikarzy „Pod Stereotypami”.

Journalist und Publizist der Kulturrubrik im „Kurier Szczeciński“. Er betreut deutsch-polnische Themen und die Zusammenarbeit zwischen „Kurier Szczeciński“ und dem „Nordkurier“. Mitbegründer des Deutsch-Polnischen Journalistenclubs „Pod Stereotypami“ („Unter Stereotypen“).

Prof. dr hab. Edward Włodarczyk

Professor Edward Włodarczyk PhD works at the Institute of History and International Relations of the University of Szczecin. He specialises in economic and social history, the history of Pomerania and Prussia, and studies of the Baltic area in the 19th and 20th century. His publications include: The Great Industry of Szczecin in 1850 – 1940, PWN 1982; The Economic Growth of the Prussian Port Cities in the Baltic Province in 1808 – 1914, Ossolineum 1987; The History of Szczecin, v. III (1806 – 1945) BMUZ 1994 (co-author).

Prof. dr hab. Edward Włodarczyk pracuje w Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Szczecińskiego. Zajmuje się historią gospodarczą i społeczną, historią Pomorza i Prus, problematyką bałtycką XIX i XX wieku. Opublikował m.in. prace: „Wielki przemysł Szczecina w latach 1850 – 1914”, PWN 1982; „Rozwój gospodarczy miast portowych pruskich prowincji nadbałtyckich w latach 1808 – 1914”, Ossolineum 1987; „Dzieje Szczecina”, t. III (1806 – 1945) BMUZ 1994 (współautor).

Prof. Dr. habil. Edward Włodarczyk arbeitet am Institut für Geschichte und Internationale Beziehungen der Universität Szczecin. Er beschäftigt sich mit der Wirtschafts- und Sozialgeschichte Pommerns und Preußens, dem Ostseeraum im 19. und 20. Jahrhundert. Er veröffentlichte u.a.: „Entwicklung der Großindustrie von Stettin in den Jahren 1850 – 1914“, „PWN 1982“; „Die wirtschaftliche Entwicklung der Hafenstädte der preußischen Ostseeprovinzen in den Jahren 1806 – 1945“, „Ossolineum; Geschichte der Stadt Stettin“, B. 3 (1806 – 1945) BMUZ 1994 (Mitautor).

filmkunstfest

Mecklenburg-Vorpommern

1.-6. Mai 2012

Landeshauptstadt Schwerin

filmkunstfest-mv.de

Wir sind barrierefrei für Besucher mit Sinnesbehinderung

F I L M L A N D
Mecklenburg-Vorpommern gGmbH

Mecklenburg
Vorpommern
MV tut gut.

Veranstalter: FilmLand Mecklenburg-Vorpommern gGmbH | Puschkinstraße 44 | 19055 Schwerin | Tel. 0385 5515770 | Fax 0385 5515772 | info@filmland-mv.de | www.filmland-mv.de

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

Cooperation between the Visegrád Group countries (V4) takes place not only in the field of international politics, but also on the cultural plane. The aim of the "V4 at 20th dokumentART" project is to present the diversity of this part of Europe's film scene. During the festival, short films from Visegrád Group countries will be presented – each country will be represented by a different film genre. We will see Czech documentaries (curator: Jan Gogola Jr.), Slovak animations (curator: Andrej Kolencik) and Hungarian experimental films (curator: Igor Buharov). An additional chance to get to know the Visegrád Group countries' cinema will be screenings held as part of the OFFilm film cycle by the OFFicyna Association. In December, three consecutive Tuesday meetings will be dedicated to independent productions from the Czech Republic, Slovakia and Hungary. The "Aulea Foundation for Performing Arts" and "Truc sphérique" are partners of the "V4 at 20th EFFD dokumentART" project. Financed by the "International Visegrád Fund".

Współpraca między państwami Grupy Wyszehradzkiej (V4) realizowana jest nie tylko w obszarze polityki międzynarodowej, ale także na płaszczyźnie kulturalnej. Prezentacja różnorodności sceny filmowej tego rejonu Europy jest celem projektu „V4 na 20. dokumentART”

Podczas festiwalu, zaprezentowane zostaną filmy krótkometrażowe z państw Grupy Wyszehradzkiej – każdy kraj reprezentowany będzie przez inny gatunek filmowy. Zobaczymy czeskie dokumenty (kurator: Jan Gogola mł.), słowackie animacje (kurator: Andrej Kolencik) oraz węgierskie filmy eksperymentalne (kurator: Igor Buharov).

Dodatkową okazją do zapoznania się z kinematografią państw Grupy Wyszehradzkiej będą projekcje w ramach realizowanego przez Stowarzyszenie OFFicyna cyklu filmowego OFFilm – w grudniu trzy kolejne wtorkowe spotkania poświęcone będą niezależnym produkcjom z Czech, Słowacji i Węgier.

Partnerami projektu „V4 na 20. EFFD dokumentART” są „Aulea Foundation for Performing Arts” oraz „Truc sphérique”. Sfinansowano ze środków Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego

Zusammenarbeit zwischen den Ländern der Visegrád Gruppe (V4) gibt es nicht nur im Bereich der internationalen Politik, sondern auch auf kultureller Ebene. Das Ziel des Projekts "V4 at 20th dokumentART" ist es, die Vielfalt der Filmszene in diesem Teil Europas zu zeigen. Während des Festivals werden Kurzfilme aus den V4-Ländern gezeigt – jedes Land wird mit einem anderen Filmgenre vertreten sein. Wir sehen tschechische Dokumentarfilme (Kurator: Jan Gogola Jr.), slowakische Animationsfilme (Kurator: Andrej Kolencik) und ungarische Experimentalfilme (Kurator: Igor Buharov).

Eine weitere Gelegenheit, das Kino der Länder der Visegrád-Gruppe kennenzulernen, sind Vorführungen im OFFilm Filmzyklus bei OFFicyna. Im Dezember werden dort an drei aufeinanderfolgenden Dienstagen unabhängige Produktionen aus der Tschechischen Republik, der Slowakei und Ungarn gezeigt.

Die „Aulea-Stiftung für Darstellende Künste“ und „Truc sphérique“ sind Partner des "V4 at 20th EFFD dokumentART"-Projekts. Finanziert vom „Internationalen Visegrád-Fonds“.

Discussion | Dyskusja | Diskussion:

Szczecin | kino OBSERWATORIUM | Thursday 3.11. | 20:00

Guests | Goście | Gäste: Jan Gogola, Andrej Kolencik, Igor Buharov (Page | s. | S. 122)

Moderator | Moderation: Przemek Lewandowski

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

8bit Mytology

SK 2006, D: Veronika Obertova, OS, 4'

Short experimental project at "Aristotle University", Thessaloniki, Greece. | Krótki eksperymentalny projekt powstały na „Uniwersytecie Arystotelesa” w Tesalonikach, Grecja. | Kurzes Experimentalprojekt an der “Aristoteles-Universität”, Thessaloniki, Griechenland.

About Socks and Love | O skarpetkach i miłości

SK 2008, D: Michaela Čopíková, ED: Richard Chomo, OS, 7'

Short movie about love, but mostly about socks. | Krótki film o miłości, ale przede wszystkim o skarpetkach. | Kurzfilm über die Liebe, aber hauptsächlich über Socken.

Amsterdam

SK 2009, D: Michaela Čopíková, ED: Vasco Monteiro, OS, 3'

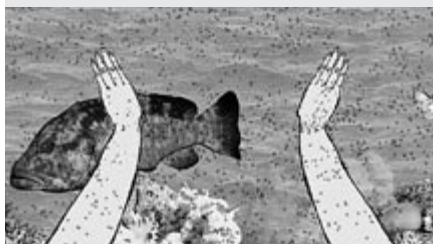
Music video for the song „Amsterdam“ by White Hinterland. | Teledysk do piosenki „Amsterdam” w wykonaniu zespołu White Hinterland. | Musikvideo für das Lied „Amsterdam“ von White Hinterland.

Apotheosis Now | Apoteoza obecnie

SK 2011, D: Mišo Ormoš, OS, 3'

A movie about what we adore now. | Film o tym, co teraz ubóstwiamy. | Ein Film über das, was wir jetzt vergöttern.

Bells

SK 2010, D: Alica Gurinová, OS, 4'

Music video for the song „Bells“ by Foolk. | Teledysk do piosenki „Bells” autorstwa Foolk. | Musikvideo für das Lied „Bells“ von Foolk.

Blue Red | Niebieski Czerwony

SK 2010, D: Daniela Krajčová, OS, 7'

Crossing the borders between two colours is also crossing the borders of two time periods. | Przekraczanie granicy między dwoma kolorami jest również przekraczaniem granicy między dwoma okresami. | Die Grenzen zwischen zwei Farben zu passieren heißt, auch die Grenzen zwischen zwei Zeiten zu passieren.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

**Čmuchaľ a Sviňa zasahujú | Busy-body & Boar Strike Again
Wścibski i Dzik uderzają ponownie**

SK 2009, D: Andrej Kolenčik, OS, 8'

The fearless pair of detectives Čmuchaľ and Sviňa investigate a seemingly ordinary murder. | Nieustraszona para detektywów Wścibski i Dzik prowadzą śledztwo w sprawie pozornie zwykłego morderstwa. | Das furchtlose Detektiven-Duo Čmuchaľ und Sviňa ermittelt im Falle eines anscheinend gewöhnlichen Mordes.

Cornfake

SK 2010, D: Peter Skala, OS, 7'

A story about the end of the world from the point of view of a bored glutton. | Opowieść o końcu świata z punktu widzenia znudzonego żartoka. | Eine Geschichte über das Ende der Welt aus Sicht eines gelangweilten Vielfraßes.

Free to be Me

SK 2011, D: Ove Pictures, OS, 4'

Music video for the song „Free to be Me“ by Haroula Rose. | Teledysk do piosenki „Free to be Me“ w wykonaniu Harouli Rose. | Musikvideo für das Lied „Free to be Me“ von Haroula Rose.

Human Nature | Ludzka natura

SK 2011, D: Mišo Ormoš, OS, 3'

*On human f*cking nature.* | O pieprzonej ludzkiej naturze. | Über die verf...te menschliche Natur.

In a Can | W puszcze

SK 2008, D: Alica Gurinová, OS, 6'

Film about living and working in a big fish factory. | Film o życiu i pracy w wielkiej fabryce ryb. | Film über das Leben und Arbeiten in einer großen Fischfabrik.

Life in Porno Villa

SK 2010, artists: Dian, Karkys, Sačer, Masif, CI: Radek Karko, OS, 4'

Graffiti Animation by the artist from the „Porno Crew“. | Animacja graffiti stworzona przez artystów z ekipy „Porno Crew“. | Graffiti-Animation der Künstler von der „Porno Crew“.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

Mafia 2

SK 2009, D: Lukáš Sigmund, OS, 2'

Short action spy film about an escape from a secret facility and smuggling secret documents. | Krótki szpiegowski film akcji o ucieczce z tajemniczego ośrodka i przemyśle tajnych dokumentów. | Kurzer Action-Spionage-Film über die Flucht aus einer geheimen Anlage und das Schmuggeln von Geheimdokumenten.

Moog in Mood

SK 2011, D: Andrej Kolenčík, ED: Petra Vladykova, OS, 3'

Music video for the song „Moog in Mood“ by Divné Semená. | Teledysk do piosenki „Moog in Mood“ w wykonaniu zespołu Divné Semená. | Musikvideo für das Lied „Moog in Mood“ von Divné Semená.

NANUK

SK 2008, D: Andrej Kolenčík, OS, 3'

Music video for the song „NANUK“ by DVA. | Teledysk do piosenki „NANUK“ w wykonaniu zespołu DVA. | Musikvideo für das Lied „NANUK“ von DVA.

Na povrázku

SK 2010, D: Veronika Obertova, OS, 4'

Music video for the song „Na Povrázku“ by Zdenka Predná. | Teledysk do piosenki „Na Povrázku“ w wykonaniu Zdenki Prednej. | Musikvideo für das Lied „Na Povrázku“ von Zdenka Predná.

New Blood | Świeża krew

SK 2011, D: Mária Ol'hová, OS, 4'

A film about strange murders and a bloody mosquito factory. | Film o dziwnych morderstwach i o krwawej fabryce komarów. | Ein Film über merkwürdige Morde und eine blutige Mückenfabrik.

Piatok | Friday | Piątek

SK 2010, D: Martin Tomori, OS, 3'

An animation about the atmosphere of urban spaces and how it changes on Friday nights. | Animacja o atmosferze przestrzeni miejskich i jej zmianach w trakcie piątkowych nocy. | Eine Animation über die Atmosphäre des städtischen Raums und wie sie sich freitagabends verändert.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

Saudade Festival

SK 2011, D: Martin Tomori, OS, 3'

Saudade is a „vague and constant desire for something that does not and probably cannot exist...” | Saudade to „niejasne i stałe pragnienie czegoś, co nie istnieje i prawdopodobnie istnieć nie może...” | Saudade ist ein „unbestimmtes und stetiges Verlangen nach etwas, was nicht existiert und wahrscheinlich nicht existieren kann...”

Ticho na lavičke | Silence On The Bench | Cisz na ławce

SK 2009, D: Adam Matej, OS, 1'

A really short movie about silence and two men sitting on a bench. | Bardzo krótki film o ciszy i dwóch mężczyznach siedzących na ławce. | Ein wirklich kurzer Film über Stille und zwei Männer, die auf einer Bank sitzen.

Trickster

SK 2008, D: Dalibor Kristek, OS, 7'

A tricky trailer and at the same time a never-finished film. | Podstępny trailer i jednocześnie nigdy nieukończony film. | Ein trickreicher Trailer und gleichzeitig ein Film, der nie fertig wird.

tWINS

SK 2010, D: Peter Budinský, OS, 6'

The story about Siamese twins who fight each other both inside and outside the boxing ring. | Historia o syjamskich bliźniakach, którzy walczą ze sobą na ringu boksterskim i poza nim. | Die Geschichte von siamesischen Zwillingen, die sich innerhalb und außerhalb des Boxrings bekämpfen.

Viliam

SK 2009, D: Veronika Obertová, ED: Marek Šulík, OwE, 8'

The story of Viliam, who lives his own animated life within the real world. | Historia o Viliamie, który żyje swoim animowanym życiem wewnątrz realnego świata. | Die Geschichte von Villiam, der innerhalb der realen Welt sein eigenes animiertes Leben führt.

Von Von

SK 2011, D: Eva Delinčáková, OS, 4'

Music video for the song „Von Von“ by Longital. | Teledysk do piosenki „Von Von” zespołu Longital. | Musikvideo für das Lied „Von Von“ von Longital.

Alda

D: Viera Cakanyova, CI: Dalibor Fencel, Lukas Kokes, Magdalena Weigertova, Viera Cakanyova, Oldriska Sevelova,
ED: Viera Cakanyova, Alexandra Gojdicova · CZ 2009, Beta-SP PAL, Col, Doc, L, 52'

I was told I have a disease called after some guy from Germany. Ronald Duck, the American president, had it too. When I end up being dumb at least I'll be famous for having the president's disease.

Powiedziano mi, że jestem chora na chorobę nazwaną po jakimś kolesiu z Niemiec. Ronald Duck, amerykański prezydent, też ją miał. Jak skończę jako głupek przynajmniej będę znana z tego, że miałam prezydencką chorobę.

Man hat mir gesagt, dass ich eine Krankheit habe, die nach irgendeinem Deutschen benannt ist. Ronald Duck, der amerikanische Präsident, hatte es auch. Wenn ich am Ende blöd bin, dann bin ich wenigstens bekannt dafür, dass ich die Krankheit des Präsidenten habe.

Mám ráda nudný život | I love my boring life | Kocham swoje nudne życie

D: Jan Gogola, CI: Jiří Zykmond, ED: Zdeněk Marek
CZ 2009, Col, Doc, OwE, OwPL, 27'

The diary of a grandmother from the Prague district of Zbraslav as a diary of eternity. For five years Alena Němcová has been writing down weather forecasts, dreams, her morning exercises, cooking, everyday household activities and global events, as well as notes concerning relationships, religion and the general spirit of the times. The film captures the life in her house as a place that could represent a cross-section of the world, and merges various events, both of a daily and a timeless nature.

Pamiętnik babci z praskiej dzielnicy Zbraslav jako pamiętnik wieczności. Przez pięć lat Alena Němcová pisała o prognozach pogody, snach, swoich porannych ćwiczeniach, gotowaniu, codziennej domowej krzątaniu, światowych wydarzeniach, ale także spisywała uwagi dotyczące związków, religii i ducha czasu w ogóle. Film uchwytuje życie w jej domu – miejscu, które może stanowić wycinek świata i scalać różne wydarzenia, zarówno o codziennym jak i ponadczasowym charakterze.

Das Tagebuch einer Großmutter aus dem Prager Vorort Zbraslav als Tagebuch der Ewigkeit. Seit fünf Jahren hält Alena Němcová vieles schriftlich fest: Wetterberichte, Träume, ihre Morgengymnastik, Kochen, Hausarbeiten und Weltereignisse, sowie Notizen zu Beziehungen, Religion und dem allgemeinen Zeitgeist. Der Film zeichnet ein Bild des Lebens in ihrem Haus als ein Ort, der ein Querschnitt der Welt sein könnte, und vermischt die täglichen und die zeitlosen Geschehnisse.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

Roma Boys, příběh lásky | Roma Boys, The Love Story

D: Rozálie Kohoutová, CI: Lukáš Kokeš, ED: Evženie Brabcová
CZ 2009, DV, Col, Doc, OwE, OwPI, 30'

The personal story of a Romani activist who happens to be gay. His activism has earned him a respectable status in the Romani community, which his coming out jeopardizes. However, his wish to share his complicated story with the world led him to write a screenplay about his life. The film offers an insight into a hidden world of triple discrimination – discrimination against the Romani people, discrimination against homosexuals, but also discrimination against Romani homosexuals within their own community.

Osobista historia romskiego aktywisty, który okazuje się być gejem. Szacunek społeczności romskiej, który zdobył swoją działalnością, jest zagrożony z powodu jego „coming out”. Mimo to chce podzielić się swoją skomplikowaną historią, co prowadzi go do napisania scenariusza o swoim życiu. Film daje wgląd do ukrytego świata potrójnej dyskryminacji – dyskryminacji Romów, dyskryminacji homoseksualistów ale także dyskryminacji romskich homoseksualistów w ich własnej wspólnocie.

Die persönliche Geschichte eines Roma-Aktivisten, der zufällig schwul ist. Mit seinem Engagement hat er bei den Roma viel Respekt verdient, der durch sein Coming-Out gefährdet wird. Trotzdem: Sein Wunsch, seine komplizierte Geschichte öffentlich zu machen brachte ihn dazu, ein Drehbuch über sein Leben zu schreiben. Der Film bietet einen Einblick in eine Welt der dreifachen Diskriminierung – gegen die Roma, gegen Homosexuelle und auch gegen homosexuelle Roma innerhalb der eigenen Gemeinschaft.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

A te országod | Thine is the Kingdom | Twoje jest Królestwo

D: Szabolcs Hajdu, CI: András Nagy, ED: Péter Politzer
H 2010, OwE, OwPI, 30'

Ten years ago a Romanian man arrived in Hungary, married and had a family. However instead of the "promised land" he found a miserable, dead-end existence. There is no work, and alcohol is the only refuge. His family shares the father's self-destructive decline. Is this really "Thy Kingdom"?

Dziesięć lat temu mężczyzna z Rumunii przybył na Węgry, ożenił się i założył rodzinę. Jednak zamiast do „ziemi obiecanej” trafił w żalosną ślepią uliczkę życia. Nie ma pracy, a alkohol jest jedynym schronieniem. Autodestrukcyjny upadek ojca staje się udziałem także jego rodziny. Czy to naprawdę „Twoje Królestwo”?

Vor zehn Jahren kam ein Rumäne in Ungarn an, heiratete und gründete eine Familie. Aber statt des „gelobten Landes” findet er nur das erbärmliche Leben eines Versagers. Es gibt keine Arbeit, und Alkohol ist seine einzige Flucht. Der selbstzerstörerische Verfall des Vaters reißt die Familie mit. Ist dies tatsächlich „Dein Reich”?

Fúga | Fugue | Fuga

D, CI: Gyula Nemes, ED: Marek Mackovič, Péter Politzer
H/SK 2007, OS, 7'

...-.-.-.-.->>>..>..>>!!%!!!%!!!

(it's not a mistake, it's really the synopsis of the film)

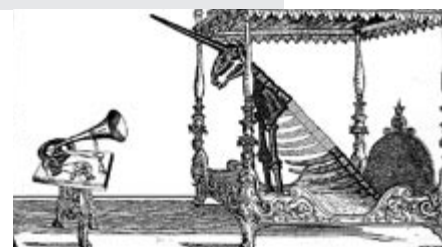
...-.-.-.-.->>>..>..>>!!%!!!%!!!

(to nie błąd, to naprawdę jest opis filmu)

...-.-.-.-.->>>..>..>>!!%!!!%!!!

(es ist kein Fehler, das ist wirklich die Filmbeschreibung)

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

HALLO

D: József Szolnoki
D 2006, OwE, OwPL, 6'

A short history of the word „hallo“. A documentary video clip from the vantage-point of homeopathic realism. An unconventional etymological visualization that focuses on the breaking-point of linguistic imperialism and the neo-nationalistic pride that is so characteristic of small nations. The first entry in a future dictionary of meta-etymology ...

Krótką historią wyrażenia „hallo“. Dokumentalny videoklip z punktu widzenia homeopatycznego realizmu. Niekonwencjonalna etymologiczna wizualizacja, skupiająca się na punkcie przełomowym językowego imperializmu i neonacjonalistycznej dumy, która jest tak charakterystyczna dla małych narodów. Pierwsze hasło w przyszłym metaetymologicznym słowniku...

Eine kurze Geschichte des Wortes „Hallo“. Ein Dokumentarvideoclip vom Standpunkt des homöopathischen Realismus. Eine unkonventionelle etymologische Visualisierung, die auf den Bruchpunkt von linguistischem Imperialismus und neonationalistischem Stolz fokussiert, der für kleine Nationen so charakteristisch ist. Der erste Eintrag in ein künftiges Wörterbuch der Meta-Etymologie ...

Kazetta | Cassette | Kaseta

D, ED: Péter Lichter, CI: Lorand Szécsényi-Nagy
H 2011, OwE, OwPL, 10'

Our last class-trip was at the end of sixth grade in April 1997. After that we didn't see each other for years. One of us took a dictaphone with him on the trip. Recently we came across the recording by chance.

Nasza ostatnia wycieczka klasowa odbyła się pod koniec szóstej klasy w kwietniu 1997 roku. Potem nie widzieliśmy się przez lata. Jeden z nas zabrał ze sobą na wycieczkę dyktafon. Ostatnio trafiliśmy przez przypadek na to nagranie.

Unsere letzte Klassenfahrt war am Ende des sechsten Schuljahres im April 1997. Danach sahen wir uns jahrelang nicht. Einer von uns hatte auf der Reise ein Diktiergerät dabei. Die Aufnahme fanden wir vor kurzem zufällig wieder.

Kormányeltörésben | Rudderless | Bez steru

D, CI, ED: Igor Buharov, Ivan Buharov
H 2010, b/w, OS, 30'

The film, inspired by István Domonkos' poem "Rudderless", is a modern epos, the self-analysis of someone living in minority status in Yugoslavia in the early 1970s.

The film is a journey through the world, passing through different political and economical situations, both collective and private.

Film, inspirowany wierszem „Bez steru” poety Istvána Domonkosa, jest modernistyczną epopeją, autoanalizą osoby żyjącej wśród mniejszości w Jugosławii we wczesnych latach siedemdziesiątych.

Film jest podróżą przez świat, doświadczającą różnych politycznych i ekonomicznych sytuacji, zarówno zbiorowych jak i prywatnych.

Der Film, von István Domonkos' Gedicht „Kormányeltörésben” (Ruderlos) inspiriert, ist ein modernes Epos, die Selbstanalyse eines Menschen, der mit Minderheitenstatus im Jugoslawien der frühen 1970er Jahre lebt. Der Film ist eine Reise durch die Welt, durch verschiedene politische und wirtschaftliche Situationen, gemeinsame und private.

Léna

D: Éva Magyarósi, CI: Sándor Kardos, ED: Zsolt Ormándlaky
H 2009, Col, OS, 12'

Sights, sounds, inner dread. Familiar yet unfamiliar landscapes, spring, summer, autumn, winter. A story about a girl. About sight. About sounds. About inner dread. About one single realisation. Love too passes like the fog that dissipates with the coming of the north wind.

Obraz, dźwięk, wewnętrzne drżenie. Znane-nieznane miejsca, wiosna, lato, jesień, zima. Historia o dziewczynie. O obrazie. O dźwięku. O wewnętrznym drżeniu. O jednym uznaniu. Miłość także znika, jak znika mgła, gdy nadchodzi wiatr z północy.

Gesehenes, Geräusche, inneres Grauen. Bekannte und doch unbekannte Landschaften, Frühling, Sommer, Herbst, Winter. Eine Geschichte um ein Mädchen. Über das Sehen. Über Geräusche. Über inneres Grauen. Über eine einzige Erkenntnis. Auch die Liebe vergeht – sowie der Nebel sich auflöst, wenn der Nordwind kommt.

V4 AT 20TH EFFD DOKUMENTART | V4 NA 20. EFFD DOKUMENTART | V4 AUF DER 20. EFFD DOKUMENTART

Maya

D: Kata Juhász, CI: Guillaume le Grontec, ED: Attila Zérczi
H 2010, Col, OS, 8'

The film is about “maya” – illusion – in the realm of which, according to the Vedas, all our experiences of the world we believe to exist belong. With the help of movement, dance and technology, the film shows the birth of this illusion, the appearance of sensual stimuli and the resulting awakening of the consciousness.

Film o „maya”, iluzji, do której królestwa – zgodnie z Wedami – należą wszystkie doświadczenia świata, w którego istnienie wierzymy. Za pomocą ruchu, tańca i technologii film pokazuje narodziny tej iluzji, pojawienie się zmysłowych bodźców, a za ich pośrednictwem budzenie się świadomości.

Im Film geht es um „Maya”, die Illusion, in deren Reich, dem Veda zufolge, unsere gesamte Erfahrung der Welt, die wir für real halten, gehört. Durch Bewegung, Tanz und Technologie zeigt der Film die Geburt dieser Illusion, das Aufkommen sinnlicher Reize und das daraus erfolgende Erwachen des Bewusstseins.

Valami kék | Something Blue | Coś niebieskiego

D: Virág Zomborác, CI: Márton Vízkelety, ED: Dávid Jancsó
HU 2011, Col, OwE, OwPI, 15'

Alice and Mary were classmates at school in the local small town. After graduation, they separated: Mary went to college, while Alice fell in love and stayed on the farm. They meet again at Alice's wedding, but Alice greets her old friend with reserve: she considers herself a victim, and Mary as the symbol of a life she has been deprived of.

Alice i Mary były koleżankami z klasy w szkole średniej w małym miasteczku. Po zakończeniu szkoły rozdzieliły się: Mary poszła na studia, podczas gdy Alice zakochała się i została na farmie. Spotykają się na ślubie Alice, ale Alice odbiera przyjaciółkę z rezerwą: uważa siebie za ofiarę, a Mary za symbol życia, którego została pozbawiona.

Alice und Mary waren Klassenkameradinnen auf der Schule in der Kleinstadt. Nach dem Abitur haben sie sich getrennt. Mary studierte, während Alice sich verliebte und auf dem Bauernhof blieb. Sie treffen sich zur Hochzeit von Alice wieder, aber diese grüßt ihre frühere Freundin nur zurückhaltend: Sie betrachtet sich als Opfer und Mary als das Symbol eines Lebens, das ihr vorenthalten wurde.

Igor Buharov (Kornél Szilágyi)

Igor Buharov (Kornél Szilágyi) - born 1971 in Budapest. Studied at Intermedia Department, Hungarian Academy of Fine Arts, Budapest. Has worked for more than 15 years with Nándor Hevesi as Igor & Ivan Buharov. They have produced and directed many films (experimentals, features, shorts, documentaries, animations). A member of the group 40 Labor, which makes performances, exhibitions, concerts and multimedia works.

Igor Buharov (Kornél Szilágyi) urodzony w 1971 r. w Budapeszcie. Studia na Wydziale Intermediów na Węgierskiej Akademii Sztuk Pięknych w Budapeszcie. Od ponad 15 lat pracuje razem z Nándorem Hevesi pod pseudonimami Igor i Ivan Buharov. Producent i reżyserzy różnych filmów (eksperymentalnych, długo i krótkometrażowych, dokumentów, animacji). Członek grupy 40 Labor, zajmującej się performance, wystawami, koncertami i pracami multimedialnymi.

Igor Buharov (Kornél Szilágyi) - geboren 1971 in Budapest. Studierte an der Abteilung Intermedia der Ungarischen Akademie der Schönen Künste, Budapest. Seit mehr als 15 Jahren Kooperation mit Nándor Hevesi als Igor & Ivan Buharov. Zusammen haben sie Experimental-, Spiel-, Kurz-, Dokumentar- und Animationsfilme gedreht und produziert. Mitglied der Gruppe 40 Labor, deren Arbeit Performance, Ausstellungen, Konzerte und Multimedia umfasst.

The Programme (1998)
The Triumph of Sympathy (2000)
Oneheadword Protection (2006)
Slow Mirror (2007)
Rudderless (2010)

Jan Gogola

Born 1971. Director, script editor and lecturer at the Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague (FAMU). He studied journalism at Charles University and documentary film at FAMU. Author of many films and TV programmes. As a script editor Gogola has been involved in the making of numerous documentaries. He is also author of numerous reviews, articles and essays. His latest film "I Love My Boring Life" was awarded as the Best Czech Documentary at the Jihlava IDFF.

Urodzony w 1971 r. Reżyser, scenarzysta i wykładowca na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Sceniczných w Pradze (FAMU). Studiował dziennikarstwo na Uniwersytecie Karola w Pradze oraz film dokumentalny na FAMU. Autor wielu filmów i programów telewizyjnych. Jako redaktor scenariuszy, był zaangażowany w produkcję wielu filmów dokumentalnych. Jest także autorem licznych recenzji, artykułów i esejów. Jego ostatni film „Kocham swoje nudne życie” otrzymał nagrodę za Najlepszy Czeski Dokument podczas MFFD Jihlava.

Geboren 1971. Regisseur, Dramaturg und Dozent an der Film- und Fernsehakultät der Akademie der Musischen Künste (FAMU) in Prag. Er studierte Journalismus an der Karls-Universität und Dokumentarfilm an der FAMU. Er ist Autor vieler Filme und Fernsehsendungen. Als Dramaturg war Gogola an der Entstehung vieler Dokumentarfilme beteiligt. Er hat auch eine Vielzahl von Kritiken, Artikeln und Aufsätzen geschrieben. Sein neuester Film „I Love My Boring Life“ gewann auf dem Jihlava IDFF in der Kategorie „Bester tschechischer Dokumentarfilm“.

Vila Inocent (1996)
NonStop (1999)
Panenka Against the Rest of the World (2001)
Across the Border (2004) - segment director
I Love My Boring Life (2009)
Borders Our Way (2011)

Andrej Kolenčík

Andrej Kolenčík, born in 1984. A graduate of the Academy of Music and Dramatic Arts (VŠMU) in Bratislava. At present working as a freelance director of fiction and animation films. Programme director of well-known Slovak international animation festival Fest Anča. Guest and jury member at international festivals: Animateka (Slovenia), Animafest (Croatia), Anifilm (Třeboň, Czech republic), Balkanima (Serbia).

Andrej Kolenčík, urodzony w 1984 roku. Absolwent Wyższej Szkoły Artystycznej (VŠMU) w Bratysławie. Obecnie pracuje jako niezależny reżyser filmów fabularnych i animowanych. Dyrektor programowy dobrze znanego słowackiego międzynarodowego festiwalu animacji Fest Anča. Gość i członek jury na międzynarodowych festiwalach: Animateka (Słowenia), Animafest (Chorwacja), Anifilm (Třeboň - Czechy), Balkanima (Serbia).

Andrej Kolenčík, geboren 1984. Absolvent der Akademie der Musik und Darstellenden Künste (VŠMU) in Bratislava. Arbeitet zurzeit freiberuflich als Regisseur von Spiel- und Animationsfilmen. Programmdirektor des bekannten slowakischen internationalen Animationsfestivals Fest Anča. Gast und Jurymitglied bei internationalen Festivals: Animateka (Slovenien), Animafest (Kroatien), Anifilm (Třeboň, Tschechische Republik), Balkanima (Serbien).

Divné Semená – Moog In Mood (2011)
Luníček & Perešniček (2010)
DVA – Nanuk (2010)
Čmucha & Sviňa zasahujú (2009)
My First Last Line (2008)
Izidor (2007)

EXTRALEAGUE: LUIS BUÑUEL EKSTRAKLASA: LUIS BUÑUEL EXTRAKLASSE: LUIS BUÑUEL

Every year, as part of Extraleague, there is a presentation of work by one prominent director who has forever become part of cinema history. In previous years we have presented, among others, films by Werner Herzog, Jacek Bławut and Leni Riefenstahl.

This year's Extraleague will focus on the work of the famous Spanish director and father of surreal cinema Luis Buñuel. Buñuel was born in 1900 in Calanda, Spain. At the very start of his career he joined the Parisian surrealists, who exerted considerable influence on all of his work. His debut was in 1928, when he made "Un chien andalou" with Salvador Dalí. He studied philosophy at university in Madrid and emigrated to the USA. After the fall of the Republic he returned to Europe.

The most important element in Buñuel's films was his wilful imagination. He exposed reality using Freudian theory, revealing the animal nature of instincts, the falsity and arbitrariness of convention. He removed the mask of hypocrisy which concealed the true essence of man, and revealed what was hidden beneath it: the quintessence of the drive towards life and death. He destroyed the illusions that society, for convenience's sake, considered to be the sole truth. Buñuel died in 1983 in Mexico.

Co roku w ramach Ekstraklasy prezentowany jest dorobek jednego wybitnego reżysera, który na zawsze wpisał się w historię kinematografii. W ubiegłych latach prezentowane były m.in. filmy Wernera Herzoga, Jacka Bławuta, Leni Riefenstahl.

Tegoroczna Ekstraklasa skupia się na twórczości słynnego hiszpańskiego reżysera, ojca kina surrealistycznego – Luisa Buñuela. Luis Buñuel urodził się w 1900 r. w Calandrze w Hiszpanii. Już na początku swojej kariery związał się z grupą paryskich surrealistów, którzy wywarli znaczący wpływ na całą jego twórczość. Debiutował w 1928 roku, realizując wraz z Salvadorem Dalim „Psa andaluzyjskiego”. Studiował filozofię na uniwersytecie w Madrycie. Wyemigrował do USA. Po upadku republiki wrócił do Europy.

Najważniejszym tworzywem filmów Buñuela była jego przekorna wyobraźnia. Rzeczywistość demaskował freudowskimi teoriami, ukazując zwierzęcość instynktów, obłudność i umowność konwenansów. Ściągał maskę hipokryzji przesłaniającą prawdziwą istotę człowieka i odkrywał to, co się pod nią kryje: kwintesencję popędu życia i śmierci. Kruszył złudzenia, które społeczeństwo z wygody uznało za jedyną prawdę. Zmarł w 1983 r. w Meksyku.

Jedes Jahr wird im Rahmen der Extraklasse die Arbeit eines herausragenden Regisseurs, der für immer ein Teil der Kinogeschichte geworden ist, präsentiert. In früheren Jahren wurden u.a. Filme von Werner Herzog, Jacek Bławut und Leni Riefenstahl gezeigt.

Die diesjährige Extraklasse nimmt die Arbeiten des berühmten spanischen Regisseurs und Urhebers der surrealen Kamera Luis Buñuel unter die Lupe. Buñuel wurde 1900 in Calanda geboren. Gleich zu Beginn seiner Karriere schloss er sich den Pariser Surrealisten an, die seine gesamte Arbeit wesentlich beeinflussten. Sein Debüt war 1928, als er mit Salvador Dalí den Film „Ein andalusischer Hund” drehte. Er studierte Philosophie an einer Madrider Universität und emigrierte in die USA. Nach dem Sturz der Republik kehrte er nach Europa zurück. Das wichtigste Element der Filme von Buñuel ist seine eigenwillige Phantasie. Unter Verwendung der freudianischen Theorie deckte er die Realität auf und zeigte die animalische Natur der Instinkte, die Falschheit und Willkür des Hergebrachten. Er entfernte die Maske der Heuchelei, die die wahre Essenz des Menschen verdeckte, und zeigte das dahinter Versteckte: die Quintessenz des Triebs nach Leben und Tod. Er zerstörte die Illusionen, die aus Bequemlichkeit in der Gesellschaft für die alleinige Wahrheit gehalten wurden. Buñuel starb 1984 in Mexiko.

Discussion | Dyskusja | Diskussion:

Szczecin | Pierwsze Miejsce | Friday 4.11. | 19:30

Guest | Gość | Gast: **Jerzy Koralewski** (Page | s. | S. 127)

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Un Chien Andalou (1929)
L'âge d'or (1930)
Las Hurdes: Tierra Sin Pan (1933)
Gran Casino (1947)
El Gran Calavera (1949)
Los olvidados (1950)
Susana (1951)
La hija del engaño (1951)
Subida al cielo (1952)
Una mujer sin amor (1952)
El bruto (1953)

Él This Strange Passion (1953)
La ilusión viaja en tranvía (1954)
Abismos de pasión (1954)
The Adventures of Robinson Crusoe (1954)
Ensayo de un crimen (1955)
El río y la muerte (1955)
Cela s'appelle l'aurore (1956)
La mort en ce jardin (1956)
Nazarín (1959)
La fièvre monte à El Pao (1959)
The Young One (1960)

Viridiana (1961)
El ángel exterminador (1962)
Le journal d'une femme de chambre (1964)
Simón del desierto (1965)
Belle de jour (1967)
La Voie Lactée (1969)
Tristana (1970)
Le charme discret de la bourgeoisie (1972)
Le fantôme de la liberté (1974)
Cet obscur objet du désir (1977)

L'âge d'or | The Golden Age | Złoty wiek

D: Luis Buñuel, Script: Luis Buñuel, Salvador Dalí, CI: Albert Duverger, Music: Luis Buñuel, Georges van Parys, Richard Wagner
FR 1930, OwPL, 60'

This was the second (after "Un chien andalou") product of the co-operation between the young Buñuel and the master of surrealism, Salvador Dalí. Many people involved with the Parisian avant-garde appeared in the film, among them the surrealists Max Ernst and Paul Eluard. The director challenges the existing order, violently attacking the hypocrisy of the bourgeoisie. The film also contains iconoclastic religious scenes, which were the main reason for the film being withdrawn from cinemas immediately after its premiere.

„Złoty wiek” był drugim, po „Psie andaluzyjskim”, owocem współpracy młodego Buñuela z papieżem surrealizmu, Salvatorem Dalí. W filmie wystąpiło wiele osób związanych z paryską awangardą, m.in. surrealiści Max Ernst i Paul Eluard. Reżyser rzuca wyzwanie istniejącemu łaadowi, gwałtownie atakując hipokryzję burżuazji. Film zawiera również obrazoburcze sceny religijne, które były główną przyczyną wycofania filmu z kin od razu po premierze.

Dies war das zweite Ergebnis (nach „Ein andalusischer Hund“) der Zusammenarbeit zwischen dem jungen Buñuel und dem Papst des Surrealismus, Salvador Dalí. Viele der Pariser Avantgarde-Anhänger spielten mit, u.a. die Surrealisten Max Ernst und Paul Eluard. Der Regisseur stellt die bestehende Ordnung in Frage und greift die Heuchelei der bürgerlichen Gesellschaft scharf an. Der Film enthält auch ikonoklastische religiöse Szenen; diese waren der Hauptgrund für das Aufführungsverbot des Films sofort nach der Premiere.

Un chien andalou | An Andalusian Dog | Pies andaluzyjski

D: Luis Buñuel, Script: Luis Buñuel, Salvador Dalí, CI: Albert Duverger, Music: Richard Wagner
FR 1929, OwPL, 16'

Canonical work of surrealism. The film made together with Salvador Dalí is an attempt to portray the Freudian concept of the "stream of consciousness". Loosely connected scenes shock and fascinate at the same time. Skilful light manipulation and a diversity of hidden references bring to mind the works of Vermeer, full of symbols. The film was originally silent, and during the premiere it was screened to the accompaniment of live music of Richard Wagner. The soundtrack, based on the notes of the director, was not added to until 1960.

Sztandarowe dzieło surrealizmu. Nakręcony wspólnie z Salvatorem Dalí film stanowi próbę zobrazowania freudowskiej koncepcji „wolnego strumienia świadomości”. Luźnie powiązane ze sobą sceny szokują i fascynują zarazem. Zręczna manipulacja światłem, mnogość ukrytych odniesień przywołuje na myśl pełne symboli dzieła Vermeera. Oryginalnie film był niemy, natomiast na premierze grano na żywo muzykę Richarda Wagnera. Dopiero w 1960 r. na podstawie notatek reżysera dołączono do „Psa andaluzyjskiego” ścieżkę dźwiękową.

Kanonisches Werk des Surrealismus. Der Film, der mit Salvador Dalí gedreht wurde, ist ein Versuch, das freudianische Konzept der „freien Assoziation“ darzustellen. Locker aneinandergereihte Szene schockieren und faszinieren gleichermaßen. Die geschickte Manipulation des Lichts und eine Vielzahl versteckter Hinweise erinnern an die Arbeit von Vermeer, voller Symbolik. Der Film war ursprünglich ohne Ton, bei der Premiere wurde er zu Livemusik von Richard Wagner vorgeführt. Die Tonspur, die auf Notizen des Regisseurs basiert, wurde erst 1960 hinzugefügt.

Simón del desierto | Simon of the Desert | Szymon Pustelnik

D: Luis Buñuel, Script: Luis Buñuel, Julio Alejandro, Music: Raúl Lavista, Cl: Gabriel Figueroa
MX 1965, OwPL, 42'

A film inspired by the story of one of the most famous stylite monks, who spent 39 years atop an 8-metre column. Buñuel brings many interesting characters to the monk, including a dwarf herdsman, a young vain priest, a cripple, and a young girl. Satan, in different forms, tempts the saint and tries to persuade him to leave the column. A surprising ending makes one reflect on the essence of faith. The film won a jury award at the Venice Festival in 1965.

Film zainspirowany historią jednego z najslawniejszych mnichów-stylitów, który spędził 39 lat na ośmiometrowym słupie. Buñuel przyprowadza do mnicha korwów ciekawych postaci, m.in. karła-pastucha, młodego próżnego księdza, kalekę, młodą dziewczynę. Pod postacią różnych osób Szatan kusi świętego i usiłuje go namówić, by zszedł ze słupa. Zaskakujące zakończenie skłania do refleksji nad istotą wiary. Film otrzymał nagrodę jury na festiwalu w Wenecji w 1965 r.

Ein Film, der von der Geschichte eines der berühmtesten Mönche inspiriert wurde, der 39 Jahre auf einer acht Meter hohen Säule verbrachte. Buñuel führt dem Mönch viele interessante Wesen vor, u.a. einen zwergwüchsigen Hirten, einen jungen eitlen Priester, einen Krüppel, ein junges Mädchen. Satan, in diversen Gestalten, führt den Heiligen in Versuchung und will ihn überreden, seine Säule zu verlassen. Ein überraschender Schluss zwingt dazu, über den Kern des Glaubens nachzudenken. Der Film gewann einen Jurypreis beim Festival in Venedig 1965.

Belle de jour | Piękność dnia

D: Luis Buñuel, Script: Luis Buñuel, Jean-Claude Carrière, Cl: Sacha Vierny
CA: Catherine Deneuve, Jean Sorel, Michel Piccoli, Geneviève Page, Pierre Clémenti · FR 1967, OwPL, 101'

The film is an adaptation of Joseph Kessel's novel of the same title.

The young and beautiful wife of a physician feels unfulfilled by her marriage because her husband is not able to satisfy her sophisticated sadomasochistic sexual needs. The desperate woman begins to lead a double life, working at a brothel as an elegant prostitute before noon.

Film jest ekranizacją powieści Josepha Kessela pod tym samym tytułem.

Młoda, piękna żona lekarza nie czuje się spełniona w małżeństwie, gdyż jej mąż nie jest w stanie sprostać jej wyrafinowanym sadomasochistycznym potrzebom seksualnym. Zdesperowana kobieta zaczyna prowadzić podwójne życie, przedpołudniami pracując w burdelu jako elegancka prostytutka.

Der Film ist eine Adaption des gleichnamigen Romans von Joseph Kessel.

Die schöne, junge Ehefrau eines Arztes ist in ihrer Ehe unzufrieden, weil ihr Mann nicht in der Lage ist, ihre anspruchsvollen, sadomasochistischen sexuelle Bedürfnisse zu befriedigen. Die verzweifelte Frau beginnt ein Doppelleben und arbeitet vormittags als elegante Prostituierte in einem Bordell.

España 1936 (España leal en armas) | Hiszpania pod bronią. Madryt 36 | Spanien 1936

D: Jean-Paul Le Chanois, Produced by, story written by: Luis Buñuel, CI: Román Karmen, Manuel Villegas López yun
ED: Jean-Paul Dreyfus (Jean-Paul Le Chanois) · ES 1937, OwPL, 35'

A unique documentary registering the first hours after the outbreak of the civil war between the left-wing Spanish government and the forces supporting it (the republicans, socialists and anarchists) and the right-wing opposition (the nationalists, monarchists and conservatives), that raged in Spain from 1936 – 1939. Although it was a civil war, this conflict is sometimes considered to be the prelude to World War II.

Unikalny dokument rejestrujący pierwsze godziny wybuchu wojny domowej pomiędzy lewicowym rządem hiszpańskim i wspierającymi go siłami (republikanami, komunistami, socjalistami i anarchistami) a prawicową opozycją (nacionalistami, monarchistami i konserwatystami), która toczyła się w Hiszpanii w latach 1936 – 1939. Mimo iż była to wojna domowa, konflikt ten bywa uważany za preludium II wojny światowej.

Ein einmaliger Dokumentarbericht über die ersten Stunden nach dem Ausbruch des Bürgerkriegs zwischen der linken spanischen Regierung und den Kräften, die sie unterstützten (die Republikaner, Sozialisten und Anarchisten) und der rechtsgerichteten Opposition (die Nationalisten, Monarchisten und Konservativen), der von 1936 – 1939 in Spanien wütete. Obwohl ein Bürgerkrieg, wird dieser Konflikt gelegentlich als Vorspiel zum Zweiten Weltkrieg betrachtet.

Las Hurdes (Tierra sin pan) | Las Hurdes (Land Without Bread) | Ziemia Hurdów (Ziemia bez chleba) | Las Hurdes – Land ohne Brot

D, Script: Luis Buñuel, Music: Darius Milhaud, CI: Eli Lotar
ES 1933, Doc, OwPL, 27'

The only documentary made by Buñuel shocks with its realism, showing drastic scenes from the lives of the inhabitants of one of Spain's poorest regions, Castile. The people of the mountains, destitute and living in dire circumstances, lack the basic necessities for a normal existence. Hunger and disease make them a dying community. This picture of dire need is contrasted with the power and wealth of the Spanish monasteries. The author's reserved commentary intensifies the shocking, accusatory message. For political reasons, the film was not screened in Spanish cinemas.

Jedyny dokument nakręcony przez Buñuela poraża realizmem, ukazując drastyczne sceny z życia mieszkańców jednego z najuboższych regionów Hiszpanii – Kastylii. Żyjącym w nędzy zdegradowanym mieszkańcom gór brak podstawowych warunków do normalnej egzystencji. Głód i choroby czynią z nich społeczność wymierającą. Ten pełen ubóstwa obraz jest konfrontowany z potęgą i bogactwem hiszpańskich klasztorów. Chłodny komentarz autora potęguje wstrząsający, oskarżycielski przekaz. Ze względów politycznych film nie trafił na ekrany hiszpańskich kin.

Der einzige Dokumentarfilm von Buñuel schockiert mit seinem Realismus und zeigt drastische Szenen aus dem Leben der Bewohner Kastiliens, einer der ärmsten Regionen Spaniens. Dem Bergvolk, mittellos und notleidend, mangelt es am Lebensnotwendigsten. Hunger und Krankheit haben aus ihm eine sterbende Gemeinschaft gemacht. Diesem Bild des Elends werden Macht und Reichtum der spanischen Klöster gegenübergestellt. Der zurückhaltende Kommentar des Autors verstärkt die schreckliche, anklagende Botschaft. Aus politischen Gründen wurde der Film in spanischen Kinos nicht gezeigt.

Cet obscur objet du désir | That Obscure Object of Desire | Mroczny przedmiot pożądania | Dieses obscure Objekt der Begierde

D: Luis Buñuel, Script: Jean-Claude Carrière, Luis Buñuel, Music: Richard Wagner, CI: Edmond Richard
FR 1977, OwPL, 103'

Luis Buñuel's last film. The director used an innovative (for those times) means of artistic expression, thanks to which he succeeded in portraying the duality of a woman's nature: the female protagonist was portrayed by two actresses. The story begins with a scene where an elderly man pours a bucketful of water onto a young woman's head at a railway station. The flabbergasted fellow passengers demand an explanation from him. With the words "better to drench than to kill her", the 60-year-old Frenchman begins his intriguing life story, explaining and justifying the situation that arose.

Ostatni film Luisa Buñuela. Reżyser zastosował w filmie innowacyjny na tamte czasy środek artystyczny, dzięki któremu udało mu się doskonale zobrazować dualizm kobiecej natury: w roli głównej bohaterki wystąpiły dwie aktorki. Historia zaczyna się od sceny, w której starszy mężczyzna na peronie wylewa wiadro wody na głowę młodej kobiety. Zdumieni współpasażerowie żądają od niego wyjaśnień. Słowami „lepiej oblać wodą niż zabić” sześćdziesięcioletni Francuz zaczyna intrygującą opowieść swego życia, tłumacząc i uzasadniając zaistniałą sytuację.

Der letzte Film von Luis Buñuel. Der Regisseur hat ein für diese Zeit innovatives Darstellungsmittel eingesetzt, mit dessen Hilfe er die Dualität der Persönlichkeit einer Frau darstellen konnte: Die Protagonistin wird von zwei Schauspielerinnen dargestellt. In der ersten Szene schüttet ein älterer Mann auf einem Bahnhof einer jungen Frau einen Eimer Wasser über den Kopf. Die verdutzten Mitfahrer verlangen eine Erklärung. Mit den Worten „lieber durchnässen als töten“ beginnt der 60-jährige Franzose seine faszinierende Lebensgeschichte, die die entstandene Situation erklärt und rechtfertigt.

DISCUSSION | DYSKUSJA | DISKUSSION

Jerzy Koralewski

Jerzy Koralewski – a trained physician, works as a journalist and film critic and with Polish Radio Szczecin. Also worked for the weekly journal "Jantar", the Szczecin branch of the Krajowa Agencja Wydawnicza publishing house (as assistant editor-in-chief), TVP Szczecin, and "Gazeta Wyborcza". In the 1980s he ran the project "Z filmem na Ty" ("On Familiar Terms with Film") at the Delfin cinema, was active in the "Kontrasty" and "Trans" film societies. In the 1970s – 1990s he was co-organiser of the Ińsko Film Summer festival.

Jerzy Koralewski – z wykształcenia lekarz, z zawodu – dziennikarz i krytyk filmowy. Współpracownik Polskiego Radia Szczecin. Pracował m.in. w tygodniku „Jantar”, oddziale szczecińskim wydawnictwa książkowego Krajowa Agencja Wydawnicza (jako z-ca redaktora naczelnego), TVP Szczecin i „Gazecie Wyborczej”. W latach 80. prowadził w kinie „Delfin” akcję „Z filmem na Ty”, był działaczem DKF-ów „Kontrasty” i „Trans”, w latach 70. – 90. był współorganizatorem Ińskiego Lata Filmowego.

Jerzy Koralewski, als Arzt ausgebildet, arbeitet als Journalist und Filmkritiker und beim Polnischen Radio Szczecin. Er hat auch für das Wochenjournal „Jantar”, die Szczecin-Niederlassung des Verlags Krajowa Agencja Wydawnicza (als stellvertretender Chefredakteur), TVP Szczecin und „Gazeta Wyborcza” gearbeitet. In den 1980er Jahren leitete er das Projekt „Z filmem na Ty” („Mit dem Film per Du”) im Delfin-Kino und war bei den Filmvereinen „Kontrasty” und „Trans” aktiv. In den 1970er bis 1990er war er Mit-Organisator des Festivals Ińsko Film Sommer.

24

FILMFEST DRESDEN

INTERNATIONAL SHORT FILM FESTIVAL

17-22 APRIL 2012

INTERNATIONAL COMPETITION ★ NATIONAL COMPETITION
SPECIAL PROGRAMME ★ PRICE MONEY ABOUT € 60.000

CALL FOR ENTRIES

1 OCTOBER - 5 DECEMBER 2011

FILM SUBMISSION AND REGULATIONS: WWW.FILMFEST-DRESDEN.DE

POLISH DOCUMENTARY CLASSICS: KAZIMIERZ KARABASZ
 KLASYKA POLSKIEGO DOKUMENTU: KAZIMIERZ KARABASZ
 POLNISCHE DOKUMENTARFILMKLASSIKER: KAZIMIERZ KARABASZ

Kazimierz Karabasz

Born 6 May 1930 in Bydgoszcz. Prominent documentary filmmaker and cinema theorist, co-founder of the so-called Polish School of documentary movies. Creator of the "Karabasz Method," based on long-term observation. Graduate of the Directing Faculty at the National Film School (PWSFTviT) in Łódź. Professor of film art. Was lecturer and Dean of the Directing Faculty, later president of the Documentary Film Institute at PWSFTviT. He adheres to the idea of the "morality of the camera". His films observe the lives of ordinary people and their everyday struggles.

Urodził się 6 maja 1930 r. w Bydgoszczy. Wybitny dokumentalista i teoretyk kina, współtwórca tzw. polskiej szkoły dokumentu. Twórca „szkoły Karabasza”, której metoda kręcenia filmów opiera się na długotrwałej obserwacji. Absolwent Wydziału Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. Profesor zwyczajny sztuki filmowej. Wykładał i był dziekanem Wydziału Reżyserii, następnie kierownikiem Zakładu Filmu Dokumentalnego PWSFTviT. Wyznaje ideę „moralności kamery”. Jego dokumenty to obserwacja życia przeciętnych ludzi i ich codziennych zmagania.

Geboren am 6. Mai 1930 in Bydgoszcz. Prominenter Dokumentarfilmer und Kino-Theoretiker, Mitbegründer der sog. Polnischen Schule des Dokumentarfilms und Urheber der „Karabasz-Methode”, die auf langfristige Beobachtung basiert. Absolvent der Regiefakultät der Filmschule (PWSFTviT) in Łódź. Professor der Filmkunst. Er war Dozent und Dekan der Regiefakultät, später Präsident des Dokumentarfilminstituts an der PWSFTviT. Er bekennt sich zur Idee der „Moralität der Kamera”. Seine Filme beobachten das Leben normaler Menschen und ihre alltäglichen Kämpfe.

Discussion | Dyskusja | Diskussion:

Szczecin | Kino Obserwatorium | Sunday 6.11. | 11:00

Guest | Gość | Gast: **Mikołaj Jazdon** (Page | s. | S. 133)

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Co w bagażu? (2008)
 Spotkania (2004)
 Czas podwójny (2001)
 Portret w kropli (1997)
 Okruchy (1994)
 Widok z huty (1990)
 Cień już niedaleko (1984)

Próba materii (1981)
 Wędrujący cień (1979)
 We dwoje (1977)
 Przysmat (1975)
 Sierpień – zapis kronikalny (1971)
 Sobota (1969)
 Rok Franka W. (1967)

Pierwszy krok (1962)
 Muzykanci (1960)
 Ludzie w drodze (1960)
 Dzień bez słońca (1959)
 Z Powiśla (1958)
 Gdzie diabeł mówi dobranoc (1956)
 Jak co dzień (1955)

POLISH DOCUMENTARY CLASSICS: KAZIMIERZ KARABASZ | KLASYKA POLSKIEGO DOKUMENTU: KAZIMIERZ KARABASZ
 POLNISCHE DOKUMENTARFILMKLASSIKER: KAZIMIERZ KARABASZ

Portret w kropli | Portrait In a Drop

D: Kazimierz Karabasz, CI: Stanisław Szablowski, ED: Maria Mendel
 PL 1997, BETACAM, b/w, Doc, OS, 22'

The film shows a single day in a series of similar days in the life of the city. A fragment of reality. A story made up of photos and reflections of people from different backgrounds and of different ages, recorded on cassette tape. Nameless people who emerge from the crowd talk about their fears, dilemmas and hopes.

Film przedstawia jeden dzień z życia miasta wyjęty z szeregu podobnych sobie dni. Wycinek rzeczywistości. Opowieść składająca się z fotografii i zarejestrowanych na taśmie magnetofonowej refleksji ludzi z różnych środowisk i w różnym wieku. Wyłonieni z tłumu anonimowi ludzie opowiadają o swoich lękach, rozterkach i nadziejach.

Der Film zeigt einen Tag aus einer Serie ähnlicher Tage im Leben der Stadt. Ein Bruchstück der Realität. Eine Geschichte, zusammengestellt aus Fotos und den Überlegungen von Menschen verschiedener Herkunft und Altersgruppen, auf Kasette aufgenommen. Anonyme Menschen, die aus der Menge auftauchen, sprechen über ihre Ängste, Probleme und Hoffnungen.

Gdzie diabeł mówi dobranoc | Where the Devil Says Goodnight

D: Kazimierz Karabasz, Władysław Ślesicki, CI: Stanisław Niedbański, ED: Helena Białkowska
 PL 1956, b/w, Doc, OS; 10'

A documentary about the unfinished construction of the District Centre of Culture in Targówek, which became the symbol of forlorn hope among the inhabitants of one of the worst-kept districts in Warsaw. The film is a bold criticism of the political system. Stark pictures and little commentary intensify the message. Somewhere in the background the pigeon-fanciers sing "Jam złodziej czarodziej" ("I'm a crook and a conjurer")... Instead of propaganda slogans, a question is asked: "Whose fault is it that Targówek is still the place where the devil says goodnight?"

Reportaż o niedokończonej budowie Dzielnicego Domu Kultury na Targówku, który stał się symbolem zawiedzionych nadziei mieszkańców jednej z najbardziej zaniedbanych dzielnic Warszawy. Film jest odważną krytyką ustroju. Surowe zdjęcia i oszczędny komentarz potęgują przekaz. Gdzieś w tle gołębiarze śpiewają „Jam złodziej czarodziej”... Zamiast propagandowych haseł pada pytanie: „Kto jest winien, że na Targówku ciągle jeszcze diabeł mówi dobranoc?”

Eine Reportage über den halbfertigen Bau des Kulturzentrums im Warschauer Stadtteil Targówek. Es ist das Symbol der verlorenen Hoffnung der Bewohner dieses Viertels, das als eines der ungepflegtesten Warschaus galt. Der Film ist eine mutige Kritik des politischen Systems. Die Botschaft erfährt eine Zuspitzung durch die starken Bilder und nur wenig Kommentar. Irgendwo im Hintergrund singen die Taubenzüchter „Jam złodziej czarodziej”, („Ich bin ein Gauner und ein Zauberer“) ... Statt Propagandasprüche wird eine Frage gestellt: „Wer trägt die Schuld dafür, dass Targówek immer noch der Ort ist, wo der Teufel Gute Nacht sagt?“

POLISH DOCUMENTARY CLASSICS: KAZIMIERZ KARABASZ | KLASYKA POLSKIEGO DOKUMENTU: KAZIMIERZ KARABASZ
POLNISCHE DOKUMENTARFILMKLASSIKER: KAZIMIERZ KARABASZ

Ludzie z pustego obszaru | People of the Vacant Area

D: Władysław Ślesicki, Kazimierz Karabasz, CI: Stanisław Niedbalski, ED: Helena Białkowska
PL 1957, b/w, Doc, OS, 15'

While making "Where the Devil Says Goodnight", Karabasz and Ślesicki met the youth of Warsaw's Praga district and decided to make a film about them. The documentary hints at certain problems, but the directors avoid expressing unequivocal opinions. They look and listen. Who are these people of the vacant area? What are they like? It's interesting that, many years later, those same people came to the Documentary Film Studio to see themselves as they were years before. A lot has changed in their lives, but the pleasant memories of making the film still remain.

Podczas kręcenia „Gdzie diabeł mówi dobranoc” Karabasz i Ślesicki poznali młodzież z warszawskiej Pragi i postanowili nakręcić o nich film. Dokument sygnalizuje pewien problem, lecz reżyserzy unikają jednoznacznych ocen. Przyglądają się i nasłuchują. Kim są ci ludzie z pustego obszaru? Jacy oni są? Ciekawy jest fakt, że po wielu latach ci ludzie przyszli do Wytwórni Filmów Dokumentalnych by zobaczyć siebie sprzed lat. W ich życiu wiele się zmieniło, lecz ciepłe wspomnienia z kręcenia filmu pozostały.

Während der Dreharbeiten zu „Wo der Teufel Gute Nacht sagt” machten Karabasz und Ślesicki die Bekanntschaft der Jugendlichen im Warschauer Praga-Viertel und beschlossen, auch über sie einen Film zu machen. Bestimmte Probleme werden angedeutet, aber die Regisseure vermeiden eindeutige Aussagen. Sie schauen und hören zu. Wer sind diese Menschen des leeren Gebiets? Wie sind sie? Interessant ist, dass, viele Jahre später, die gleichen Leute ins Filmstudio kamen um sich selbst so zu sehen, wie sie vor vielen Jahren gewesen waren. In ihrem Leben hatte sich viel verändert, geblieben waren aber ihre herzlichen Erinnerungen an die Zeit des Filmdrehens.

Z Powiśla ... | From Powiśle ...

D: Kazimierz Karabasz, CI: Stanisław Niedbalski, ED: Helena Białkowska
PL 1958, b/w, Doc, OS, 10'

A pensive picture of Powiśle, destroyed by war. A painful story of a place in the centre of Warsaw. A mountain of rubble with the Palace of Culture and Science in the background. In his first solo work, Kazimierz Karabasz captured the exceptional atmosphere of this district. Its slow tempo brings to mind Warsaw before the war. A leisurely story of people who are forced to rebuild their lives on the ashes. Against all odds they look with hope into the future. Will their fate change one day?

Pełen zadumy obraz zniszczonego wojną Powiśla. Bolesna historia miejsca w centrum Warszawy. Góra gruzów z Pałacem Kultury w tle. W swoim pierwszym samodzielnym filmie Kazimierz Karabasz uchwycił wyjątkowy nastrój tej dzielnicy. Jej powolne tempo kojarzy się z przedwojenną Warszawą. Nieśpieszna historia ludzi, których życie zmusza do budowania na zgłiszczach. Oni, wbrew wszystkiemu, z nadzieją spoglądają w przyszłość. Czy ich los się kiedyś odmieni?

Ein nachdenkliches Porträt von Powiśle, vom Krieg zerstört. Die schmerzhaft Geschichte eines Orts im Zentrum von Warschau. Ein Schuttberg mit dem Palast der Kultur und der Wissenschaft im Hintergrund. In seiner ersten Soloarbeit hat Kazimierz Karabasz die außergewöhnliche Atmosphäre dieses Viertels eingefangen. Das langsame Tempo erinnert an das Vorkriegs-Warschau. Eine entspannte Geschichte über Menschen, die gezwungen sind, ihr Leben auf der Asche wieder aufzubauen. Gegen alle Widerstände schauen sie mit Hoffnung in die Zukunft. Wird ihr Schicksal sich eines Tages ändern?

POLISH DOCUMENTARY CLASSICS: KAZIMIERZ KARABASZ | KLASYKA POLSKIEGO DOKUMENTU: KAZIMIERZ KARABASZ
 POLNISCHE DOKUMENTARFILMKLASSIKER: KAZIMIERZ KARABASZ

Dzień bez słońca | A Day Without the Sun

D: Kazimierz Karabasz, Władysław Ślesicki, CI: Stanisław Niedbalski, ED: Helena Porębska, Marian Duszyński
 PL 1959, b/w, Doc, OS, 19'

A staged documentary showing Warsaw of the 1950s from the perspective of a lonely, rather sad man. The film was an attempt by young documentary filmmakers to abandon the themes of the "black series" in search of a new approach to creativity. This film is thus closer to Italian neo-realism than to the "black documentaries." The main role went to the respected cameraman and co-creator of many important documentaries, Leszek Krzyżański.

Dokument inscenizowany pokazujący Warszawę lat 50. z perspektywy samotnego, trochę smutnego człowieka. Film był próbą młodych dokumentalistów odejścia od tematyki „czarnej serii”, poszukiwaniem nowej drogi twórczej. Stąd też bliżej temu filmowi do włoskiego neo-realizmu niż do „czarnych dokumentów”. Główną rolę zagrał ceniony operator i współtwórca wielu ważnych dokumentów – Leszek Krzyżański.

Ein inszenierter Dokumentarfilm über Warschau in den 1950er Jahren aus der Sicht eines einsamen, etwas traurigen Mannes. Der Film war der Versuch junger Dokumentarfilmer, die Ideen der „Schwarzen Serie“ aufzugeben auf der Suche nach einer neuen Herangehensweise an die Kreativität. Dieser Film hat deshalb eine größere Nähe zum italienischen Neorealismus als zu den „schwarzen Dokumentarfilmen“. Die Hauptrolle bekam der angesehene Kameramann und Mitautor vieler wichtiger Dokumentarfilme, Leszek Krzyżański.

Muzykanci | The Musicians

D: Kazimierz Karabasz, CI: Stanisław Niedbalski, ED: Lidia Zonn
 PL 1960, b/w, Doc, OS, 9'

One of the most important documentaries in the history of Polish film. This masterpiece of documentary art about the tram-drivers' band rehearsal shows the need to be creative that has been part of human behaviour since time immemorial. The masterly play of light delights, and reflects the intimate character of the rehearsal. The film received many awards: Grand Prix at the Leipzig DOK Festival 1960, Golden Lion at the Venice Film Festival 1960, Golden Dragon at the Kraków Film Festival 1961, first prize at the ISSF Oberhausen 1961, Golden Gate Award at the SFIFF 1961.

Jeden z najważniejszych dokumentów w historii polskiego filmu. Arcydzieło sztuki dokumentu na przykładzie próby orkiestry dętej tramwajarzy obrazuje odwiecznie towarzyszącą człowiekowi potrzebę tworzenia. Mistrzowska gra światła zachwyca i oddaje kameralny charakter próby. Film zdobył wiele nagród: Grand Prix MFFDiA w Lipsku 1960, Złoty Lew MFFKiD Wenecja 1960, Złoty Smok MFFK Kraków 1961, nagroda główna MFFK Oberhausen 1961, Golden Gate Award MFF San Francisco 1961.

Einer der wichtigsten Dokumentarfilme der polnischen Kinogeschichte. Dieses Meisterwerk der Dokumentarkunst über die Probe des Blasorchesters der Straßenbahnfahrer zeigt das Bedürfnis, kreativ zu sein, das seit Anbeginn Teil des menschlichen Verhaltens gewesen ist. Das meisterhafte Spiel mit dem Licht entzückt und reflektiert den intimen Charakter der Probe. Der Film wurde mit zahlreichen Preisen ausgezeichnet: Grand Prix des Leipziger DOK Festivals 1960, Goldener Löwe des Filmfestivals in Venedig 1960, Goldener Drache des Filmfestivals Kraków 1961, Erster Preis bei der ISSF in Oberhausen 1961, Golden Gate Award bei der SFIFF in San Francisco 1961.

POLISH DOCUMENTARY CLASSICS: KAZIMIERZ KARABASZ | KLASYKA POLSKIEGO DOKUMENTU: KAZIMIERZ KARABASZ
 POLNISCHE DOKUMENTARFILMKLASSIKER: KAZIMIERZ KARABASZ

Próba materii | Material Test

D: Kazimierz Karabasz, CI: Zbigniew Wichłacz, ED: Lidia Zonn
 PL 1981, b/w, Doc, OS, 82'

Poles during the period of the first Solidarność. Showing no politics, no pathos. The area under scrutiny is the down-to-earth problems of the inhabitants of Wola in Warsaw: the elderly, the middle-aged, and the young. The film registers different stages of life. The present is confronted by the past, which emerges from memories. What will come next, what should one believe in?

Polacy za czasów pierwszej Solidarności. Bez pokazywania polityki, bez patosu. Obszarem obserwacji są tu przyziemne problemy mieszkańców warszawskiej Woli: ludzi starszych, w średnim wieku i młodszych. Film rejestruje różne etapy życia. Współczesność konfrontowana jest z wyłaniającą się z wspomnień przeszłością. Co będzie dalej, w co wierzyć?

Polen in der Zeit der ersten Solidarność. Ohne Politik und ohne Pathos. Unter Beobachtung sind die ganz normalen Probleme der Einwohner von Wola in Warschau: der Älteren, der Menschen im mittleren Alter, der Jugend. Der Film registriert verschiedene Lebensetappen. Die Gegenwart wird mit der Vergangenheit, die aus der Erinnerung aufsteigt, konfrontiert. Was kommt als Nächstes, an was soll man glauben?

DISCUSSION | DYSKUSJA | DISKUSSION

Mikołaj Jazdon

Mikołaj Jazdon, born in 1971, film expert, lecturer at the Film, Television and New Media Faculty of the Adam Mickiewicz University. Author of the books "Dokumenty Kieślowskiego" (Kieślowski's Documentaries) 2002 and "Kino dokumentalne Kazimierza Karabasz" (Documentary Cinema of Kazimierz Karabasz) 2009. Editor of the volume "Polskie kino niezależne" (Polish Independent Cinema) 2005. Author of studies included in the Polish School of Documentaries DVD edition. Screenwriter for "The Art of the Document" Polish Television series 2008. Director of the International Film Festival "Off Cinema". Runs the Klub Krótkiego Kina (Short Cinema Club) in the "Zamek" Culture Centre in Poznań.

Mikołaj Jazdon (1971), filmoznawca, adiunkt w Katedrze Filmu, Telewizji i Nowych Mediów UAM. Autor książek „Dokumenty Kieślowskiego” (2002) i „Kino dokumentalne Kazimierza Karabasz” (2009). Redaktor tomu „Polskie kino niezależne” (2005). Autor opracowań do edycji DVD z serii Polska Szkoła Dokumentu. Scenarzysta dokumentalnej serii TVP „Sztuka dokumentu” (2008). Dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Filmowego „Off Cinema”. Prowadzi Klub Krótkiego Kina w CK „Zamek” w Poznaniu.

Mikołaj Jazdon, geboren 1971, Filmexperte, Dozent an der Fakultät für Film, Fernsehen und Neue Medien der Adam-Mickiewicz-Universität. Autor der Bücher „Kieślowski's Reportagen“ 2002 und „Das Dokumentarkino von Kazimierz Karabasz“ 2009. Herausgeber des Bandes „Polnisches Independent-Kino“ 2005. Autor von Studien, die in der DVD-Serie der Polnischen Dokumentarschule erschienen sind. Drehbuchautor für „Die Kunst des Dokuments“, polnische Fernsehserie 2008. Direktor des internationalen Filmfestivals „Off Cinema“. Leiter des „Club des Kurzen-Kinos“ im „Zamek“ Kulturzentrum in Poznań.

CALL FOR ENTRY

SPIELFILM · DOKUMENTARFILM

ANIMATIONSFILM · KINDERFILM

· FOKUS · PRODUZENTENPREIS

MUSIKVIDEO · PITCH · DREHBUCH

Einreichungsfrist für alle Sektionen: 31. Januar 2012

41. Internationales Studentenfilmfestival
der HFF Konrad Wolf

24. April - 29. April 2012

info@sehsuechte.de | www.sehsuechte.de

THE FACES OF WESTPOMERANIAN CINEMA OBLICZA ZACHODNIOPOMORSKIEJ KINEMATOGRAFII DIE GESICHTER DES WESTPOMMERSCHEN KINOS

The faces of Westpomeranian cinema is a new item in the EFFD dokumentART programme. The project aims to honour and promote the most prominent filmmakers, not only documentarians, from our region. Each year, during a special festival screening, the festival will present the profile of a chosen filmmaker and their productions. This year we are pleased to present Ms Wiesława Piećko.

Wiesława Piećko, screenwriter, director, documentary producer. Graduate of the Polish National Film School in Łódź and the Academy of Television at Telewizja Polska S.A. in Warsaw, among others. Until 2008 she worked at TVP Szczecin as senior editor, now a member of the TVP Szczecin Programme Committee and the owner of Carino-Bonin company, which deals with film production. Winner of special award for the screenplay for the film „Wilczyce”. She took part in productions carried out by TVP1, TVP2 and TVP Regionalna.

Oblicza zachodniopomorskiej kinematografii to nowy punkt programu EFFD dokumentART. Projekt ma na celu uhonorowanie i promowanie najwybitniejszych twórców filmowych, nie tylko dokumentalistów, z naszego regionu. Każdego roku na festiwalu prezentowana będzie sylwetka wybranego filmowca oraz jego produkcje na specjalnym pokazie festiwalowym. W tym roku pragniemy zaprezentować postać Pani Wiesławy Piećko.

Wiesława Piećko, scenarzystka, reżyserka, producentka filmów dokumentalnych. Absolwentka m.in. PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi oraz Akademii Telewizyjnej przy Telewizji Polskiej S.A. w Warszawie. Do 2008 r. pracowała w TVP Szczecin na stanowisku starszego redaktora, obecnie członek Rady Programowej TVP S.A. oddział w Szczecinie oraz właścicielka firmy Carino-Bonin, zajmującej się produkcją filmową. Laureatka specjalnej Nagrody za scenariusz do filmu „Wilczyce”. Współpracowała przy produkcjach realizowanych przez TVP1, TVP2 oraz TVP Regionalna.

Die Gesichter des Westpommerschen Kinos sind ein neuer Punkt im Programm der EFFD dokumentART. Das Projekt soll die prominentesten Filmemacher – nicht nur Dokumentarfilmer – unserer Regionen würdigen und fördern. Jedes Jahr wird das Festival, in einer besonderen Vorführung, das Profil eines ausgewählten Filmemachers oder einer Filmemacherin und seine bzw. ihre Arbeiten präsentieren. In diesem Jahr freuen wir uns, Frau Wiesława Piećko vorzustellen.

Wiesława Piećko, Drehbuchautorin, Regisseurin, Dokumentarfilmproduzentin. Absolventin u.a. der Filmschule in Łódź und der Fernsehakademie bei Telewizja Polska S.A. in Warschau. Bis 2008 arbeitete sie bei TVP Szczecin als Senior Editor, ist jetzt Mitglied des TVP Szczecin Programmausschusses und Eigentümerin der Produktionsfirma Carino-Bonin. Sie erhielt einen Sonderpreis für ihr Drehbuch zum Film „Wilczyce”. Sie war an Produktionen für TVP1, TVP2 und TVP Regionalna beteiligt.

Discussion | Dyskusja | Diskussion:

Szczecin | Polskie Radio Szczecin | Wednesday 2.11. | 19:00

Guest | Gość | Gast: **Wiesława Piećko**

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Films | Filmy | Filme:

Wandzia też... (2011)
Jak w raju (2007)
Zbyszek i Marta (2006)
My dzieci jego (2005)
Jeden dzień (1996)

Reportage | Reportaże | Reportagen:

Reporterzy 2 przedstawiają m.in. Dziennikarskie prawo
Ekspres reporterów
Magazyn Reporterów
CIRCUM REGIONALE – dla europejskich stacji regionalnych
Lekarz rodzinny w Anglii i Holandii – cykl 3 reportaży

THE FACES OF WESTPOMERANIAN CINEMA | OBLICZA ZACHODNIOPOMORSKIEJ KINEMATOGRAFII
DIE GESICHTER DES WESTPOMMERSCHEN KINOS

Jak w raju | Like paradise

D: Wiesława Piećko, CI: Marcin Przylecki, ED: Mirosław Ostrowski
PL 2006, Col, Doc, OS, 20'

On the edge of the woods in a bleak and dilapidated house, live two old people. She is 77, he is six years younger. They have been married since 1962. They still keep their wedding photo. Their surroundings consist only of goats, dogs and cats. That's how the story of Maria and Antoni Prostack begins, a couple who found their paradise in a sense of freedom.

Na skraju lasu w opuszczonym, zdewastowanym gospodarstwie żyje dwoje starszków. Ona ma 77, on jest o sześć lat młodszy. Od 1962 są małżeństwem. Do tej pory przechowują ślubną fotografię. W ich otoczeniu są jedynie kozy, psy i koty. Tak zaczyna się opowieść o Marii i Antonim Prostackach, którzy w poczuciu wolności znaleźli swój raj.

Am Rande des Waldes in einem öden, heruntergekommenen Haus leben zwei alte Leute. Sie ist 77, er sechs Jahre jünger. Seit 1962 sind sie verheiratet und noch immer haben sie ihr Hochzeitsfoto. Sie sind von nichts als Ziegen, Hunden und Katzen umgeben. So beginnt die Geschichte von Maria und Antoni Prostack, einem Paar, das sein Paradies in einem Gefühl der Freiheit fand.

Jeden dzień | One Day

D: Wiesława Piećko, CI: Leszek Foltyn, ED: Jacek Obłój
PL 1997, Doc, OS, 30'

„Jeden dzień” is the footage of a ten-day rehabilitation period for people who are ill and in the care of young volunteers during that time. It is certainly not just a record of the religious and spiritual nature of the encounter, but of a deeply human need to be needed in life. This mutual dependence and exchange of kindness works both ways.

Na „Jeden dzień” składa się zapis dziesięciodniowego turnusu rehabilitacyjnego dla osób chorych, pozostających w tym czasie pod opieką młodych wolontariuszy. I z całą pewnością jest to zapis nie tylko wymiaru religijnego, duchowego tego spotkania, ale głębokiej ludzkiej potrzeby bycia w życiu potrzebnym. Przy czym ta wzajemna zależność i wymiana dobra odbywa się w obie strony.

„Jeden dzień” ist eine Reportage über einen zehntägigen Rehabilitationsaufenthalt für Kranke, die während dieser Zeit in der Obhut von jungen Freiwilligen sind. Der Film ist sicherlich nicht nur ein Bericht über das Religiöse und das Spirituelle dieser Begegnung, sondern auch über das tiefe menschliche Bedürfnis, im Leben gebraucht zu werden. Diese gegenseitige Abhängigkeit und der Austausch von Menschlichkeit funktionieren in beide Richtungen.

THE FACES OF WESTPOMERANIAN CINEMA | OBLICZA ZACHODNIOPOMORSKIEJ KINEMATOGRAFII
DIE GESICHTER DES WESTPOMMERSCHEN KINOS**My dzieci Jego | We, His Children**

D: Wiesława Piećko, CI: Marcin Przylecki, ED: Dariusz Kulicki
PL 2005, OS, 20'

„My dzieci Jego” is a story about the Kolański family, who live with 16 children in a village near Choszczno. In this unusual family nobody asks for anything, nor do they bear a grudge against the world. Here, from their earliest years they know that independence and the ability to share are paramount. Following their parents’ example, the children try to become self-sufficient. They are put truly to the test when their beloved father has an accident.

„My dzieci Jego” to opowieść o rodzinie Państwa Kolańskich mieszkających z szesnaściorciem dzieci we wsi pod Choszcznem. W tej nietypowej rodzinie nikt o nic nie prosi i nie rości sobie pretensji do świata. Tu od najmłodszych lat wiadomo, że najważniejsza jest samodzielność i umiejętność dzielenia się z innymi. Dzieci biorąc przykład z rodziców wszystko próbują zdobywać i zawdzięczać sobie. Prawdziwym momentem próby staje się wypadek ich ukochanego Ojca.

„My dzieci Jego” ist die Geschichte der Familie Kolański, die mit 16 Kindern in einem Dorf bei Choszczno lebt. In dieser ungewöhnlichen Familie bittet niemand um etwas oder hegt einen Groll gegen die Welt drumherum. Von den ersten Lebensjahren an wissen hier alle, dass Selbstständigkeit und die Fähigkeit zum Teilen ausschlaggebend sind. Den Beispiel ihrer Eltern folgend, versuchen die Kinder sich selbst zu genügen. Sie werden auf eine harte Probe gestellt, als ihr geliebter Vater einen Unfall erleidet.

Portrety – Małgorzata Musioł | Portraits – Małgorzata Musioł

D: Wiesława Piećko, KA :Leszek Foltyn, ED: Dariusz Kulicki
PL 2003, Doc, OS, 8'

Mrs Małgorzata Musioł from Reval is a licensed Peter Hess sound massage trainer. Ever since she came into contact with Tibetan culture and beautiful bowls – over ten years ago – her life has taken a major turn.

Pani Małgorzata Musioł z Rewala jest licencjonowanym trenerem masażu dźwiękiem Petera Hessa. Od kiedy, ponad dziesięć lat temu, p. Małgorzata zetknęła się z kulturą tybetańską i pięknymi misami, jej życie uległo diametralnemu zwrotowi.

Frau Małgorzata Musioł aus Reval ist eine zugelassene Peter-Hess-Klangmassagen-Lehrerin. Seit ihrem ersten Kontakt mit der tibetischen Kultur und mit schönen Schalen – vor mehr als zehn Jahren – hat ihr Leben eine wichtige Wende genommen.

THE FACES OF WESTPOMERANIAN CINEMA | OBLICZA ZACHODNIOPOMORSKIEJ KINEMATOGRAFII
DIE GESICHTER DES WESTPOMMERSCHEN KINOS**Wandzia też ... | Wandzia too ...**

D: Wiesława Piećko, CI: Marcin Przylecki, ED: Magda Budzyń
PL 2011, Col, Doc, OS, 25'

The film "Wandzia too..." begins on the eve of an event that will decide about life or death for the protagonist. It's as if she's saying: "I have nothing to lose, I can be brutally honest with you, I'm leaving you my experiences and emotions as my legacy." The story is deeply moving, because many will find in it a piece of what each of us holds dearest and considers most important.

Film „Wandzia też...” zaczyna się w przededniu sytuacji rozstrzygającej o życiu lub śmierci tytułowej bohaterki. To tak jakby mówiła „nie mam nic do stracenia, mogę być z wami szczerza do bólu, zostawiam wam moje przeżycia i emocje w testamentie”. A opowieść ta porusza do głębi, bo niejeden znajdzie w niej część tego, co w życiu każdego z nas najbliższe i najważniejsze.

Der Film „Wandzia auch ...” beginnt am Abend eines Ereignisses, das über Leben oder Tod der Protagonistin entscheiden wird. Es ist so, als würde sie sagen: „Ich habe nichts zu verlieren, ich kann brutal ehrlich sein, ich hinterlasse meine Erfahrungen und Emotionen als mein Erbe.“ Eine tiefbewegende Geschichte, denn viele werden darin ein Stück von dem finden, was jedem von uns am liebsten und am wichtigsten ist.

MIŁOSZ AT THE 20TH DOKUMENTART MIŁOSZ NA 20. DOKUMENTART MIŁOSZ AUF DER 20. DOKUMENTART

The Sejm of the Republic of Poland has announced the year 2011 the Year of Czesław Miłosz – on the 100th anniversary of the poet's birth.

On this occasion we present you with a special programme: "Miłosz at the 20th EFFD dokumentART", comprised of documentary films on the Nobel Prize winner and an adaptation of his poetic novel "The Issa Valley". These films constitute an audiovisual complement to the artist's work and related critical and literary-theoretical texts.

The titles have been selected in a way that will portray the life and artistic journey of Czesław Miłosz. We will be able to follow him from his childhood and adolescence in Lithuania, through emigration – to Paris and America – to the controversy surrounding the artist's final resting place in the Skalka in Cracow. The films also provide an opportunity to get to know the writer's live statements; he is famous for his colourful, original, witty, and erudite style of speech. The films show the work and figure of Czesław Miłosz from many aspects: emigration, his Polish and European identity, the confrontation with American culture, the relationship between tradition and modernity. In order to familiarise the audience with the figure of Miłosz there will also be discussions with prominent experts on modern Polish literature.

In line with the tradition and profile of the festival, the "Miłosz at the 20th EFFD dokumentART" programme is being realised in both Poland and Germany. The partners are the University of Szczecin and the Alfried Krupp Wissenschaftskolleg Greifswald.

Rok 2011 został ogłoszony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Rokiem Czesława Miłosza – w setną rocznicę urodzin poety.

Z tej okazji prezentujemy program specjalny „Miłosz na 20. EFFD dokumentART”, na który składają się filmy dokumentalne dotyczące noblisty oraz adaptacja jego powieści poetyckiej – „Dolina Issy”. Filmy te stanowią audiowizualne uzupełnienie twórczości artysty i dotyczących jej prac krytycznych i teoretycznoliterackich.

Tytuły zostały wybrane tak, aby pokazać życiową i artystyczną drogę Czesława Miłosza. Będziemy mogli prześledzić ją od dzieciństwa i młodości na Litwie, przez emigrację – paryską i amerykańską – aż po kontrowersje związane z pochowaniem artysty na krakowskiej Skalkie. Dodatkowym walorem jest możliwość poznania żywych wypowiedzi pisarza, słynącego z barwnego, nieszampowego, błyskotliwego i erudycyjnego sposobu wyrażania się. Filmy pokazują twórczość i osobę Czesława Miłosza w wielu aspektach: emigracji, polskiej i europejskiej tożsamości, konfrontacji z kulturą amerykańską, relacji między tradycją i nowoczesnością. Przybliżeniu sylwetki Miłosza służyć będą dyskusje, w których wezmą udział wybitni znawcy polskiej literatury współczesnej.

Zgodnie z tradycją i profilem festiwalu, program „Miłosz na 20. EFFD dokumentART” realizowany jest zarówno w Polsce, jak i w Niemczech. Partnerami są Uniwersytet Szczeciński i Kolegium Naukowe Alfrieda Kruppa w Greifswaldzie.

Der Sejm der Republik Polen hat das Jahr 2011 als Czesław-Miłosz-Jahr ausgerufen, zum Gedenken an den 100. Geburtstag des Dichters.

In diesem Zusammenhang stellen wir Ihnen ein besonderes Programm vor: „Miłosz auf der 20. EFFD dokumentART”, bestehend aus Dokumentarfilmen über den Nobelpreisträger und einer Adaption seines lyrischen Romans „Das Tal der Issa”. Diese Filme bilden eine audiovisuelle Ergänzung zur Arbeit des Künstlers und zu relevanten kritischen und literarisch-theoretischen Texten.

Die Titel wurden ausgewählt, um das Leben und die künstlerische Reise des Czesław Miłosz zu dokumentieren. Wir folgen ihm von seiner Kindheit und Jugend in Litauen in die Emigration nach Paris und Amerika bis zu der Kontroverse über seine letzte Ruhestätte in der Skalka in Krakau. Die Filme bieten auch eine Gelegenheit, die Originalaussagen des Dichters kennenzulernen; er ist bekannt für seinen bildhaften, originellen, witzigen und gebildeten Sprachstil. Die Filme zeigen seine Arbeit und seine Person aus verschiedenen Blickwinkeln: Emigration, seine polnische und europäische Identität, die Auseinandersetzung mit amerikanischer Kultur, die Beziehung zwischen Tradition und Modernität. Um Czesław Miłosz dem Zuschauer noch näher zu bringen, finden auch Diskussionsrunden mit bekannten Experten für moderne polnische Literatur statt.

Wie es bereits Tradition ist – und passend zum Profil des Festivals – wird das Programm „Miłosz auf der 20. EFFD dokumentART“ sowohl in Polen als auch in Deutschland realisiert. Die Partner sind die Universität von Szczecin und das Alfried Krupp Wissenschaftskolleg Greifswald.

Discussions | Dyskusje | Diskussionen:

Greifswald | Alfried Krupp Wissenschaftskolleg Greifswald | Thursday 13.10. | 10:00

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński | Friday 14.10. | 10:00

Guests | Goście | Gäste: **Prof. Andrzej Skrendo, Prof. Robert Cieślak** (Page | s. | S. 143)

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

Przyśnił mi się sen powrotu | I Dreamed a Dream of Returning

D: Andrzej Miłosz, CI: Ryszard Jaworski, ED: Anna Krasowska, Paweł Suchta
PL 2000, Col, Doc, OS, OwG, 23'

With a camera, Andrzej Miłosz accompanies his elder brother during a sentimental journey to Lithuania. After an emigration that lasted several decades, the poet returns to his homeland, to Šeteniai on the Nevėžis River. This journey is an opportunity to recollect early childhood, but also to observe the changes in the places that forever shaped Miłosz's personality and sensibility.

Andrzej Miłosz towarzyszy z kamerą swojemu starszemu bratu w sentymentalnej podróży na Litwę. Po trwającej dziesiątki lat emigracji, poeta powraca do swojej małej ojczyzny, do Szetejny nad Nieważą. Ta podróż jest okazją do przywołania wspomnień z wczesnego dzieciństwa ale i zaobserwowania, jak zmieniły się miejsca, które na zawsze ukształtowały osobowość i wrażliwość Miłosza.

Mit der Kamera begleitet Andrzej Miłosz seinen älteren Bruder auf einer sentimental Reise nach Litauen. Nach einer Emigration, die mehrere Jahrzehnte dauerte, kehrt der Dichter in seine Heimat zurück, nach Šeteniai am Fluß Newezis. Die Reise ist eine Gelegenheit, seine frühe Kindheit in Erinnerung zu rufen, aber auch um die Veränderungen in diesen Orten zu beobachten, die Miłosz' Persönlichkeit und Sensibilität für immer geformt haben.

Wilno Miłosza | Miłosz's Vilnius

D: Andrzej Miłosz, CI: Ryszard Jaworski, ED: Anna Krasowska
PL 2000, Col, Doc, OS, OwG, 27'

Czesław Miłosz continues his journey through Lithuania, visiting the country's capital this time. During a stroll through the streets of Vilnius, the poet recalls his time at school and as a student, his first job and some extraordinary meetings. He also refers to the city's turbulent history and the period of Lithuania's apparent independence until the Soviet invasion in June 1940, which resulted in Miłosz leaving Vilnius – as he believed – forever.

Czesław Miłosz kontynuuje swoją podróż po Litwie, tym razem udając się do stolicy kraju. Podczas przechadzki ulicami Wilna poeta snuje opowieść o czasach szkolnych i studenckich, pierwszej pracy i wyjątkowych spotkaniach. Nawiązuje także do burzliwej historii miasta i okresu pozornej niepodległości Litwy aż do czasu inwazji sowieckiej z czerwca 1940 roku, w wyniku której Miłosz opuścił Wilno, jak sądził, na zawsze.

Czesław Miłosz setzt seine Reise durch Litauen fort und besucht diesmal die Hauptstadt. Auf einem Gang durch die Straßen von Vilnius erzählt der Dichter von seiner Schul- und Studienzeit, seinem ersten Job und ungewöhnlichen Begegnungen. Er erwähnt auch auf die turbulente Geschichte der Stadt und die Jahre der scheinbaren Unabhängigkeit Litauens bis zum sowjetischen Einmarsch im Juni 1940, der dazu führte, dass Miłosz Vilnius – wie er glaubte, für immer – verließ.

Czesław Miłosz wyprawa w dwudziestolecie | Czesław Miłosz's Excursion through the Twenties and Thirties

D: Piotr Mielech, CI: Mieczysław Chudzik, ED: Małgorzata Chycka
PL 2000, Col, Doc, OS, OwG, 25'

A heated debate concerning Czesław Miłosz's most unusual book. The collection of documents presenting Polish history in the 1918 – 1939 period became the topic of a discussion in which the author himself participated, along with the Gazeta Wyborcza editor, Adam Michnik, among others. Miłosz is presented as an expert on the 20-year interwar period and the socio-political situation of those times.

Burzliwa debata, dotycząca najbardziej nietypowej książki w dorobku Czesława Miłosza. Zbiór dokumentów, prezentujących historię Polski w okresie 1918 – 1939, stał się przedmiotem dyskusji, w której wzięli udział m.in. sam autor oraz redaktor Gazety Wyborczej Adam Michnik. Miłosz ukazany jest jako znawca historii dwudziestolecia międzywojennego i sytuacji społeczno-politycznej w tamtych latach.

Eine hitzige Debatte über Czesław Miłosz' ungewöhnlichstes Buch. Die Dokumentensammlung über polnische Geschichte der Jahre 1918 – 1939 wurde zum Thema einer Diskussion, an der sich der Autor selbst beteiligte, u.a. zusammen mit dem Redakteur der Gazeta Wyborcza, Adam Michnik. Miłosz wird als Experte für die 20-jährige Periode zwischen den beiden Weltkriegen und der sozio-politischen Situation der Zeit präsentiert.

Czarodziejska góra. Amerykański portret Czesława Miłosza | The Magic Mountain. An American Portrait of Czesław Miłosz

D: Maria Zmarz-Koczanowicz, CI: Krzysztof Pakulski, ED: Grażyna Gradoń
PL 2000, DVD, Doc, Col, OS, OwG, 60'

Miłosz emigrated to the USA in 1960. For a writer from Europe who had survived one totalitarianism and then plunged into another, the States seemed like a "magic mountain" – a place cut off, by some indefinable quirk of fate, from history. Despite working at the university in Berkeley, he still felt alien. In the film he talks about distance to America, not holding back with ironic and frank comments. Statements from American intellectuals, including Susan Sontag herself, and from former students, complement this portrait of the poet.

Miłosz wyemigrował do USA w 1960 r. Pisarzowi z Europy, która przeżyła jeden totalitaryzm i właśnie pogrążyła się w drugim, Stany jawiły się jako „czarodziejska góra” – przestrzeń niezrozumiałym zrządzeniem losu wyłączona z historii. Mimo pracy na uniwersytecie w Berkeley czuł się obco. W filmie opowiada o dystansie do Ameryki, nie oszczędzając w ironicznych i szczerych komentarzach samego siebie. Wypowiedzi amerykańskich intelektualistów, m.in. samej Susan Sontag i dawnych studentów uzupełniają portret poety.

Miłosz emigrował 1960 in die USA. Für einen Schriftsteller aus Europa, der ein totalitäres Regime überlebt hatte und dann in ein anderes hineinstürzte, erschienen die Staaten wie ein „Zauberberg“, ein Ort, der durch eine unerklärliche Wendung des Schicksals von der Geschichte abgeschnitten wurde. Trotz seiner Arbeit an der Universität in Berkeley fühlte er sich fremd. Im Film spricht er über die Distanz zu Amerika und hält mit ironischen und ehrlichen Kommentaren nicht zurück. Aussagen von amerikanischen Intellektuellen, unter ihnen Susan Sontag, und von früheren Studenten, ergänzen das Porträt des Dichters.

Trzynasty pochowany | The Thirteenth Buried

D: Marta Kalinowska, Miłosz Koziół, CI: Marcin Łaskawiec, ED: Tomasz Pobożniak
PL 2008, DVD, Col, Doc, OS, OWG, 19'

The thirteenth dignitary to be buried in the Crypt of the Meritorious in the Pauline Fathers Monastery at Skalka was Czesław Miłosz. Others were Jan Długosz, Stanisław Wyspiański and Karol Szymanowski. Putting the Nobel Prize winner in the Tomb of the Meritorious sparked a discussion that was far from meritorious – the topic being the writer himself. The opponents of this honourable burial place accused him of spitting on Polishness and Catholicism, of being a Lithuanian or a cosmopolitan – not a true Pole. In „Trzynasty Pochowany“ these views are counterbalanced by those of Polish intellectuals.

Trzynastym pochowanym w Krypcie Zasłużonych w Klasztorze Ojców Paulinów na Skalkę w Krakowie jest Czesław Miłosz. Spoczywają tam między innymi Jan Długosz, Stanisław Wyspiański, Karol Szymanowski. Pochowanie noblisty w Krypcie Zasłużonych stało się powodem mało merytorycznej dyskusji wokół osoby pisarza, któremu przeciwnicy tak zaszczytnego miejsca pochówku zarzucali opluwanie polskości i katolicyzmu, bycie Litwinem bądź kosmopolitą – nie prawdziwym Polakiem. W „Trzynastym pochowanym” poglądy te próbują zrównoważyć wypowiedzi polskich intelektualistów

Der dreizehnte Würdenträger, der in der Krypta der Verdienten im Paulinenkloster auf dem Skalka beerdigt wurde, war Czesław Miłosz. Andere waren Jan Długosz, Stanisław Wyspiański und Karol Szymanowski. Den Nobelpreisträger zu den Verdienten zu legen hat eine Diskussion ausgelöst, die alles andere als verdient war – es ging um den Dichter selbst. Die Gegner der ehrenvollen Beisetzung warfen ihm vor, das Polnischsein und den Katholizismus bespuckt zu haben, ein Litauer oder Kosmopolit gewesen zu sein – kein echter Pole. In „Trzynasty pochowany” liefern polnische Intellektuelle Gegenargumente zu diesen Ansichten.

Prof. Andrzej Skrendo

A literary historian and literary critic. Professor at the University of Szczecin in the Department of Theory and Anthropology of Literature at the Institute of Polish and Cultural Studies. His special field is twentieth century poetry. He is, among other things, author of the following works: „Tadeusz Różewicz i granice literatury. Poetyka i etyka transgresji” (Tadeusz Różewicz and Literature Boundaries. Poetics and Ethics of Transgression) (2002), „Poezja Modernizmu. Interpretacje” (Modernistic Poetry. Interpretations) (2005), and co-author of the study „Konstruktywizm w badaniach literackich. Antologia” (Constructivism in Literature Studies. An Anthology) (2006).

Historyk literatury i krytyk literacki. Profesor Uniwersytetu Szczecińskiego, pracuje w Zakładzie Teorii i Antropologii Literatury w Instytucie Polonistyki i Kulturoznawstwa. Zajmuje się poezją XX wieku. Jest m.in. autorem prac: „Tadeusz Różewicz i granice literatury. Poetyka i etyka transgresji” (2002), „Poezja Modernizmu. Interpretacje” (2005), współautorem opracowania „Konstruktywizm w badaniach literackich. Antologia” (2006).

Ein Literaturhistoriker und Literaturkritiker. Er ist Professor an der Universität Szczecin, in der Abteilung Theorie und Anthropologie der Literatur am Institut für Polnische und Kulturelle Studien. Sein Spezialgebiet ist die Lyrik des 20. Jahrhunderts. Er ist u. a. Autor der folgenden Werke: „Tadeusz Różewicz i granice literatury. Poetyka i etyka transgresji” (Tadeusz Różewicz und literarische Grenzen. Poetik und Ethik der Transgression) (2002), „Poezja Modernizmu. Interpretacje” (Modernistische Lyrik. Interpretationen) (2005), und Co-Autor der Studie „Konstruktywizm w badaniach literackich. Antologia” (Konstruktivismis in Literaturstudien. Eine Anthologie) (2006).

Prof. Robert Cieślak

Literature and culture expert, journalist, professor at the Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw and at the University of Szczecin. Since 1998 works for the Polish Radio Szczecin. Field of research: Polish poetry of the 20th century, borderlines and correspondence of the arts, visual culture, changes in the media after 1990. Literary and theatre critic. Some of his publications: “Oko poety. Poezja Tadeusza Różewicza wobec sztuk wizualnych” (1999); “Poezja wobec kryzysu władzy wzroku. Studia o słowie, obrazie i percepcji” (2006).

Literaturoznawca, kulturoznawca i dziennikarz, profesor UKSW w Warszawie oraz US w Szczecinie. Od 1998 współpracownik PR Szczecin. Zainteresowania badawcze: poezja polska XX wieku, pogranicza i korespondencje sztuk, kultura wizualna, przemiany mediów po 1990. Uprawia krytykę literacką i teatralną. Opublikował m.in. „Oko poety. Poezja Tadeusza Różewicza wobec sztuk wizualnych” (1999); „Poezja wobec kryzysu władzy wzroku. Studia o słowie, obrazie i percepcji” (2006).

Robert Cieślak – Literatur- und Kulturexperte, Journalist, Professor an der Kardinal-Stefan-Wyszyński-Universität Szczecin. Arbeitet seit 1998 für das polnische Radio Szczecin. Forschungsbereich: Polnische Lyrik des 20. Jahrhunderts, Grenzen und Korrespondenz der Kunst, visuelle Kultur, Veränderungen in den Medien nach 1990. Literatur- und Theaterkritiker. Einige seine Veröffentlichungen: „Oko poety. Poezja Tadeusza Różewicza wobec sztuk wizualnych” (1999); „Poezja wobec kryzysu władzy wzroku. Studia o słowie, obrazie i percepcji” (2006).

Dolina Issy | The Issa Valley

D: Tadeusz Konwicki, CI: Jerzy Łukaszewicz, ED: Krystyna Rutkowska
PL 1982, DVD, Col, Fi, OS, OwG, 102'

A poetic novel by Czesław Miłosz, constructed in a non-linear way, brought to the screen by filmmaker and writer Tadeusz Konwicki. Like Miłosz he came from the pre-war Polish part of Lithuania. It's hard to say whether such a feat performed by a non-writer filmmaker from a different background would have achieved such quality. It's a suggestive picture of the past – a Polish-Lithuanian area where languages and faiths combine. A childhood memory, where beauty and security are on familiar terms with the sinking feeling of the cruelty of the adult world.

Poetycką, nielinearnie skonstruowaną powieść Czesława Miłosza przeniósł na ekran filmowiec i pisarz Tadeusz Konwicki, podobnie jak Miłosz pochodzący z przedwojennej polskiej części Litwy. Trudno powiedzieć, czy zabieg ten wykonany przez filmowca – nie pisarza, z innym doświadczeniem historycznym i kulturowym, stworzyłby podobną jakość. To sugestywny obraz przeszłości – polsko-litewskiego obszaru, gdzie mieszają się języki i wiary. To wspomnienie z dzieciństwa, gdzie piękno i bezpieczeństwo są za pan brat z przecuciem okrucieństwa świata dorosłego.

Der poetische, nicht linear aufgebaute Roman von Czesław Miłosz wurde vom Filmemacher und Autor Tadeusz Konwicki verfilmt. Wie Miłosz stammt er aus dem Teil Litauens, der vor dem Zweiten Weltkrieg polnisch war. Schwer zu sagen, ob diese Umsetzung von einem nicht-schreibenden Filmemacher mit einem anderen Hintergrund so gelungen wäre. Er zeigt ein anregendes Bild der Vergangenheit, ein polnisch-litauisches Gebiet, in dem Sprachen und Glauben sich vermischen. Eine Kindheitserinnerung, in der Schönheit und Sicherheit mit der drohenden Gewalt der Erwachsenenwelt Hand in Hand gehen.

TIME FOR RIVALS: KRAKOW FILM FESTIVAL CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

The Krakow Film Festival is one of Europe's oldest events dedicated to documentaries, animated films and feature shorts. During the festival's seven days, the audience have the opportunity to see about 250 films from Poland and around the world. They are presented in competition sections and in special screenings such as author retrospectives, theme presentations, archival screenings. The festival is accompanied by exhibitions, concerts, outdoor presentations, and meetings with authors. Each year, the Krakow Film Festival is attended by over 600 Polish and international guests: directors, producers, festival programmers, and numerous members of the Cracow public.

In 2012, the festival will take place from 28 May to 3 June.

Krakowski Festiwal Filmowy jest jedną z najstarszych imprez w Europie poświęconych filmom dokumentalnym, animowanym oraz krótkim fabułom. Podczas 7 festiwalowych dni widzowie mają okazję obejrzeć około 250 filmów z Polski i z całego świata. Prezentowane są one w sekcjach konkursowych oraz w pokazach specjalnych, takich jak retrospektywy twórców, pokazy tematyczne, projekcje archiwalne. Festiwalowi towarzyszą wystawy, koncerty, pokazy plenerowe oraz spotkania z twórcami. Krakowski Festiwal Filmowy co roku odwiedza ponad 600 polskich i międzynarodowych gości: reżyserów, producentów, programatorów festiwalu oraz liczna krakowska publiczność.

W 2012 roku Festiwal odbędzie się w dniach 28 maja – 3 czerwca.

Das Krakow Film Festival ist eines der ältesten europäischen Festivals, das Dokumentar-, Animations- und Feature-Kurzfilmen gewidmet ist. Während der sieben Tage des Treffens haben Zuschauer Gelegenheit, ca. 250 Filme aus Polen und der ganzen Welt zu sehen. Sie werden in Wettbewerbsteilen und besonderen Vorführungen gezeigt, z. B. Autorenretrospektiven, Themenpräsentationen, Archiv-Präsentationen. Das Festival wird begleitet von Ausstellungen, Konzerten, Freilichtvorführungen und Treffen mit Autoren. Jedes Jahr kommen mehr als 600 polnische und internationale Gäste zum Krakauer Festival: Regisseure, Produzenten, Festival-Programmdirektoren und viele Krakauer Bürger.

2012 findet das Festival zwischen dem 28. Mai und dem 3. Juni statt.

Discussions | Dyskusje | Diskussionen:

Szczecin | Kino Zamek | Friday 4.11. | 16:00

Guest | Gość | Gast: **Barbara Orlicz-Szczypuła** (Page | s. | S. 150)

Moderator | Moderation: Małgorzata Frymus

KRAKOWSKI
FESTIWAL
FILMOWY
KRAKOW
FILM
FESTIVAL

TIME FOR RIVALS: KRAKÓW FILM FESTIVAL | CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY
 WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

Golden Dragon at the 50th KFF
 Złoty Smok na 50. KFF
 Goldener Drache beim 50. KFF

Poza zasięgiem | Out of Reach

D: Jakub Stożek, CI: Michał Sosna, ED: Jakub Stożek
 PL 2010, Col, Doc, OS, 30'

Klaudia and Karolina were raised most of their lives without a mother. A complicated family situation taught the sisters a degree of responsibility and independence greater than that of other teenagers. The girls are impressively mature, they solve their problems on their own, support each other under any circumstances. On the brink of adulthood, they will once more attempt to rebuild the family ties that have been neglected for years by the adults. But this will not be that simple...

Klaudia i Karolina przez większość swojego życia wychowywały się bez matki. Skomplikowana sytuacja rodzinna spowodowała, że siostry musiały nauczyć się większej odpowiedzialności i samodzielności niż inne nastolatki. Dziewczyny imponują dojrzałością, same rozwiązują własne problemy, wspierają się nawzajem w każdej sytuacji. U progu wejścia w dorosłe życie jeszcze raz próbują odbudować relacje rodzinne, które przez lata były zaniedbywane przez dorosłych. Jednak nie będzie to takie proste...

Klaudia und Karolina wurden die meiste Zeit ohne Mutter großgezogen. In ihrer komplizierten Familiensituation lernten die Schwestern eine größere Verantwortung und Unabhängigkeit als andere Teenager. Die Mädchen sind beeindruckend reif, lösen ihre Probleme allein, unterstützen einander unter allen Umständen. Auf der Schwelle zum Erwachsensein wollen sie noch einmal versuchen, die Familienbande, die jahrelang von den Erwachsenen vernachlässigt wurden, wiederaufzubauen. Aber dies wird keine einfache Aufgabe sein...

Jakub Stożek

Bez upadku (2008)
 Z dystansu (2006)
 Wszystko się łoży (2006)
 Jestem (2005)

Jakub Stożek: Graduated from the Department of English Studies at the Jagiellonian University in Cracow and in directing from the Katowice Film School (2008). Author of animated shorts and documentaries: "Jestem" (2005), "Wszystko się łoży" (Everything Will Be Fine) (2006), "Z dystansu" (From a Distance) (2006), "Bez upadku" (No Collapse) (2008).

Jakub Stożek: Absolwent Wydziału Filologii Angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (2008). Autor krótkometrażowych filmów animowanych i dokumentalnych „Jestem” (2005), „Wszystko się łoży” (2006), „Z dystansu” (2006), „Bez upadku” (2008).

Jakub Stożek: Absolvent der Abteilung für Anglistik der Jagiellonen-Universität in Krakau und Regie an der Filmschule in Katowice (2008). Autor der animierten Kurz- und Dokumentarfilme „Jestem“ (2005), „Wszystko się łoży“ (Alles wird gut) (2006), „Z dystansu“ (Aus der Ferne) (2006), „Bez upadku“ (Kein Zusammenbruch) (2008).

TIME FOR RIVALS: KRAKÓW FILM FESTIVAL | CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY
 WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

Silver Dragon for Best Documentary at the 50th KFF
 Srebrny Smok dla najlepszego dokumentu na 50. KFF
 Silberner Drache für den besten Dokumentarfilm beim 50. KFF

The darkness of a Day | W mroku

D, ED: Jay Rosenblatt
 USA 2009, Doc, OwPL, 26'

A montage documentary comprised of fragments of archival films about suicide and the accompanying states of depression, loneliness, sorrow. Here we have an elderly married couple deciding upon the final step, there a Japanese teenage girl jumping into a volcano, there too is Ernest Hemingway ... The old footage is accompanied by notes from a diary that belonged to a friend of the director's brother; the friend committed suicide.

Dokument montażowy złożony z fragmentów archiwalnych filmów poświęconych samobójstwom i towarzyszącym im stanom depresji, samotności, smutku. Oto pewne małżeństwo starszych ludzi decyduje się na krok ostateczny, oto japońska nastolatka wskakuje do wulkanu, oto Ernest Hemingway... Starym taśmom towarzyszą zapiski z pamiętnika przyjaciela brata reżysera, który popełnił samobójstwo.

Ein Montage-Dokumentarfilm aus Fragmenten von Archivmaterial über Selbstmord und die Zustände der Depression, Einsamkeit und Trauer, die ihn begleiten. Hier sehen wir ein älteres Ehepaar, das sich zum letzten Schritt entschließt, dort eine junge japanische Frau, die in einen Vulkan springt, dort auch Ernest Hemingway... Das alte Material wird von Notizen begleitet, die aus dem Tagebuch eines Freundes des Bruders von Jay Rosenblatt stammen; der Freund beging Selbstmord.

Jay Rosenblatt

The Darkness of Day (2009)
 Beginning Filmmaking (2008)
 Phantom Limb (2005)
 Human Remains (1998)
 King of the Jews (2000)

A Pregnant Moment (1999)
 Period Piece (1996)
 Paris X 2 (1988)
 Blood Test (1985)
 Doubt (1981)

Jay Rosenblatt: Psychology graduate, works as a therapist. Scholarship holder of the Guggenheim and Rockefeller Foundation. For his films, which he has been making for 25 years, he has won many prestigious prizes and distinctions.

Jay Rosenblatt: Ukończył psychologię, pracuje jako terapeuta. Jest stypendystą Fundacji Guggenheima i Rockefellera. Za swoje filmy, które realizuje od ćwierćwiecza, otrzymał wiele prestiżowych nagród i wyróżnień.

Jay Rosenblatt: Psychologe, arbeitet als Therapeut. Er war Stipendiat der Guggenheim- und Rockefeller-Stiftung. Für seine Filme, die er seit 25 Jahren macht, hat er viele bedeutende Preise und Auszeichnungen gewonnen.

TIME FOR RIVALS: KRAKÓW FILM FESTIVAL | CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY
 WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

Maciej Szumowski Award funded by Kino Polska at the 50th KFF
 Nagroda im. Macieja Szumowskiego ufundowana przez Kino Polska na 50. KFF
 Maciej-Szumowski-Preis gestiftet vom Kino Polska beim 50. KFF

Marysina polana | Dog Hill

RE: Grzegorz Zariczny, KA: Weronika Bilska, SC: Grzegorz Zariczny
 PL 2010, Col, Doc, OwPl, 39'

Four shepherds meet while guarding their flocks far from home and the comforts of civilisation. They spend many months in the shepherds' hut, busy with their routine duties. But nothing brings lonely men closer together than talking, especially about women. They open their hearts to their companions, they share views and experiences, they support each other and they quarrel. Their lives are dependent on the seasons and nature's rhythm. In a few months they will meet on Dog Hill again.

Czterech juhasów spotyka się na wypasie owiec z dala od domu i dobrodziejstw cywilizacji. W baczce spędzają wiele miesięcy, zajmując się zwykłymi pasterskimi czynnościami. Ale nic tak nie zbliża samotnych mężczyzn jak rozmowa, zwłaszcza o kobietach. Otwierają więc przed współtowarzyszami swoje serca, wymieniają się poglądami i doświadczeniami, wspierają się nawzajem i spierają. Ich życie uzależnione jest od pór roku i rytmu natury. Za kilka miesięcy znowu spotkają się na Marysinej Polanie.

Vier Hirten kommen zusammen, während sie ihre Herden hüten, weit weg von Zuhause und fern der Bequemlichkeiten der Zivilisation. Sie verbringen viele Monate in der Hirtenhütte, mit ihren täglichen Aufgaben beschäftigt. Aber nichts führt einsame Männer näher zusammen als das Reden, besonders über Frauen. Sie öffnen einander ihre Herzen, teilen ihre Meinungen und Erfahrungen, unterstützen einander und streiten. Ihr Leben ist vom Rhythmus der Jahreszeiten und der Natur geprägt. In wenigen Monaten werden sie sich wieder auf dem Hundehügel treffen.

Grzegorz Zariczny

Podróż (2008)
 Marysia (2007)
 Prezes (2006)
 Druga strona (2006)

Grzegorz Zariczny: Born in 1983. In 2008 he started his documentary course at the Andrzej Wajda Master School of Film Directing. At present, he is studying at the Katowice Film School. During his studies he filmed the documentary "Prezes" (Chairman) (2006) and the feature etudes "Marysia" (2007) and "Druga strona" (The Other Side) (2006). His documentary "Podróż" (The Journey) (2008) was created at the Wajda School. Worked for the TVP3 channel, making television reportages and the Nowa Huta Film Chronicle. At present he is working on the documentary film "Gwizdek" (Whistle).

Grzegorz Zariczny urodził się w 1983 roku. W 2008 rozpoczął kurs dokumentalny w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Obecnie studiuje na Wydziale Radia i Telewizji na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Podczas studiów nakręcił dokument „Prezes” (2006) oraz etiudy fabularne „Marysia” (2007) i „Druga strona” (2006). W Szkole Wajdy powstał jego dokument „Podróż” (2008). Pracował dla TVP3 przy realizacji reportaży telewizyjnych oraz Nowohuckiej Kroniki Filmowej. Obecnie pracuje nad filmem dokumentalnym „Gwizdek”.

Grzegorz Zariczny: Geboren 1983. Begann 2008 ein Dokumentarfilm-Studium an der Andrzej-Wajda-Meisterschule. Studiert zur Zeit an der Filmschule in Katowice. Während des Studiums drehte er den Dokumentarfilm „Prezes“ (Vorsitzender) (2006) und die Feature-Studien „Marysia“ (2007) und „Druga strona“ (Die andere Seite) (2006). Seine Dokumentation „Podróż“ (Die Reise) (2008) wurde an der Wajda-Schule gedreht. Er arbeitete für den Fernsehsender TVP3, wo er Reportagen drehte, und für die Nowa Huta Filmchronik. Zurzeit arbeitet er an dem Dokumentarfilm „Gwizdek“ (Pfeife).

TIME FOR RIVALS: KRAKÓW FILM FESTIVAL | CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY
 WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

Silver Dragon for best documentary film at the 51st KFF
 Srebrny Smok za najlepszy film dokumentalny na 51. KFF
 Silberner Drache für den besten Dokumentarfilm beim 51. KFF

Viagem a Cabo Verde - A Journey to Cape Verde | Podróż na Wyspy Zielonego Przylądka

RE, KA: José Miguel Ribeiro, SC: Diogo Carvalho, João Miguel Real
 P 2010, Col, An, OwPl, 17'

What if, one day, one were to give up using the car in favour of walking? The film's protagonist accepts the challenge and sets out on a journey on foot into the unknown, which, instead of on photographic film, is documented on the pages of a richly illustrated journal. Forced to count only on himself, he discovers a genuine love of walking. José Miguel Ribeiro's extraordinarily vivid vision is a praise of colour, spots and the freedom with which this uncharted world opens up before the viewer.

A gdyby pewnego dnia zrezygnować z korzystania z samochodu na rzecz chodzenia? Bohater filmu podejmuje to wyzwanie i udaje się w pieszą podróż w nieznane, którą, zamiast na kliszach fotograficznych, dokumentuje na stronach bogato ilustrowanego dziennika. Zmuszony polegać tylko na sobie, odkrywa prawdziwy smak wędrowania. Niezwykle plastyczna wizja José Miguela Ribeiro jest pochwałą koloru, plamy i swobody, z jaką otwiera się przed widzami ten niezbadany świat.

Was wäre, wenn man eines Tages das Autofahren aufgeben würde und stattdessen zu Fuß ginge? Der Protagonist des Films nimmt diese Herausforderung an und macht sich auf eine Reise zu Fuß ins Unbekannte, dokumentiert nicht auf Film, sondern auf den Seiten eines reich illustrierten Journals. Auf sich selbst gestellt, entdeckt er seine Liebe zum Wandern. José Miguel Ribeiro's ungewöhnlich lebendige Vision ist ein Lobgesang auf Farben, Flecken und die Freiheit, mit der sich diese unbekannte Welt dem Zuschauer öffnet.

José Miguel Ribeiro

Viagem a Cabo Verde (2010)
 Abraço do Vento (2004)
 A Suspeita (2000)
 O Banquete da Rainha (1994)
 Oeufs (1994)

José Miguel Ribeiro: Graduated from the Lisbon College of Fine Arts (ESBAL), studied drawing and stop-motion animation at the Lazenec-Bretagne in Rennes and at the Filmógrafo in Porto. As director, he worked on many animated projects. In 2007, along with Nuno Beato and Eva Yébenes, he established the "Sardinha em Lata" production company. Apart from cinema, he also works as a book illustrator.

José Miguel Ribeiro ukończył Wyższą Szkołę Sztuk Pięknych (ESBAL) w Lizbonie, studiował rysunek i animację lalkową w Lazenec-Bretagne w Rennes oraz w Filmógrafo w Porto. Jako reżyser pracował nad różnymi projektami animowanymi. W 2007 roku, wraz z Nuno Beato i Evą Yébenes, utworzył firmę producencką „Sardinha em Lata”. Oprócz kinematografii zajmuje się również ilustracją książek.

José Miguel Ribeiro: Absolvent der ESBAL Kunsthochschule in Lissabon, studierte Zeichnen und Stop-Motion-Animation an der Lazenec-Bretagne in Rennes und der Filmógrafo in Porto. Hat als Regisseur an vielen Animationsprojekten gearbeitet. 2007 gründete er mit Nuno Beato und Eva Yébenes die Produktionsfirma „Sardinha em Lata“. Er macht nicht nur Filme, sondern ist auch Buchillustrator.

TIME FOR RIVALS: KRAKÓW FILM FESTIVAL | CZAS DLA KONKURENCJI: KRAKOWSKI FESTIWAL FILMOWY
 WAS MACHT DIE KONKURRENZ: KRAKOW FILM FESTIVAL

DISCUSSION | DYSKUSJA | DISKUSSION

Barbara Orlicz-Szczypuła

*Vice-president of the Krakow Film Foundation,
 Director of the Programme Office of the Krakow
 Film Festival*

Barbara Orlicz-Szczypuła graduated from the Jagiellonian University's Institute of Ethnology and Cultural Anthropology. Programmer of the Krakow Film Festival, the oldest and one of the most important festivals for documentaries and short films in Poland. Associated with the KFF since 1995, in 2003 she became head of its programme office. Since 2005 she has been producer of the Krakow Film Market. In 2006 she became vice-president of the Krakow Film Foundation, an organisation that promotes Polish documentaries and short films in Poland and abroad.

Wiceprezes Krakowskiej Fundacji Filmowej,
 Dyrektor biura programowego Krakowskiego
 Festiwalu Filmowego.

Barbara Orlicz-Szczypuła, absolwentka Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej na Wydziale Historii UJ. Programator Krakowskiego Festiwalu Filmowego, najstarszego i jednego z najważniejszych festiwali filmów dokumentalnych i krótkometrażowych w Polsce. Z KFF związana od 1995 r. Od 2003 r. prowadzi biuro programowe festiwalu, a od 2005 jest producentem Krakowskich Targów Filmowych. W 2006 r. została wiceprezesem Krakowskiej Fundacji Filmowej, organizacji zajmującej się promocją polskich filmów dokumentalnych i krótkometrażowych w Polsce i za granicą.

Stellvertretende Vorstandsvorsitzende der
 Krakauer Film Stiftung,
 Leiterin des Programmbüros der Krakauer Film
 Stiftung

Barbara Orlicz-Szczypuła, Absolventin des Instituts für Ethnologie und kulturelle Anthropologie an der Jagiellonen-Universität. Programmdirektorin des Krakauer Filmfestivals, eines der ältesten und wichtigsten Festivals für Dokumentar- und Kurzfilme in Polen. Mit dem KFF seit 1995 verbunden. Seit 2003 leitet sie das Programmbüro des Festivals, seit 2005 ist sie Produzentin des Krakauer Filmmarkts. 2006 wurde sie Vizepräsidentin der Krakauer Filmstiftung, eine Organisation zur Förderung polnischer Dokumentar- und Kurzfilme im In- und Ausland.

COMMON BORDERS WSPÓLNE GRANICE GEMEINSAME GRENZEN

The Polish edition of the transfrontier festival, which is what the EFFD dokumentART is, has a very strong bias towards the identity and geo-political issues that are very much alive in Szczecin and in the Western Pomeranian region. The festival block "Common Borders" is back in the programme, exploring once again the various aspects of the term "border." This year, we present two films that are formally very different. "Nowa Amerika Tours" is the footage of a journey through a country whose establishment cancels out the old borders but does not create new ones. As the film's creators write: "This is not just a film, it is an invitation for all the inhabitants of Szczettinstan (one of four Nowa Amerika states): Come and join us!" "Zaungäste – zza płotu" ("On-lookers") is a Polish-German documentary film project. It is a formally intriguing experiment inspired by the classic Polish documentary filmmaker Kazimierz Karabasz and the Berlin Academy of Art. Film presentations and the accompanying discussions are an opportunity to reflect on what borders are: in the modern world, in Europe, in the region. Borders and transfrontierism – important notions that reality, as well as pondering it, make subject to constant redefinition.

Polska odsłona festiwalu transgranicznego, jakim jest EFFD dokumentART, ma bardzo silne ukierunkowanie na kwestie tożsamościowe i geopolityczne, żywe w samym Szczecinie i regionie zachodniopomorskim. Blok festiwalowy „Wspólne granice” odbywa się po raz kolejny, każdorazowo eksplorując różnorodne zagadnienia pojęcia „granicy”. W tym roku prezentujemy dwa filmy, bardzo różne formalnie. „Nowa Amerika Tours” to zapis podróży po kraju, którego ustanowienie niweluje stare granice, lecz nie tworzy nowych. Jak piszą jego autorzy: to nie tylko film, lecz zaproszenie do wszystkich mieszkańców Szczettinstanu (jednego z 4 stanów Nowej Ameriki), żeby do nas dołączyli! „Zaungäste – zza płotu” jest polsko-niemieckim filmowym projektem dokumentalnym. To intrygujący formalnie eksperyment, powstały z inspiracji klasyka polskiego dokumentu Kazimierza Karabasa i berlińskiej Akademii Sztuki. Prezentacje filmowe i towarzyszące im dyskusje są okazją do zastanowienia się nad tym, czym są granice: we współczesnym świecie, Europie, regionie. Granice i transgraniczność – ważne pojęcia, które zarówno rzeczywistość, jak i refleksja nad nią poddają nieustającej redefinicji.

Die polnische Ausgabe des grenzübergreifenden Festivals – schließlich ist die EFFD dokumentART genau das – hat eine sehr starke Ausrichtung auf Identität und geopolitische Themen, die in Szczecin und in der Region Westpommern quicklebendig sind. Der Festivalblock „Gemeinsame Grenzen” ist ins Programm zurückgekehrt und untersucht erneut die verschiedenen Aspekte des Begriffs „Grenze”. In diesem Jahr zeigen wir zwei formal sehr unterschiedliche Filme. „Nowa Amerika Tours” dokumentiert eine Reise durch ein Land, dessen Gründung die alten Grenzen weggewischt hat, ohne neue festzulegen. Wie die Filmemacher schreiben: „Es ist nicht nur ein Film, es ist eine Einladung an alle Bewohner von Szczettinstan (eine der vier neuen Staaten von Nowa Amerika): Macht mit!“ „Zaungäste – zza płotu” ist ein polnisch-deutsches Dokumentarfilmprojekt. Formal ist es ein faszinierendes Experiment, inspiriert vom polnischen Macher klassischer Dokumentarfilme Kazimierz Karabasz und von der Berliner Akademie der Künste. Filmpräsentationen und die anschließenden Diskussionen bieten die Gelegenheit, über Grenzen nachzudenken: in der modernen Welt, in Europa, in der Region. Grenzen und „Grenzüberschreitungen”, Aktivitäten über Grenzen hinweg, sind wichtige Begriffe, die durch die Realität und das Nachsinnen darüber, der ständigen Neudefinition ausgesetzt sind.

Discussions | Dyskusje | Diskussionen:

Szczecin | Uniwersytet Szczeciński, Aula | Friday 4.11. | 12:30

Guest | Gość | Gast: **Michael Kurzwelly** (Page | s. | S. 152), **Przemysław Lewandowski** (Page | s. | S. 154)

Moderator | Moderation: Bartosz Wójcik

Szczecin | Kino Obserwatorium | Saturday 5.11. | 12:00

Guest | Gość | Gast: **Leszek Dawid**, **Matl Findel** (Page | s. | S. 153)

Moderator | Moderation: Andrzej Skrendo

© Andrzej Łazowski

Nowa Amerika Tours

D: Michael Kurzwelly, KA, ED: Sascha Leeske
Nowa Amerika 2011, DVD, Col, OwG, OwPL, 66'

Nowa Amerika is a new country: a federation comprised of four states (Szczettinstan, Terra Incognita, Lebuser Ziemia and Schlonsk). The borders are fluid, but Nowa Amerika has a backbone made up of the former Polish-German border, i.e. the rivers Odera and Nyße. In May 2011, 50 experts set out on an expedition from Szczettin to Zgörzelic and back to explore the country from north to south and to do some networking...

It's not just a film, but an invitation for all the inhabitants of Szczettinstan to join in.
www.nowa-amerika.net

Nowa Amerika to nowe państwo: federacja, złożona z 4 stanów (Szczettinstan, Terra Incognita, Lebuser Ziemia i Schlonsk). Granice są płynne, ale Nowa Amerika posiada kręgosłup, który tworzy dawna granica polsko-niemiecka, czyli rzeki Odera i Nyße. W maju 2011 r. wystartowała 50-osobowa ekspedycja ekspertów ze Szczettina do Zgörzelic i z powrotem, żeby badać nasz kraj od północy do południa i żeby się sieciować...

To nie tylko film, lecz zaproszenie skierowane do wszystkich mieszkańców Szczettinstanu, żeby do nas dołączyli.

www.nowa-amerika.net

Nowa Amerika ist ein neues Land: eine Föderation aus vier Staaten (Szczettinstan, Terra Incognita, Lebuser Ziemia und Schlonsk). Die Grenzen sind fließend, aber Nowa Amerika hat ein Rückgrat, das aus der früheren polnisch-deutschen Grenze besteht, d.h. die Flüsse Odera und Nyße. Im Mai 2011 machte sich eine Gruppe von 50 Experten auf zu einer Expedition von Szczettin nach Zgörzelic und zurück, um das Land von Nord bis Süd zu erforschen und etwas Networking zu betreiben... Nicht nur ein Film, sondern eine Einladung an alle Bewohner, mitzumachen.

www.nowa-amerika.net

© Uta Kurzwelly

Michael Kurzwelly

Michael Kurzwelly was born in 1963 in Darmstadt. He studied painting at the Alanus University in Alfter near Bonn. In 1992, in cooperation with Poznań artists, he created the International Art Centre in Poznań and ran it until 1998. Since 1998 he has been living in Frankfurt on the Oder. Since 2004 lecturer at the Viadrina European University (Faculty of Social and Cultural Sciences). Created a new art discipline: the construction of reality. Interested in issues concerning identity and creating space within the mind.

Michael Kurzwelly urodził się w 1963 r. w Darmstadt. Studiował malarstwo w Alanus Kunsthochschule w Alfter/Bonn. W 1992 r., we współpracy z poznańskimi artystami, stworzył Międzynarodowe Centrum Sztuki w Poznaniu i prowadził je do 1998 r. Od 1998 r. mieszka we Frankfurcie nad Odrą. Od 2004 r. wykłada tam na Europejskim Uniwersytecie Viadrina (katedra: Kulturoznawstwo). Wykreował nową dziedzinę sztuki: konstrukcję rzeczywistości. Interesują go zagadnienia tożsamości i tworzenie przestrzeni w umyśle.

Michael Kurzwelly, geboren 1963 in Darmstadt, studierte Malerei an der Alanus-Hochschule in Alfter bei Bonn. 1992 gründete er in Poznań, zusammen mit örtlichen Künstlern, das Internationale Kunstzentrum, das er bis 1998 leitete. Seit 1998 lebt er in Frankfurt/Oder und ist seit 2004 Dozent an der Europa-Universität Viadrina (Kulturwissenschaftliche Fakultät). Er hat eine neue Kunstdisziplin kreiert: die Wirklichkeitskonstruktion. Interessiert sich für Themen wie Identität und das Schaffen von geistigem Raum.

Zaungäste – zza płotu | Onlookers – Looking over the Fence

D: Leszek Dawid, Matl Findel, CI: Leszek Dawid, Matl Findel, ED: Jakobine Motz
PL/D 2008, Col, OwG, OwPL, 81'

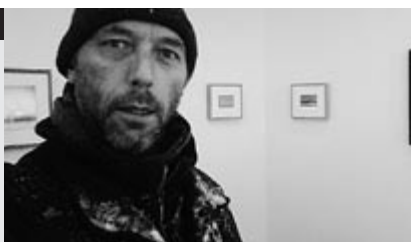
Two filmmakers: a Pole and a German. Inspired by the classic author of Polish documentary, Kazimierz Karabasz, and the Berlin Academy of Art spent two summers travelling through Poland and Germany in search of images for a documentary film. The formal requisite was a static camera. The outcome is a film dialogue about two countries: authentic, and reminiscent of the poetry of cinéma vérité.

Dwaj filmowcy: Polak i Niemiec, zainspirowani przez klasyka polskiego dokumentu – Kazimierza Karabasza i berlińską Akademię Sztuki, podróżowali przez dwa letnie sezony po Polsce i Niemczech w poszukiwaniu obrazów do filmu dokumentalnego. Formalnym rygiorem była nieruchoma kamera. Powstał filmowy dialog o dwóch krajach, autentyczny, nawiązujący do poetyki cinéma vérité.

Zwei Filmemacher, ein Pole und ein Deutscher. Von dem klassischen Autor polnischer Dokumentarfilme Kazimierz Karabasz und der Berliner Akademie der Künste inspiriert, verbringen sie zwei Sommer auf einer Reise durch Polen und Deutschland auf der Suche nach Bildern für einen Dokumentarfilm. Die formelle Requisite war eine Fotokamera. Das Ergebnis ist ein Filmdialog über zwei Länder: echt und an die Poesie von Cinéma vérité erinnernd.

Matl Findel

Die Akademie Bin Ich – People I
Met on My 40th Birthday (2006)
Alle Zeit der Welt (1997)
Im Regen (1995)

Matl Findel born in 1961 in Allgäu, studies in media, political science, dramatic arts, worked simultaneously as a photographer, 2002 discovery of the shruddle technique, 2004 invention of screenage, publication number Genf WO 2005/057537.

Leszek Dawid born in 1971 in Kluczbork. Film director and screenwriter. Graduated from Wrocław University and the PWSFTviT in Łódź. Scholarship holder and member of the Junge Akademie der Künste in Berlin. Works as a lecturer at the Directing Department of the PWSFTviT.

Leszek Dawid

Jesteś Bogiem (2011)
Ki (2011)
Moje miejsce (2005)
Bał na Victorii (2004)

Matl Findel 1961 im Allgäu geboren, studierte Medien, Politikwissenschaft, Darstellende Künste; gleichzeitig als Fotograf tätig, 2002 Entdeckung der Schraddel-Technik, 2004 Erfindung des Stromgemäldes, Veröffentlichungs-Nr. Genf WO 2005/057537

Leszek Dawid wurde 1971 in Kluczbork geboren. Regisseur und Drehbuchautor, Absolvent der Universität Wrocław und der PWSFTviT in Łódź. Stipendiat und Mitglied der Jungen Akademie der Künste in Berlin. Arbeitet als Dozent in der Abteilung Regie der PWSFTviT.

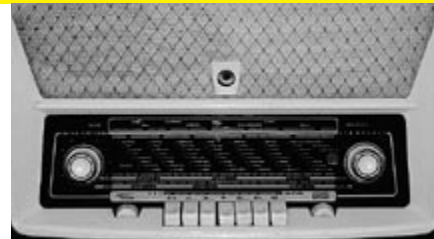
Przemysław Lewandowski

A journalist for the Stopklatka Film Website. Animator of film events in Szczecin and the region. He is the programme director of the Ińsko Summer of Film and the Gryfino Festival of Places and Travel „Włóczykij”. He runs the “Gryf” Studio Cinema in Gryfino. Since Spring 2010 president of the Republika Międzyodrza Association, which deals with alternative artistic and touristic activities in Western Pomerania, especially in Gryfino and Gryfino County and the Polish-German Lower Oder Valley.

Dziennikarz Internetowego Serwisu Filmowego Stopklatka. Animator wydarzeń filmowych w Szczecinie i regionie. Jest dyrektorem programowym Ińskiego Lata Filmowego i Gryfińskiego Festiwalu Miejsc i Podróży „Włóczykij”. Prowadzi studyjne kino „Gryf” w Gryfinie. Od wiosny 2011 r. prezes Stowarzyszenia Republika Międzyodrza, zajmującego się alternatywnymi działaniami artystycznymi i turystycznymi na Pomorzu Zachodnim, ze szczególnym uwzględnieniem Gryfina i Powiatu Gryfińskiego oraz polsko-niemieckiej Doliny Dolnej Odry.

Journalist der Internetseite „Stopklatka”. animateur von Filmveranstaltungen in Szczecin und in der Region. Programmdirektor des Filmsommers in Ińsko und des Festivals der Orte und Reisen „Włóczykij” (dt. Landstreicher) in Gryfino. Er leitet auch ein Filmkunst kino in Gryfino. Seit dem Frühjahr 2011 Vorsitzender des Vereins Republik Międzyodrza, der sich mit alternativen künstlerischen und touristischen Aktivitäten im Gebiet Westpommerns beschäftigt, unter besonderer Berücksichtigung der Stadt und des Landkreises Gryfino, sowie des deutsch-polnischen Tals der niederen Oder.

RADIOART

Małgorzata Frymus, the curator of radioART, journalist with Polish Radio Szczecin and member of the OFFicyna Association, felt it was very important to point out the existence of the sound document when the documentary films are presented. Being familiar with the resources of the PRS archives, she knew that this would not only fascinate, but also surprise many viewers.

For most of us today, radio is just a background to the working day or in the car. Half a century ago it was different though; radio was not only a source of information and entertainment, but above all of propaganda.

Nowadays, this role has been assumed by other mass media, mainly television and the Internet. However, it is in the radio archives, on kilometres of tapes and terabytes of hard drives that history is recorded. In reportages, reports, radio plays and talks.

radioART 2011 will be taking a close look at the archive material at PRS and will approach the post-war history of Western Pomerania in sections. Hence, this year we are going back to the stories of the pioneers of the "recovered territories", writing the Polish history of Cedynia and Drezdenko and discovering the history of uncovering the Monument to Polish Endeavour from a twenty-first century perspective.

Kuratorce radioARTu – Małgorzacie Frymus, dziennikarce Polskiego Radia Szczecin, członkini Stowarzyszenia OFFicyna, bardzo zależało by przy okazji prezentowania filmów dokumentalnych zaznaczyć obecność dokumentu radiowego. Znając zasoby archiwum PRS wiedziała, że ta prezentacja będzie nie tylko fascynująca, ale i dla wielu widzów zaskakująca.

Radio dla większości z nas stanowi dziś tło dnia spędzonego w pracy lub w samochodzie. Pół wieku temu było jednak zupełnie inaczej. Radio stanowiło nie tylko źródło informacji i rozrywki, ale przede wszystkim propagandy.

Dziś rolę taką przejęły inne środki masowego przekazu, głównie telewizja i Internet. Jednak to w archiwach radiowych, na kilometrach taśm i terabajtach dysków twardych zapisana jest historia. W reportażach, relacjach reporterskich, słuchowiskach i rozmowach.

radioART 2011 pochyli się nad materiałami Polskiego Radia Szczecin, które w przekrojowy sposób przedstawią podejście do powojennej historii Pomorza Zachodniego. Stąd w tym roku wrócimy do opowieści pionierów „ziem odzyskanych”, pisania polskiej historii Cedyni i Drezdenka oraz odkrywania historii Pomnika Czynu Polaków z perspektywy XXI w.

Der Kuratorin von radioART, Małgorzata Frymus, Journalistin beim Polnischen Radio Szczecin und Mitglied des Vereins OFFicyna, lag viel daran, bei der Präsentation der Dokumentarfilme auf die Existenz des Tondokuments hinzuweisen. Da sie sich im Bestand des PRS-Archivs gut auskennt, wusste sie, dass diese Präsentation für viele Zuschauer nicht nur faszinierend, sondern auch überraschend sein würde.

Für die meisten von uns dient Radio heute als Hintergrund zum Arbeitstag oder im Auto. Vor einem halben Jahrhundert war das anders; Radio war nicht nur eine Quelle der Information und der Unterhaltung, sondern vor allem der Propaganda.

Heute haben andere Massenmedien, hauptsächlich Fernsehen und das Internet, diese Rolle übernommen. Aber Geschichte wird im Radioarchiv aufbewahrt, auf kilometerlangen Tonbändern und auf unzähligen digitalen Speichern. In Reportagen, Berichten, Hörspielen und Diskussionen.

radioART 2011 wirft einen genauen Blick auf das Archivmaterial bei PRS und wird sich der Nachkriegsgeschichte Westpommerns stückweise nähern. So werden wir in diesem Jahr eine Reise in die Vergangenheit unternehmen und sind aus der Sicht des 21. Jahrhunderts dabei, wenn die Pioniere der „Wiedergewonnenen Gebiete“ erzählen, wenn die polnische Geschichte von Cedynia und Drezdenko geschrieben und die Auffindungsgeschichte des „Denkmals zu Ehren der Taten der Polen“ entdeckt wird.

Discussion | Dyskusja | Diskussion:

Szczecin | Studio im. Jana Szyrockiego, Polskie Radio Szczecin | Wednesday 2.11. | 17:00
Moderator | Moderatorzy | Moderation: Małgorzata Frymus, Konrad Wojtyła

Stories about History

Our approach to history has changed over time. In the People's Republic of Poland it was mostly used for propaganda, and the story about history was subordinate to that. This is also noticeable in the PRS broadcasts.

1. **A bit of a sentimental reportage: Jacek Stwora**

broadcast on 2/08/1959

A reportage with recollections of the pioneers who settled in Szczecin and Western Pomerania. The author, wandering around the town and the region, seeks out the new inhabitants of the Recovered Territories of Poland with great freedom.

2. **Historical landscapes – Drezdenko: Jacek Wiśniewski**

broadcast on 14/12/1985

The history of Drezdenko, also known as the "Key to the Polish Kingdom".

3. **Historical landscapes – Cedynia: Jacek Wiśniewski and Małgorzata Furga**

broadcast on 24/10/1986

The history of Cedynia and the struggle for Polish Pomerania.

4. **The city on the turn – Monument to Polish Endavour: Anna Kafel**

broadcast on 24/12/2011

A story about the history of building the Monument to Polish Endeavour.

5. **They started from scratch: Janusz Wachowicz**

broadcast on 20/04/1980

A story about the first Polish publishers in post-war Szczecin.

Opowieści o historii

Podejście do historii zmieniało się na przestrzeni czasów. W PRL-u służyła ona przede wszystkim propagandzie i to jej była podporządkowana opowieść o historii. Widać to także w realizowanych audycjach Polskiego Radia Szczecin.

1. **Reportaż nieco sentymalny: Jacek Stwora**

data emisji 2.08.1959 r.

Reportaż to wspomnienia pionierów osiadłych w Szczecinie i na Pomorzu Zachodnim. Autor wędrując po mieście i regionie, z wielką swobodą odnajduje nowych mieszkańców odzyskanych Ziemi Polski.

2. **Krajobrazy historyczne – Drezdenko: Jacek Wiśniewski**

data emisji 14.12.1985 r.

Historia Drezdenka zwanego Kluczem Królestwa Polskiego.

3. **Krajobrazy historyczne – Cedynia: Jacek Wiśniewski i Małgorzata Furga**

data emisji 24.10.1986 r.

Losy Cedyni i zmagania o polskie Pomorze.

4. **Miasto na zakręcie – Pomnik Czynu Polaków: Anna Kafel**

data emisji 24.12.2011 r.

Opowieść o historii budowy Pomnika Czynu Polaków.

5. **Zaczynali od zera: Janusz Wachowicz**

data emisji 20.04.1980 r.

Opowieść o pierwszych polskich wydawcach w powojennym Szczecinie.

Geschichten über Geschichte

Unsere Einstellung zur Geschichte hat sich mit der Zeit verändert. In der Volksrepublik Polen wurde sie meist als Propaganda eingesetzt und die Geschichte über Geschichte war dem untergeordnet. Das sieht man auch in den PRS-Sendungen.

1. **Eine etwas sentimentale Reportage: Jacek Stwora**

gesendet am 2.08.1959

Reportage mit Erinnerungen der Pioniere, die nach Szczecin und Westpommern umsiedelten. Der Autor, zu Fuß unterwegs in der Stadt und der Region, sucht die neuen Bewohner der wiedergewonnenen Gebiete Polens mit großer Ungezwungenheit.

2. **Historische Ansichten – Drezdenko: Jacek Wiśniewski**

gesendet am 14.12.1985.

Die Geschichte Drezdenkos, auch „Schlüssel zum Polnischen Königreich“ genannt.

3. **Historische Ansichten – Cedynia: Jacek Wiśniewski und Małgorzata Furga**

gesendet am 24.10.1986

Die Geschichte Cedynias und der Kampf um polnisches Pommern.

4. **Eine Stadt im Wandel – Denkmal für die Verdienste der Polen – Anna Kafel**

gesendet am 24.12.2011

Die Geschichte über den Bau des Denkmals zu Ehren der Taten der Polen.

5. **Sie begannen bei Null: Janusz Wachowicz**

gesendet am 20.04.1980

Die Geschichte der ersten polnischen Verleger im Nachkriegs-Szczecin.

Curator | Kurator: Małgorzata Frymus

Graduate of the Catholic University of Lublin and PWSFTviT (The Polish National Film, Television and Theatre School) in Łódź, journalist and publicist for culture at the Polish Radio Szczecin. Has been working for many years with OFFicyna and Zachęta National Gallery of Art.

Absolwentka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i łódzkiej PWSFTviT, dziennikarka i publicystka Polskiego Radia Szczecin zajmująca się kulturą. Związana od lat ze Stowarzyszeniem OFFicyna i Zachętą Sztuki Współczesnej.

Absolventin der Katholischen Universität in Lublin und der Filmhochschule Łódź, Journalistin und Publizistin des polnischen Hörfunks Szczecin. Ihr beruflicher Schwerpunkt ist Kultur. Seit Jahren arbeitet sie mit dem Verein OFFicyna und Zachęta Sztuki Współczesnej zusammen.

frymus@radio.szczecin.pl

VIDEOART

The video art presentation as a part of the 20th European Film Festival for Documentaries dokumentART is an attempt to make the viewer more familiar with European experimental cinema. This year's presentation has two parts:

1. A European experimental cinema contest

A representative group of films showing the diversity of creative attitudes among European video artists.

2. Poland/Germany – video art

A choice of Polish and German video art films.

In modern video art the documentary more and more often becomes the subject as well as the means of opening the space for artistic creation. Many artists go beyond the traditional "objective" documentary by proposing a "documentary subjectivism," a kind of hybrid supported by the experience with new technologies. On the artistic level it expresses the attitude of confronting reality and its subjective reception more fully. Many of the films presented this year follow this formula. It is a tendency which is being increasingly accentuated in contemporary experimental cinema.

The diversity of the films presented makes us more familiar with the complexity of contemporary experimental cinema, which is a simple reflection of the dynamically changing reality but above all shows the condition of contemporary man on many levels.

Antoni Karwowski

Prezentacja video art w ramach 20. edycji Europejskiego Festiwalu Filmów Dokumentalnych dokumentART jest próbą przybliżenia widzowi europejskiego kina eksperymentalnego. Tegoroczna prezentacja składa się z dwóch części:

1. Przegląd europejskiego kina eksperymentalnego

Jest to reprezentatywna grupa filmów pokazująca różnorodność postaw twórczych europejskich video artystów.

2. Polska/Niemcy – video art

Przegląd wybranych Polskich i Niemieckich filmów z obszaru video art.

We współczesnej sztuce video dokument coraz częściej okazuje się być tematem, a także sposobem otwierającym pole dla artystycznej kreacji. Wielu artystów wychodzi poza tradycyjny „obiektywny” dokument proponując „dokumentalny subiektywizm”, rodzaj hybrydy wspartej doświadczeniami nowych technologii. Pełniej wyraża on, na poziomie artystycznym, postawę konfrontacji pomiędzy rzeczywistością a jej subiektywnym odbiorem. Wiele prezentowanych w tym roku filmów mieści się w tej właśnie formule. To coraz silniej akcentowany nurt we współczesnym kinie eksperymentalnym.

Różnorodność prezentowanych filmów przybliża złożoność współczesnego kina eksperymentalnego, co jest prostym odbiciem dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości, ale przede wszystkim pokazuje na wielu poziomach kondycję współczesnego człowieka.

Antoni Karwowski

Die Videopräsentation als Teil des 20. Europäischen Dokumentarfilmfestivals dokumentART ist ein Versuch, den Zuschauern das europäische Experimentalkino näher zu bringen. In diesem Jahr hat die Präsentation zwei Teile:

1. Ein Wettbewerb europäischer Experimentalfilme

Diese repräsentative Auswahl von Filmen demonstriert die Vielfalt der kreativen Einstellungen europäischer Videokünstler.

2. Polen/Deutschland – Videokunst

Eine Auswahl polnischer und deutscher Videokunstfilme.

Bei der modernen Videokunst wird der Dokumentarfilm zunehmend sowohl zum Sujet als auch zum Medium zur Öffnung des Raums für künstlerisches Schaffen. Viele Künstler gehen über den traditionellen „objektiven” Dokumentarfilm hinaus indem sie einen „dokumentarischen Subjektivismus” vorschlagen, eine Art Hybrid, unterstützt durch die Erfahrung mit neuen Technologien. Auf der künstlerischen Ebene ist dies Ausdruck einer tiefergehenden Auseinandersetzung mit der Realität und ihrer subjektiven Annahme. Viele der Filme, die in diesem Jahr gezeigt werden, folgen diesem Rezept. Dieser Trend kommt heute zunehmend auch im Experimentalkino zum Ausdruck. Die Vielfalt der Filme führt uns die Komplexität des modernen Experimentalfilms vor. Sie spiegelt eine Realität, die in einem dynamischen Entwicklungsprozess begriffen ist, aber vor allem zeigt sie den Zustand des heutigen Menschen auf vielen verschiedenen Ebenen.

Antoni Karwowski

Curator | Kurator: Antoni Karwowski

Born 1948 in Grajewo.

Graduated from the Fine Arts Faculty at the Nicolaus Copernicus University in Toruń. Inter-media artist, performer, author and organiser of numerous projects and artistic events.

Performer since 1979. Initiator of the "A Group" (1979).

Currently works with the art space OFFicyna as a curator of the Performance Intermedia festival, the international "PI-five" contest and the video art presentations as a part of the European Film Festival for Documentaries dokumentART.

Urodzony w 1948 r. w Grajewie.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Artysta intermedialny, performer, autor i organizator wielu projektów i wydarzeń artystycznych.

Od 1979 r. związany z nurtem sztuki performance. Założyciel „Grupy A” (1979).

Aktualnie współpracuje z miejscem sztuki OFFicyna jako: kurator festiwalu Performance Intermedia, międzynarodowego przeglądu video art „PI-five” i prezentacji video art w ramach Europejskiego Festiwalu Filmów Dokumentalnych dokumentART.

Geboren 1948 in Grajewo.

Studierte an der Fakultät der Schönen Künste der Nikolaus-Kopernikus-Universität in Toruń.

Intermedia-Künstler, Performancekünstler, Autor und Organisator zahlreicher Projekte und künstlerische Events. Seit 1979 Performer. Initiator der „Gruppe A“ (1979).

Zurzeit tätig beim Kunstverein OFFicyna als Direktor des Performance Intermedia Festivals, des internationalen Wettbewerbs „PI-five“ und der Videokunstbeiträge für das Europäische Dokumentarfilmfestival dokumentART.

antonikarwowski@onet.pl

<http://antoni-performance.blogspot.com/>

A review of European experimental cinema, 108'24"
Przegląd europejskiego kina eksperymentalnego 108'24"
Ein Überblick über das europäische Experimentalkino 108'24"

Evelin Stermitz, A/SLO

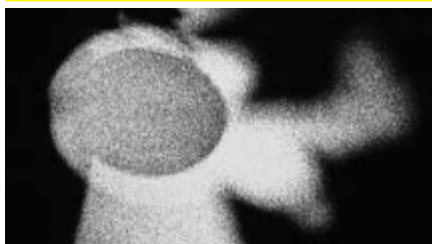
Hitchcock Dishing, 2008, 01'17"
 Table Talk, 2008, 2'48"

**SANTUNE Frédérique / Srédérique
 Fantune, F**

Ab-sourde, 2009 – 3'10"
 Should I be Angry, 2009 – 1'21"

Alexander Isaenko, UA

Eclipse, 2010, 5'12"
 Ring.Change point, 2011, 10'11"

Alvaro Collar, E

Myriad, 2011, 4'
 Tránsito (The transition), 2008, 4'

Guenter Pusch, I

Fabriksequenzen, 2007, 7'29"
 Motorisation, 2011, 5'20"

Lotta-Pia Kallio, FIN

Matka - Journey, 2005 – 2007, 5'54"

Endre Tveitan, N

Still Life With Mattias, 2009, 4'30"
 Building, 2005, 1'12"
 Agreement, 2004, 2'

**Jules van Hulst & Miguel Peres dos
 Santos, NL**

Wit, 2007, 56"
 Patients, 2007, 2' 0"
 Körper, 2007, 6'37"

Jacco van den Hoek, E

In memoriam, 2004, 9'22"

Kristian Kragelund, DK/UK

Bleech, 2010, 1'45"
 Eyesight to the Blind, 2010, 2'34"

Polen/Germany – videoART 91'9"
Polska/Niemcy – videoART 91'9"
Deutschland/Polen – videoART 91'9"

Urszula Kluz-Knopek (adija), PL

Happiness is a Warm Gun, 2010, 2'17"
 To be a Wife, 2010, 3'24"

Kordian Lewandowski, PL

Artysta, 2007, 3'21"
 Pasja, 2011, 4'28"
 Ogród muz, 2008, 3'18"

Sibylle Trickes, D

Rememberings, 2009, 3'13"
 Cyclic islands – meme's, 2009, 9'56"

Kamil Smuga, PL

„32”, 2010, 2'23"

Susanne Wiegner, D

Just midnight, 2010, 3'40"
 Imagines et loci, 2009, 11'57"

Oliver Kunkel, D

Mosquitobox, 2003, 10'40"
 Island, 2005, 4'

Alicja Żebrowska, PL

Metatrauma, 1998, 3'10"
 Golden Branch, 2004, 4'02"

Diego Agulló, D

The Humping Pact (Coalmine) 2011, 2'
 Probe I, 2006, 2'
 Calibrating transnomia, 2010, 4'

Anna Hirschmann, D

Schwere Geburt, 2004, 1'
 Wohnung und Monster“ („My Monster“),
 2009, 3'13"
 W+R, 2011, 4'30"

Marek Działek, PL

Mam talent, 2011, 2'52"
 Video art, 2011, 4'40"

TELEFONART

The telefonART review of mobile phone films is addressed to all creators, regardless of their age or location. From among the films submitted, a jury will choose the top ten. A prestigious presentation of those films will take place throughout the 20th documentART, the European Film Festival for Documentaries. The film which the festival audience likes best will receive the „Golden Moby” Award.

Przegląd filmów z telefonów komórkowych telefonART skierowany jest do wszystkich twórców, niezależnie od wieku i miejsca zamieszkania. Spośród nadesłanych filmów jury wybierze dziesięć najlepszych. Ich prestiżowa publiczna prezentacja będzie odbywać się podczas całego 20. Europejskiego Festiwalu Filmów Dokumentalnych dokumentART. Film, który najbardziej spodoba się festiwalowej publiczności, otrzyma nagrodę „Złotej Komóry”.

Der telefonART Überblick auf Mobiltelefonfilme richtet sich an alle Kreativen, unabhängig vom Alter und Wohnort. Aus den eingereichten Beiträgen wird eine Jury die besten zehn auswählen. Diese Filme werden während der 20. dokumentART gezeigt. Der Film, der den Festivalzuschauern am besten gefällt, wird mit dem „Golden Moby Award” ausgezeichnet.

 WESTPOMERANIAN SHORTS
 ZACHODNIOPOMORSKIE SHORTY
 WESTPOMMERSCHE KURZFILME

As part of the 20th European Film Festival for Documentaries dokumentART, there will be a presentation of the most interesting, well-conceived and well-planned film forms created using any kind of audio-visual recording equipment. Independent works by young artists will be shown, including short feature films, documentaries, music videos, reportages and video art. The competition is open to those whose approach to film and image is innovatively creative, and will also present the most interesting aspects of West Pomeranian cinema.

Towarzysząca 20. Europejskiemu Festiwalowi Filmów Dokumentalnych dokumentART prezentacja najciekawszych, przemyślanych i zaplanowanych form filmowych, stworzonych za pomocą dowolnego urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk. Pokazane będą niezależne produkcje młodych twórców, zarówno krótkie filmy fabularne, dokumentalne, jak i teledyski, reportaże, videoarty. Konkurs kierowany jest do ludzi twórczo i nowatorsko podchodzących do materii, jaką jest film i obraz, oraz prezentujący to, co w zachodniopomorskiej kinematografii najciekawsze.

Als Teil des 20. europäischen Dokumentarfilmfestivals dokumentART gibt es eine Präsentation der interessantesten, gut konzipierten und geplanten Filme, die mit audiovisuellen Aufnahmegeräten jedweder Art erstellt wurden. Unabhängige Arbeiten von jungen Künstlern werden gezeigt: kurze Spielfilme, Dokumentarfilme, Musikvideos, Reportagen und Videokunst. Der Wettbewerb steht allen offen, die eine innovative und kreative Einstellung zu Film und Bild haben, und wird auch die interessantesten Aspekte des westpommerschen Kinos präsentieren.

POLISH-GERMAN MEDIA WORKSHOPS
POLSKO-NIEMIECKIE WARSZTATY MEDIALNE
DEUTSCH-POLNISCHE MEDIENWERKSTÄTTEN

The workshops, for groups of young people from Poland and Germany, will include many elements of film art as well as the basics of journalism. They are being held on both sides of the border, in Szczecin and Neubrandenburg, so the workshop participants will have the chance to observe and then portray the trans-border character of the festival, making use of the means of expression they will have become acquainted with. Divided into groups according to their preferences, the workshop participants will learn the secrets of journalism, photography, and video art. Among other things, they will learn the theory of film, applying different journalistic techniques, and will make use of their acquired skills by creating the festival magazine, which will be distributed in both Poland and Germany.

Zajęcia prowadzone w grupie młodzieży z Polski i Niemiec obejmują szereg elementów z zakresu zarówno sztuki filmowej, jak i podstaw dziennikarskich. Warsztaty odbywać się będą po dwóch stronach granicy – w Szczecinie i Neubrandenburgu, dzięki czemu uczestnicy warsztatów zaobserwują, a następnie zobrazują za pomocą poznanych na warsztatach środków, transgraniczny charakter festiwalu. Podzieleni na podgrupy z uwzględnieniem kierunku swoich zainteresowań warsztatowicze zgłębią tajniki warsztatu dziennikarza, fotografii i sztuki video. Zapoznają się m.in. z teorią przekazu filmowego, nauczą się posługiwać różnymi gatunkami publicystycznymi, a zdobyte umiejętności wykorzystają tworząc gazetkę festiwalową, która dystrybuowana będzie zarówno w Polsce, jak i Niemczech.

Diese Workshops für Jugendgruppen aus Polen und Deutschland werden sowohl viele Aspekte der Filmkunst als auch Grundkenntnisse des Journalismus vermitteln. Sie finden auf beiden Seiten der Grenze in Szczecin und Neubrandenburg statt, so dass Teilnehmer die Gelegenheit haben werden, den grenzüberschreitenden Charakter des Festivals mit Hilfe der Ausdrucksmittel, die sie kennengelernt haben, zu beobachten und abzubilden. Nach ihren Neigungen in Gruppen eingeteilt, werden die Teilnehmer in die Geheimnisse des Journalismus, der Fotografie und der Videokunst eingeweiht. Unter anderem werden sie lernen, Filmtheorie und journalistische Techniken einzusetzen, und werden das Gelernte anwenden, um ein Festivalmagazin zu erstellen, das in Polen und Deutschland verteilt wird.

OTHER VENUES WEST-POMERANIAN VOYVODSHIP INNE MIEJSCA PREZENTACJI W WOJEWODZTWIE ZACHODNIOPOMORSKIM WEITERE SPIELORTE IN DER WOJEWODSCHAFT WESTPOMMERN

Community Public Library in Kobylanka

The library in Kobylanka is an information centre, focused especially on the region. It has a vast collection of fiction for children, young people and adults, as well as popular science literature.

The Public Library supports education, enables creative development for individuals and social groups, promotes cultural heritage and scientific achievements. In the period between May and September the library actively participates in organizing "Miedwiańskie Lato", a series of cultural-recreational events held on the pier and at the amphitheatre by Miedwie lake.

Gminna Biblioteka Publiczna w Kobylance

Biblioteka w Kobylance to centrum informacji, w szczególności regionalnej. Dysponuje bogatym zbiorem literatury pięknej dla dzieci, młodzieży i dorosłych oraz literaturą popularno-naukową. Biblioteka Publiczna wspomaga edukację, umożliwia twórczy rozwój jednostek i grup społecznych, promuje dziedzictwo kulturowe i osiągnięcia naukowe. Od maja do września biblioteka aktywnie uczestniczy w organizacji cyklu imprez kulturalno-rekreacyjnych „Miedwiańskie Lato”, organizowanych na promenadzie i w amfiteatrze nad jeziorem Miedwie.

Die öffentliche Gemeinde- bibliothek in Kobylanka

Die Bibliothek in Kobylanka ist ein regionales Informationszentrum. Sie verfügt sowohl über eine umfangreiche Belletristik-Sammlung für Kinder, Jugendliche und Erwachsene als auch über populärwissenschaftliche Literatur. Die Bibliothek unterstützt die Bildung, ermöglicht die künstlerische Entwicklung von Einzelpersonen wie auch von sozialen Gruppen, fördert das Kulturerbe und wissenschaftliche Errungenschaften. Zwischen Mai und September nimmt die Bibliothek an der Organisation von „Miedwiańskie Lato“, einer Sommer-Reihe von Kultur- und Freizeitveranstaltungen, teil, die auf der Promenade und im Amphitheater am Miedwie-See stattfinden.

Gminna Biblioteka Publiczna w Kobylance · 73-108 Kobylanka, ul. Jeziorna 6 · tel./fax (091) 561 02 13 · e-mail: biblioteka@kobylanka.pl

The Chojna Centre for Culture / The "Terra Incognita" Histori- cal-Cultural Association

The "Terra Incognita" Association has been functioning in Chojna since September 2009. It promotes and popularises the history and cultures of the region encompassing the territories of the historical New March by safeguarding tradition and cultural heritage. The multilevel work of the Association includes the realisation of many scientific and popular-scientific projects of an

educational nature, the promotion of culture and art, and also publishing work which includes the "Rocznik Chojeński" ("The Chojna Annual") and a series of "Terra Incognita" publications. Many of the Association's projects are realised in cooperation with German partners.

Centrum Kultury w Chojnie/ Stowarzyszenie Historyczno – Kulturalne „Terra Incognita”

Stowarzyszenie „Terra Incognita” działa od września 2009 w Chojnie. Promuje i popularyzuje historię i kulturę regionu obejmującego tereny historycznej Nowej Marchii, ochroną tradycji i dziedzictwa kulturowego. Wielopłaszczyznowa działalność Stowarzyszenia obejmuje realizację licznych projektów naukowych i popularno-naukowych o charakterze edukacyjnym, promocję kultury i sztuki, a także działalność wydawniczą, m.in. „Rocznik Chojeński” i serię publikacji pt. „Terra Incognita”. Wiele projektów Stowarzyszenie realizuje wspólnie z niemieckimi partnerami.

Das Chojna-Kulturzentrum/ Der historisch-kulturelle Verein „Terra Incognita“

Den Verein „Terra Incognita“ gibt es in Chojna seit September 2009. Sein Ziel ist die Förderung und Bekanntmachung der Geschichte und der Kulturen der historischen Region der Neumark, indem er die Traditionen und das kulturelle Erbe schützt. Die vielschichtige Tätigkeit des Vereins umfasst die Realisierung vieler wissenschaftlicher und populärwissenschaftlicher Bildungsprojekte, die Bekanntmachung von Kultur und Kunst und auch die Herausgabe von Veröffentlichungen, u.a. des „Rocznik Chojeński“ („Das Chojna Jahrbuch“) und eine Reihe von „Terra Incognita“-Publikationen.

Viele der Projekte des Vereins werden in Zusammenarbeit mit deutschen Partnern realisiert.

Centrum Kultury w Chojnie · Plac Konstytucji 3- go Maja 1 · 74- 500 Chojna · Tel. 0505048008
shkti@op.pl · www.terraincognita.home.pl

OTHER VENUES WEST-POMERANIAN VOYVODSHIP INNE MIEJSCA PREZENTACJI W WOJEWODZTWIE ZACHODNIOPOMORSKIM WEITERE SPIELORTE IN DER WOJEWODSCHAFT WESTPOMMERN

Jazz Club Scena

The Scena Jazz Club is a place for everyone who enjoys live music. Several times a month there are concerts which mix many genres of music, starting with jazz, through blues, electronic music, and even punk rock. The idea of the club is to create a multicultural place for a wide audience of various ages. The Scena Jazz Club is a place open to new challenges and artistic activities.

Jazz Club Scena

Jazz Club Scena to miejsce dla każdego kto odnajduje przyjemność w obcowaniu z muzyką na żywo. Kilka razy w miesiącu odbywają się tu koncerty z pogranicza wielu gatunków muzycznych, poczynając od jazz'u, poprzez blues, muzykę elektroniczną, po punk rock. Ideą klubu jest stworzenie miejsca multikulturowego, dla szerokiego grona odbiorców w różnym wieku. Jazz Club Scena to miejsce otwarte na nowe wyzwania i akcje artystyczne.

Jazz Club Scena

Der Scena Jazz Club ist ein Ort für alle, die Live-Musik mögen. Mehrmals in Monat gibt es Konzerte, bei denen viele Musikgenres zusammenkommen, von Jazz, Blues und elektronischer Musik bis zum Punk Rock. Das Konzept des Clubs ist es, ein multikultureller Ort für ein breites Publikum aller Altersgruppen zu sein. Der Scena Jazz Club ist ein Ort, der für neue Herausforderungen und künstlerische Aktivitäten offen ist.

Jazz Club Scena · ul. Armii Krajowej 3 · 72-600 Świnoujście
www.jazzclubscena.pl · www.facebook.com/jazzclubscena
kontakt@jazzclubscena.pl · kontakt@oleksyk.pl

The "Wolność" Cinema/ Local Government Agency for Promotion and Culture (SAPiK)

SAPiK is a cultural institution which deals, in addition to the statutory activities typical of this kind of entity, with regional marketing in the broadest sense, and promoting the city and district. More information about the institution's local solutions regarding culture management can be found at www.dobrepraktyki.pl. SAPiK is the institution responsible for the dissemination of the "EU Civitas Renaissance Project", a consortium of the cities including Perugia, Bath, Skopje and Gorna Oryahovitsa.

Kino Wolność/ Samorządowa Agencja Promocji i Kultury

SAPiK jest instytucją kultury, która – oprócz typowych dla tego rodzaju podmiotów działań statutowych – zajmuje się również szeroko rozumianym marketingiem terytorialnym oraz promocją miasta i powiatu. Lokalne rozwiązania instytucji dotyczące zarządzania kulturą znajdują się na stronie www.dobrepraktyki.pl. SAPiK jest instytucją odpowiedzialną za dyseminację na poziomie europejskim unijnego projektu Civitas Renaissance, skupiającym konsorcjum miast: Perugia, Bath, Skopje, Gorna Oryahovica.

Kino Wolność/ Kommunale Agentur für Förderung und Kultur (SAPiK)

SAPiK ist eine kulturelle Einrichtung, die sich, zusätzlich zu den üblichen Aufgaben solcher Institutionen, mit Regional- und Stadtmarketing im weitesten Sinne beschäftigt. Weitere Informationen über die lokalen Lösungen im Kulturmanagement finden Sie unter www.dobrepraktyki.pl. SAPiK ist die zuständige Institution für die Informationsverbreitung über das „EU Civitas Renaissance Project“, ein Konsortium von Städten, u.a. Perugia, Bath, Skopje und Gorna Oryahovitsa.

OTHER VENUES WEST-POMERANIAN VOYVODSHIP INNE MIEJSCA PREZENTACJI W WOJEWODZTWIE ZACHODNIOPOMORSKIM WEITERE SPIELORTE IN DER WOJEWODSCHAFT WESTPOMMERN

The Basement of the Friends of Stargard Society

“The Friends of Stargard Society” was established in 2000. It is active in many fields. It runs the Tourist Information Centre. It publishes books on Stargard and the Stargard area, as well as leaflets,

maps and postcards. It is fighting for the Krapiel Valley to be legally protected. And it has been fighting to have the town’s official name changed from Stargard Szczeciński to simply Stargard for the past 11 years.

In their office, located in the Gothic basement beneath the town hall, they organise concerts, performances, cabaret presentations, poetry evenings and film screenings.

Piwnica Towarzystwa Przyjaciół Stargardu

Towarzystwo Przyjaciół Stargardu powstało w 2000 roku. Działa na wielu polach. Prowadzi Centrum Informacji Turystycznej. Wydaje książki o Stargardzie i Ziemi Stargardzkiej, a także foldery, mapy i kartki pocztowe. Zabiega o ochronę prawną Doliny Krąpieli. Od 11 lat walczy o zmianę oficjalnej nazwy miasta z Stargard Szczeciński na tylko Stargard.

W swej siedzibie, którą jest gotycka Piwnica TPS w podziemiach ratusza, organizuje koncerty, spektakle, prezentacje kabaretów, wieczory poezji, projekcje filmów.

Der Vereinskeller der Freunde von Stargard

Der Verein „Freunde von Stargard“ wurde 2000 gegründet. Er ist in vielen Bereichen tätig. Er betreibt das Touristen-Informationszentrum. Er gibt Bücher über Stargard und seine Umgebung heraus, sowie Faltblätter, Karten und Ansichtskarten. Er kämpft für den Schutz des Krapiel-Tals und seit 11 Jahren dafür, dass die Stadt offiziell umbenannt wird: von jetzt Stargard Szczeciński in Stargard. Im Büro des Vereins im gotischen Rathauskeller organisieren sie Konzerte, Performances, Kabarettvorstellungen, Gedichtabende und Kinovorstellungen.

OTHER VENUES MECKLENBURG-VORPOMMERN
 INNE MIEJSCA PREZENTACJI W MEKLEMBURGII-POMORZU PRZEDNIM
 WEITERE SPIELORTE IN MECKLENBURG-VORPOMMERN

**KOEPPENHAUS
 Greifswald**

Literaturzentrum Vorpommern
 Bahnhofstr. 4, 17489 Greifswald
 Tel. 03834 773510 · Fax 03834 773509
www.koeppenhaus.de
twitter.com/koeppenhaus

**Oskar-Picht-Gymnasium
 Pasewalk**

Grünstr. 63, 17335 Pasewalk
 Tel. 03973 210203, Fax 03973 210220
sekretariat@gymnasium-pasewalk.de
www.gymnasium-pasewalk.de

**Gymnasium Carolinum
 Neustrelitz**

Louisenstr. 30, 17235 Neustrelitz
 Tel. 03981 286710, Fax 03981 286730
info@carolinum.de, www.carolinum.de

FESTIVALTEAM SZCZECIN TEAM FESTIWALU SZCZECIN FESTIVAL TEAM SZCZECIN

Director of the festival | dyrektor festiwalu |
Festivaldirektor
Bartosz Wójcik

Director of the 20. EFFD dokumentART office |
dyrektor biura festiwalowego EFFD 20.
dokumentART | Direktor des Festivalbüros EFFD
20. dokumentART
Dana Jesswein

organisational manager, logistics |
menadżer organizacyjny, logistyka |
Organisation, Logistik
Tomasz Józwiak

program of the festival | program festiwalu |
Festivalprogramm
Małgorzata Frymus
Dana Jesswein
Bartosz Wójcik
Joanna Wójcik

Program Committee | komisja programowa |
Programmkommission
Birgit Acar
Jörg Foth
Caroline Walke
Bartosz Wójcik
Joanna Wójcik

program support | wsparcie programowe |
Programmförderung
Igor Buharov
Karoline Gil
Jan Gogola
Maria Jarmoszuć
Antoni Karwowski
Andrej Kolenčik
Wanda Mirowska
Katarzyna Rembacka
Radosław Skrycki

web page editing | redaktor strony www |
Redakteur der Internetseite
Maciej Cybulski
Paulina Stok-Stocka

advertising | promocja | Öffentlichkeitsarbeit
Maciej Cybulski
Tomasz Józwiak
Grażyna Teodorowicz

coordinating the program blocks |
koordynacja bloków programowych |
Koordinierung der Programmblöcke
Maciej Cybulski
Tomasz Józwiak
Paulina Stok-Stocka
Grażyna Teodorowicz
Joanna Wójcik

technical support of the festival | obsługa
techniczna festiwalu | Technisches Personal
Maciej Cybulski
Tomasz Jarmotowicz
Tomasz Józwiak
Agnieszka Walancik

accountancy | księgowość | Buchhaltung
Sylwia Kwaśna

moderators | moderatorzy | Moderatoren
Małgorzata Frymus
Przemysław Lewandowski
Andrzej Skrendo
Radosław Skrycki
Konrad Wojtyła
Joanna Wójcik
Bartosz Wójcik

festival documentation | dokumentacja
festiwalu | Dokumentierung des Festivals
mstudio

translations | tłumaczenia | Übersetzungen
Katarzyna Jackowska
Przemysław Jackowski
Marta Jesswein
Wojciech Sprusiński
Wiktoria Ulański
Arkadiusz Zieliński

visual identification of the festival |
identyfikacja wizualna festiwalu |
visuelle Identifikation des Festivals
Wojciech Mazur

organiser of the festival in Szczecin |
organizator festiwalu w Szczecinie |
Veranstalter des Festivals in Szczecin
Stowarzyszenie OFFICyna

festival office in Szczecin | biuro festiwalowe w
Szczecinie | Festivalbüro in Szczecin
Stowarzyszenie OFFICyna
al. Wojska Polskiego 90
70-482 Szczecin
tel. +48.91.423 69 01
biuro@officyna.art.pl
www.officyna.art.pl

FESTIVALTEAM NEUBRANDENBURG TEAM FESTIWALU NEUBRANDENBURG FESTIVAL TEAM NEUBRANDENBURG

Festival director | dyrektor festiwalu |
Festivalleiter
Caroline Walke

Executive director | prezes zarządu |
Geschäftsführung
Holm-Henning Freier

Festival office | biuro festiwalowe |
Festivalbüro
Jenni Klingenberg
Marcus Balzer
Jens Lange

Accounts | księgowość | **Finanzen**
Rita Schönfeld

Press and marketing | biuro prasowe &
promocja | Pressebüro & Öffentlichkeitsarbeit
Martina Krüger

Catalogue editor | redakcja katalogu |
Katalogredaktion
Magdalena Krokowski

Translation | tłumaczenia | **Übersetzung**
Patricia Stadié
Magdalena Krokowski

web editor | redakcja strony www |
Webseitenredaktion
Magdalena Krokowski

Technical organisation | realizacja techniczna |
Technische Durchführung
Karl-Heinz Winter
Toni Schwabe
Tobias Schulze
Bernd Päsler

Film projectionist | kinooperator |
Filmvorführer
Karl-Heinz Winter

Film repository | magazyn filmów | **Filmlager**
Meta Hensen

Media workshop | warsztaty medialne |
Medienwerkstatt
Monique Herdam
Toni Schwabe
Annegret Vogel
Tobias Schulze

Cinema assistant | asystencja w kinie |
Kinobetreuung
Ingrid Teßmann
Rita Schönfeld

Guest reception | przyjmowanie gości |
Gästeempfang
Jens Lange

Interpretation | tłumaczenia symultaniczne |
Simultan-Übersetzung
Karin Fritzsche
Anja Röger
Jörg Taszmann

Programme commission |
komisja programowa | **Programmkommission**
Birgit Acar
Caroline Walke
Joanna Wójcik
Jörg Foth
Bartosz Wójcik

Moderators | moderatorzy | **Moderatoren**
Birgit Acar
Claudia Dietrich
Jörg Foth
Rolf Teigler

Festival documentation | dokumentacja
festiwalu | **Festivaldokumentation**
Filmgruppe der Schule „Mussisches Haus
- Gotthold Ephraim Lessing - Außenstelle
Sportgymnasium“

Honorary Patron | patronat honorowy |
Ehrenschriftumschiff
Erwin SELLERING - Ministerpräsident des Landes
Mecklenburg-Vorpommern

**Wir danken allen Helfern, Partnern, Unter-
stützer und Förderern der 20. dokumentART!**
INTERREG IV A – kofinanziert durch
die Europäische Union aus Mitteln des
Europäischen Fonds für regionale Entwicklung
Land Mecklenburg-Vorpommern
Stadt Neubrandenburg
Staatskanzlei M-V
Studentenwerk Greifswald

Media partners | patroni medialni |
Medienpartner
Kurierverlags GmbH & Co Kg
Norddeutscher Rundfunk NDR

Helpers | pomagający | **Helfer**
Meike Buenting-Seggewiss, Joana Gottstein,
Sabine Niedzwetzki, Paula Schütze, Klaus
Trenkler, Wilfriede Höflich, Christina Stolp,
Constantin Klaffus, Kerstin Pahl, Francisca
Joneikis

organiser of the festival in Neubrandenburg |
organizator festiwalu w Neubrandenburgu |
Veranstalter des Festivals in Neubrandenburg
Latücht – Film & Medien e.V.
Große Krauthöferstraße 16
17033 Neubrandenburg
T: +49 395 5666109
F: +49 395 5666612
dokumentart@latuecht.de
www.dokumentart.org

THANKS BY THE ORGANIZER PODZIĘKOWANIA ORGANIZATORÓW DANK DER VERANSTALTER

Organizers | Organizatorzy | Organisatoren:

Stowarzyszenie OFFicyna
Latücht Film & Medien e.V.
Ośrodek Teatralny Kana

Neubrandenburg

Sponsors | Sponsorzy | Förderer:

INTERREG IV A – kofinansiert durch die Europäische Union aus Mitteln des Europäischen Fonds für regionale Entwicklung
Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern
Staatskanzlei MV
Stadt Neubrandenburg
Studentenwerk Greifswald

Media Patrons | Patroni medialni |

Medienpartner:

NDR
Nordkurier

Thanks to | Podziękowania | Dank an:

CineStar, Neubrandenburg
Filmgruppe der Schule „Musisches Haus – Gotthold Ephraim Lessing – Außenstelle Sportgymnasium“
Galeria Kaufhof GmbH
Lindetal-Center Neubrandenburg
LOGOMedia Neubrandenburg
Neubrandenburger Stadtwerke GmbH – neu.sw
Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft – neuwoges
OLA Ostseeland Verkehr
Radisson BLU Hotel
Rethra-Kellerei Neubrandenburg
Stadtwerke Greifswald GmbH
Stadtwirtschaft Neubrandenburg GmbH
TNT Express GmbH
Vorpommersche Landesbühne Anklam
Webasto
Weiland Buchhandlung

Szczecin

Patrons of Art and Partners |

Mecenasi i Partnerzy | Mezäne und Partner:

Unia Europejska w ramach Programu INTERREG IV A na lata 2007 – 2013
Gmina Miasto Szczecin
Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej
Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki
Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Uniwersytet Szczeciński
Instytut Pamięci Narodowej
Kolegium Naukowe Alfrieda Kruppa w Greifswaldzie
Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych US
Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie
Pierwsze Miejsce
Kino Pionier 1909
Szczeciński Inkubator Kultury
Stowarzyszenie Media Dizajn
Centrum Kultury w Chojnie
Terra Incognita
Jazz Klub Scena
SAPiK
Towarzystwo Przyjaciół Stargardu
Biblioteka Publiczna w Kobylance
Instytut Francuski w Warszawie
Centre Pompidou w Paryżu
Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Shillera w Łodzi
Aulea Foundation for Performing Arts
Truc spherique
East Silver
Studio Filmowe Indeks
Nowa Amerika
Golema Best Restaurants
Hotel Rycerski
mstudio
Drukarnia Paw
Krakowski Festiwal Filmowy

Patrons of Honor | Patronat Honorowy | Ehrenschirmherrschaft:

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Prezydent Miasta Szczecin
Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego
Ambasada Królestwa Hiszpanii w Warszawie

Media Patrons | Patroni medialni |

Medienpartner:

MM Moje Miasto Szczecin
Głos Szczeciński
Polskie Radio Szczecin
TVP Szczecin
Echo Szczecina
wSzczecinie.pl
Stetinum.pl
Sztuka i Dokumentacja
stopklatka.pl
nachStettin.com
Forum Gryf
Bęc Zmiana
Szczeciński Dwumiesięcznik Kulturalny
Pogranicza
Prestiż
SIC!
Miesięcznik Kino
Kurier Szczeciński
TVT
AMS

INDEX INDEKS REGISTER

films/original titles **filmy/tytuły w oryginale** **Filme/Originaltitel**

12 and 1/2	70	Freiheit hinterm Horizont	87	My dzieci Jego	137
13,5 km	27	Fúga	118	Na povrázku	114
2 x KLÜGER	96	Gdzie diabeł mówi dobranoc	130	NANUK	114
8bit Mytology	112	Gesundheit DDR!	88	Nataly	100
A Furrytale	28	Godzina z poetą, czyli jak zrobić film	37	Natasha	49
A te országod	118	Golm	103	New Blood	114
About Socks and Love	112	Gorelovka – Episodes from the Life of a		Niemieckimi śladami w Łodzi	107
Aisha in Wonderland	29	Disappearing Community	72	Nowa Amerika Tours	152
Alda	116	Grenzwärter	103	Oceano Nox	50
Amanar Tamasheq	30	Guañape Sur	38	Oj Boże, drogi Boże	51
Amsterdam	112	HALLO	119	Piatok	114
Apotheosis Now	112	Human Nature	113	PINA	22
Arbeiter verlassen die Fabrik	92	I will forget this day	39	Pod opieką	82
Belle de jour	125	Imagining Emanuel	40	Polska Love Serenade	80
Bells	112	In a Can	113	Portless	52
Bestia	22	In Free Fall	41	Portret w kropli	130
Blue Red	112	Jak w raju	136	Portrety – Małgorzata Musioł	137
Boat Dreams	31	Jam Session	78	Powroty	53
Bojan	71	Jeden dzień	136	Poza zasięgiem	146
Cet obscur objet du désir	127	Jessi	97	Próba materii	133
Cicho pod prąd	106	Josette und ihr Papa	98	Prostor v tej galaksiji	54
Čmuchal a Sviňa zasahujú	113	Jubilate	79	Przyśnił mi się sen powrotu	140
Co raz zostało zapisane	32	Kawalek lata	42	RaumZeitHund	55
Cornfake	113	Kazetta	119	Relocation	56
Czarodziejska góra. Amerykański portret		Kindsein im Iran	96	Roma Boys, příběh lásky	117
Czesława Miłosza	141	Kniephofstrasse 34	43	Rysy	82
Czesława Miłosza wyprawa w		Komplementär	100	Sag mir wo du stehst	57
dwudziestolecie	141	Kontroler	81	Saudade Festival	115
Das stille Dorf	102	Kormányeltörésben	120	Schwarz Weiss Deutsch	58
Das Tabakmädchen	99	KwieKulik	44	Simón del desierto	125
Der kleine Nazi	99	L'âge d'or	124	Stużba zastępcza	83
Die Brücke	102	La reine du Meix	73	Smolarze	59
Die Fahrräder	102	Las Hurdes (Tierra sin pan)	126	Spółka z pełną odpowiedzialnością	60
Die Frau des Fotografen	33	Lato Alicji	81	Stick Climbing	61
Die goldene Hochzeit	103	Léna	120	Supercargo	62
Dolina Issy	144	Life in Porno Villa	113	The darkness of a Day	147
Dzień bez słońca	132	Ludzie z pustego obszaru	131	The Long Walk 70 years later	74
Edmund u Knezevcu	34	Mafia 2	114	The Trip	68
Ei voor later	35	Mám ráda nudný život	116	The Way Back	75
España 1936 (España leal en armas)	126	Marja-Sisko	45	Ticho na lavičke	115
Family Instinct	36	Marysina polana	148	Tierwelt	104
Fluchtweg Handball	86	Maya	121	Tłuścioch	83
Fotoamator	106	Memories of Glory	46	Trickster	115
Free to be Me	113	Miles Apart	47	Trzynasty pochowany	142
		Miten marjoja poimitaan	48	tWINS	115
		Mobile	97	Two Boys on the Bench	104
		Moog in Mood	114	ÜBER DAS MEER – Die DDR-Flucht	
		Muzykanci	132	des Erhard Schelter	90

INDEX INDEKS REGISTER

Ucieknijmy od niej	63	Andris Gauja	36	Petra Lüschor	99
Un chien andalou	124	Pieter Geenen	56	Éva Magyarósi	120
Une escroc très discrète	64	Maksymilian Głowacki	103	Paulina Majchrzak	104
Vakha and Magomed	65	Jan Gogola	116	Marcin Mamoń	74
Valami kék	121	Anne Goldenbaum	100	Adam Matej	115
Viagem a Cabo Verde –		Michał Gonicki	37	Anne Mesecke	88
A Journey to Cape Verde	149	Dominika Guc	104	Piotr Mielech	141
Viliam	115	Alica Gurinová	112, 113	Andrzej Miłosz	140
Von Von	115	Szabolcs Hajdu	118	Marta Minorowicz	42
Wadans Welt – Von der Würde der Arbeit	93	Delphine Hallis	64	Mara Montoya	46
Walls	66	Annikki Heinemann	28	Gyula Nemes	118
Wandzia też...	138	Monique Herdam	102	Mária Olhová	114
Wasteland	84	Aleksander Hertz	22	Veronika Obertova	112, 114, 115
Why Colonel Bunny was killed	67	Ewa Iglewska	104	Mišo Ormoš	112, 113
Wilno Miłosza	140	Erika Irmier	43	Thomas A. Østbye	40
Z pokolenia na pokolenie	107	Dariusz Jabłoński	106	Alicja Pahl	81, 82
Z Powiśla...	131	Adrianna Jerzyk	102	Jan Pawłowski	22
Zaungäste – zza płotu	153	Kata Juhász	121	Miranda Pennell	67
		Krzysztof Kadłubowski	53	Alvaro Petricig	54
		Katrin Kahlke	86	Wiesława Piećko	135 – 138
		Olga Kałagate	70	Anna Piltz	28
		Ove Pictures	113	Tibo Pinsard	73
		Kazimierz Karabasz	129 – 133	Izabela Plucinska	78, 98
		Behrooz Karamizade	96	Luka Popadić	34
Reeta Aalto	45	Marta Kalinowska	142	Julia Popławska	51
Arend Agthe	90	Anna Kazejak	81	Marta Prus	65
Sasha Andrews	31	Martin Koch	103	Nathilde Overrein Rapp	84
Nicole Berg	103	Rozálie Kohoutová	117	Martin Rath	32
Peter Budinský	115	Andrej Kolenčík	113, 114	Anja Reiß	57
Igor Buharov	120	Zygmunt Konieczny	107	José Miguel Ribeiro	149
Ivan Buharov	120	Tadeusz Konwicki	144	János Richter	38
Luis Buñuel	123 – 127	Marcin Koszałka	63	Janna Romanova	39
Viera Cakanyova	116	Miłosz Koziół	142	Jay Rosenblatt	147
Anna Chmielewska	81	Daniela Krajčová	112	Alina Rudnitskaya	39
Michaela Čopíková	112	Karsten Krause	33	Maria Sadowska	81
Jakub Czujkowski	103	Dalibor Kristek	115	Andrzej Sapija	107
Kristina Dalinger	103	Julian M. Krubasik	100	Marieke Schellart	35
Leszek Dawid	153	Bartosz Kruhlak	68	Marie Josephin Schneider	97
Eva Delinčáková	115	Alexander Kviria	72	Tobias Schulz	103
Falk Dittrich	103	Tomasz Kucia	106	Dieter Schumann	93
Nikolaus Eckhard	55	Michael Kurzweily	152	Toni Schwabe	104
Piet Eekman	96	Hayoun Kwon	66	Christoph Schwarz	62
Michael Erler	88	Jean-Paul Le Chanois	126	Marcus Siebler	27
Lluís Escartín	30	Ling Lee	47	Sibbrand Siegert	86, 87
Verena Fels	97	Talia Leibovitz	52	Lukáš Sigmund	114
Matl Findel	153	Lena Leonhardt	100	Peter Skala	113
Luise Freier	102	Péter Lichter	119	Michał Ślęczka	103
Biljana Garvanlieva	99	Anna Linke	92	Władysław Ślesicki	130, 131
Đuro Gavran	71				

INDEX
INDEKS
REGISTER

Nico Sommer	58
Juliane Stadtkus	102
Irma-Kinga Stelmach	79
Hito Steyerl	41
Anja Strelets	49
Paulina Stok-Stocka	102
Jakub Stożek	146
Oliver Stritzke	83
Márk Szilágyi	57
József Szolnoki	119
Elina Talvensaari	48
Martin Tomori	114, 115
Zafer Topaloglu	29
Rozalia Tokarzewska	102
Joanna Turowicz	44
Jan Wagner	82, 83
Georg Wasner	50
Michał Wawrzecki	60
Wim Wenders	24
Peter Lindsay Weir	75
Philip Widmann	33
Monika Anna Wojtyllo	80
Anna Zakrzewska	44
Grzegorz Zariczny	148
Daniel Zimmermann	61
Piotr Złotorowicz	59
Maria Zmarz-Koczanowicz	141
Clemens Zocher	104
Virág Zomborác	121
Robert Žurek	106

